

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο όρος διαλεκτική γεννιέται από τους περίφημους Διάλογους του Πλάτωνα και διαμέσου της ιστορίας της φιλοσοφικής σκέψης υφίσταται σημαντικές μεταβολές, σημαίνοντας από μέθοδο της διαίρεσης, λογική του πιθανού, λογικό σύστημα, η λογική η ίδια θα λέγαμε, μέχρι σύνθεση των αντιθέτων.

Ο Αριστοτέλης, ο Χέγκελ¹ ο Κίρκεγκορ² συνεισφέρουν την προσπάθειά τους για να καταλάβουμε το φαινόμενο της διαλεκτικής. Πλην όμως, η εξήγηση συνεχίζει να υπακούει σε προσωπικές εστιάσεις, επειδή η ιδέα επηρεάζεται από την αντίληψη που έχει ο συγγραφέας για τον άνθρωπο και τον κόσμο. Σε αυτό το έργο (όπως και σε όλα που έγραψε ο Σαμαέλ Αουν Βεόρ) ερευνάται η σύνθεση των εννοιών και των πρακτικών των μεγάλων πολιτισμών της ανθρωπότητας.

Η γνωστική διαλεκτική επιστρέφει στις πηγές που ξεδίψασε ο Πλάτωνας: τα Αιγυπτιακά «πανεπιστήμια» και προτείνει όχι μόνο την εστίαση της θεωρίας της Γνώσης, αλλά αναζητά και την εσωτερική Ψυχολογική επανάσταση του ανθρώπου. Δεν είναι αρκετό να ξέρεις τις διαδικασίες της μάχης των αντιθέτων στην ανθρώπινη ψυχή, αλλά την ολοκληρωτική αρμονία τους και την αναπήδηση της τρίτης δύναμης ή εξουδετερωτικής σύνθεσης που επιτρέπει την αυτογνωσία και την πραγματοποίηση του Είναι.

Αυτό το βιβλίο -ανάμεσα στα τελευταία που έγραψε ο Δάσκαλος- είναι ο Κολοφώνας του ψυχολογικού του έργου και συμπληρώνει την «Επαναστατική Ψυχολογία» και την «Μεγάλη Ανταρσία».

Η Μαιευτική, η διαδικασία του τοκετού της αλήθειας του πλατωνικού διαλόγου, αναβλύζει ξέχειλη στην επανάσταση της συνείδησης που διδάσκει ο Δάσκαλος, ώστε ο τοκετός της αλήθειας και η ενοποίηση με αυτήν να προκαλέσουν την αλλαγή του λογικού ή διανοητικού ζώου σε πραγματικό άνθρωπο. Η πρακτική της ψυχολογικής επανάστασης, της επανάστασης της διαλεκτικής που μας προτείνει ο Κύριος της Σύνθεσης φέρνει σε μια εμπειρία παθιασμένη και αποφασιστική, που μας φέρνει σε επαφή με αφάνταστες πραγματικότητες.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ

Η θέση μας είναι τελείως ανεξάρτητη. Η Επανάσταση της Διαλεκτικής δεν έχει περισσότερα όπλα από την Εξυπνάδα ούτε περισσότερα συστήματα από την Σοφία. Ο νέος πολιτισμός θα είναι συνθετικός και με τις βάσεις της Επανάστασης της Διαλεκτικής. Αυτό το έργο είναι εξόχως πρακτικό, ουσιαστικά ηθικό και βαθειά διαλεκτικό, φιλοσοφικό και επιστημονικό.

Αν γελάσουν με το βιβλίο, αν μας κριτικάρουν, αν μας προσβάλουν τι πειράζει την επιστήμη και τι πειράζει εμάς. Δεδομένου του ότι αυτός που γελά με αυτό που αγνοεί, βρίσκεται στο δρόμο του να γίνει ηλίθιος.

Αυτό το έργο προχωράει στο πεδίο της μάχης σαν ένα τρομερό λιοντάρι, για να αποκαλύψει τους προδότες και να συγχύσει τους τύραννους μπροστά στην επίσημη ετυμηγορία της δημόσιας συνείδησης. Όποιος αισθάνεται πόνο ή αισθάνεται πληγωμένος όταν τον συκοφαντούν, τον κατηγορούν ή του εγείρουν ψεύτικες κατηγορίες, είναι σημάδι ότι ακόμα έχει ζωντανό το εγώ της περηφάνιας.

ΣΑΜΑΕΛ ΑΟΥΝ ΒΕΟΡ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ

¹ Έγγλος 1770-1831. Γερμανός φιλόσοφος του αντικειμενικού και ιστορικού ιδεαλισμού.

² 1813-1855 Δανός φιλόσοφος και θεολόγος εισηγητής της υπαρξιακής φιλοσοφίας.

Ο Μονοθεϊσμός οδηγεί πάντα στον ανθρωπομορφισμό -ειδωλολατρία- εγκαθιδρύοντας από αντίδραση τον ματεριαλιστικό αθεϊσμό, γι' αυτό προτιμάμε τον πολυθεϊσμό.

Δεν μας τρομάζει να μιλάμε πάνω στις έξυπνες αρχές των μηχανικών φαινομένων της φύσης, ακόμα και αν μας χαρακτηρίσουν παγανιστές.

Είμαστε οπαδοί ενός μοντέρνου πολυθεϊσμού βασισμένου στην Ψυχοτρονική.

Οι μονοθεϊστικές διδασκαλίες οδηγούν, σε τελική σύνθεση, στην ειδωλολατρία. Είναι προτιμότερο να μιλάμε για τις έξυπνες αρχές που δεν οδηγούν ποτέ στον ματεριαλισμό.

Η κατάχρηση του πολυθεϊσμού οδηγεί με την σειρά της, από αντίδραση, στον μονοθεϊσμό.

Ο μοντέρνος μονοθεϊσμός ανάβλυσε από την κατάχρηση του πολυθεϊσμού.

Στην εποχή του Υδροχόου, σε αυτή την νέα φάση της Επανάστασης της Διαλεκτικής, ο πολυθεϊσμός πρέπει να σχεδιασθεί ψυχολογικά με αποφασιστικό τρόπο και επιπλέον πρέπει να σχεδιασθεί έξυπνα.

Πρέπει να γίνει ένας πολύ σοφός σχεδιασμός με έναν μονιστικό¹ πολυθεϊσμό ζωτικό και ολοκληρωτικό. Ο μονιστικός πολυθεϊσμός είναι η σύνθεση του πολυθεϊσμού και του μονοθεϊσμού. Η ποικιλία είναι η ενότητα.

Στην Επανάσταση της Διαλεκτικής οι όροι καλό και κακό δεν χρησιμοποιούνται, όπως επίσης οι όροι εξέλιξη και πτώση, θεός ή θρησκεία.

Σε αυτούς τους εκφυλιστικούς και ετοιμόρροπους καιρούς γίνονται απαραίτητες η Επανάσταση της Διαλεκτικής, η Αυτοδιαλεκτική και η Νέα Μόρφωση.

Στην Εποχή της Επανάστασης της Διαλεκτικής, η τέχνη του συλλογισμού πρέπει να οδηγείται κατ' ευθείαν από το Είναι, για να είναι μεθοδική και ακριβής. Μια τέχνη του να συλλογίζεται κανείς αντικειμενικά θα δώσει την ολοκληρωτική και παιδαγωγική αλλαγή.

Όλες οι δράσεις της ζωής μας πρέπει να είναι το αποτέλεσμα μιας εξίσωσης και μιας ακριβούς φόρμουλας για να μπορούν να αναβλύσουν οι δυνατότητες του νου και οι λειτουργίες της κατανόησης.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής έχει το ακριβές κλειδί² για να δημιουργήσει ένα χειραφετημένο νου, για να διαμορφώσει ελεύθερους νόες από εξαρτήσεις, ελεύθερους από την ιδέα της επιλογής, ολοκληρωτικούς.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής δεν είναι Δικτατορικοί κανόνες του νου.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής δεν θέλει να καταπατήσει την διανοητική ελευθερία.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής θέλει να διδάξει πως πρέπει να σκεπτόμαστε.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής δεν θέλει να εγκλωβίσει ή να φυλακίσει την σκέψη.

Η Επανάσταση της Διαλεκτικής θέλει την ολοκλήρωση όλων των αξιών του ανθρώπινου όντος.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Μόνο η ζωή έντονα βιωμένη δίνει μια διαρκή σοφία, αλλά ο νους, που είναι αυτός που μας κάνει να διαπράττουμε τα λάθη, μας εμποδίζει να φτάσουμε στο αμφιθέατρο της Κοσμικής Επιστήμης. Τα λάθη του νου είναι εκείνα τα Εγώ ή ψυχολογικά ελαττώματα που φορτώνεται στο εσωτερικό του το διανοητικό ζώο που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος.

Τα ψυχολογικά ελαττώματα βρίσκονται στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου.

Τα Εγώ των 49 υποσυνείδητων επιπέδων δεν μπορούμε να τα αναγνωρίσουμε και να τα βρούμε, επειδή κάθε ένα από αυτά έχει τμήματα στα διάφορα σώματά μας. Για αυτό πρέπει να απευθυνθούμε σε μια δύναμη ανώτερη από τον νου για να τα αποσυνθέσει με την φιδική φωτιά της, και αυτή είναι η Θεϊκή μας Μητέρα Κουνταλίνη.

Μόνο η Μητέρα Κουνταλίνη των Ινδοστανικών μυστηρίων γνωρίζει τα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου.

Τα μελετημένα ψυχολογικά ελαττώματα δεν διαμορφώνουν μέρος του Είναι μας. Αφού έχουμε μελετήσει το ψυχολογικό Εγώ μέσω του διαλογισμού, ικετεύουμε στην διάρκεια του υπερ-δυναμικού σεξ την Ραμ- Ιο (την Μητέρα Κουνταλίνη) για να το αποσυνθέσει με την σεξουαλική δύναμη.

Μέσω του διανοητικού και του συλλογισμού δεν μπορούμε να φτάσουμε να δούμε ένα ελάττωμα στο νου, εκεί μένουν όλοι σταματημένοι, δεδομένου ότι δεν γνωρίζουμε τα άλλα επτά σώματα του νου όπου το εγώ έχει την κρυψώνα του.

Ο νους, το διανοητικό, το λογικό, όλοι οι πιο υποκειμενικοί τρόποι με τους οποίους δουλεύει το ανθρώπινο ον, δεν μπορούν ποτέ να φτάσουν στα βαθιά επίπεδα του υποσυνείδητου όπου το εγώ

¹ Μονισμός: Κοσμοθεωρία που δέχεται μία μόνο αρχή των όντων(το πνεύμα ή την φύση).

² Μέθοδος, τρόπος.

αναπτύσσει συνεχώς τις ταινίες του που κοιμίζουν την συνείδησή μας. Μόνο η Κουνταλίνη, με την σεξουαλική φωτιά της, μπορεί να φτάσει σε αυτά τα 49 επίπεδα για να αποσυνθέσει οριστικά αυτό που μας προκαλεί πόνο, αυτό που μας προκαλεί αθλιότητα, αυτό που δυστυχώς αγαπούν οι άνθρωποι, αυτό που η υλιστική ψυχολογία θέλησε να θεοποιήσει, αυτό που λέγεται Εγώ και που η Επανάσταση της Διαλεκτικής θέλει να καταστρέψει για πάντα για να πετύχει την Ολοκληρωτική Επανάσταση.

Η ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΕΓΩ

Η καλύτερη διδακτική για την διάλυση του Εγώ, βρίσκεται στην πρακτική ζωή έντονα βιωμένη.

Η συμβίωση είναι ένας θαυμάσιος καθρέφτης όπου το εγώ μπορεί να παρατηρηθεί στο σώμα ολόκληρο.

Στην σχέση με τους ομοίους μας, τα κρυμμένα ελαττώματα στο βάθος του υποσυνείδητου ξεπροβάλουν αυθόρμητα, ξεπηδάνε, γιατί το υποσυνείδητο μας προδίδει και αν είμαστε σε κατάσταση επάγρυπνης αντίληψης, τότε τα βλέπουμε έτσι όπως είναι μέσα σε εμάς.

Η μεγαλύτερη χαρά για τον γνωστικό είναι να γιορτάσει την ανακάλυψη κάποιου από τα ελαττώματά του.

Ελάττωμα αποκαλυμμένο, είναι ελάττωμα νεκρό. Όταν ανακαλύπτουμε κάποιο ελάττωμα πρέπει να το βλέπουμε στην σκηνή όπως κάποιος βλέπει σινεμά, αλλά χωρίς να δικαιολογούμε ή να καταδικάζουμε.

Δεν είναι αρκετό να καταλάβουμε διανοητικά το αποκαλυφθέν ελάττωμα, γίνεται αναγκαίο να βυθιστούμε σε βαθύ εσωτερικό διαλογισμό για να αρπάξουμε το ελάττωμα στα άλλα επίπεδα του νου.

Ο νους έχει πολλά επίπεδα και ενώ δεν έχουμε καταλάβει ένα ελάττωμα σε όλα τα επίπεδα του νου δεν θα έχουμε κάνει τίποτε και αυτό θα συνεχίσει να υπάρχει σαν δαιμόνιο πειρασμού στο βάθος του ίδιου μας του υποσυνείδητου.

Όταν ένα ελάττωμα είναι ολοκληρωτικά κατανοητό σε όλα τα επίπεδα του νου, τότε αυτό καταστρέφεται όταν αποσυνθέσουμε και ελαττώσουμε σε κοσμική σκόνη το Εγώ που το χαρακτηρίζει. Έτσι είναι το πώς προχωράμε πεθαίνοντας από στιγμή σε στιγμή. Έτσι είναι πως προχωράμε εγκαθιδρύοντας μέσα μας ένα κέντρο διαρκούς συνείδησης, ένα κέντρο διαρκούς βαρύτητας.

Μέσα σε κάθε ανθρώπινο ον που δεν βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο του εκφυλισμού, υπάρχει το Βουδάτα, η εσωτερική Βουδιστική Αρχή, το ψυχικό υλικό ή πρώτη ύλη για να κατασκευάσουμε αυτό που λέγεται Ψυχή.

Το ψυχολογικό Εγώ ξοδεύει χονδροκομμένα αυτό το ψυχικό υλικό σε παράλογες ατομικές εκρήξεις φθόνου, πλεονεξίας, μίσους, ζήλιας, μοιχείας, αδυναμίας, ματαιότητας κ.λ.π.

Σύμφωνα με το πώς το πολλαπλό εγώ πεθαίνει από στιγμή σε στιγμή, το ψυχικό υλικό συσσωρεύεται μέσα σε εμάς τους ίδιους και μετατρέπεται σε ένα διαρκές κέντρο συνείδησης.

Έτσι είναι το πώς προχωράμε ατομικοποιούμενοι λίγο λίγο. Όταν αποεγωποιηθούμε τότε ατομικοποιούμαστε. Πλην όμως, ξεκαθαρίζουμε ότι η ατομικοποίηση δεν είναι το παν, με το συμβάν της Βηθλεέμ πρέπει να περάσουμε στην υπερατομικοποίηση.

Η δουλειά της διάλυσης του Εγώ είναι κάτι πολύ σοβαρό. Χρειάζεται να μελετήσουμε τον εαυτό μας, βαθιά, σε όλα τα επίπεδα του νου. Το Εγώ είναι ένα βιβλίο πολλών τόμων.

Χρειάζεται να μελετήσουμε την διαλεκτική μας, τις σκέψεις, τις συγκινήσεις, τις δράσεις από στιγμή σε στιγμή, χωρίς να δικαιολογούμε ούτε να καταδικάζουμε. Χρειάζεται να καταλάβουμε ολοκληρωτικά σε όλα τα βάθη του νου, όλα και καθένα από τα ελαττώματά μας.

Το πολλαπλό Εγώ είναι το υποσυνείδητο. Όταν διαλύουμε το Εγώ, το υποσυνείδητο μετατρέπεται σε συνειδητό. Χρειάζεται να μετατρέψουμε το υποσυνείδητο σε συνειδητό και αυτό είναι δυνατόν μόνο αν επιτύχουμε την εκμηδένιση του Εγώ. Όταν το συνειδητό περνά να καλύψει την θέση του υποσυνείδητου, αποκτάμε αυτό που λέγεται συνεχής συνείδηση.

Όποιος απολαμβάνει την συνεχή συνείδηση, ζει συνειδητά σε κάθε στιγμή, όχι μόνο στον φυσικό κόσμο αλλά επίσης σε όλους τους ανώτερους κόσμους.

Η τωρινή ανθρωπότητα είναι υποσυνείδητη σε ένα 97%, και γι' αυτό, κοιμάται βαθιά όχι μόνο στον φυσικό κόσμο, αλλά επίσης στους υπερευαίσθητους κόσμους στην διάρκεια του ύπνου του φυσικού σώματος και μετά τον θάνατο.

Χρειαζόμαστε τον θάνατο του Εγώ, χρειάζεται να πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή, εδώ και τώρα, όχι μόνο στον φυσικό κόσμο, αλλά επίσης σε όλα τα επίπεδα του κοσμικού Νου.

Πρέπει να είμαστε ανηλεείς με τον ίδιο μας τον εαυτό και να κάνουμε την ανατομία του Εγώ με το τρομερό νυστέρι της αυτοκριτικής.

Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ

Ένας μεγάλος δάσκαλος έλεγε: «Να ψάχνετε την φώτιση και τα άλλα θα σας δοθούν σαν συμπλήρωμα».

Ο χειρότερος εχθρός της φώτισης είναι το εγώ. Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε ότι το εγώ είναι ένας κόμπος στην ροή της ύπαρξης, ένα μοιραίο εμπόδιο στην ροή της ζωής, της ελεύθερης στην κίνησή της.

Ρωτήθηκε ένας δάσκαλος: «Ποιος είναι ο δρόμος;»

«Τι μεγαλοπρεπές βουνό!» είπε αναφέροντας το βουνό όπου είχε το ερημητήριό του.

«Δεν σας ρωτάω σχετικά με το βουνό, αλλά σχετικά με τον δρόμο».

«Όσο δεν μπορείς να πας πιο πέρα από το βουνό, δεν θα μπορέσεις να βρεις τον δρόμο» αποκρίθηκε ο δάσκαλος.

Άλλος μοναχός έκανε την ίδια ερώτηση στον ίδιο δάσκαλο.

-«Εκεί είναι ακριβώς μπροστά στα μάτια σου» απάντησε ο δάσκαλος.

-«Γιατί δεν μπορώ να τον δω;»

-«Γιατί έχεις εγωιστικές ιδέες»

-«Θα μπορέσω να τον δω Κύριε;»

-«Όσο έχεις μια δυαδική όραση και λες: εγώ δεν μπορώ, και άλλα τέτοια, τα μάτια σου θα είναι σκοτεινιασμένα από μια σχετική όραση».

-«Όταν δεν υπάρχει εγώ ούτε εσύ, μπορεί κανείς να τον δει;»

-«Όταν δεν υπάρχει εγώ ούτε εσύ, ποιος θέλει να δει;».

Η βάση του εγώ είναι η δυαδικότητα του νου. Το εγώ στηρίζεται στην πάλη των αντιθέτων.

Κάθε συλλογισμός βασίζεται στην πάλη των αντιθέτων. Αν λέμε: ο τάδε είναι ψηλός, θέλουμε να πούμε ότι δεν είναι κοντός. Αν λέμε ότι εισερχόμαστε κάπου, θέλουμε να πούμε ότι δεν εξερχόμαστε. Αν λέμε, είμαστε χαρούμενοι, βεβαιώνουμε με αυτό ότι δεν είμαστε λυπημένοι κ.λ.π.

Τα προβλήματα της ζωής δεν είναι παρά διανοητικές μορφές με δύο πόλους: έναν θετικό και άλλον αρνητικό. Τα προβλήματα στηρίζονται στον νου και τα δημιουργεί ο νους. Όταν σταματάμε να σκεπτόμαστε ένα πρόβλημα, αυτό τελειώνει αναπόφευκτα.

Χαρά και λύπη, καλός και κακός, θρίαμβος και ήττα, αποτελούν την πάλη των αντιθέτων στην οποία βασίζεται το εγώ.

Όλη η άθλια ζωή που ζούμε πάει από το ένα αντίθετο στο άλλο: θρίαμβος-ήττα, ευχάριστο-δυσάρεστο, απόλαυση-πόνος, αποτυχία-επιτυχία, αυτό-εκείνο, κ.λ.π.

Χρειάζεται να απελευθερωθούμε από την τυραννία των αντιθέτων. Αυτό είναι δυνατόν μόνο μαθαίνοντας να ζούμε από στιγμή σε στιγμή, χωρίς αφηρημάδες κανενός είδους, χωρίς όνειρα, χωρίς φαντασίες.

Έχετε παρατηρήσει πως οι πέτρες του δρόμου μένουν ωχρές και αγνές μετά μια χειμαρρώδη βροχή; εμείς μπορούμε να μουρμουρίσουμε μόνο ένα θαυμαστικό Ω! Πρέπει να καταλάβουμε αυτό το Ω! των πραγμάτων χωρίς να παραμορφώνουμε αυτή την θεϊκή αναφώνηση με την πάλη των αντιθέτων.

Ο Χοστί ρώτησε τον δάσκαλο Νανσέν:

-«Τι είναι το ΤΑΟ;»

-«Η κοινή ζωή», απάντησε ο Νανσέν.

-«Πώς γίνεται να ζεις σύμφωνα με αυτήν;»

-«Εάν προσπαθείς να ζεις σύμφωνα με αυτή, θα φύγει από εσένα. Μην προσπαθείς να τραγουδήσεις αυτό το τραγούδι, άσε να τραγουδάει αυτή η ίδια στον εαυτό της. Μήπως ο ταπεινός λόξιγκας δεν έρχεται από μόνος του;»

Θυμηθείτε την φράση: «Η γνώση βιώνεται στα γεγονότα, μαραίνεται στις αφηρημάδες και είναι δύσκολο να την βρεις ακόμα και στις πιο ευγενικές σκέψεις».

Ρώτησαν τον δάσκαλο Μποκούγιο: «Πρέπει να τρώμε και να ντυνόμαστε κάθε μέρα;»

Ο Δάσκαλος απάντησε:

-«Τρώμε και ντυνόμαστε».

-«Δεν καταλαβαίνω» είπε ο μαθητής.

-«Τότε φάε και ντύσου» είπε ο δάσκαλος.

Αυτή ακριβώς είναι η ελεύθερη δράση πέρα από τα αντίθετα.

Τρώμε; ντυνόμαστε; Γιατί πρέπει να κάνουμε ένα πρόβλημα από αυτό; Γιατί να σκεπτόμαστε άλλα πράγματα ενώ τρώμε και ντυνόμαστε;

Αν τρώς, φάγε- και αν ντύνεσαι, ντύσου-και αν περπατάς στο δρόμο, περπάτα, περπάτα, περπάτα, όμως μην σκέπτεσαι άλλα πράγματα, να κάνεις μοναδικά αυτό που κάνεις, μην φεύγεις από τα γεγονότα, μην τα γεμίζεις με τόσες σημασίες, σύμβολα, ομιλίες και γνωστοποιήσεις. Ζήσε τα χωρίς αλληγορίες, ζήσε τα με αντιληπτικό νου από στιγμή σε στιγμή.

Να κατανοείτε ότι σας μιλάω για τον δρόμο της δράσης, ελεύθερης από την οδυνηρή πάλη των αντιθέτων.

Δράση χωρίς απροσεξίες, χωρίς διαφυγές, χωρίς φαντασίες, χωρίς αφηρημάδες κανενός είδους.

Πολεμείστε τον χαρακτήρα σας, αλλάξτε τον μέσω της έξυπνης δράσης, ελεύθερης από τα αντίθετα.

Όταν κλείνουμε τις πόρτες στην φαντασία αφυπνίζεται το όργανο της διαίσθησης.

Η δράση, ελεύθερη από την πάλη των αντιθέτων, είναι μια διαισθησιακή δράση, είναι πλήρης δράση, όπου επικρατεί μια πλήρης κατάσταση, το εγώ είναι απόν.

Η διαισθησιακή δράση μας οδηγεί από το χέρι μέχρι την αφύπνιση της συνείδησης.

Να δουλεύουμε και να ξεκουραζόμαστε ευτυχισμένοι εγκαταλειπόμενοι στο ρεύμα της ζωής. Να εξαντλήσουμε το θολό και σαπισμένο νερό της καθημερινής σκέψης, και στο κενό θα ρέει η γνώση και μαζί της η χαρά για την ζωή.

Αυτή η έξυπνη δράση, ελεύθερη από την πάλη των αντιθέτων, μας ανυψώνει μέχρι ένα σημείο, όπου κάτι πρέπει να σπάσει.

Όταν όλα πάνε καλά, σπάει το άκαμπτο ταβάνι της σκέψης και το φως του Εσώτερου μπαίνει ελεύθερο και σε μεγάλες ποσότητες στον νου, που έχει πάψει να ονειρεύεται.

Τότε στον φυσικό κόσμο και έξω από αυτόν, στην διάρκεια του ύπνου του υλικού σώματος, ζούμε τελείως συνειδητοί και φωτισμένοι, απολαμβάνοντας την ευτυχία της ζωής στους ανώτερους κόσμους.

Αυτή η συνεχής πίεση του νου, αυτή η πειθαρχία, μας πάει στην αφύπνιση της συνείδησης.

Αν τρώγοντας σκεπτόμαστε τα εμπόρια, είναι φανερό ότι ονειρευόμαστε, αν οδηγούμε ένα αυτοκίνητο και σκεπτόμαστε την αρραβωνιαστικιά, είναι λογικό ότι δεν είμαστε ξύπνιοι, ονειρευόμαστε αν δουλεύουμε και θυμόμαστε τον κουμπάρο ή την κουμπάρα ή τον φίλο ή τον αδελφό κ.λ.π., είναι φανερό ότι ονειρευόμαστε.

Ο κόσμος που ζει ονειρευόμενος στον φυσικό κόσμο, ζει επίσης ονειρευόμενος στους εσωτερικούς κόσμους στην διάρκεια των ωρών που το φυσικό σώμα βρίσκεται κοιμισμένο.

Χρειάζεται να σταματάμε να ονειρευόμαστε στους εσωτερικούς κόσμους. Όταν σταματάμε να ονειρευόμαστε στον φυσικό κόσμο, αφυπνιζόμαστε εδώ και τώρα, και αυτή η αφύπνιση εμφανίζεται στους εσωτερικούς κόσμους.

Ψάξτε πρώτα την φώτιση και τα άλλα θα σας δοθούν σαν συμπλήρωμα.

Όποιος είναι φωτισμένος βλέπει τον δρόμο, όποιος δεν είναι φωτισμένος δεν μπορεί να δει τον δρόμο και εύκολα μπορεί να αποπροσανατολιστεί και να πέσει στην άβυσσο.

Είναι τρομερή η προσπάθεια και η επιφυλακή που χρειάζονται από λεπτό σε λεπτό, από στιγμή σε στιγμή για να μην πέσουμε σε ονειροπολήσεις. Αρκεί ένα λεπτό απροσεξίας και ο νους ονειρεύεται όταν θυμάται κάτι, όταν σκέπτεται κάτι διαφορετικό από την δουλειά ή από το γεγονός που ζούμε εκείνη την στιγμή.

Όταν στον φυσικό κόσμο μαθαίνουμε να ζούμε ξύπνιοι από στιγμή σε στιγμή, στους εσωτερικούς κόσμους στην διάρκεια των ωρών του ύπνου του φυσικού σώματος και επίσης και μετά τον θάνατο θα ζούμε ξύπνιοι και αυτοσυνειδητοί από στιγμή σε στιγμή.

Είναι οδυνηρό να ξέρεις ότι η συνείδηση όλων των ανθρώπινων όντων κοιμάται και ονειρεύεται βαθειά, όχι μόνο εκείνες τις ώρες της ανάπαυσης του φυσικού σώματος, αλλά επίσης στην διάρκεια της κατάστασης αυτής που ειρωνικά ονομάζεται κατάσταση επαγρύπνησης.

Η δράση ελεύθερη από την διανοητική δυαδικότητα παράγει την αφύπνιση της συνείδησης.

Ο Α-Κ

Πρέπει να δηλώσω μπροστά στην επίσημη ετυμηγορία της λαϊκής απόφασης ότι ο βασικός σκοπός κάθε γνωστικού μαθητή είναι να φτάσει να μετατραπεί σε έναν Α-Κ, σε έναν Άνθρωπο-Κόσμο.

Όλα τα ανθρώπινα όντα ζούμε σε έναν Κόσμο. Η λέξη Κόσμος σημαίνει τάξη και αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ.

Ο Άνθρωπος-Κόσμος είναι ένα Ον που έχει μια τέλεια τάξη στα πέντε κέντρα, στο νου και την ουσία του.

Για να φτάσουμε να γίνουμε Άνθρωπος-Κόσμος είναι αναγκαίο να μάθουμε να γνωρίζουμε πως εκδηλώνονται οι Τρεις πρωταρχικές Δυνάμεις του Σύμπαντος θετική, αρνητική και ουδέτερη.

Όμως στον δρόμο που οδηγεί στον Άνθρωπο-Κόσμο, που είναι τελείως θετικός, βλέπουμε ότι σε κάθε θετική δύναμη αντιτίθεται πάντα μία αρνητική.

Μέσω της αυτοπαρατήρησης πρέπει να αντιληφθούμε τον μηχανισμό της ανταγωνιστικής δύναμης.

Όταν προτιθέμεθα να πραγματοποιήσουμε μια θετική ενέργεια, είτε είναι η εκμηδένιση του Εγώ, η κυριαρχία του σεξ, μια ειδική εργασία ή να εκτελέσουμε ένα καθορισμένο πρόγραμμα, πρέπει να παρατηρήσουμε και να υπολογίσουμε την δύναμη της αντίστασης, γιατί από την φύση του ο κόσμος και η μηχανικότητά του πρέπει να προκαλέσει την αντίσταση και αυτή η αντίσταση είναι η διπλή.

Όσο πιο γιγάντια είναι η επιχείρηση, τόσο πιο μεγάλη θα είναι η αντίσταση. Αν μάθουμε να υπολογίζουμε την αντίσταση, θα μπορούμε να αναπτύξουμε την επιχείρηση με επιτυχία. Εκεί βρίσκεται η ικανότητα του ιδιοφυή, του φωτισμένου.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Η αντίσταση είναι η ανταγωνιστική δύναμη. Η αντίσταση είναι το μυστικό όπλο του εγώ.

Η αντίσταση είναι η ψυχική δύναμη του εγώ, αντίθετη στο να πάρουμε συνείδηση όλων των ψυχολογικών μας ελαττωμάτων.

Με την αντίσταση, το εγώ τείνει να βγει από την επαπτόμενη και αξιώνει συγνώμη για να αποσιωπήσει ή να καλύψει το λάθος.

Από την Αντίσταση, τα όνειρα γίνεται δύσκολο να ερμηνευτούν και η γνώση που θα έπρεπε να έχουμε πάνω στον ίδιο τον εαυτό μας γίνεται ομιχλώδης.

Η αντίσταση δρα πάνω σε έναν μηχανισμό άμυνας που προσπαθεί να παραλείπει δυσάρεστα ψυχολογικά λάθη, ώστε να μη γίνεται συνείδηση από αυτά και να συνεχίζουμε στην ψυχολογική σκλαβιά.

Αλλά, στην πραγματικότητα της αλήθειας, πρέπει να πω ότι υπάρχουν μηχανισμοί για να νικήσουμε την αντίσταση και αυτοί είναι:

Να την αναγνωρίσουμε.

Να την καθορίσουμε.

Να την καταλάβουμε.

Να δουλέψουμε πάνω της.

Να την νικήσουμε και να την αποσυνθέσουμε μέσω της Σεξουαλικής Υπερ Δυναμικής.

Όμως το εγώ θα κάνει μάχη στην διάρκεια της ανάλυσης της αντίστασης για να μην αποκαλυφθούν οι απάτες του, γιατί βάζουν σε κίνδυνο την κυριαρχία που έχει πάνω στον νου μας.

Κατά την στιγμή της μάχης του εγώ πρέπει να κάνουμε έκκληση σε μια δύναμη ανώτερη από το νου, η οποία είναι η δύναμη του φιδιού Κουνταλίνη των ινδοστανών.

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Με την πρακτική και τον πειραματισμό ή την βίωση οποιουδήποτε από τα έργα που έχω παραδώσει στην ανθρωπότητα, ο εφαρμόζων θα πετύχαινε, είναι προφανές, την ψυχολογική χειραφέτηση.

Υπάρχουν άνθρωποι που μιλούν θαυμάσια για την επανενσάρκωση, την Ατλαντίδα, την Αλχημεία, το Εγώ, το αστρικό ξεδίπλωμα και μπροστά στον εξωτερικό κόσμο είναι ειδικοί σε αυτή την ύλη, αλλά αυτό είναι μόνο το να είσαι διανοητικά πληροφορημένος. Στο βάθος οι άνθρωποι αυτοί δεν ξέρουν τίποτα και την στιγμή του θανάτου, αυτοί οι ομιλητές μένουν χωρίς τίποτε άλλο από αποθηκευμένες γνώσεις, που στο υπερπέραν δεν τους χρησιμεύουν σε τίποτε γιατί συνεχίζουν να έχουν την συνείδηση κοιμισμένη.

Αν κανείς είναι μποτιλιαρισμένος μόνο σε θεωρίες, αν δεν έχει πραγματοποιήσει τίποτε πρακτικό, αν δεν έχει κάνει συνείδηση από αυτά που έχω διδάξει στα βιβλία, αν αφήσουμε την γνώση στην μνήμη, μπορούμε να πούμε ότι χάσαμε τον χρόνο μας άθλια.

Η μνήμη είναι η διαμορφωτική αρχή του Διανοητικού κέντρου. Όταν κάποιος άνθρωπος φιλοδοξεί κάτι παραπάνω, όταν κάποιος κοιτάζει μέσω των περιορισμών του υποσυνειδήτου και

βλέπει αυτό που έχει αποθηκεύσει στην μνήμη και αναλύει ή διαλογίζεται πάνω στο τελευταίο συμβάν ή τις διδασκαλίες ενός εσωτερικού βιβλίου, τότε αυτές οι αξίες περνάνε στην συγκινησιακή φάση του Διανοητικού Κέντρου.

Όταν θέλουμε να γνωρίσουμε την βαθιά σημασία αυτών των γνώσεων, και παραδινόμαστε πλήρως στον διαλογισμό, προφανώς αυτές οι γνώσεις περνάνε στο Συγκινησιακό Κέντρο και φτάνουν να γίνουν αισθητές στο βάθος της ψυχής.

Όταν έχουν βιωθεί καθαρά οι γνώσεις (οι γνωστοποιές αξίες της ουσίας) τότε, τελικά, μένουν αποθηκευμένες στην συνείδηση και δεν χάνονται ποτέ πια. Η ουσία εμπλουτίζεται με αυτές.

Τώρα θα καταλάβουμε ποιος είναι ο τρόπος να κάνουμε συνειδητές τις γνωστικές γνώσεις που έχω παραδώσει στα βιβλία που έγραψα μέχρι τώρα και σ' αυτό επίσης.

Ο διαλογισμός καταλήγει καταπληκτικός για να μας κάνει συνειδητούς από τις γνωστικές γνώσεις. Όμως να μην διαπράττουμε το λάθος να αφήνουμε τις γνώσεις αποκλειστικά σε θεωρίες ή στην μνήμη, γιατί αν συμπεριφερόμαστε έτσι δεν θα καταφέρουμε την κυριαρχία του νου.

Η ΑΠΑΙΤΗΣΗ

Η ωμή πραγματικότητα των γεγονότων έρχεται να μας δείξει ότι είναι πολλοί αυτοί που δεν έχουν καταλάβει την σπουδαιότητα της γνωστικής εσωτερικής δουλειάς και ότι πολλοί από αυτούς δεν είναι καλοί οικοδεσπότες.

Όταν δεν είναι κανείς καλός οικοδεσπότης, είναι σαφές ότι δεν είναι προετοιμασμένος για να μπει στο μονοπάτι της κόψης του ξυραφιού. Για να δουλέψει κανείς στην Επανάσταση της Διαλεκτικής χρειάζεται να έχει φτάσει στο επίπεδο του καλού οικοδεσπότη.

Ένας φανατικός, κυκλοθυμικός, καπριτσιόζος κ.λ.π. δεν μπορεί να χρησιμεύσει για την ολοκληρωτική Επανάσταση. Ένα υποκείμενο που δεν εκπληρώνει τα καθήκοντα του σπιτιού δεν μπορεί να πετύχει την μεγάλη αλλαγή. Ένας άνθρωπος που είναι κακός πατέρας, κακή σύζυγος ή κακός σύζυγος ή που εγκαταλείπει το σπίτι του για αυτόν ή εκείνον τον άντρα ή γυναίκα, δεν θα μπορέσει να φτάσει στην ριζική μεταμόρφωση.

Η ακρογωνιαία λίθος της Επαναστατικής Ψυχολογίας βρίσκεται στην απαίτηση του: Να έχεις μια τέλεια ισορροπία στο σπίτι, να είσαι καλός σύζυγος, καλός πατέρας, καλός αδελφός και καλός γιος. Τέλεια εκπλήρωση των καθηκόντων που υπάρχουν με την πονεμένη ανθρωπότητα. Να μετατραπείς σε έναν άνθρωπο καθώς πρέπει.

Όποιος δεν εκπληρώνει αυτές τις απαιτήσεις δεν θα μπορέσει ποτέ να προχωρήσει σε αυτές τις επαναστατικές μελέτες.

Η ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑ

Το διανοητικό ζώο, που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, έχει την σταθερή ιδέα ότι η ολοκληρωτική εκμηδένιση του εγώ, η απόλυτη κυριαρχία του σεξ και η εσωτερη αυτοπραγμάτωση του Είναι, είναι κάτι φανταστικό και αδύνατον. Όμως δεν καταλαβαίνει ότι αυτός ο τόσο υποκειμενικός τρόπος σκέψης είναι καρπός ηττοπαθών ψυχολογικών ελαττωμάτων που χειρίζονται το νου και το σώμα εκείνων που δεν έχουν ξυπνήσει συνείδηση.

Οι άνθρωποι αυτής της έσχατης και εκφυλισμένης εποχής φορτώνονται στο εσωτερικό τους ένα ψυχικό ακόλουθο που είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στο μονοπάτι της εκμηδένισης του εγώ, και αυτό είναι :η ηττοπάθεια!

Οι ηττοπαθείς σκέψεις κάνουν τους ανθρώπους ανίκανους να ανεβάσουν την μηχανική ζωή τους σε ανώτερα στάδια. Το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων χαρακτηρίζονται νικημένοι πριν ακόμα αρχίσουν την μάχη ή την γνωστική εσωτερική δουλειά.

Πρέπει να αυτοπαρατηρούμαστε και να αυτοαναλύομαστε για να ανακαλύψουμε μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό, εδώ και τώρα αυτές τις όψεις που αποτελούν αυτό που λέγεται ηττοπάθεια.

Συνθέτοντας, θα πούμε ότι υπάρχουν τρεις κοινές ηττοπαθείς συμπεριφορές:

Να αισθάνεσαι ανίκανος από έλλειψη διανοητικής μόρφωσης.

Να μην αισθάνεσαι ικανός να αρχίσεις την Ριζική Μετατροπή.

Να προχωράς με το ψυχολογικό τραγούδι: Ποτέ δεν έχω ευκαιρίες για να αλλάξω ή να νικήσω!

ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ.

Πάνω στο να αισθάνεται κανείς ανίκανος από έλλειψη μόρφωσης, πρέπει να θυμίσουμε ότι όλοι οι μεγάλοι σοφοί όπως ο Ερμής ο Τρισμέγιστος, ο Παράκελσος, ο Πλάτωνας, ο Σωκράτης, ο Ιησούς Χριστός, Ο Όμηρος κ.λ.π. ποτέ δεν πήγαν Πανεπιστήμιο, γιατί στην πραγματικότητα της αλήθειας, κάθε άνθρωπος έχει τον δικό του δάσκαλο, και αυτός είναι το Είναι, αυτό που είναι πιο πέρα από το νου και το λανθασμένο συλλογισμό. Να μην μπερδεύουμε την μόρφωση με την σοφία και τις γνώσεις.

Η συγκεκριμένη γνώση των μυστηρίων της ζωής, των Κόσμων και της Φύσης είναι μια εξαιρετική δύναμη που μας επιτρέπει να καταφέρουμε την ολοκληρωτική επανάσταση.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Τα ρομπότ τα προγραμματισμένα από τον Αντίχριστο¹ αισθάνονται μειονεκτικά γιατί δεν αισθάνονται ικανά και αυτό πρέπει να το αναλύσουμε. Το διανοητικό ζώο, από επιρροή μιας λανθασμένης ακαδημαϊκής μόρφωσης που νοθεύει τις αξίες του Είναι, έχει κάνει να υπάρχουν στο νου δύο τρομερά εγώ που πρέπει να εξαλειφθούν: α) η σταθερή ιδέα: θα χάσω! Και β) η τεμπελιά για να εξασκήσουμε τις γνωστικές τεχνικές και να αποκτήσουμε τις γνώσεις που χρειάζονται για να χειραφετηθούμε από κάθε μηχανικότητα και να βγούμε μια και καλή από την ηττοπαθή στάση.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Η σκέψη του ανθρώπου-μηχανή είναι: Ποτέ δεν μου προσφέρονται ευκαιρίες...!

Οι σκηνές της ύπαρξης μπορούν να τροποποιηθούν. Μόνος του δημιουργεί κανείς τις ίδιες του τις περιστάσεις. Όλα είναι το αποτέλεσμα του Νόμου της δράσης και της συνέπειας αλλά με την δυνατότητα ότι ένας ανώτερος νόμος ξεπλένει έναν νόμο κατώτερο.

Είναι επείγουσα, είναι μη αναβλητή η εκμηδένιση του Εγώ της ηττοπάθειας. Δεν είναι η ποσότητα από θεωρίες που μετράει, είναι η ποσότητα από υπερπροσπάθειες που γίνονται στην δουλειά της Επανάστασης της Συνείδησης...Ο αυθεντικός άνθρωπος κατασκευάζει την στιγμή που θέλει, τις ευνοϊκές στιγμές για την πνευματική ή ψυχολογική του πρόοδο!

Η ΨΥΧΟΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Γραμμένο είναι με αναμμένα κάρβουνα στο βιβλίο της Ζωής, ότι όλοι εκείνοι που καταφέρνουν την ολοκληρωτική εξάλειψη του εγώ μπορούν να φτάσουν να αλλάξουν σημείο² και τις επιρροές του κατά βούληση.

Στο όνομα της αλήθειας πρέπει να δηλώσω ότι Αυτός που βρίσκεται μέσα μου έχει αλλάξει σημείο κατά βούληση. Το σημείο της προηγούμενης προσωπικότητάς μου ήταν Ιχθείς, όμως τώρα είμαι Υδροχόος!, ένα σημείο τρομερά επαναστατικό.

Δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι οι επιρροές των σημείων υπάρχουν και μας χειρίζονται όσο δεν έχει γίνει μια ψυχολογική επανάσταση μέσα σε εμάς τους ίδιους. Όμως ο δρόμος του κάθε μαθητευόμενου που φιλοδοξεί την φώτιση, πρέπει να αρχίσει από το να επαναστατήσει ενάντια σε ότι ορίζουν τα ωροσκόπια.

Αυτό το ότι ένα σημείο δεν ταιριάζει με άλλο σημείο είναι τελείως παράλογο, γιατί αυτά που ταιριάζουν είναι τα εγώ, αυτά τα ανεπιθύμητα στοιχεία που φορτωνόμαστε μέσα μας.

Η Αστρολογία αυτών των καιρών του τέλους δεν χρησιμεύει σε τίποτα γιατί είναι καθαρό εμπόριο. Η αληθινή Αστρολογία των σοφών Χαλδαίων έχει πα ξεχαστεί.

Οι άνθρωποι-μηχανές δεν θέλουν να αλλάξουν γιατί λένε: «Αυτό είναι το σημείο μου, αυτή είναι η ζωδιακή μου επιρροή» κ.λ.π. Ποτέ δεν θα κουραστώ να τονίζω ότι το σημαντικό είναι να αλλάξουμε συγκινησιακά και διανοητικά.

Χρειάζεται να αλλάξουμε διανοητικά για να διεισδύσουν και να φανερωθούν σε μας οι αυθεντικές ζωδιακές δυνάμεις που πηγάζουν από το Είναι, από την Γαλακτική Οδό, οι οποίες θα μας δώσουν ένα διαρκές κέντρο βαρύτητας.

Το φως δεν πρέπει να το ψάχνουμε μέσα στα ωροσκόπια, το φως αναβλύζει όταν έχουμε εξαλείψει από μέσα μας το ιδιαίτερο Ψυχολογικό Χαρακτηριστικό και όταν έχουμε δημιουργήσει έναν νέο ασκό (το νου) για να χύσουμε σε αυτόν τις διδασκαλίες της Ψυχοαστρολογίας που έχω διδάξει στο έργο μου: Ζωδιακή Σειρά Μαθημάτων.

---

¹ Η υλιστική επιστήμη.

² Ζώδιο.

Το Είναι και η Θεϊκή Μητέρα είναι οι μόνοι που μπορούν να μας χειραφετήσουν από τα ωροσκόπια των εφημερίδων και των φτηνών περιοδικών, δίνοντάς μας έτσι την ολοκληρωτική μόρφωση.

Πρέπει να τινάξουμε την σκόνη των αιώνων και να εξαλείψουμε όλες τις ταγκές συνήθειες και δοξασίες και να φύγουμε από τον αστρολογικό φανατισμό. Από το «Είναι η ζωδιακή μου επιρροή και τι θεραπεία έχει;». Αυτός ο τόσο υποκειμενικός τρόπος σκέψης είναι ένα συγχιστικό σόφισμα του εγώ.

Η ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΕΓΩ

Αναλύοντας προσεκτικά το δίποδο τριεγκέφαλο που λέγεται άνθρωπος, φτάσαμε στο λογικό συμπέρασμα ότι ακόμα δεν έχει ένα Διαρκές Κέντρο Βαρύτητας της Συνείδησης.

Δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι τα δίποδα ανθρωποειδή είναι ατομικοποιημένα, είμαστε σίγουροι μόνο ότι είναι ενστικτοποιημένα. Θα λέγαμε ότι ωθούνται μόνο από τα εγώ που χειρίζονται σύμφωνα με το καπρίτσιο τους το Ένστικτο Κέντρο.

Το αγαπημένο εγώ δεν έχει καμία ατομικότητα, είναι ένα σύνολο από δυσαρμονικούς παράγοντες, ένα σύνολο από μικρές Katexis Sueltas¹ (εγωικές ψυχικές ενέργειες).

Κάθε μικρό εγώ από αυτά που αποτελούν την λεγεώνα που ονομάζεται Εγώ, έχει πραγματικά το δικό του προσωπικό κριτήριο, τα δικά του σχέδια, τις δικές του ιδέες και την δική του ρητορική.

Η ρητορική του εγώ είναι η τέχνη να μιλάς καλά και με κομψότητα, με έναν τρόπο τόσο λεπτό που δεν καταλαβαίνεις σε πια στιγμή έχεις πέσει πλέον στο λάθος. Η ρητορική του εγώ είναι τόσο πολύ υποσυνείδητη που γι' αυτό η συνείδησή μας είναι έτσι κοιμισμένη και χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Βλέπουμε το εγώ με την ρητορική του να φέρνει τους λαούς σε έναν πολεμοχαρή δρόμο: Ο όγκος του εμπορίου βαριάς βιομηχανίας (αεροπλάνα, πολεμικά πλοία και θωρακισμένα οχήματα) μεταξύ των τριτοκοσμικών χωρών διπλασιάστηκε μεταξύ του 1973 και του 1976, αφού ανέβασαν στο διπλό τις εισαγωγές τους. Το περίεργο είναι ότι σε μια εποχή που γίνονται πολλές συζητήσεις για τον έλεγχο των όπλων και για ειρήνη, οι χώρες που βρίσκονται σε πορεία μιας υποτιθέμενης ανάπτυξης με την βοήθεια των βιομηχανοποιημένων χωρών, αυξάνουν την ικανότητά τους για καταστροφή! Είναι αυτό (καταλήγει κανείς να ρωτήσει) ο κατάλληλος δρόμος για τον αφοπλισμό και την Παγκόσμια Ειρήνη; Ακριβώς το αντίθετο! Είναι η ρητορική του Εγώ!

Ενώ τα δίποδα ανθρωποειδή συνεχίζουν να είναι γοητευμένα με τις εφευρέσεις και όλα τα φαινομενικά θαύματα του Αντίχριστου (η υλιστική επιστήμη), στην Αιθιοπία από το 1973 μέχρι σήμερα έχουν πεθάνει 200.000 άνθρωποι από την πείνα. Είναι αυτό πολιτισμός; Αυτή είναι η ρητορική του εγώ...

Το δίποδο ανθρωποειδές θέλει μόνο να ζήσει στον μικρό του κόσμο που δεν χρησιμεύει πια σε τίποτε. Η υλιστική ψυχολογία, η πειραματική ψυχολογία δεν χρησιμεύει σε τίποτε. Η απόδειξη είναι ότι δεν έχει καταφέρει να λύσει τα διανοητικά προβλήματα που μολύνουν το λαό των Ηνωμένων Πολιτειών. Απόδειξη αυτού είναι ότι συνεχίζονται και πολλαπλασιάζονται στις μεγάλες πόλεις της αμερικάνικης Ένωσης οι φημισμένες «παρέες». Αν δούμε στην πόλη της Νέας Υόρκης υπάρχουν οι «Βρώμικοι», ομάδα της οποίας τα μέλη είναι περίπου 30 χρονών, χρησιμοποιούν «βρώμικα ρούχα» και δερμάτινες μπότες. Μαζεύονται στις τaráτσες των σπιτιών και υπερηφανεύονται ότι τους χαρακτηρίζουν καλούς μπιλιαρδότες.

Οι «άγνωστοι ποδηλάτες», στην ίδια πάνω κάτω ηλικία επίσης, χρησιμοποιούνται από τους «αγγέλους της κόλασης και φοράνε δερμάτινα μπουφάν με μεγάλα φερμουάρ. Τα ποδήλατά τους είναι παλιά Σουίν που τους έχουν προσαρμόσει μακριά πιρούνια για να μοιάζουν με μοτοσικλέτες.

Η βία είναι ένα αποδεκτό μέρος της ζωής κάθε μιας από τις χιλιάδες ομάδες και συμμορίες που υπάρχουν σε αυτή την χώρα και που δυστυχώς τα δίποδα ανθρωποειδή άλλων χωρών θέλουν να μιμηθούν. Είναι αυτό ψυχολογική απελευθέρωση; Λάθος! Αυτή είναι η ρητορική του εγώ που τους έχει εξαπατήσει όλους. Μόνο ζώντας τις διδασκαλίες που παραδίδω σε αυτή την αυθεντική πραγματεία της Επαναστατικής Ψυχολογίας φέρνοντάς τις στην πρακτική, θα μπορέσουν τα δίποδα ανθρωποειδή να απελευθερωθούν από την ρητορική του εγώ.

¹ Ποσότητα από «στερεοποιημένη» ψυχική ενέργεια.

ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Τα δίποδα τριεγκέφαλα δεν έχουν καμία ατομικότητα, δεν έχουν ένα Διαρκές Κέντρο Συνείδησης, ΔΚΣ. Κάθε μία από τις σκέψεις τους, τα αισθήματά τους και δράσεις τους, εξαρτώνται από την συμφορά του εγώ που στο συγκεκριμένο λεπτό ελέγχει τα κύρια κέντρα της ανθρώπινης μηχανής.

Εκείνοι που στην διάρκεια πολλών χρόνων θυσίας και πόνου πολεμάμε για την Γνωστική Κίνηση, μπορέσαμε να δούμε στην πρακτική τρομερά πράγματα. Πολλοί ορκίστηκαν με δάκρυα στα μάτια να δουλέψουν για την Γνώση μέχρι το τέλος της ζωής τους. Υποσχέθηκαν αιώνια πίστη στην Μεγάλη Αιτία και έβγαλαν λόγους τρομερούς. Και λοιπόν; Τι έμεινε από τα ματωμένα τους δάκρυα; Τους τρομερούς τους όρκους; Όλα ήταν άχρηστα, ορκίστηκε μόνο το εγώ-επιβάτης μιας στιγμής, αλλά όταν άλλο εγώ έδιωξε αυτό που ορκιζόταν πίστη, το υποκείμενο αποχωρίστηκε από την Γνώση ή πρόδωσε την Μεγάλη Αιτία ή πέρασε σε άλλες σχολές προδίδοντας τις Γνωστικές διδασκαλίες.

Αληθινά, το ανθρώπινο ον δεν μπορεί να έχει συνέχεια σκοπών γιατί δεν έχει το ΔΚΣ, δεν είναι ένα άτομο και έχει ένα εγώ που είναι ένα σύνολο πολλών μικρών εγώ.

Πολλοί είναι αυτοί που αναμένουν την αιώνια ευτυχία μετά το θάνατο του φυσικού σώματος, πλην όμως ο θάνατος του σώματος δεν διαλύει το πρόβλημα του εγώ.

Μετά τον θάνατο, η Katexis Suelta (το εγώ) συνεχίζει να υπάρχει περιβεβλημένο με το μοριακό σώμα. Το δίποδο ανθρωποειδές πεθαίνει αλλά συνεχίζει η Katexis Suelta, η ενέργεια του εγώ, μέσα στο μοριακό του σώμα και μετά, πιο αργά, το εγώ διαιώνίζεται στους απογόνους μας, επιστρέφει για να ικανοποιεί τις επιθυμίες του και να συνεχίσει τις ίδιες τραγωδίες. Έχει φτάσει η ώρα να καταλάβουμε την ανάγκη να προκαλέσουμε μέσα μας μια Ολοκληρωτική Επανάσταση, οριστική με σκοπό να εγκαταστήσουμε το ΔΚΣ, ένα Διαρκές Κέντρο Συνείδησης. Μόνο έτσι ατομικοποιούμαστε, μόνο έτσι παύουμε να είμαστε λεγεώνες, μόνο έτσι μετατρέπομαστε σε συνειδητά άτομα.

Ο τωρινός άνθρωπος είναι όμοιος με ένα καράβι γεμάτο με πολλούς επιβάτες, κάθε επιβάτης έχει τα δικά του σχέδια και απόψεις. Ο τωρινός άνθρωπος δεν έχει ένα μόνο νου, έχει πολλούς νόες. Κάθε εγώ έχει το δικό του νου.

Ευτυχώς μέσα στο δίποδο ανθρωποειδές υπάρχει κάτι ακόμα, υπάρχει η Ουσία. Συλλογιζόμενοι σοβαρά πάνω σε αυτήν την αρχή, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι αυτό είναι το πιο ανυψωμένο ψυχικό υλικό με το οποίο μπορούμε να δώσουμε μορφή στην ψυχή μας.

Ευπνώντας την Ουσία δημιουργούμε Ψυχή. Το να ξυπνάς την ουσία είναι να ξυπνάς την Συνείδηση. το να ξυπνάς συνείδηση ισοδυναμεί με το να δημιουργείς μέσα σου ένα ΔΚΣ μόνο όποιος ξυπνά συνείδηση μετατρέπεται σε άτομο, πλην όμως το άτομο δεν είναι το τέρμα, πιο αργά πρέπει να φτάσουμε στην υπερατομικότητα.

ΥΠΕΡ-ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ

Χρειάζεται να αποεγωποιηθούμε για να ατομικοποιηθούμε και μετά να υπερ-ατομικοποιηθούμε. Χρειάζεται να διαλύσουμε το εγώ για να έχουμε το ΔΚΣ που μελετήσαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Το πολλαπλό εγώ ξοδεύει χονδροειδώς το ψυχικό υλικό σε ατομικές εκρήξεις θυμού, απληστίας, λαγνείας, ζήλιας, περηφάνιας, τεμπελιάς, λαίμαργίας κ.λ.π.

Πεθαίνοντας το εγώ, το ψυχικό υλικό συσσωρεύεται μέσα μας μετατρέπόμενο σε ΔΚΣ

Την σήμερον ημέραν το ανθρώπινο ον, ή καλύτερα θα λέγαμε, το δίποδο που αυτοαποκαλείται άνθρωπος, είναι στ' αλήθεια μια μηχανή που ελέγχεται από την λεγεώνα του εγώ.

Ας παρατηρήσουμε την τραγωδία των ερωτευμένων: Πόσοι όρκοι! Πόσα δάκρυα! Πόσες καλές προθέσεις! Και λοιπόν; απ' όλα αυτά δεν μένει παρά η θλιμμένη ανάμνηση. Παντρεύονται, περνά ο καιρός, ο άνδρας ερωτεύεται άλλη γυναίκα ή η γυναίκα ερωτεύεται άλλον άνδρα και το κάστρο από τραπουλόχαρτα καταρρέει. Γιατί; Διότι το ανθρώπινο ον δεν έχει ακόμα το ΔΚΣ του.

Το μικρό εγώ που σήμερα ορκίζεται αιώνια αγάπη αντικαθίσταται από άλλο μικρό εγώ που δεν έχει να κάνει τίποτα με αυτόν τον όρκο. Αυτό είναι όλο. Χρειάζεται να μετατραπούμε σε άτομα και αυτό είναι δυνατόν μόνο δημιουργώντας ένα ΔΚΣ

Χρειάζεται να δημιουργήσουμε ένα ΔΚΣ και αυτό είναι δυνατόν μόνο αν διαλύσουμε το πολλαπλό εγώ.

Όλες οι εσωτερικές αντιθέσεις του ανθρώπινου όντος θα ήταν αρκετές για να τρελάνουν οποιονδήποτε θα μπορούσε να τις δει σε έναν καθρέπτη. Η πηγή αυτών των αντιθέσεων είναι η πολλαπλότητα του εγώ.

Όποιος θα ήθελε να διαλύσει το εγώ πρέπει να αρχίσει γνωρίζοντας τις εσωτερικές του αντιθέσεις. Δυστυχώς τον κόσμο τον γοητεύει να εξαπατά τον ίδιο του τον εαυτό για να μην βλέπει τις ίδιες του τις αντιθέσεις.

Όποιος θα ήθελε να διαλύσει το εγώ πρέπει να αρχίσει από το να μην είναι ψεύτης. Όλοι οι άνθρωποι είναι ψεύτες με τον ίδιο τους τον εαυτό, όλος ο κόσμος ψεύδεται στον ίδιο του τον εαυτό.

Αν θέλουμε να γνωρίσουμε την πολλαπλότητα του εγώ και τις αιώνιες αντιθέσεις μας, πρέπει να μην αυτοεξαπατόμαστε. Ο κόσμος αυτοεξαπατάται για να μην βλέπει τις εσωτερικές του αντιθέσεις.

Κάθε ένας που ανακαλύπτει τις εσωτερικές του αντιθέσεις αισθάνεται ντροπή για τον ίδιο του τον εαυτό και πολύ σωστά, καταλαβαίνει ότι δεν είναι τίποτα, ότι είναι ένας δυστυχισμένος, ένα άθλιο σκουλήκι της γης.

Το να ανακαλύψουμε τις ίδιες μας τις εσωτερικές αντιθέσεις είναι ήδη μια επιτυχία γιατί ο εσωτερικός μας δικαστής ελευθερώνεται αυθόρμητα επιτρέποντάς μας να δούμε καθαρά το δρόμο της ατομικότητας και αυτήν της υπερατομικότητας.

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Χρειαζόμαστε την Ολοκληρωτική Ευημερία. Όλοι υποφέρουμε, έχουμε πίκρες στην ζωή και θέλουμε να αλλάξουμε.

Σε κάθε περίπτωση σκέφτομαι ότι η Ολοκληρωτική Ευημερία είναι το αποτέλεσμα του αυτοσεβασμού. Αυτό θα φαινόταν αρκετά παράξενο σε έναν οικονομολόγο, σε έναν θεόσοφο κ.λ.π.

Τι έχει να κάνει ο αυτοσεβασμός με το οικονομικό ζήτημα; με τα προβλήματα που σχετίζονται με την δουλειά ή με την δύναμη της δουλειάς, με το κεφάλαιο κ.λ.π.;

Θέλω να διηγηθώ το εξής: Το επίπεδο του Είναι ελκύει την ίδια μας την ζωή... Ζούσαμε σε ένα πολύ όμορφο σπίτι στην πόλη του Μεξικού. Πίσω από αυτό το σπίτι υπήρχε μια μεγάλη έκταση που ήταν άδεια. Μια οποιαδήποτε μέρα μια ομάδα από «αλεξιπτωτιστές», όπως τους λέμε, εισέβαλε σε αυτήν την έκταση. Αμέσως έκτισαν τις καλύβες τους από χαρτόνι και εγκαταστάθηκαν εκεί. Αναντίρρητα μετατράπηκαν σε κάτι βρώμικο σε αυτήν την παροικία. Δεν θέλω να τους υποτιμήσω, αλλά αν στ' αλήθεια οι καλύβες τους από χαρτόνι ήταν καθαρές κανείς δεν θα τους μιλούσε. Δυστυχώς υπήρχε ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους μια βρωμιά τρομερή.

Παρατήρησα ήσυχα από την ταράτσα την ζωή αυτών των ανθρώπων: προσέβαλαν, πλήγωναν τους ίδιους τους εαυτούς τους, δεν σέβονταν τους ομοίους τους. Η ζωή τους, σε σύνθεση, ήταν φρικτή με αθλιότητες και απέχθειες.

Ενώ δεν εμφανίζονταν εκεί οι περίπολοι της αστυνομίας, μετά επισκέπτονταν πάντα την Παροικία. Ενώ πριν αυτή η Παροικία ήταν ήσυχη, μετά μετατράπηκε σε κόλαση. Έτσι μπόρεσα να αποδείξω ότι το επίπεδο του Είναι ελκύει την ίδια μας την ζωή, αυτό είναι φανερό.

Ας υποθέσουμε ότι ένας από αυτούς τους κατοίκους αποφάσισε από το πρωί ως το βράδυ να σέβεται τον ίδιο του τον εαυτό και να σέβεται τους υπόλοιπους, προφανώς θα άλλαζε.

Τι εννοείται σαν σεβασμός του ίδιου μας του εαυτού; Να πάψει κανείς την εγκληματικότητα, να μην κλέβει, να μην μοιχεύει, να μην διαφθείρει, να μην ζηλεύει την ευημερία του πλησίον, να είναι ταπεινός και απλός, να εγκαταλείψει την τεμπελιά και να μετατραπεί σε έναν δραστήριο άνθρωπο, καθαρό, ηθικό κ.λ.π.

Όταν ένας πολίτης σέβεται τον ίδιο του τον εαυτό αλλάζει επίπεδο του Είναι και αλλάζοντας επίπεδο του Είναι, αναντίρρητα, ελκύει νέες περιστάσεις γιατί σχετίζεται με ανθρώπους πιο ηθικούς, με ανθρώπους διαφορετικούς, και πιθανώς, αυτό το επίπεδο σχέσεων να προκαλέσει μια οικονομική και πολιτική αλλαγή στην ύπαρξή του. Έτσι θα εκπληρωνόταν αυτό που λέω, ότι ο ολοκληρωτικός αυτοσεβασμός έρχεται να προκαλέσει την κοινωνική και οικονομική ευημερία. Αλλά αν δεν ξέρει κανείς να σέβεται τον ίδιο του τον εαυτό, ούτε θα σέβεται τους ομοίους του και θα καταδικαστεί από μόνος του σε μια δυστυχισμένη και δύσμοιρη ζωή.

Η αρχή της Ολοκληρωτικής Ευημερίας βρίσκεται στον αυτοσεβασμό.

Η ΑΥΤΟ-ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ

Ας μην ξεχνάμε ότι το εξωτερικό είναι μόνο η αντανάκλαση του εσωτερικού, αυτό το έχει ήδη πει ο Εμμανουήλ Κάντ, ο φιλόσοφος του Κόνιγκσμπεργκ. Αν μελετήσουμε ήσυχα την Κριτική του Αγνού Λόγου, θα ανακαλύψουμε σίγουρα ότι το εξωτερικό είναι το εσωτερικό, λέξεις από τα κείμενα ενός από τους μεγάλους στοχαστές όλων των εποχών.

Η εξωτερική εικόνα του ανθρώπου και οι περιστάσεις που τον περιβάλλουν είναι το αποτέλεσμα της αυτοεικόνας. Όλοι έχουμε μια αυτοεικόνα. Αυτή η σύνθετη λέξη, «αυτό» και «εικόνα», είναι βαθιά σημασιολογική.

Συγκεκριμένα μου έρχεται στην μνήμη σε αυτές τις στιγμές, εκείνη η φωτογραφία του Ιάκωβου. Έβγαλαν μια φωτογραφία στον φίλο μας τον Ιάκωβο και ένα περίεργο πράγμα, βγήκαν δύο Ιάκωβοι: ένας πολύ ήσυχος, ακίνητος, με το πρόσωπο προς τα εμπρός. Ο άλλος φαίνεται να περπατά μπροστά από αυτόν με το πρόσωπο σε διαφορετική μορφή. Πως είναι δυνατόν σε μια φωτογραφία να βγουν δυο Ιάκωβοι;

Εγώ νομίζω ότι αυτή την φωτογραφία αξίζει τον κόπο να την μεγεθύνουμε γιατί μπορεί να χρησιμεύσει για να την δείχνουμε σε όλους τους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για αυτές τις σπουδές. Προφανώς σκέφτομαι ότι ο δεύτερος Ιάκωβος ήταν η αυτοαντανάκλαση του πρώτου Ιάκωβου, αυτό είναι φανερό. Γιατί είναι γραμμένο ότι η εξωτερική εικόνα του ανθρώπου και οι περιστάσεις που τον περιβάλλουν είναι το αποτέλεσμα της αυτοεικόνας.

Επίσης είναι γραμμένο ότι το εξωτερικό είναι μόνο η αντανάκλαση του εσωτερικού. Έτσι λοιπόν αν εμείς δεν σεβόμαστε τον εαυτό μας, αν η εσωτερική εικόνα του εαυτού μας είναι πολύ φτωχή, αν είμαστε γεμάτοι από ψυχολογικά ελαττώματα, από ηθικές σφραγίδες, αναμφισβήτητα θα αναβλύσουν δυσάρεστα γεγονότα στον εξωτερικό κόσμο όπως οικονομικές δυσκολίες, πολιτικές κ.λ.π. ας μην ξεχνάμε ότι η εξωτερική εικόνα του ανθρώπου και οι περιστάσεις που τον περιβάλλουν είναι το αποτέλεσμα της αυτοεικόνας του.

Όλοι έχουμε μια αυτοεικόνα και έξω υπάρχει η φυσική εικόνα που μπορεί να φωτογραφηθεί, αλλά μέσα έχουμε άλλη εικόνα. Για να ξεκαθαρίσουμε καλύτερα, θα λέγαμε ότι έξω έχουμε την φυσική και αισθητή εικόνα και μέσα έχουμε την εικόνα του ψυχολογικού και υπεραισθητού τύπου.

Αν έξω έχουμε μια εικόνα φτωχή και άθλια και αν αυτή την εικόνα την συνοδεύουν δυσάρεστες περιστάσεις, μια δύσκολη οικονομική κατάσταση, προβλήματα κάθε είδους, συγκρούσεις, είτε είναι στο σπίτι ή στην δουλειά ή στον δρόμο κ.λ.π. οφείλεται απλά στο ότι η ψυχολογική μας εικόνα είναι φτωχή, ελαττωματική και τρομαχτική, και στο ενδιάμεσο περιβάλλον συλλογίζομαστε την αθλιότητά μας, την κενότητά μας, αυτό που είμαστε.

Αν θέλουμε να αλλάξουμε χρειαζόμαστε μια ολοκληρωτική και μεγάλη αλλαγή. Εικόνα, αξίες και ταυτότητα πρέπει να αλλάξουν ριζικά.

Σε διάφορα από τα έργα μου έχω πει ότι κάθε ένας μας είναι ένα μαθηματικό σημείο στο διάστημα και ότι συμφωνεί να χρησιμεύσει σαν όχημα σε καθορισμένα σύνολα αξιών. Μερικοί χρησιμεύουν σαν οχήματα σε μεγαλοφυείς αξίες και άλλοι μπορεί να χρησιμεύσουν σαν οχήματα σε μέτριες αξίες. Γι' αυτό ο καθένας είναι ο καθένας. Το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων όντων χρησιμεύουν σαν οχήματα στις αξίες του εγώ.. αυτές οι αξίες μπορεί να είναι κάλλιστες ή αρνητικές. Έτσι ώστε εικόνα αξίες και ταυτότητα είναι όλα μία ενότητα.

Λέω ότι πρέπει να περάσουμε από μια ριζική μεταμόρφωση και βεβαιώνω με emphaticό τρόπο ότι ταυτότητα, αξίες και εικόνα πρέπει να αλλάξουν οριστικά.

Χρειαζόμαστε μια νέα ταυτότητα, νέες αξίες και νέα εικόνα, αυτό είναι ψυχολογική επανάσταση, εσωτερική επανάσταση. Είναι παράλογο να συνεχίζουμε μέσα στον διεφθαρμένο κύκλο στον οποίο κινούμαστε τώρα. Χρειάζεται να αλλάξουμε οριστικά.

Η αυτοεικόνα ενός ανθρώπου δίνει προέλευση στην εξωτερική του εικόνα. Λέγοντας αυτοεικόνα, αναφέρομαι στην ψυχολογική εικόνα που έχουμε μέσα. Ποια να είναι η ψυχολογική μας εικόνα; Να είναι αυτή του θυμώδη, του άπληστου, του λάγνου, του ζηλιάρη, του περήφανου, του τεμπέλη, του λαίμαργου; Οποιαδήποτε κι' αν ήταν η εικόνα εμάς των ίδιων που έχουμε, ή καλύτερα θα λέγαμε η αυτοεικόνα, θα δώσει προέλευση όπως είναι φυσικό στην εξωτερική εικόνα.

Η εξωτερική εικόνα, ακόμα και αν είναι καλά ντυμένη, θα μπορούσε να είναι φτωχή. Μήπως είναι όμορφη η εικόνα ενός περήφανου, κάποιου που έχει γίνει ανυπόφορος, που δεν έχει ένα σπόρο ανθρωπιάς; Μήπως είναι ευχάριστη η εικόνα ενός λάγνου; Πως δρα ένας λάγνος; πως ζει; τι εμφάνιση παρουσιάζει η ντουλάπα του; ποια είναι η συμπεριφορά του στην εξωτερική ζωή με το αντίθετο φύλο; Ή είναι πα εκφυλισμένος; ποια θα ήταν η εξωτερική εικόνα ενός ζηλιάρη, ενός που υποφέρει για την ευημερία του πλησίον και που κρυφά κάνει ζημιά στους άλλους από ζήλια; Ποια είναι η εικόνα ενός τεμπέλη που δεν θέλει να δουλέψει και που είναι βρώμικος και απεχθής; Και αυτή του λαίμαργου;

Έτσι λοιπόν στ' αλήθεια, η εξωτερική εικόνα είναι το αποτέλεσμα της εσωτερικής εικόνας και αυτό είναι αναντίρρητο.

Αν ένας άνθρωπος μάθει να σέβεται τον ίδιο του τον εαυτό αλλάζει την ζωή του, όχι μόνο μέσα στο πεδίο της Ηθικής ή σε αυτό της Ψυχολογίας, αλλά επίσης μέσα στο κοινωνικό πεδίο, το

οικονομικό και μέχρι το πολιτικό. Αλλά πρέπει να αλλάξει. Γι' αυτό επιμένω ότι ταυτότητα, αξίες και εικόνα πρέπει να αλλάξουν.

Η ταυτότητα, οι αξίες και η εικόνα του εαυτού μας, που έχουμε τώρα, είναι άθλια. Σ' αυτό οφείλεται ότι η κοινωνική ζωή είναι γεμάτη συγκρούσεις και οικονομικά προβλήματα. Κανείς δεν είναι ευτυχισμένος σε αυτούς τους καιρούς, κανείς δεν είναι ευτυχής. Αλλά, θα μπορούσαν να αλλάξουν η εικόνα, οι αξίες και η ταυτότητα που έχουμε; Θα μπορούσαμε να λάβουμε μια καινούρια ταυτότητα, νέες αξίες, νέα εικόνα; Βεβαιώνω σαφώς ότι ναι, είναι δυνατόν.

Αναντίρρητα θα χρειαζόταν να διαλύσουμε το εγώ. Όλοι έχουμε ένα εγώ. Όταν κτυπάμε μια πόρτα μας ρωτάνε: Ποιος είναι; Απαντάμε Εγώ!. Αλλά ποιος είναι αυτό το εγώ; ποιος είναι αυτός ο εγώ ο ίδιος;

Στην πραγματικότητα της αλήθειας, το εγώ είναι ένα σύνολο από αξίες αρνητικές και θετικές. Θα μπορούσαμε να διαλύσουμε το εγώ, να τελειώνουμε με αυτές τις αρνητικές αξίες και τότε θα μπορούσαμε να χρησιμεύσουμε σαν όχημα για νέες αξίες, για τις αξίες του Είναι. αλλά σ' αυτήν την περίπτωση χρειαζόμαστε μια νέα διδακτική αν είναι ότι θέλουμε να εξαλείψουμε όλες τις αξίες που έχουμε τώρα, για να προκαλέσουμε μια αλλαγή.

Η ΨΥΧΟ-ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Η διδακτική για να γνωρίσουμε και να εξαλείψουμε τις αξίες, θετικές και αρνητικές που φορτωνόμαστε μέσα, υπάρχει και λέγεται Ψυχοανάλυση. Είναι αναγκαίο να επικαλούμαστε την εσώτατη ψυχοανάλυση. Όταν κανείς επικαλείται την εσώτατη ψυχοανάλυση, για να γνωρίσει τα ελαττώματα του ψυχολογικού τύπου, εμφανίζεται μια μεγάλη δυσκολία, θέλω να αναφερθώ με εμφαντικό τρόπο στην δύναμη της αντίθεσης στην μεταβίβαση.

Μπορεί κανείς να αυτοεξερευνάται, μπορεί κανείς να στρέφεται προς το εσωτερικό του, αλλά όταν προσπαθεί εμφανίζεται η δυσκολία της αντίθεσης στην μεταβίβαση. Αλλά η λύση βρίσκεται στο να μεταβιβάσουμε την προσοχή μας προς τα μέσα με σκοπό να αυτοεξερευνηθούμε, να αυτογνωριστούμε και να εξαλείψουμε τις αρνητικές αξίες που μας βλάπτουν ψυχολογικά, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά και μέχρι και πνευματικά.

Δυστυχώς, επαναλαμβάνω, όταν κανείς προσπαθεί να στραφεί προς τα μέσα για να αυτοεξερευνηθεί και να γνωρίσει τον εαυτό του, αμέσως εμφανίζεται η αντίθεση στην μεταβίβαση. Η αντίθεση στην μεταβίβαση είναι μια δύναμη που δυσκολεύει την στροφή προς τα μέσα. Αν δεν υπήρχε η αντίθεση στην μεταβίβαση η στροφή προς τα μέσα θα ήταν πιο εύκολη. Χρειαζόμαστε την εσώτατη ψυχοανάλυση, χρειαζόμαστε την εσώτατη αυτοέρευνα για να αυτογνωριστούμε αληθινά. Άνθρωπε γνώρισε τον εαυτό σου και θα γνωρίσεις το Σύμπαν και τους Θεούς.

Όταν κανείς γνωρίζει τον εαυτό του μπορεί να αλλάξει. Όσο κανείς δεν γνωρίζει τον εαυτό του, οποιαδήποτε αλλαγή θα καταλήξει υποκειμενική. Αλλά πριν απ' όλα χρειαζόμαστε την αυτοανάλυση.

Πώς θα νικούσαμε την δύναμη της αντίθεσης στην μεταβίβαση που δυσκολεύει την εσώτατη ψυχοανάλυση ή την αυτοανάλυση; αυτό θα ήταν δυνατόν μόνο μέσω της συνδιαλλακτικής ανάλυσης και της δομικής ανάλυσης.

Όταν κανείς επικαλείται την δομική ανάλυση γνωρίζει αυτές τις ψυχολογικές δομές που δυσκολεύουν και κάνουν αδύνατη την εσώτατη παρατήρηση της συνείδησης. Γνωρίζοντας αυτές τις δομές τις καταλαβαίνουμε και καταλαβαίνοντάς τις μπορούμε τότε να νικήσουμε το εμπόδιο.

Όμως χρειαζόμαστε κάτι περισσότερο, χρειαζόμαστε επίσης την ανάλυση της συνδιαλλαγής. υπάρχουν οι τραπεζικές συνδιαλλαγές, οι εμπορικές κ.λ.π., όπως επίσης υπάρχουν οι ψυχολογικές συνδιαλλαγές. Τα διάφορα ψυχικά στοιχεία που φορτωνόμαστε στο εσωτερικό μας υποτάσσονται στις συνδιαλλαγές, στις ανταλλαγές, στις μάχες, στις αλλαγές θέσης κ.λ.π. Δεν είναι κάτι ακίνητο, βρίσκονται πάντα σε κατάσταση κίνησης. Όταν κανείς, μέσω της ανάλυσης της συνδιαλλαγής, γνωρίζει τις διάφορες ψυχολογικές διαδικασίες, τις ποικίλες δομές, τότε η δυσκολία για την ψυχολογική παρατήρηση της συνείδησης τελειώνει. Έπειτα πραγματοποιείται η αυτοεξερεύνηση του εαυτού μας με πλήρη επιτυχία.

Όποιος κατορθώνει την πλήρη αυτοεξερεύνηση πάνω σε οποιοδήποτε ελάττωμα, για να γνωρίσει πια τον θυμό, για να γνωρίσει την πλεονεξία,, την λαγνεία, την τεμπελιά, την λαιμαργία κ.λ.π. μπορεί να πραγματοποιήσει καταπληκτικές ψυχολογικές προόδους.

Για να κατορθώσουμε την πλήρη αυτοεξερεύνηση, θα πρέπει πρώτα να αρχίσουμε από το να διαχωρίσουμε το ελάττωμα που θέλουμε να εξαλείψουμε από μέσα μας ώστε αργότερα να το διαλύσουμε.

Το διαλυμένο ελάττωμα ελευθερώνει κάποιο ποσοστό ψυχικής Ουσίας. Με το μέτρο που προχωράμε διαλύοντας κάθε μια από τις λανθασμένες μας αξίες, δηλαδή, τα ελαττώματά μας, η μποτιλιαρισμένη μέσα σ' αυτά ψυχική Ουσία θα απελευθερωθεί, και τέλος η ολοκληρωτικά απελευθερωμένη ψυχική Ουσία θα μας μεταμορφώσει ριζικά. Θα είναι σ' αυτή την συγκεκριμένη στιγμή που οι αιώνιες αξίες του Είναι θα εκφραστούν μέσα από εμάς. Αναντίρρητα, αυτό θα ήταν θαυμάσιο όχι μόνο για μας τους ίδιους αλλά και για την ανθρωπότητα.

Όταν έχουμε κατορθώσει να αποσυνθέσουμε ή να διαλύσουμε τελείως τις αρνητικές αξίες, θα σεβόμαστε τον εαυτό μας και τους άλλους, θα μετατραπούμε θα λέγαμε, σε μια πηγή καλοσύνης για όλο τον κόσμο, σε ένα τέλειο δημιούργημα συνειδητό και θαυμάσιο.

Αυτή η μυστική αυτοεικόνα ενός ξύπνιου ανθρώπου, θα έχει σαν συνέπεια την τέλεια εικόνα ενός ευγενούς πολίτη. Οι περιστάσεις του θα είναι επίσης ευεργετικές με κάθε έννοια, θα είναι ένα χρυσός κρίκος στην μεγάλη παγκόσμια αλυσίδα της ζωής. Θα είναι ένα παράδειγμα για ολόκληρο τον κόσμο, μια πηγή ευτυχίας για πολλά όντα, ένας φωτισμένος με την πιο βαρυσήμαντη έννοια της λέξης, κάποιος που θα απολαμβάνει από μια έκσταση συνεχή και υπέροχη.

Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ

Στην Διανοητική Δυναμική χρειάζεται να ξέρουμε κάτι πάνω στο πώς και στο γιατί λειτουργεί ο νους. Ο νους, αναντίρρητα, είναι ένα εργαλείο που εμείς πρέπει να μάθουμε να χειριζόμαστε συνειδητά. Αλλά θα ήταν παράλογο να ήταν αποδοτικό αυτό το εργαλείο αν πριν δεν γνωρίζαμε το πώς και το γιατί του νου.

Όταν κανείς γνωρίζει το πώς και το γιατί του νου, όταν γνωρίζει τις διάφορες λειτουργίες του, μπορεί να τον ελέγξει και τότε μετατρέπεται σε ένα χρήσιμο και τέλειο εργαλείο, σε ένα θαυμάσιο όχημα μέσω του οποίου μπορούμε να εργαστούμε προς όφελος της ανθρωπότητας.

Χρειάζεται, στ' αλήθεια, ένα ρεαλιστικό σύστημα αν πραγματικά θέλουμε να γνωρίσουμε το δυναμικό του ανθρώπινου νου.

Αυτούς τους καιρούς αφθονούν πολλά θέματα για τον έλεγχο του νου. Υπάρχουν κάποιοι που σκέφτονται ότι συγκεκριμένες τεχνασματικές ασκήσεις μπορούν να είναι υπέροχες για τον έλεγχο της νοημοσύνης. Υπάρχουν σχολές, υπάρχουν πολλές θεωρίες πάνω στο νου, πολλά συστήματα, αλλά πώς θα ήταν δυνατόν να κάνουμε από το νου κάτι χρήσιμο; Ας συλλογιστούμε ότι αν δεν γνωρίζουμε το πώς και το γιατί του νου δεν θα μπορούσαμε να καταφέρουμε να γίνει τέλειος.

Χρειάζεται να γνωρίσουμε τις διάφορες λειτουργίες του νου αν θέλουμε να γίνει τέλειος. Πώς λειτουργεί; Γιατί λειτουργεί; Αυτό το πώς και το γιατί είναι οριστικά.

Αν, για παράδειγμα, ρίξουμε μια πέτρα σε μια λίμνη, θα δούμε ότι διαμορφώνονται κύματα, αυτά είναι η αντίδραση της λίμνης, του νερού ενάντια στην πέτρα. Ομοίως αν κάποιος μας πει μια ειρωνική λέξη, αυτή η λέξη φτάνει στο νου και ο νους αντιδρά ενάντια σ' αυτή την λέξη, τότε έρχονται οι συγκρούσεις. Όλος ο κόσμος βρίσκεται σε προβλήματα. Όλος ο κόσμος ζει σε συγκρούσεις. Εγώ έχω παρατηρήσει ήσυχα τα τραπέζια των συζητήσεων πολλών οργανισμών, σχολών κ.λ.π., δεν σέβονται ο ένας τον άλλον. Γιατί; Γιατί δεν σέβονται τον ίδιο τον εαυτό τους.

Παρατηρήσατε την Γερουσία, μια αίθουσα Αντιπροσώπων ή απλά ένα τραπέζι κάποιας σχολής; αν κάποιος πει κάτι άλλο γίνονται υπαινιγμοί, ενοχλείται και λέει κάτι χειρότερο, φιλονικούν μεταξύ τους και καταλήγουν σε ένα μεγάλο χάος.

Αυτό το ότι ο νους του κάθε ενός από αυτούς αντιδρά ενάντια στις συγκρούσεις του εξωτερικού κόσμου καταλήγει να είναι σοβαρότατο.

Πρέπει κανείς να επικαλεστεί στ' αλήθεια την ψυχοανάλυση της παρατήρησης της συνείδησης για να εξερευνήσει τον ίδιο τον νου. Γίνεται αναγκαίο να αυτογνωριστούμε λίγο περισσότερο μέσα στο διανοούμενο πεδίο. Για παράδειγμα, γιατί αντιδρούμε μπροστά στην λέξη ενός ομοίου μας; σ' αυτές τις καταστάσεις είμαστε πάντα θύματα... Αν κάποιος θέλει να είμαστε χαρούμενοι, αρκεί να μας δώσει μερικά χτυπηματάκια στον ώμο και να μας πει μερικές καλές λέξεις. Αν κάποιος θέλει να μας δει δυσανεστήμενους, θα έφτανε να μας πει μερικές δυσάρεστες λέξεις.

Τότε που βρίσκεται η πραγματική διανοητική μας ελευθερία; Ποια είναι; Εξαρτόμαστε συγκεκριμένα από τους άλλους, είμαστε σκλάβοι. Οι ψυχολογικές μας διαδικασίες εξαρτώνται αποκλειστικά από άλλους ανθρώπους, δεν κυβερνούμε τις ψυχολογικές μας διαδικασίες και αυτό είναι τρομερό.

Άλλοι είναι αυτοί που διατάζουν εμάς και τις εσώτατες διαδικασίες μας. Ένας φίλος έρχεται ξαφνικά και μας καλεί σε μια γιορτή. Πηγαίνουμε στο σπίτι του φίλου, μας προσφέρει ένα ποτηράκι, λυπόμαστε αλλά το δεχόμαστε, το πίνουμε, έρχεται και άλλο ποτηράκι και επίσης το πίνουμε. Μετά

και άλλο και άλλο μέχρι που καταλήγουμε μεθυσμένοι. Ο φίλος ήταν ιδιοκτήτης και κύριος των ψυχολογικών μας διαδικασιών.

Ένας τέτοιος νους, μπορεί μήπως να χρησιμεύσει σε τίποτε; Αν κάποιος μας διατάζει, αν όλος ο κόσμος έχει δικαίωμα να μας διατάζει, τότε που βρίσκεται η διανοητική ελευθερία μας; Ποια είναι;

Ξαφνικά, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα πρόσωπο του αντίθετου φύλου, ταυτιζόμαστε πολύ με αυτό το πρόσωπο και στο τέλος καταλήγουμε σε εκσπερματώσεις ή μοιχείες. Αυτό σημαίνει ότι αυτό το πρόσωπο του αντίθετου φύλου ήταν πιο δυνατό και νίκησε τις ψυχολογικές μας διαδικασίες, μας έλεγξε, μας υπέταξε στην δική του θέληση. Είναι αυτό ελευθερία;

Το διανοητικό ζώο, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, έχει στ' αλήθεια εκπαιδευτεί να αρνείται την αυθεντική του ταυτότητα, αξίες και εικόνα. Ποια να είναι η αυθεντική ταυτότητα, αξίες και εσώτατη εικόνα κάθε ενός από εμάς; Να είναι μήπως το εγώ ή η προσωπικότητα; Όχι! Μέσω της ψυχανάλυσης, της ενδοσκόπησης της συνείδησης μπορούμε να περάσουμε πιο πέρα από το εγώ και να ανακαλύψουμε το Είναι. Αναντίρρητα, το Είναι στον εαυτό του είναι ο Α-Κ, ο Άνθρωπος Κόσμος ή ο Κόσμος Άνθρωπος. Δυστυχώς όπως ήδη το είπα, το ζώο, που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, έχει αυτοεκπαιδευτεί να αρνείται τις εσώτατες αξίες του, έχει πέσει στον υλισμό αυτής της εκφυλισμένης εποχής, έχει παραδοθεί σ' όλα τα βίτσια της γης και προχωράει στο δρόμο του λάθους. Το να δεχτούμε την αρνητική, υποκειμενικά εμπνευσμένη κουλτούρα στο εσωτερικό μας, ακολουθώντας το δρόμο της λιγότερης αντίστασης είναι παράλογο. Δυστυχώς, ο κόσμος αυτήν την εποχή απολαμβάνει ακολουθώντας τον δρόμο της λιγότερης αντίστασης και δέχεται την λανθασμένη υλιστική κουλτούρα αυτών των καιρών, την αφήνουν να εγκατασταθεί στην ψυχή τους και έτσι φτάνει στην άρνηση των πραγματικών αξιών του Είναι.

Η ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ

Η Λακωνική Δράση του Είναι είναι η σύντομη εκδήλωση, η στιγμιαία δράση που πραγματοποιεί το Βασιλικό Είναι κάθε ενός από εμάς με σύνθετο, μαθηματικό και ακριβή τρόπο σαν έναν Πυθαγόρειο Πίνακα.

Θέλω να συλλογιστείτε πολύ καλά πάνω στην Λακωνική Δράση του Είναι. Θυμηθείτε ότι εκεί ψηλά, στο ατελείωτο διάστημα, στο αστεροσκεπές διάστημα, κάθε δράση είναι το αποτέλεσμα μιας αλγεβρικής εξίσωσης και μιας ακριβούς διατύπωσης. Έτσι επίσης, σαν απλό λογικό συμπέρασμα, πρέπει να βεβαιώσουμε με εμφατικό τρόπο ότι η πραγματική μας εικόνα, ο Εσώτατος Κοσμικός Άνθρωπος που βρίσκεται πιο πέρα από τις λανθασμένες αξίες, είναι τέλεια.

Κάθε δράση του Είναι, αναντίρρητα, είναι το αποτέλεσμα μιας αλγεβρικής εξίσωσης και μιας ακριβούς διατύπωσης.

Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες το Είναι έχει κατορθώσει να εκφραστεί μέσω κάποιου που έχει επιτύχει μια αλλαγή εικόνας, αξιών και ταυτότητας και τότε, αυτός ο κάποιος έχει μετατραπεί εκ των πραγμάτων σε έναν προφήτη, σε έναν φωτισμένο.

Αλλά υπάρχουν επίσης λυπηρές περιπτώσεις ανθρώπων που έχουν χρησιμεύσει σαν όχημα στο ίδιο το Είναι και στ' αλήθεια δεν έχουν καταλάβει τους σκοπούς της θεϊκότητας.

Όταν κάποιος που χρησιμεύει σαν όχημα στο Είναι δεν δουλεύει αφιλοκερδώς για χάρη της ανθρωπότητας, δεν έχει καταλάβει τι είναι μια αλγεβρική εξίσωση και ακριβής διατύπωση κάθε λακωνικής δράσης του Είναι. Μόνο όποιος απαρνείται την αμοιβή της δράσης, όποιος δεν περιμένει καμία ανταμοιβή όποιος εμπυχώνεται μόνο από αγάπη για δουλειά προς χάρη των ομοίων του, έχει καταλάβει σίγουρα την Λακωνική Δράση του Είναι.

Χρειάζεται να περάσουμε, επαναλαμβάνω, από μια ολοκληρωτική αλλαγή του εαυτού μας. Εικόνα, αξίες και ταυτότητα, πρέπει να αλλάξουν.

Τι ωραία είναι να έχεις την νεανική εικόνα του επίγειου ανθρώπου, αλλά πρέπει, και είναι καλύτερο, να έχουμε την πνευματική και ουράνια εικόνα, εδώ ακριβώς, σε σάρκα και οστά.

Αντί να κατέχουμε τις λανθασμένες αξίες του εγώ, πρέπει να βρίσκονται στην καρδιά μας και στον νου μας οι θετικές αξίες του Είναι. Αντί να έχουμε μια χονδροειδή ταυτότητα, πρέπει να έχουμε βάσει την ταυτότητα στην υπηρεσία του Είναι.

Ας συλλογιστούμε στην ανάγκη να μετατραπούμε σε ζωντανή έκφραση του Είναι...

Το Είναι είναι το Είναι και ο λόγος να είναι το Είναι είναι το ίδιο το Είναι.

Ας διακρίνουμε με σαφήνεια ανάμεσα σ' αυτό που είναι η έκφραση και σ' αυτό που είναι η αυτοέκφραση. Το εγώ μπορεί να εκφραστεί αλλά ποτέ δεν θα έχει αυτοέκφραση. Το εγώ εκφράζεται μέσω της προσωπικότητας και οι εκφράσεις του είναι υποκειμενικές, λέει αυτό που οι άλλοι είπαν,

διηγείται αυτό που οι άλλοι διηγήθηκαν, εξηγεί αυτό που άλλοι εξήγησαν όμως δεν έχει προφανή αυτοέκφραση του Είναι.

Η αντικειμενική αληθινή αυτοέκφραση του Είναι είναι αυτό που μετράει. Όταν το Είναι εκφράζεται μέσω του εαυτού μας το κάνει με τέλειο και λακωνικό τρόπο.

Πρέπει να διαλύσουμε το εγώ με βάση την εσώτατη ψυχοανάλυση για να εκφραστεί μέσω του εαυτού μας ο Λόγος, η Λέξη του Είναι.

Η ΑΥΤΟ-ΑΓΑΠΗ

Πολλά λέγονται πάνω στην γυναικεία ματαιοδοξία. Αληθινά η ματαιοδοξία είναι η ζωντανή εκδήλωση της αυτοαγάπης,

Η γυναίκα μπροστά στον καθρέπτη είναι ένας πλήρης νάρκισσος θαυμάζοντας τον εαυτό της, λατρεύοντας το είδωλό της με τρέλα. Η γυναίκα στολίζεται όσο καλύτερα μπορεί, βάφεται, κατσαρώνει τα μαλλιά της με μόνο σκοπό να πουν οι άλλοι: Είσαι όμορφη, είσαι ωραία, είσαι θεϊκή! κ.λ.π.

Το εγώ πάντα απολαμβάνει όταν ο κόσμος το θαυμάζει, το εγώ στολίζεται ώστε οι άλλοι να το λατρεύουν. Το εγώ νομίζει τον εαυτό του ωραίο, αγνό, ανέκφραστο, άγιο, ενάρετο κ.λ.π. Κανείς δεν νομίζει τον εαυτό του κακό, όλος ο κόσμος αυτοχαρακτηρίζεται καλός και δίκαιος.

Η αυτοαγάπη είναι κάτι τρομερό. Για παράδειγμα, οι φανατικοί του Υλισμού δεν δέχονται τις Ανώτερες Διαστάσεις του Διαστήματος από αυτοαγάπη. Αγαπάνε πολύ τους εαυτούς τους και όπως είναι φυσικό απαιτούν οι Ανώτερες Διαστάσεις του Διαστήματος, του Κόσμου και όλης της υπερευαίσθητης ζωής, να υποταχθούν στα προσωπικά τους καπρίτσια. Δεν είναι ικανοί να πάνε πιο πέρα από το στενό τους κριτήριο και τις θεωρίες τους, πιο πέρα από το αγαπημένο τους εγώ και τους διανοητικούς τους κανόνες.

Ο νους δεν λύνει το μοιραίο πρόβλημα του εγώ. Μόνο ο θάνατος του εγώ μπορεί να λύσει το πρόβλημα του ανθρώπινου πόνου, αλλά το εγώ αγαπά τον εαυτό του και δεν θέλει να πεθάνει με κανένα τρόπο. Όσο το εγώ θα υπάρχει θα γυρίζει ο τροχός του Σαμσάρα, ο μοιραίος τροχός της ανθρώπινης τραγωδίας.

Όταν είμαστε αληθινά ερωτευμένοι απαρνούμαστε το εγώ. Είναι πολύ σπάνιο να βρεις κάποιον αληθινά ερωτευμένο. Όλοι είναι παθιασμένοι αλλά αυτό δεν είναι αγάπη. Ο κόσμος παθιάζεται όταν βρίσκεται με κάποιον που του αρέσει, αλλά όταν ανακαλύπτει στον άλλον άνθρωπο τα ίδια του τα λάθη, ιδιότητες και ελαττώματα, τότε το αγαπημένο ον τους χρησιμεύει σαν καθρέπτης όπου μπορούν να παρατηρούνται πλήρως. Αληθινά δεν είναι ερωτευμένοι με το αγαπημένο ον, είναι ερωτευμένοι μόνο με τον εαυτό τους και απολαμβάνουν βλέποντάς τον στον καθρέπτη που είναι το αγαπημένο ον, αυτό τους συμβαίνει και νομίζουν ότι είναι ερωτευμένοι. Το εγώ απολαμβάνει μπροστά στον κρυστάλλινο καθρέπτη ή αισθάνεται ευτυχές βλέποντας τον εαυτό του στο πρόσωπο που έχει τις ίδιες του τις ιδιότητες, αρετές και ελαττώματα.

Πολλά λένε οι ιεροκήρυκες πάνω στην αλήθεια, αλλά είναι μήπως δυνατόν να γνωρίσουμε την αλήθεια όταν υπάρχει σε μας αυτοαγάπη;

Μόνο τελειώνοντας με την αυτοαγάπη, μόνο με τον νου ελεύθερο από υποθέσεις, μπορούμε να πειραματιστούμε, σε απουσία του εγώ, αυτό που είναι η Αλήθεια.

Πολλοί θα κριτικάρουν αυτό το έργο της Επανάστασης της Διαλεκτικής. Όπως πάντα, οι ψευτοσοφοί θα γελάσουν με τις επαναστατικές τοποθετήσεις λόγω του εγκλήματος να μην συμπίπτουν αυτές οι διδασκαλίες με τις «διανοητικές υποθέσεις» και τις μπλεγμένες θεωρίες που αυτοί έχουν στην μνήμη τους.

Οι πολυμαθείς δεν είναι ικανοί να ακούσουν με αυθόρμητο νου, ελεύθερο από διανοητικές υποθέσεις, θεωρίες, προ-ιδέες κ.λ.π., την Επαναστατική Ψυχολογία. Δεν είναι ικανοί να ανοιχθούν στο καινούριο με ακέραιο νου, με νου χωρίς διαιρέσεις από την μάχη των αντιθέτων.

Οι πολυμαθείς ακούνε μόνο για να συγκρίνουν με τις υποθέσεις που έχουν αποθηκευμένες στην μνήμη. Οι πολυμαθείς ακούνε μόνο για να μεταφράσουν, σύμφωνα με την γλώσσα των προκρίσεων και προ-ιδεών, και να φτάσουν στο συμπέρασμα ότι οι διδασκαλίες της Επανάστασης της Διαλεκτικής είναι φαντασία. Έτσι είναι πάντα οι πολυμαθείς, οι νόες τους είναι τόσο εκφυλισμένοι πλέον που δεν είναι ικανοί να ανακαλύψουν το καινούριο.

Στην αλαζονεία του το εγώ θέλει όλα να συμπίπτουν με τις θεωρίες του και τις διανοητικές του υποθέσεις. Το εγώ θέλει να εκπληρώνονται όλα τα καπρίτσια του και ο Κόσμος ολόκληρος να υποταχτεί στα εργαστηριακά του πειράματα.

Το εγώ αποστρέφεται οτιδήποτε πληγώνει την αυτοαγάπη του. Το εγώ λατρεύει τις θεωρίες και τις προ-ιδέες του.

Πολλές φορές αποστρεφόμεστε κάποιον χωρίς λόγο. Γιατί; Απλά, γιατί αυτός ο κάποιος προσωποποιεί κάποια λάθη που φορτωνόμαστε και εμείς καλά κρυμμένα και δεν μπορεί να μας αρέσει που ο άλλος τα εκθέτει. Αληθινά, τα λάθη που αποδίδουμε στους άλλους τα έχουμε κι εμείς βαθιά μέσα μας.

Κανείς δεν είναι τέλειος σ' αυτόν τον κόσμο, όλοι μας είμαστε κομμένοι με το ίδιο ψαλίδι. Κάθε ένας από εμάς είναι ένα κακό σαλιγκάρι στο στήθος της Μεγάλης Πραγματικότητας.

Όποιος δεν έχει ένα ελάττωμα προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, το έχει προς άλλη κατεύθυνση. Μερικοί δεν εποφθαλμιούν χρήματα αλλά εποφθαλμιούν φήμη, τιμές, έρωτες κ.λ.π. Άλλοι, δεν μοιχεύουν με την ξένη γυναίκα αλλά απολαμβάνουν μοιχεύοντας διδασκαλίες, ανακατεύοντας δόγματα στο όνομα της Παγκόσμιας Αδελφότητας. Μερικοί δεν ζηλεύουν την γυναίκα τους αλλά ζηλεύουν φίλιες, δόγματα, αιρέσεις, πράγματα κ.λ.π. Έτσι είμαστε τα ανθρώπινα όντα, κομμένοι πάντα με το ίδιο ψαλίδι.

Δεν υπάρχει ανθρώπινο όν που δεν λατρεύει τον εαυτό του. Εμείς έχουμε ακούσει άτομα που απολαμβάνουν ώρες και ώρες ολόκληρες μιλώντας για τον εαυτό τους, για τα θαύματά τους, για το ταλέντο τους, για τις αρετές τους κ.λ.π.

Το εγώ αγαπάει τόσο τον εαυτό του που φτάνει να ζηλεύει το ξένο καλό. Οι γυναίκες στολίζονται με πολλά πράγματα, κατά ένα μέρος από ματαιοδοξία και κατά άλλο μέρος για να ξυπνήσουν την ζήλια των υπολοίπων γυναικών. Όλες ζηλεύουν όλες. Όλες ζηλεύουν το ξένο φόρεμα, το ωραίο κολιέ κ.λ.π. Όλες λατρεύουν τον εαυτό τους και δεν θέλουν να είναι κάτω από τις υπόλοιπες, είναι ναρκισσίστριες 100%

Μερικοί ψευτοαποκρυφιστές, ή αδελφοί πολλών αιρέσεων, λατρεύουν τόσο τους εαυτούς τους που έχουν φτάσει να πιστεύουν ότι είναι πηγάρια ταπεινότητας και αγιότητας. Αισθάνονται περήφανοι για την ίδια τους την ταπεινότητα. Είναι τρομερά περήφανοι.

Δεν υπάρχει αδελφούλα ή αδελφούλης ψευτοαποκρυφιστής που στο βάθος δεν καυχείται για αγιότητα, λάμψη και πνευματική ομορφιά.

Κανένας αδελφούλης ή αδελφούλα ψευτοαποκρυφιστής δεν νομίζει τον εαυτό του κακό ή διεστραμμένο, όλοι καυχούνται ότι είναι άγιοι και τέλειοι ακόμα και όταν στ' αλήθεια δεν είναι μόνο κακοί, αλλά, επίσης, διεστραμμένοι.

Το αγαπημένο εγώ λατρεύει υπερβολικά τον εαυτό του και καυχείται, ακόμα και όταν δεν το λέει, σαν καλό και τέλειο.

A-XIMΣA (H MH BIA)

A-Χίμσα είναι η αγνή σκέψη της Ινδίας, η μη βία. Το A-Χίμσα είναι εμπνευσμένο στ' αλήθεια από την παγκόσμια αγάπη. Χίμσα σημαίνει να θέλεις να σκοτώσεις, να θέλεις να βλάψεις. A-Χίμσα είναι λοιπόν, η απάρνηση από κάθε πρόθεση θανάτου ή ζημιάς που προξενείται από την βία.

A-Χίμσα είναι το αντίθετο του εγωισμού. A-Χίμσα είναι αλτρουισμός και η απόλυτη αγάπη. A-Χίμσα είναι ευθεία δράση.

Ο Μαχάτμα Γκάντι έκανε το A-Χίμσα βάση του πολιτικού του δόγματος. Ο Γκάντι όρισε την εκδήλωση του A-Χίμσα έτσι: «Η μη βία δεν βρίσκεται στο να παραιτούμαστε από κάθε πραγματική μάχη ενάντια στο κακό. Η μη βία, έτσι όπως την συλλαμβάνω εγώ, αρχίζει μια εκστρατεία ενάντια στο κακό πιο δραστήρια από το νόμο του Ταλίωνα¹, του οποίου η ίδια η φύση δίνει σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη της διαστροφής. Εγώ υψώνω μπροστά στην ανηθικότητα μια διανοητική αντίθεση και, επομένως, ηθική. Προσπαθώ να αχρηστεύσω το σπαθί του τύραννου, όχι διασταυρώνοντάς το με ένα ατσάλι καλύτερα ακονισμένο παρά εξαπατώντας την ελπίδα του μη προβάλλοντας καμία φυσική αντίσταση. Θα συναντήσει σ' εμένα μια ψυχική αντίσταση που θα ξεφεύγει από την επίθεσή του. Αυτή η αντίσταση κατ' αρχάς θα τον τυφλώσει και στην συνέχεια θα τον αναγκάσει να αναδιπλωθεί. Και το γεγονός της αναδίπλωσης δεν θα ταπεινώσει το επιτιθέμενο αλλά θα τον κάνει αξιοπρεπή...» Δεν υπάρχει πιο δυνατό όπλο από τον καλά κατευθυνόμενο νου!

Το εγώ είναι αυτό που διχάζει, προδίδει και εγκαθιστά αναρχία ανάμεσα στην φτωχή πονεμένη ανθρωπότητα. Ο εγωισμός, η προδοσία και η έλλειψη αδελφοσύνης έχει διαірσει την ανθρωπότητα.

Το εγώ δεν δημιουργήθηκε από τον Θεό ούτε από το Πνεύμα ούτε από την Ύλη. Το εγώ δημιουργήθηκε από τον ίδιο μας τον νου και θα πάψει να υπάρχει όταν θα το έχουμε καταλάβει πλήρως σε όλα τα επίπεδα του νου. Μόνο μέσω της ευθείας δράσης, ευθέως διαλογισμού, ευθείας

¹ Ο νόμος της ανταπόδοσης. Το «οφθαλμός αντί οφθαλμού».

θέλησης, ευθέων μέσων της ζωής, ευθείας προσπάθειας και ευθείας μνήμης, θα μπορέσουμε να διαλύσουμε το εγώ. Είναι επείγον να τα καταλάβουμε όλα αυτά σε βάθος αν πραγματικά θέλουμε την επανάσταση της Διαλεκτικής. Δεν πρέπει να μπερδεύουμε την προσωπικότητα με το εγώ. Πραγματικά η προσωπικότητα διαμορφώνεται στην διάρκεια των επτά ετών της νηπιακής ηλικίας και το εγώ είναι λάθος που διαιωνίζεται από αιώνα σε αιώνα και ενδυναμώνεται κάθε φορά και περισσότερο από την μηχανικότητα της υποτροπής.

Η προσωπικότητα είναι ενεργειακή γεννιέται με τις συνήθειες, τα έθιμα, τις ιδέες κ.λ.π. στην διάρκεια της νηπιακής ηλικίας και ενδυναμώνεται με τις εμπειρίες της ζωής. Τόσο η προσωπικότητα όσο και το εγώ πρέπει να αποσυντεθούν. Εμείς είμαστε πιο επαναστατικοί στις ψυχολογικές διαδικασίες από τον Γκουρτζιέφ και τον Ουσπένσκι.

Το εγώ χρησιμοποιεί την προσωπικότητα σαν εργαλείο δράσης. Η καλλιεργημένη προσωπικότητα αποτελείται από την ανάμιξη του εγώ και της προσωπικότητας. Η καλλιέργεια της προσωπικότητας εφευρέθηκε από το εγώ. Πραγματικά, η καλλιεργημένη προσωπικότητα παράγει εγωισμούς, μίση, βία κ.λ.π. Όλα αυτά είναι απορριπτέα από το Α-Χίμσα. Η καλλιεργημένη προσωπικότητα καταστρέφει τελειώς τις εσωτερικές οργανώσεις. Η καλλιεργημένη προσωπικότητα προκαλεί αναρχία και σύγχυση. Η καλλιεργημένη προσωπικότητα μπορεί να καταστρέψει τελειώς οποιαδήποτε οργάνωση.

Σε κάθε επανενσάρκωση-επιστροφή το εγώ κατασκευάζει μια νέα προσωπικότητα. Κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός σε κάθε καινούρια επανενσάρκωση.

Είναι επείγον να ξέρουμε να ζούμε. Όταν το εγώ διαλύεται έρχεται σε μας η Μεγάλη Πραγματικότητα, η αληθινή Ευτυχία, Εκείνο που δεν έχει όνομα.

Ας διακρίνουμε μεταξύ του Είναι και του εγώ. Ο τωρινός άνθρωπος έχει μόνο το εγώ. Ο άνθρωπος είναι ένα μη επιτυχημένο ον. Είναι επείγον να πετύχουμε το Είναι, είναι αναγκαίο να ξέρουμε ότι το Είναι είναι ευτυχία χωρίς όρια.

Καταλήγει παράλογο να λέμε ότι το Είναι είναι το «ανώτερο Εγώ», το «Θεϊκό Εγώ» κ.λ.π. Το Είναι, όντας κοσμικού και συμπαντικού τύπου, δεν μπορεί να έχει γεύση από εγώ. Ας μην προσπαθούμε να θεοποιήσουμε το εγώ.

Το Α-Χίμσα είναι μη βία στην σκέψη, στο λόγο και στα έργα. Το Α-Χίμσα είναι σεβασμός στις ξένες ιδέες, σεβασμός σε όλες τις θρησκείες, σχολές, αιρέσεις, οργανώσεις κ.λ.π.

Να μην περιμένουμε να εξελιχθεί το εγώ γιατί το εγώ δεν τελειοποιείται ποτέ. Χρειαζόμαστε μια πλήρη επανάσταση της Συνείδησης. Αυτός είναι ο μόνος τύπος επανάστασης που δεχόμαστε.

Στην Επανάσταση της Διαλεκτικής, στην Επανάσταση της Συνείδησης, βρίσκεται βασισμένη η διδασκαλία του Α-Χίμσα.

Σύμφωνα με το πώς πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή η αρμονία μεταξύ των ανθρώπων αναπτύσσεται αργά. Σύμφωνα με το πώς πεθαίνουμε από λεπτό σε λεπτό, η καλή θέληση αντικαθιστά λίγο λίγο την κακή θέληση.

Οι άνθρωποι καλής θέλησης δέχονται το Α-Χίμσα. Καταλήγει αδύνατον να αρχίσεις μια νέα τάξη της ψυχής μας αποκλείοντας την διδασκαλία της μη βίας.

Το Α-Χίμσα πρέπει να καλλιεργηθεί στα σπίτια ακολουθώντας το μονοπάτι του Τέλειου Γάμου. Μόνο με την μη βία στην σκέψη, στο λόγο και στα έργα, μπορεί να βασιλεύσει η ευτυχία στα σπίτια.

Το Α-Χίμσα πρέπει να είναι η βάση της καθημερινής ζωής, στο γραφείο, στο εργαστήριο, στον αγρό, στο σπίτι, στο δρόμο κ.λ.π. πρέπει να ζούμε την διδασκαλία της μη βίας.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΟΠΑΔΙΟΥ

Συμπεριφορά είναι η τάση που έχει η ανθρώπινη μηχανή να αναμειγνύεται με άλλους, χωρίς διάκριση και χωρίς έλεγχο κανενός είδους.

Ας δούμε τι κάνει κανείς όταν είναι σε ομάδες ή σε όχλο. Είμαι σίγουρος ότι πολύ λίγα άτομα θα τολμούσαν να βγουν στον δρόμο και να πετάνε πέτρες εναντίον κάποιου άλλου. Όμως, σε ομάδα, ναι. Θα μπορούσε κανείς να ταυτιστεί σε μια λαϊκή διαδήλωση και καθώς θα βρίσκεται σε παροξυσμό από τον ενθουσιασμό, καταλήγει να πετάει πέτρες μαζί με τα πλήθη, αν και μετά ρωτάει τον εαυτό του, «γιατί το έκανα;»

Σε ομάδα, το ανθρώπινο ον συμπεριφέρεται πολύ διαφορετικά. Κάνει πράγματα που δεν θα έκανε ποτέ μόνο του. Σε τι οφείλεται αυτό; οφείλεται σε αρνητικές εντυπώσεις στις οποίες ανοίγει τις πόρτες και καταλήγει κάνοντας πράγματα που ποτέ δεν θα έκανε μόνο του.

Όταν ένας ανοίγει τις πόρτες σε αρνητικές εντυπώσεις, όχι μόνο αλλάζει την τάξη του συγκινησιακού κέντρου που βρίσκεται στην καρδιά αλλά και το μετατρέπει σε αρνητικό. Ανοίγει

κάποιος τις πόρτες του, για παράδειγμα, στην αρνητική συγκίνηση ενός ανθρώπου που έρχεται γεμάτος θυμό γιατί κάποιος του προξένησε μία ζημιά. Τότε καταλήγει κανείς συμμαχώντας με αυτόν τον άνθρωπο, ενάντια σε εκείνον που προξένησε την ζημιά και γεμίζει θυμό χωρίς να έχει σχέση με το θέμα.

Ας υποθέσουμε ότι ανοίγει κανείς τις πόρτες στις αρνητικές εντυπώσεις ενός μέθυσου, καταλήγει να δεχτεί ένα ποτηράκι, μετά δύο, τρία, δέκα. Τελικά, μέθυσος και αυτός.

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος ανοίγει τις πόρτες στις αρνητικές εντυπώσεις ενός ανθρώπου του αντίθετου φύλου, καταλήγει, πολύ πιθανόν μοιχεύοντας και διαπράττοντας κάθε είδους εγκλήματα.

Αν ανοίγουμε τις πόρτες στις αρνητικές εντυπώσεις ενός ναρκομανή, θα καταλήξουμε ίσως καπνίζοντας μαριχουάνα ή καταναλώνοντας κάθε είδους ουσίες. Σαν συμπέρασμα θα φτάσει στην αποτυχία.

Έτσι είναι πως τα ανθρώπινα όντα μολύνουν ο ένας τον άλλον μέσα σε αρνητικά περιβάλλοντα. Οι κλέφτες κάνουν κλέφτες τους άλλους. Οι εγκληματίες μολύνουν τους άλλους περισσότερο. Οι ναρκομανείς μολύνουν άλλους ανθρώπους και πολλαπλασιάζονται οι ναρκομανείς, οι κλέφτες, οι τοκογλύφοι, οι δολοφόνοι κ.λ.π. Γιατί; Γιατί διαπράττουμε το λάθος να ανοίγουμε πάντα τις πόρτες στις αρνητικές εντυπώσεις, και αυτό ποτέ δεν είναι σωστό. Να επιλέγουμε τις εντυπώσεις.

Αν κάποιος μας φέρνει θετικές εντυπώσεις φωτός, ομορφιάς, αρμονίας, χαράς, αγάπης, τελειότητας να του ανοίγουμε τις πόρτες της καρδιάς μας. Αλλά αν κάποιος μας φέρει αρνητικές συγκινήσεις μίσους, βίας, ζήλιας, ναρκωτικών, αλκοόλ, μοιχείας; Γιατί πρέπει να του ανοίγουμε τις πόρτες της καρδιάς μας; Να τις κλείνουμε! Να κλείνουμε τις πόρτες στις αρνητικές εντυπώσεις.

Όταν κανείς συλλογίζεται πάνω στην συμπεριφορά κοπαδιού, μπορεί να την τροποποιήσει με τέλειο τρόπο και να κάνει την ζωή κάτι καλύτερο.

Η ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ο ήχος του κανονιού, η βροντή του, καταστρέφει τα τζάμια ενός παραθύρου. Από την άλλη μεριά μια απαλή λέξη κατευνάζει τον θυμό ή τον εκνευρισμό, αλλά μια χονδροειδής λέξη (χωρίς αρμονία) προκαλεί ενόχληση ή μελαγχολία, λύπη, μίσος κ.λ.π.

Λέγεται ότι η σιωπή είναι χρυσός αλλά είναι καλύτερα να πούμε: «Είναι τόσο λάθος να μιλάς όταν πρέπει να σωπαίνεις όσο να σωπαίνεις όταν πρέπει να μιλάς!»

Υπάρχουν εγκληματικές σιωπές, υπάρχουν λέξεις ατιμωτικές. Πρέπει να υπολογίζουμε με ευγένεια το αποτέλεσμα των λέξεων που λέμε, επειδή πολλές φορές πληγώνουμε τους άλλους με τις λέξεις με ασυνείδητο τρόπο.

Οι λέξεις γεμάτες με κακής πρόθεσης νοήματα προκαλούν μοιχείες στον κόσμο του νου. Και οι άρρυθμες λέξεις προκαλούν βία στον κόσμο του κοσμικού νου.

Ποτέ δεν πρέπει να καταδικάζουμε κανέναν με το λόγο γιατί δεν πρέπει να δικάζουμε ποτέ κανέναν. Η συκοφαντία, το κουτσομπολιό και η διαβολή, έχουν γεμίσει τον κόσμο με πίκρα και πόνο.

Αν δουλεύουμε με την Σεξουαλική Υπερδυναμική, πρέπει να καταλάβουμε ότι οι δημιουργικές ενέργειες είναι εκτεθειμένες σε κάθε είδους τροποποιήσεις. Αυτές οι ενέργειες του λίμπιντο μπορούν να τροποποιηθούν σε δυνάμεις του φωτός ή του σκότους. Όλα εξαρτώνται από την ποιότητα των λέξεων.

Ο τέλειος άνθρωπος λέει λέξεις της τελειότητας. Ο γνωστικός σπουδαστής που επιθυμεί να ακολουθήσει το μονοπάτι της Επανάστασης της Διαλεκτικής πρέπει να συνηθίσει να ελέγχει την γλώσσα. Πρέπει να μάθει να χειρίζεται τον λόγο.

Δεν είναι αυτό που μπαίνει από το στόμα αυτό που βλάπτει τον άνθρωπο παρά αυτό που βγαίνει! Το στόμα ξεχύνει την προσβολή, την μηχανορραφία, την δυσφήμιση, όλα αυτά είναι που βλάπτουν τον άνθρωπο.

Αποφύγετε κάθε είδους φανατισμό γιατί με αυτόν προκαλούμε μεγάλη βλάβη στον άνθρωπο, στον πλησίον. Δεν πληγώνουμε τους άλλους μόνο με χονδροειδείς λέξεις ή με λεπτές και τεχνικές ειρωνείες, αλλά επίσης με τον τόνο της φωνής, με τον άρρυθμο και χωρίς αρμονία τονισμό της φωνής.

ΤΟ ΝΑ ΞΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΚΟΥΜΕ

Πρέπει να μάθουμε να ακούμε. Για να μάθουμε να ακούμε πρέπει να ξυπνήσουμε την συνείδηση.

Για να ξέρουμε να ακούμε πρέπει να ξέρουμε να είμαστε παρόντες. Αυτός που ακούει δραπετεύει πάντα στην ψυχολογική χώρα και πόλη.

Η ανθρώπινη προσωπικότητα δεν ξέρει να ακούει, ούτε και το φυσικό σώμα γιατί είναι το όχημά της.

Ο κόσμος είναι γεμάτος από τον εαυτό του, από τις περηφάνιες του, από τις ικανότητές του, από τις θεωρίες του.

Δεν υπάρχει μια γωνίτσα ή ένας άδειος χώρος για την γνώση, για το λόγο. Εμείς πρέπει να έχουμε την γαβάθα προς τα πάνω, όπως ο Βούδας, για να λάβουμε τον χριστικό λόγο.

Το να ακούμε ψυχολογικά είναι πολύ δύσκολο. Πρέπει να μάθουμε να είμαστε προσεκτικοί για να ξέρουμε να ακούμε. Πρέπει να γίνουμε πιο δεκτικοί προς το λόγο.

Ο κόσμος δεν θυμάται τις προηγούμενες υπάρξεις του γιατί δεν βρίσκεται στο ψυχολογικό του σπίτι, γιατί βρίσκεται έξω από αυτό.

Πρέπει να θυμόμαστε τον εαυτό μας. Πρέπει να χαλαρώνουμε το σώμα όσες φορές μπορούμε στην διάρκεια της ημέρας.

Επειδή ξεχνάει το Είναι, ο κόσμος διαπράττει πολλά λάθη. Μεγάλα πράγματα μας συμβαίνουν όταν θυμόμαστε τον εαυτό μας.

Να συμβουλευόμαστε είναι αναγκαίο, αλλά το σημαντικό είναι να ξέρουμε να ακούμε. Για να ξέρουμε να ακούμε πρέπει να έχουμε τα κέντρα συγκινησιακό, κινητικό και διανοητικό σε ανώτατη προσοχή.

Η λανθασμένη εκπαίδευση μας εμποδίζει να ακούμε. Η λανθασμένη εκπαίδευση βλάπτει τα πέντε κέντρα της ανθρώπινης μηχανής: διανοητικό, κινητικό, συγκινησιακό, ένστικτο και σεξουαλικό.

Πρέπει να ακούμε με τον νου αυθόρμητο, ελεύθερο από διανοητικές υποθέσεις, θεωρίες και προ-ιδέες. Πρέπει να ανοιγόμαστε στο καινούριο με τον νου πλήρη, με το νου όχι διαιρεμένο από την πάλη των αντιθέτων.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

Ο Σωκράτης απαιτούσε σαν βάση της Διαλεκτικής του την ακρίβεια του όρου. Στην δική μας επανάσταση της Διαλεκτικής απαιτούμε σαν βάση την ακρίβεια του λόγου.

Ο λόγος, ανθρώπινο χαρακτηριστικό, είναι το εργαλείο της ατομικής έκφρασης και της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Είναι το όχημα της εξωτερικής γλώσσας και το ξεφόρτωμα ή η εξωτερίκευση της περίπλοκης εσωτερικής γλώσσας, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί τόσο από το Είναι όσο και από το εγώ.

Ο Πλάτωνας, στο διάλογο «Φαίδων», εξέφραζε σ' έναν από τους μαθητές του μια έννοια διάσημη για το βάθος της και την ηθική της λεπτότητα, σαν ανθρώπινη αρχή της γλωσσικής ιδιότητας. Λέει: «Να ξέρεις αγαπητέ μου Κρίτωνά, ότι το να μιλάς με ακατάλληλο τρόπο δεν σημαίνει μόνο να κάνεις λάθος σ' αυτό που λες αλλά και ένα είδος ζημιάς που προξενείται στις ψυχές».

Αν θέλουμε να λύσουμε τα προβλήματα, πρέπει να απέχουμε από γνωμοδοτήσεις. Όλες οι γνώμες μπορούν να γίνουν διαπληκτισμός. Πρέπει να λύνουμε ένα πρόβλημα διαλογιζόμενοι σε αυτό. Είναι αναγκαίο να το λύνουμε με τον νου και την καρδιά. Πρέπει να μάθουμε να σκεπτόμαστε για μας τους ίδιους. Είναι παράλογο να επαναλαμβάνουμε σαν παπαγάλοι τις ξένες γνώμες.

Όταν το εγώ εκμηδενίζεται, εξαφανίζονται οι εκλογικές διαδικασίες του νου. Γνώμη είναι η εκπομπή μιας έννοιας με τον φόβο ότι είναι σωστή η άλλη και αυτό δείχνει άγνοια.

Είναι επείγον να μάθουμε να μην ταυτιζόμαστε με τα προβλήματα. Είναι αναγκαίο να αυτοεξερευνούμαστε ειλικρινά και μετά να κρατάμε διανοητική και λεκτική σιωπή.

ΤΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΡΟΜΠΟΤ

Το διανοητικό ζώο είναι όμοιο με ένα ρομπότ προγραμματισμένο με μηχανικές ρόδες και είναι επίσης όμοιο με ένα ρολόι γιατί ζει επαναλαμβάνοντας τις ίδιες κινήσεις με τις περασμένες του υπάρξεις.

Το ανθρώπινο ον, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, είναι ένα ψυχολογικό ρομπότ που δεν πράττει, όλα του συμβαίνουν. Το Είναι είναι το μόνο που πράττει. Το Είναι κάνει να αναβλύσει αυτό που θέλει γιατί δεν είναι μηχανικό ον.

Πρέπει να πάψουμε να είμαστε ένα διανοητικό ρομπότ, γιατί το ρομπότ πάντα επαναλαμβάνει τα ίδια και δεν έχει ανεξαρτησία.

Το ψυχολογικό ρομπότ επηρεάζεται από τους νόμους της Σελήνης: Υποτροπή, σύλληψη, θάνατος, μίσος, εγωισμός, βία, ματαιοδοξία, υπερηφάνεια, αυτοσπουδαιότητα, άμετρη απληστία κ.λ.π.

Πρέπει να δουλέψουμε με την σεξουαλική υπερ-δυναμική για να δημιουργήσουμε ένα διαρκές κέντρο βαρύτητας και να ανεξαρτητοποιηθούμε από την Σελήνη.

Για να πάψουμε να είμαστε ένα ψυχολογικό ρομπότ γίνεται αναγκαίο να κυριαρχούμε τον εαυτό μας. Ο Φάουστ το κατάφερε, όχι όμως ο Κορνήλιος Αγγίππας γιατί θεωρητικοποιούσε.

Ο κόσμος ενδιαφέρεται να αξιοποιήσει τον κόσμο αλλά είναι πιο σημαντικό να αξιοποιήσουμε τον εαυτό μας, γιατί αυτός που αξιοποιεί τον εαυτό του κυβερνά τον κόσμο.

Το ψυχολογικό ρομπότ που θέλει να μετατραπεί σε άνθρωπο, και μετά σε υπεράνθρωπο, θα έπρεπε να αναπτύξει την ικανότητα να στηρίζει τις νότες.

Όταν κάποιος στ' αλήθεια θέλει να πάψει να είναι μηχανή, πρέπει να περάσει από την πρώτη κρίση: Μι-Φα και μετά από την δεύτερη κρίση: Λα-Σι.

Το κλειδί των θριαμβευτών για να περνάμε τις κρίσεις και να πάψουμε να είμαστε ένα ψυχολογικό ρομπότ είναι : Εκλογή, αλλαγή και απόφαση. Σε επτά κλίμακες γίνεται όλο το Έργο και αποχτιέται ο Νιριονισιάνο ήχος του Σύμπαντος.

Ο ΘΥΜΟΣ

Ο θυμός ακυρώνει την ικανότητα να σκεφτούμε και να λύσουμε τα προβλήματα που τον προκαλούν. Προφανώς, ο θυμός είναι ένα αρνητικό συναίσθημα.

Δύο αρνητικά συναισθήματα θυμού που εναντιώνονται δεν πετυχαίνουν την ειρήνη ούτε την δημιουργική κατανόηση.

Αναντίρρητα, πάντα όταν προβάλλουμε το θυμό σε άλλο ανθρώπινο ον, προξενείται μια κατάρρευση της ίδιας μας της εικόνας και αυτό δεν είναι ποτέ ωφέλιμο στον κόσμο των διαπροσωπικών σχέσεων.

Οι διάφορες διαδικασίες του θυμού οδηγούν το ανθρώπινο ον σε τρομερές κοινωνικές, οικονομικές και ψυχολογικές αποτυχίες. Είναι σαφές ότι και η υγεία επίσης επηρεάζεται από τον θυμό.

Υπάρχουν ορισμένοι ανόητοι που απολαμβάνουν με τον θυμό, μια και αυτό τους δίνει κάποιο αέρα ανωτερότητας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο θυμός συνδυάζεται με την περηφάνια.

Συμβαίνει επίσης να συνδυάζεται ο θυμός με την ματαιοδοξία και μέχρι και με την αυτάρκεια. Η καλοσύνη είναι μια πολύ πιο συντριπτική δύναμη από το θυμό.

Μια θυμώδης συζήτηση είναι μόνο μια διέγερση από έλλειψη βεβαιότητας. Όταν αντιμετωπίζουμε τον θυμό, πρέπει να αποφασίσουμε για τον τύπο των συναισθημάτων που συμφέρει περισσότερο.

Η καλοσύνη και η κατανόηση καταλήγουν καλύτερες από το θυμό. Καλοσύνη και κατανόηση είναι συναισθήματα μόνιμα δεδομένου ότι μπορούν να νικήσουν τον θυμό.

Όποιος αφήνεται να ελέγχεται από το θυμό καταστρέφει την ίδια του την εικόνα. Ο άνθρωπος που έχει έναν πλήρη αυτοέλεγχο, θα βρίσκεται πάντα στην κορυφή.

Η απογοήτευση, ο φόβος, η αμφιβολία και η ενοχή, προξενούν τις διαδικασίες του θυμού. Απογοήτευση, φόβος, αμφιβολία και ενοχή προκαλούν τον θυμό. Όποιος ελευθερώνεται από αυτά τα τέσσερα αρνητικά συναισθήματα θα κυριαρχήσει τον κόσμο. Το να δεχόμαστε αρνητικά πάθη είναι κάτι που πηγαίνει ενάντια στον αυτοσεβασμό.

Ο θυμός είναι για τρελούς, δεν χρησιμεύει, μας πηγαίνει στην βία. Ο σκοπός της βίας είναι να μας φέρει στην βία και αυτή προκαλεί περισσότερη βία.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Η προσωπικότητα είναι πολλαπλή και έχει πολλά υποεπίπεδα. Σ' αυτήν αποθηκεύεται το κάρμα των προηγούμενων υπάρξεων, κάρμα σε πορεία εκπλήρωσης ή αποκρυστάλλωσής του.

Οι μη χωνευμένες εντυπώσεις μετατρέπονται σε καινούρια ψυχικά επιπρόσθετα, και αυτό που είναι πιο σοβαρό, σε διαφορετικές προσωπικότητες¹. Η προσωπικότητα δεν είναι ομογενής αλλά ετερογενής και πολλαπλή.

Πρέπει να επιλέγει κανείς τις εντυπώσεις με τον ίδιο τρόπο που επιλέγει κανείς τα πράγματα της ζωής.

Αν ξεχνάει κανείς τον εαυτό του σε μια δεδομένη στιγμή, μπροστά σε ένα νέο συμβάν, διαμορφώνονται καινούρια εγώ και αν είναι πολύ δυνατά, σε καινούριες προσωπικότητες μέσα στην προσωπικότητα. Εκεί βρίσκεται η αιτία πολλών ψυχολογικών τραυμάτων, συμπλεγμάτων και συγκρούσεων.

Μια εντύπωση μη χωνευμένη που έρχεται να διαμορφώσει μια προσωπικότητα μέσα στην προσωπικότητα, και που δεν είναι αποδεκτή, μετατρέπεται σε πηγή τρομερών συγκρούσεων.

---

¹ Υπάρχουν στην ψυχιατρική περιπτώσεις ανθρώπων που εμφανίζουν πολλές προσωπικότητες. Το θέμα επιστημονικά δεν έχει επαρκή εξήγηση.

Δεν είναι αποδεκτές όλες οι προσωπικότητες που φορτώνεται κανείς στην προσωπικότητα, κι' αυτό δίνει καταγωγή σε πολλά τραύματα, συμπλέγματα, φοβίες κ.λ.π.

Πριν από όλα, είναι αναγκαίο να καταλάβουμε την πολλαπλότητα της προσωπικότητας, που είναι πολλαπλή η ίδια.

Κατά τρόπον ώστε μπορεί κάποιος να έχει εξαλείψει τα ψυχικά επιπρόσθετα, αλλά αν δεν εξαλείψει την προσωπικότητα, δεν θα μπορέσει να κατορθώσει την αυθεντική φώτιση και την ευτυχία της ζωής.

Όταν κανείς γνωρίζει περισσότερο και περισσότερο τον εαυτό του, γνωρίζει κάθε φορά περισσότερο τους άλλους.

Το άτομο με εγώ δεν βλέπει τα πράγματα καθαρά και κάνει λάθος. Αυτοί που έχουν εγώ κάνουν λάθη γιατί τους λείπει κρίση, ακόμη και αν υπάρχει μια τρομερή λογική στις αναλύσεις τους.

Αν δεν χωνεύετε τις εντυπώσεις δημιουργείτε νέα εγώ. Πρέπει να μάθουμε να διαλέγουμε τις εντυπώσεις.

Δεν πρόκειται για το να: είναι κανείς καλύτερος! Αυτό που ενδιαφέρει είναι να αλλάξουμε. Το Είναι αναβλύζει όταν κανείς έχει αλλάξει και έχει πάψει να υπάρχει.

Τα ανεπιθύμητα στοιχεία που φορτωνόμαστε στο εσωτερικό μας, είναι αυτά που ελέγχουν τις αντιλήψεις μας, εμποδίζοντάς μας να έχουμε μια πλήρη αντίληψη που θα μας έφερνε ευτυχία και μακαριότητα.

ΚΑΤΕΞΙΣ

Η ψυχική ενέργεια, Katexis, διαδικαζόμενη σαν εκτελεστική δύναμη καταλήγει καταπληκτική.

Τα αποθέματα εξυπνάδας είναι τα διάφορα μέρη του Είναι και ονομάζονται Katexis Ligada ή ψυχική ενέργεια σε δυναμική και στατική κατάσταση.

Η Katexis Ligada μας προσανατολίζει στην δουλειά που σχετίζεται με την διάλυση του εγώ και την απελευθέρωση από το νου.

Η Katexis Ligada, που περιέχεται στο νου, μας οδηγεί στην δουλειά που σχετίζεται με την επαναστατική ψυχολογία και με την ολοκληρωτική επανάσταση.

Οι αξίες του Είναι αποτελούν την Katexis Ligada.

Μόνο η Katexis Ligada μπορεί να μας ελευθερώσει από το νου, μέσω της διάλυσης των ανεπιθύμητων ψυχικών στοιχείων που έχουν διαχωριστεί από εμάς με την δομική και συνδιαλλακτική ανάλυση.

Η Katexis Ligada είναι διαφορετική από την Katexis Suelta, δεδομένου ότι αυτή είναι η ψυχική ενέργεια που χρησιμοποιεί το εγώ για να κυριαρχεί τον νου και το σώμα για την εκδήλωσή του.

Πρέπει να επιτρέψουμε η Katexis Ligada, που είναι δυναμική ψυχική ενέργεια, να είναι αυτή που διευθύνει την ύπαρξή μας.

Πρέπει να δουλεύουμε ψυχολογικά ώστε η Katexis Ligada να μπει σε δραστηριότητα και να κυριαρχεί και να κυβερνά την Katexis Libre, που είναι η ενέργεια του σώματος και που δυστυχώς πάντα κυριαρχείται από την Katexis Suelta που είναι το εγώ.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Έχουμε υποφέρει πολύ με τα μέλη της Γνωστικής Κίνησης. Πολλοί έχουν ορκιστεί πίστη μπροστά στον βωμό των Lumisiales¹. Πολλοί έχουν υποσχεθεί να δουλέψουν σοβαρά στο Μεγάλο Έργο μέχρι την Ολοκληρωτική Αυτοπραγματοποίηση. Πολλοί είναι αυτοί που έχουν ορκιστεί κλαίγοντας να μην αποσυρθούν από την Γνωστική Κίνηση ποτέ πλην όμως (και είναι θλιβερό να το λες) όλα ήσαν μάταια. Σχεδόν όλοι έφυγαν, μετατράπηκαν σε εχθρούς βλαστημώντας, μοιχεύοντας, ασελγώντας και πήραν τον μαύρο δρόμο. Πραγματικά αυτές οι τρομερές αντιθέσεις του ανθρωπίνου όντος οφείλονται στο ότι το ανθρώπινο ον έχει ένα μοιραίο θεμέλιο και μια τραγική βάση. Αυτό το θεμέλιο είναι η πολλαπλότητα του εγώ, η πολλαπλότητα της Katexis Suelta που όλοι φέρουμε μέσα μας.

Είναι επείγον να ξέρουμε ότι το εγώ είναι ένα σύνολο ψυχικών ενεργειών (Katexis Seltas) που αναπαράγονται στα κατώτερα ζωικά βάθη του ανθρώπου. Κάθε Katexis Suelta είναι ένα μικρό εγώ που απολαμβάνει συγκεκριμένης αυτοανεξαρτησίας.

Αυτά τα εγώ, αυτές οι Katexis Seltas, Μάχονται μεταξύ τους. Πρέπει να διαβάσω μια εφημερίδα, λέει το διανοητικό εγώ. Θα πάω να κάνω βόλτα με το ποδήλατο, αντιλέγει το μηχανικό

¹ Αίθουσες πρακτικών, όπου μπαίνουν σε εφαρμογή οι μέθοδοι αυτογνωσίας του συγγραφέα.

εγώ. Πεινάω, δηλώνει το εγώ της λαιμαργίας. Κρυώνω, λέει το εγώ του μεταβολισμού. Δεν θα μου το εμποδίσετε, φωνάζει το εγώ του πάθους υπερασπίζοντας οποιοδήποτε από αυτές τις Katexis Sueltas.

Συμπέρασμα, το εγώ είναι λεγεώνα από Katexis Sueltas. Αυτές οι Katexis Sueltas έχουν μελετηθεί ήδη από τον Φράντς Χάρτμαν. Ζουν μέσα στα κατώτερα ζωικά βάθη του ανθρώπου. Τρώνε, κοιμούνται, αναπαράγονται και ζούνε με δαπάνες των ζωτικών αρχών μας (ή Katexis Libre) κινητική, μυϊκή και νευρώδης ενέργεια. Κάθε ένα από τα εγώ που στο σύνολό τους αποτελούν την Katexis Suelta, το εγώ, προβάλλεται στα διάφορα επίπεδα του νου και ταξιδεύει επιθυμώντας την ικανοποίηση των επιθυμιών του. Το εγώ, η Katexis Suelta, δεν μπορεί ποτέ να τελειοποιηθεί.

Ο άνθρωπος είναι η πόλη με τις εννέα πόρτες... Μέσα σε αυτή την πόλη ζουν πολλοί πολίτες που ούτε καν γνωρίζονται μεταξύ τους. Κάθε ένας από αυτούς τους πολίτες, κάθε ένα από αυτά τα μικρά εγώ έχει τα σχέδιά του και τον δικό του νου. Αυτοί είναι οι έμποροι που ο Ιησούς έπρεπε να διώξει από το Ναό με το μαστίγιο της θέλησης. Αυτοί οι έμποροι πρέπει να πεθάνουν.

Τώρα θα μας εξηγηθεί το γιατί των τόσων εσωτερικών αντιπαραθέσεων στο άτομο. Ενώ θα υπάρχει η Katexis Suelta δεν μπορεί να υπάρχει ειρήνη. Τα εγώ είναι η αιτία των αιτιών όλων των εσωτερικών αντιπαραθέσεων. Το εγώ που ορκίζεται πίστη στην Γνώση αντικαθίσταται από άλλο που την μισεί. Συμπέρασμα: ο άνθρωπος είναι ένα ανεύθυνο ον που δεν έχει ένα διαρκές κέντρο βαρύτητας. Ο άνθρωπος είναι ένα ον μη επιτυχημένο!

Ο άνθρωπος ακόμα δεν είναι άνθρωπος, είναι μόνο ένα διανοητικό ζώο. Είναι πολύ μεγάλο λάθος να ονομάζουμε «ψυχή» την λεγεώνα των εγώ. Στην πραγματικότητα της αλήθειας, ο άνθρωπος έχει μέσα στην Ουσία του το ψυχικό υλικό, το υλικό για την ψυχή, αλλά ακόμα δεν έχει ψυχή.

Τα Ευαγγέλια λένε: Σε τι σου χρησιμεύει να κερδίσεις τον κόσμο ολόκληρο αν χάσεις την ψυχή σου; Ο Ιησούς είπε στον Νικόδημο ότι ήταν αναγκαίο να γεννηθεί από νερό και πνεύμα για να απολαύσει τις ιδιότητες που αντιστοιχούν στ' αλήθεια σε μια ψυχή. Είναι αδύνατον να κατασκευάσουμε ψυχή αν δεν περάσουμε από τον Μυστικό Θάνατο.

Μόνο όταν πεθάνει το εγώ μπορούμε να εγκαταστήσουμε ένα διαρκές κέντρο συνείδησης μέσα στην ίδια μας εσωτερική Ουσία. Αυτό το κέντρο είναι αυτό που λέγεται ψυχή. Μόνο ένας άνθρωπος με ψυχή μπορεί να έχει αληθινή συνέχεια σκοπού. Μόνο σε έναν άνθρωπο με ψυχή δεν υπάρχουν οι εσωτερικές αντιθέσεις και υπάρχει πραγματική εσωτερική ειρήνη.

Το εγώ ξοδεύει χονδροειδώς το ψυχικό υλικό, Katexis, σε εκρήξεις θυμού, απληστίας, λαγνείας, ζήλιας, υπερηφάνειας, τεμπελιάς, λαιμαργίας κ.λ.π. Είναι λογικό ότι όσο το ψυχικό υλικό (Katexis) δεν συσσωρεύεται, η ψυχή δεν μπορεί να κατασκευαστεί. Για να κατασκευάσουμε κάτι χρειάζεται η πρώτη ύλη. Χωρίς την πρώτη ύλη δεν μπορεί να κατασκευαστεί τίποτα γιατί από το τίποτα δεν βγαίνει τίποτα.

Όταν το εγώ πεθαίνει, η πρώτη ύλη αρχίζει να συσσωρεύεται. Όταν η πρώτη ύλη αρχίζει να συσσωρεύεται, αρχίζει η εγκαθίδρυση ενός κέντρου διαρκούς συνείδησης. Όταν το εγώ έχει πεθάνει τελείως, το κέντρο διαρκούς συνείδησης έχει εγκατασταθεί τελείως.

Το κεφάλαιο του ψυχικού υλικού συσσωρεύεται όταν πεθάνει το εγώ αφού ο ξοδευτής της ενέργειας έχει εξελειφθεί. Έτσι εγκαθίσταται το διαρκές κέντρο συνείδησης. Αυτό το θαυμάσιο κέντρο είναι η ψυχή.

Μπορεί να είναι πιστός στην Γνώση, μπορεί να έχει συνέχεια σκοπών, μόνο όποιος έχει εγκαταστήσει μέσα του το διαρκές κέντρο συνείδησης. Όποιοι δεν κατέχουν αυτό το κέντρο μπορούν να είναι σήμερα στην Γνώση και αύριο εναντίον της, σήμερα με μια σχολή, αύριο με άλλη. Αυτό το είδος των ανθρώπων δεν έχουν πραγματική ύπαρξη.

Ο Μυστικός Θάνατος είναι μια δύσκολη και σκληρή περιοχή της Επανάστασης της Διαλεκτικής.

Η Katexis Suelta διαλύεται με βάση την αυστηρή κατανόηση. Η συμβίωση με τον πλησίον, η συμπεριφορά με τον κόσμο, είναι ο καθρέπτης όπου μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας σαν σώμα ολόκληρο. Στην συμπεριφορά με τον κόσμο, τα κρυμμένα ελαττώματά μας πηδάνε έξω, ξεπροβάλλουν και αν είμαστε επάγρυπνοι τότε τα βλέπουμε.

Κάθε ελάττωμα πρέπει πρώτα να αναλυθεί διανοητικά και μετά να μελετηθεί με τον διαλογισμό.

Πολλά άτομα πέτυχαν την τέλεια αγνότητα και την απόλυτη αγιότητα στον φυσικό κόσμο, αλλά κατέληξαν μεγάλοι μοιχοί και τρομεροί αμαρτωλοί όταν υποτάχτηκαν σε δοκιμασία στους ανώτερους κόσμους. Είχαν διαλύσει τα ελαττώματά τους στον φυσικό κόσμο, αλλά κατέληξαν μεγάλοι μοιχοί και τρομεροί αμαρτωλοί όταν υποτάχτηκαν σε δοκιμασία στους ανώτερους κόσμους. Είχαν διαλύσει τα ελαττώματά τους στον φυσικό κόσμο, αλλά σε άλλα επίπεδα του νου συνέχιζαν με τις Katexis Sueltas τους.

Όταν ένα ελάττωμα είναι τελείως κατανοητό σε όλα τα επίπεδα του νου, διαλύεται η αντίστοιχη του Katexis Suelta, δηλαδή, πεθαίνει ένα μικρό εγώ.

Είναι επείγον να πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή. Με το θάνατο του εγώ γεννιέται η ψυχή. Χρειαζόμαστε το θάνατο του πολλαπλού εγώ με πλήρη τρόπο για να εκφραστεί με πληρότητα η Katexis Ligada, το Είναι.

ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΞΙΣ ΣΟΥΕΛΤΑ

Μόνο μελετώντας λεπτομερώς την Katexis Suelta, το εγώ, μπορούμε να την διαλύσουμε τελείως.

Πρέπει να παρατηρήσουμε λεπτομερώς τις διαδικασίες της σκέψης, τις διάφορες λειτουργίες της επιθυμίας, τις συνήθειες που διαμορφώνουν την προσωπικότητά μας, τα σοφίσματα της σύγχυσης, το ψέμα του εγώ και τις σεξουαλικές μας ωθήσεις. Πρέπει να μελετήσουμε πως αντιδρούν αυτά μπροστά στις συγκρούσεις του εξωτερικού κόσμου και να δούμε πως συνδυάζονται.

Καταλαβαίνοντας όλες τις διαδικασίες της Katexis Suelta, του πολλαπλού εγώ, αυτό διαλύεται. Τότε εκδηλώνεται με μέσον εμάς αλλά και μέσα μας μόνο η Θεικότητα.

Η ΑΜΕΛΕΙΑ

Η αμέλεια και η απροσεξία οδηγούν όλα τα ανθρώπινα όντα στην αποτυχία.

Το να είμαστε αμελείς είναι, σαν να λέμε, Nec Legere, να μην εκλέγεις, να παραδίδεσαι στα χέρια της αποτυχίας.

Η αμέλεια είναι του εγώ και το αντίθετό της είναι η διαίσθηση που είναι του Είναι. Το εγώ δεν μπορεί να διαλέξει ούτε να διακρίνει, το Είναι ναι.

Μόνο μέσω της ζωντανής ενσάρκωσης της Επανάστασης της Διαλεκτικής θα μάθουμε να «διαλέγουμε» για να μην έχουμε άλλες αποτυχίες στην ζωή.

ΟΙ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΕΣ

Το 99% των ανθρώπινων σκέψεων είναι αρνητικές και βλαβερές. Αυτό που είμαστε εδώ είναι το αποτέλεσμα των ίδιων μας των διανοητικών διαδικασιών.

Ο άνθρωπος πρέπει να αυτοεξερευνά τον ίδιο του τον νου αν επιθυμεί να αναγνωριστεί, να αξιολογηθεί και να αυτοεικονοποιηθεί σωστά.

Η δυσκολία της βαθιάς ανάλυσης της παρατήρησης της συνείδησης βρίσκεται στην «αντίθεση στην μεταβίβαση». Αυτή η δυσκολία εξαλείφεται μέσω των δομικών και συνδιαλλακτικών αναλύσεων.

Είναι σημαντικό να διαχωρίσουμε και να διαλύσουμε συγκεκριμένα ανεπιθύμητα ψυχικά επιπρόσθετα σταθεροποιημένα στο νου μας με τραυματικό τρόπο.

Οι συνδιαλλακτικές και δομικές αναλύσεις συνδυάζονται έξυπνα σ' αυτό το ζήτημα της εξερεύνησης του εγώ.

Οποιοδήποτε ψυχικό επιπρόσθετο πρέπει να διαχωριστεί πριν από την οριστική του διάλυση.

ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ

Όλα τα ανθρώπινα όντα είναι μηχανικά 100%. Ασυνείδητοι, δουλεύουν με την συνείδηση κοιμισμένη, ζουν κοιμισμένοι χωρίς να ξέρουν από πού έρχονται ούτε προς τα πού πάνε, είναι υπνωτισμένοι βαθειά.

Η ύπνωση η οποία είναι συνολική και ρέει σε όλη την φύση, επήλθε από το βδελυρό όργανο Κουνταριγουαδόρ. Αυτή η φυλή είναι υπνωτισμένη, ασυνείδητη, βυθισμένη στο πιο βαθύ όνειρο.

Το ξύπνημα είναι δυνατόν μόνο καταστρέφοντας το εγώ. Πρέπει να αναγνωρίσουμε με πλήρη σαφήνεια ότι μερικές φορές έχουμε μιλήσει πάνω στο Ιδιαίτερο Ψυχολογικό Χαρακτηριστικό (ΙΨΧ) του κάθε ανθρώπου.

Σίγουρα, κάθε άνθρωπος έχει το ιδιαίτερό του ψυχολογικό χαρακτηριστικό, αυτό είναι βέβαιο. Μερικοί θα έχουν σαν ιδιαίτερο χαρακτηριστικό την λαγνεία, άλλοι θα έχουν το μίσος, για άλλους θα είναι η απληστία κ.λπ. Το χαρακτηριστικό είναι το σύνολο διαφόρων ιδιαίτερων ψυχολογικών χαρακτηριστικών στοιχείων.

Για κάθε ΙΨΧ υπάρχει πάντα ένα καθοριστικό συμβάν, μια ακριβής περίσταση. Είναι ένας άνθρωπος λάγνος; Πάντα θα έχει περιστάσεις λαγνείας στην ζωή του που θα συνοδεύονται από καθορισμένα προβλήματα. Αυτές οι περιστάσεις επαναλαμβάνονται πάντα.

Χρειάζεται να γνωρίσουμε το ΙΨΧ μας αν θέλουμε να περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι και να εξαλείψουμε από εμάς τα ανεπιθύμητα στοιχεία που αποτελούν το ψυχολογικό χαρακτηριστικό.

Υπάρχει ένα συγκεκριμένο γεγονός στην ζωή που είναι η ασυνέχεια της φύσης, αυτό είναι φανερό. Όλα τα φαινόμενα είναι ασυνεχή και αυτό σημαίνει ότι ποτέ δεν θα φτάσουμε στην τελειοποίηση μέσω της ανοδικής εξέλιξης. Χρειάζεται να μετατραπούμε σε πραγματικούς ηλιακούς Ανθρώπους στην πιο πλήρη έννοια της λέξης.

Ένα είναι το επίπεδο της αξιοπρεπούς και σεμνής γυναίκας και άλλο είναι το επίπεδο της ανάξιας και άσεμνης γυναίκας. Υπάρχουν διάφορα επίπεδα του Είναι.

Έχουμε πλέον καταλάβει το επίπεδο του Είναι μας; το επίπεδο του Είναι στο οποίο βρισκόμαστε; είμαστε συνειδητοί του ότι είμαστε υπνωτισμένοι και κοιμισμένοι;

Το διανοητικό ζώο ταυτίζεται όχι μόνο με τα εξωτερικά πράγματα, αλλά προχωρά ταυτισμένο με τον ίδιο του τον εαυτό, με τις λάγνες σκέψεις του, με τα μεθύσια του, με τους θυμούς του, με τις απληστίες του, με την αυτοσπουδαιότητά του, με την ματαιότητά του, με την μυστικιστική υπερηφάνεια του, με την αυτοαξία του κ.λ.π.

Έχουμε μήπως συλλογιστεί, ότι δεν έχουμε ταυτιστεί όχι μόνο με το εξωτερικό αλλά επίσης και με αυτό που είναι ματαιότητα και περηφάνια; Για παράδειγμα: Νικήσαμε σήμερα! Όμως, νικήσαμε την ημέρα ή η ημέρα μας νίκησε; Είμαστε σίγουροι ότι δεν έχουμε ταυτιστεί με κάποια νοσηρή σκέψη, άπληστη, περήφανη, κάποια προσβολή ή με κάποια ανησυχία ή αμφιβολία κ.λ.π.; Είμαστε σίγουροι ότι νικήσαμε την ημέρα ή η μέρα μας νίκησε;

Τι κάναμε σήμερα; Καταλάβαμε το επίπεδο του Είναι στο οποίο βρισκόμαστε; Περάσαμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι ή μείναμε εκεί όπου βρισκόμασταν;

Μήπως, μπορούμε να πιστέψουμε ότι μπορούμε να περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι αν δεν εξαλείψουμε συγκεκριμένα ψυχολογικά ελαττώματα; Είμαστε, μήπως, ευχαριστημένοι με το επίπεδο του Είναι στο οποίο βρισκόμαστε τώρα; Αν πρόκειται να μείνουμε σε όλη μας την ζωή σε ένα επίπεδο του Είναι τότε τι κάνουμε;

Σε κάθε επίπεδο του Είναι υπάρχουν συγκεκριμένες πίκρες, συγκεκριμένες οδύνες, αυτό είναι φανερό. Όλοι παραπονιούνται ότι υποφέρουν, ότι έχουν προβλήματα, για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται και για τους αγώνες τους. Τότε, ρωτάω ένα πράγμα, έχει ανησυχία¹ το διανοητικό ζώο για να περάσει σ' ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι;

Προφανώς, όσο βρισκόμαστε στο επίπεδο του Είναι στο οποίο βρισκόμαστε, θα πρέπει να επαναληφθούν όλες οι αντίξοες περιστάσεις που γνωρίζουμε ήδη και όλες οι πίκρες που έχουμε συναντήσει. Ξανά και ξανά θα εμφανιστούν όμοιες δυσκολίες.

Θέλουμε να αλλάξουμε; Δεν θέλουμε να έχουμε πια τα προβλήματα που μας θλίβουν, τα οικονομικά, τα οικογενειακά, της λαγνείας κ.λ.π.; Θέλουμε να σωθούμε από τις δυσκολίες; Δεν έχουμε παρά να σκεφτούμε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι.

Κάθε φορά που κάνουμε ένα βήμα προς ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι, ανεξαρτητοποιούμε από τις εκτελεστικές δυνάμεις της Katexis Suelta.

Κατά τρόπον ώστε αν δεν γνωρίζουμε το ΙΨΧ μας πηγαίνουμε πολύ άσκημα. Χρειάζεται να το γνωρίσουμε αν θέλουμε να περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι και να εξαλείψουμε από εμάς τα ανεπιθύμητα στοιχεία που αποτελούν το ΙΨΧ. Διαφορετικά πως θα περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι;

Το διανοητικό ζώο θέλει να πάψει να υποφέρει αλλά δεν κάνει τίποτε για να αλλάξει, δεν παλεύει για να περάσει σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι, τότε πως μπορεί να αλλάξει;

Όλα τα φαινόμενα είναι ασυνεχή. Το δόγμα της Εξέλιξης δεν χρησιμεύει σε τίποτε, παρά μόνο για να μας καθυστερήσει.

Εγώ γνωρίζω πολλούς ψευτοεσωτεριστές, ανθρώπους ειλικρινείς με αγνή καρδιά, που βρίσκονται μποτιλιαρισμένοι στο δόγμα της Εξέλιξης, που περιμένουν ότι ο χρόνος θα τους τελειοποιήσει και περνάνε χιλιάδες χρόνια και δεν τελειοποιούνται ποτέ. Γιατί; Διότι αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν τίποτα για να αλλάξουν τα επίπεδα του Είναι, παραμένουν πάντα στο ίδιο σκαλί. Τότε χρειάζεται να περάσουμε πιο πέρα από την Εξέλιξη και να μπούμε στον επαναστατικό δρόμο, στον δρόμο της Επανάστασης της Συνείδησης ή της Διαλεκτικής.

Η Εξέλιξη και η Πτώση είναι δύο νόμοι που διαδικάζονται ταυτοχρόνως σε όλη την δημιουργία, αποτελούν τον μηχανικό άξονα της φύσης αλλά ποτέ δεν μας πάνε στην Απελευθέρωση.

---

¹ Ενδιαφέρεται;

Οι νόμοι της Εξέλιξης και της Πτώσης είναι καθαρά υλιστικοί και τίποτα δεν έχουν να κάνουν με την εσώτατη Αυτοπραγμάτωση του Είναι. Δεν τους αρνούμαστε, υπάρχουν αλλά δεν χρησιμεύουν για την Ψυχολογική Επανάσταση. Εμείς χρειάζεται να είμαστε επαναστατικοί, χρειάζεται να μπούμε στο δρόμο της Επανάστασης της Συνείδησης.

Πως θα μπορούσαμε να περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι αν δεν ήμασταν επαναστατικοί; Ας παρατηρήσουμε τα διάφορα σκαλοπάτια μιας σκάλας, είναι ασυνεχή, έτσι είναι επίσης τα διάφορα επίπεδα του Είναι. Σε κάθε επίπεδο του Είναι ανήκει προσδιορισμένος αριθμός δραστηριοτήτων. Όταν κάποιος περνά σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι πρέπει να κάνει ένα πήδημα και να αφήσει όλες τις δραστηριότητες που είχε στο κατώτερο επίπεδο του Είναι¹.

Έρχονται ακόμα στην μνήμη μου εκείνες οι εποχές της ζωής μου, εδώ και 20, 30, 40 χρόνια πίσω, οι οποίες ήταν αποφασιστικές. Γιατί; Γιατί συνάντησα ανώτερα επίπεδα του Είναι. ήταν αυτό που για μένα αποτελούσε την μεγαλύτερη σπουδαιότητα.

Οι δραστηριότητές μου της εποχής εκείνης ανεστάλησαν, κόπηκαν γιατί στα ανώτερα σκαλοπάτια του Είναι υπάρχουν δραστηριότητες που είναι τελείως διαφορετικές.

Αν περάσουμε σε ένα ανώτερο επίπεδο του Είναι, πρέπει να αφήσουμε πολλά πράγματα που τώρα είναι σπουδαία για μας, και ανήκουν στο επίπεδο στο οποίο βρισκόμαστε.

Το πέρασμα σε άλλο επίπεδο του Είναι περιλαμβάνει, λοιπόν, ένα πήδημα, και αυτό το πήδημα είναι επαναστατικό, δεν είναι ποτέ εξελικτικού τύπου, πάντα είναι επαναστατικό, διαλεκτικό.

Υπάρχουν άνθρωποι, φανφαρόνοι, που αισθάνονται σαν θεοί, αυτό το είδος ανθρώπων είναι μυθομανείς της χειρότερης μορφής, του χειρότερου γούστου. Αυτός που αισθάνεται σοφός επειδή έχει μερικές ψευδοεσωτερικές γνώσεις στον νου του και σκέπτεται ότι είναι πια ένας μεγάλος μυημένος, έχει πέσει στην μυθομανία, είναι γεμάτος από τον εαυτό του.

Κάθε ένας από εμάς δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα ευτελές σκουλήκι της λάσπης της γης. Όταν μιλάω έτσι αρχίζω από εμένα. Το να είμαστε γεμάτοι από τον εαυτό μας, το να έχουμε λανθασμένες εικόνες του εαυτού μας, φαντασίες των εαυτών μας, σημαίνει να είμαστε σε κατώτερα επίπεδα του Είναι.

Ταυτίζεται κανείς με τον εαυτό του σκεπτόμενος ότι θα βγάλει πολλά λεφτά, ένα όμορφο αυτοκίνητο, τελευταίο μοντέλο ή ότι η μνηστή του τον αγαπάει, ότι είναι ένας σπουδαίος κύριος ή ότι είναι σοφός. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να ταυτιστεί κανείς με τον εαυτό του. Πρέπει να αρχίσει κανείς από το να μην ταυτίζεται με τον εαυτό του και μετά, να μην ταυτίζεται με τα εξωτερικά πράγματα.

Όταν κάποιος δεν ταυτίζεται για παράδειγμα με έναν υβριστή, τον συγχωρεί, τον αγαπά, δεν μπορεί να τον πληγώσει. Και αν κάποιος πληγώνει σε κάποιον την αυτοαγάπη, αλλά αυτός δεν ταυτίζεται με την αυτοαγάπη είναι σαφές ότι δεν μπορεί να αισθανθεί πόνο δεδομένου ότι δεν πονάει.

Αν κάποιος δεν ταυτίζεται με την ματαιότητα, δεν τον ενοχλεί να περπατά στο δρόμο ακόμα και αν είναι με μερικά εσώρουχα μπαλωμένα. Γιατί; Γιατί δεν είναι ταυτισμένος με την ματαιότητα.

Αν πριν από όλα ταυτιζόμαστε με τους εαυτούς μας και μετά με τις ματαιότητες του εξωτερικού κόσμου, τότε δεν μπορούμε να συγχωρήσουμε. Ας θυμηθούμε την προσευχή του Κυρίου: «Άφες ημών τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών...» Αλλά λέω και κάτι περισσότερο, δεν αρκεί να συγχωρούμε απλώς αλλά πρέπει και να διαγράψουμε τα χρέη. Θα μπορούσε να συγχωρέσει κανείς έναν εχθρό αλλά να μην διαγράψει τα χρέη ποτέ. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, χρειάζεται διαγραφή...

Επίσης λέει το Ευαγγέλιο του Κυρίου: «Μακάριοι οι πράοι γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν την γη...» Αυτή είναι μια φράση που κανείς δεν έχει καταλάβει. Μακάριους, θα λέγαμε, όσους δεν είναι μνησικάκοι. Αν κάποιος είναι μνησικάκος, πως μπορεί να είναι πράος; ο μνησικάκος περνάει τον καιρό του κάνοντας λογαριασμούς: Εγώ που του έκανα τόσες χάρες... εγώ που τον προστάτευσα, του έκανα τόσες φιλανθρωπίες και κοίτα πως με πληρώνει αυτός ο φίλος που τόσο εξυπηρέτησα και τώρα δεν είναι ικανός να με εξυπηρετήσει! Αυτοί είναι οι «λογαριασμοί» του μνησικάκου.

Πως θα μπορούσε να είναι κανείς πράος όταν είναι γεμάτος μνησικακίες; Αυτός που είναι γεμάτος μνησικακίες ζει κάνοντας λογαριασμούς όλες τις ώρες, ύστερα, δεν είναι πράος. Πως θα μπορούσε να είναι μακάριος;

Τι καταλαβαίνουμε σαν «μακάριος»; Τι καταλαβαίνουμε σαν «ευτυχία»; Είμαστε σίγουροι ότι είμαστε ευτυχισμένοι; Ποιος είναι ευτυχισμένος; Έχω γνωρίσει ανθρώπους που λένε, είμαι ευτυχής! Είμαι χαρούμενος με την ζωή μου! Είμαι ευτυχής! Αλλά έχω ακούσει τους ίδιους να λένε: Με ενοχλεί ο τάδε! Εκείνος ο τύπος μου φαίνεται χοντρός! Δεν ξέρω γιατί δεν πραγματοποιείται αυτό που τόσο

---

¹ Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τις τάξεις του σχολείου. Στην ανώτερη τάξη δεν έχεις πλέον τα παλιά μαθήματα αλλά καινούρια τα οποία χρειάζονται προσπάθεια να τα ξεπεράσεις πηγαίνοντας στην επόμενη τάξη.

επιθυμώ! Τότε, δεν είναι ευτυχισμένοι, αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα είναι ότι είναι υποκριτές και αυτό είναι όλο.

Το να είσαι ευτυχισμένος είναι πολύ δύσκολο, πριν απ' όλα για να είσαι ευτυχισμένος χρειάζεται να είσαι πράος.

Η λέξη μακαριότητα σημαίνει εσώτατη ευτυχία, όχι σε χίλια χρόνια, αλλά τώρα, αυτό το λεπτό, την στιγμή στην οποία ζούμε.

Αν γίνουμε στ' αλήθεια πράοι μέσω της μη ταύτισης, τότε θα φτάσουμε να είμαστε ευτυχισμένοι. Αλλά είναι αναγκαίο όχι μόνο να μην ταυτιζόμαστε με τις σκέψεις μας της λαγνείας, του μίσους, της εκδίκησης, της μνησικακίας, της πικρίας, όχι. Πρέπει να εξαλείψουμε από μέσα μας τα κόκκινα δαιμόνια του Σεθ¹, αυτά τα ψυχικά επιπρόσθετα που προσωποποιούν τα ελαττώματά μας του ψυχολογικού τύπου.

Πρέπει να καταλάβουμε, για παράδειγμα, αυτό που είναι η διαδικασία της πικρίας, πρέπει να κάνουμε ανατομία στην πικρία. Όταν φτάσουμε στο συμπέρασμα ότι η πικρία οφείλεται στο ότι κατέχουμε στο εσωτερικό μας την αυτοαγάπη, τότε αγωνιζόμαστε για να εξαλείψουμε το εγώ της αυτοαγάπης. Αλλά πρέπει να το καταλάβουμε για να μπορέσουμε να το εξαλείψουμε, δεν θα μπορούσαμε να το εξαλείψουμε αν προηγουμένως δεν το είχαμε καταλάβει.

Για να μπορέσουμε να εξαλείψουμε χρειάζεται η Ντέβι Κουνταλίνη Σάκτι, μόνο εκείνη μπορεί να αποσυνθέσει οποιοδήποτε ψυχολογικό ελάττωμα, περιλαμβανομένου του εγώ της αυτοαγάπης.

Είμαστε σίγουροι ότι δεν είμαστε πικραμένοι με κάποιον; ποιος από εμάς είναι σίγουρος ότι δεν είναι πικραμένος και ότι δεν κάνει λογαριασμούς; Ποιός;

Αν θέλουμε να ανεξαρτητοποιηθούμε από την σεληνιακή μηχανικότητα, πρέπει να εξαλείψουμε από τους εαυτούς μας το εγώ της πικρίας και της αυτοαγάπης. Όταν κανείς το καταλαβαίνει αυτό, προχωράει στο δρόμο που οδηγεί στην τελική Απελευθέρωση.

Μόνο μέσω της φωτιάς του Κριού, του Αμνού, του ενσαρκωμένου προβάτου, του εσώτατου Χριστού, μπορούμε στ' αλήθεια να κάψουμε αυτά τα απάνθρωπα στοιχεία που φέρουμε στο εσωτερικό μας και στο μέτρο που η συνείδηση απομυθιάζεται, ξυπνάμε σιγά-σιγά.

Η συνείδηση δεν μπορεί να ξυπνήσει όσο συνεχίζει να είναι μποτιλιαρισμένη μέσα στα ψυχικά επιπρόσθετα που στο σύνολό τους αποτελούν τον εαυτό μου, το εγώ, την Katexis Suelta. Χρειάζεται να περάσουμε από τον Μυστικό Θάνατο εδώ και τώρα. Χρειάζεται να πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή, μόνο με τον θάνατο έρχεται το καινούριο. Αν ο σπόρος δεν πεθάνει το φυτό δεν γεννιέται. Χρειάζεται να μάθουμε να ζούμε, να απελευθερωθούμε από αυτή την σεληνιακή κληρονομιά που έχουμε.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Πριν γνωρίσουμε και εξολοθρεύσουμε το ΙΨΧ, πρέπει να δουλέψουμε εντατικά σε μια γενική έννοια με όλα τα ελαττώματα μιάς και το ΙΨΧ έχει πολύ βαθιές ρίζες που έρχονται από περασμένες υπάρξεις. Για να το γνωρίσουμε γίνεται αναγκαίο να έχουμε δουλέψει με ακούραστο τρόπο και με μια Μεθοδολογία της Δουλειάς, τουλάχιστον 5 χρόνια.

Πρέπει να έχουμε τάξη στην δουλειά και ακρίβεια στην εξάλειψη των ελαττωμάτων. Για παράδειγμα: σε κάποιον, στην διάρκεια της ημέρας, έχουν εμφανιστεί δύο ελαττώματα της λαγνείας το πρωί, της περηφάνιας το απόγευμα και αυτό του θυμού το βράδυ. Αναντίρρητα, βλέπουμε μια διαδοχή γεγονότων και εκδηλώσεων. Τότε, αναρωτιόμαστε: Πως και πάνω σε ποιο εκδηλωθέν ελάττωμα κατά την διάρκεια της ημέρας πρέπει να δουλέψουμε;

Στην πραγματικότητα της αλήθειας η απάντηση είναι απλή. Όταν φτάσει η νύχτα ή η ώρα του διαλογισμού, με το σώμα χαλαρωμένο, περνάμε να εφαρμόσουμε την αναδρομική άσκηση πάνω στα γεγονότα και τις εκδηλώσεις του εγώ στην διάρκεια της ημέρας. Αφού πλέον έχουμε αναπαραστήσει, ταξινομήσει και αριθμήσει, προβαίνουμε στην δουλειά της κατανόησης.

Πρώτα θα εργαστούμε πάνω σε ένα εγωικό στοιχείο στο οποίο θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε περίπου 20 λεπτά, μετά σε άλλο ψυχολογικό συμβάν στο οποίο θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε 10 λεπτά και 15 λεπτά σε άλλη εκδήλωση. Όλα εξαρτώνται από την σοβαρότητα και την ένταση των εγωικών συμβάντων.

Αφού ταξινομήσουμε τις εκδηλώσεις και τα γεγονότα της Katexis Suelta, του εαυτού μου, μπορούμε να τα δουλέψουμε την νύχτα ή την ώρα του διαλογισμού, ήσυχα και με μεθοδική τάξη.

Σε κάθε εργασία πάνω σε αυτό ή εκείνο το ελάττωμα, γεγονός και εκδήλωση μπαίνουν οι εξής παράγοντες: Αποκάλυψη, δίκη και εκτέλεση. Σε κάθε ψυχολογικό επιπρόσθετο εφαρμόζονται οι τρεις

¹ Σετ ή Σέτι: ο αιγυπτιακός θεός του κακού, ο αντίπαλος του Ωρου, ο δικός μας Σατανάς.

αναφερθέντες παράγοντες έτσι: Αποκάλυψη όταν το έχουμε δει σε δράση, σε εκδήλωση. Δίκη ή κατανόηση όταν γνωρίζουμε όλες του τις ρίζες. Εκτέλεση με την βοήθεια της Θεϊκής Μητέρας Κουνταλίνης, μέσω της σοφής πρακτικής της σεξουαλικής Υπερδυναμικής.

ΤΑ ΣΟΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΥΣΗΣ.

Σοφίσματα, είναι οι εσφαλμένοι συλλογισμοί που προτρέπουν στο λάθος και που κυοφορούνται από το εγώ στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου.

Το υποσυνείδητο είναι ο τάφος του παρελθόντος πάνω από τον οποίο καίει η ηλίθια φλόγα της σκέψης και όπου κυοφορούνται τα σοφίσματα της ΣΥΓΧΥΣΗΣ. Αυτά φέρουν το διανοητικό ζώο στην γοητεία και τελικά στον ύπνο της συνείδησης.

Αυτό που βρίσκεται φυλαγμένο μέσα στον τάφο είναι διαφθορά και κόκαλα νεκρών, όμως το ταφικό κάλυμμα είναι πολύ ωραίο και πάνω του καίει η μοιραία φλόγα του διανοητικού.

Αν θέλουμε να διαλύσουμε το εγώ, πρέπει να ξεσκεπάσουμε τον υποσυνείδητο τάφο και να ξεθάψουμε όλα τα κόκαλα και την διαφθορά του παρελθόντος. Είναι πολύ ωραίος ο τάφος απ' έξω, αλλά από μέσα είναι βρωμερός και απεχθής. Χρειάζεται να μετατραπούμε σε νεκροθάφτες.

Το να προσβάσουμε τον άλλο, να τον πληγώσουμε στα εσώτατα συναίσθημά του, να τον ταπεινώσουμε, είναι πολύ εύκολο πράγμα όταν πρόκειται να τον διορθώσουμε για το ίδιο του το καλό. Έτσι σκέπτονται οι θυμώδεις, εκείνοι που πιστεύοντας ότι δεν μισούν, μισούν χωρίς να ξέρουν ότι μισούν.

Είναι πολλοί οι άνθρωποι που παλεύουν στην ζωή για να γίνουν πλούσιοι. Δουλεύουν, αποταμιεύουν και προσέχουν σε όλα, αλλά το κρυφό ελατήριο όλων των δραστηριοτήτων τους είναι η μυστική ζήλια, αυτή που αγνοείται, αυτή που δεν βγαίνει στην επιφάνεια, αυτή που παραμένει φυλαγμένη στον τάφο του υποσυνείδητου.

Είναι δύσκολο να βρεις στην ζωή κάποιον που δεν ζηλεύει το ωραίο σπίτι, το αστραφτερό αυτοκίνητο, την εξυπνάδα του αρχηγού, το όμορφο ένδυμα, την καλή κοινωνική θέση, την μεγαλειώδη τύχη κ.λ.π.

Σχεδόν πάντα οι καλύτερες προσπάθειες των συμπολιτών έχουν για κρυφό ελατήριο την ζήλια.

Πολλοί είναι οι άνθρωποι που απολαμβάνουν την λεπτή γεύση και απεχθάνονται την λαιμαργία, αλλά τρώνε πάντα πολύ περισσότερο από το κανονικό.

Πολλοί είναι οι άνθρωποι που επιτηρούν υπερβολικά τον σύζυγό τους, αλλά απεχθάνονται τις ζήλιες.

Πολλοί είναι οι σπουδαστές συγκεκριμένων ψευτοεσωτεριστικών και ψευτοαποκρυφιστικών σχολών που απεχθάνονται τα πράγματα αυτού του κόσμου και δεν δουλεύουν καθόλου γιατί όλα αυτά είναι ματαιότητα, αλλά είναι ζηλιάρηδες με τις αρετές τους και δεν δέχονται ποτέ να τους χαρακτηρίσει κάποιος τεμπέλης.

Πολλοί είναι αυτοί που μισούν τις φιλοφρονήσεις και τους επαίνους, αλλά δεν ενοχλούνται όταν ταπεινώνουν με την μετριοφροσύνη τους το φτωχό ποιητή που συνέθεσε γι' αυτούς ένα στίχο με μοναδικό σκοπό να αποκτήσει ένα νόμισμα για να αγοράσει ψωμί.

Πολλοί είναι οι δικαστές που ξέρουν να εκπληρώνουν το καθήκον τους, αλλά επίσης είναι πολλοί οι δικαστές που με την αρετή του καθήκοντος έχουν δολοφονήσει. Ήταν αναρίθμητα τα κεφάλια που έπεσαν στην γκιλοτίνα της Γαλλικής Επανάστασης.

Όλοι οι δήμιοι εκπληρώνουν το καθήκον τους και είναι πια χιλιάδες τα αθώα θύματα των δημίων. Κανένας δήμιος δεν αισθάνεται ένοχος, όλοι εκπληρώνουν το καθήκον τους...

Οι φυλακές είναι γεμάτες από αθώους, αλλά οι δικαστές δεν αισθάνονται ένοχοι γιατί εκπληρώνουν το καθήκον τους.

Ο πατέρας ή η μητέρα της οικογένειας, γεμάτοι θυμό, μαστιγώνουν και ξυλοφορτώνουν τα μικρά τους παιδιά, αλλά δεν αισθάνονται τύψεις γιατί εκπληρώνουν το καθήκον τους και θα δέχονταν τα πάντα εκτός από το να τους χαρακτηρίσουν σκληρούς.

Μόνο με το νου ήσυχο και σιωπηλό, βυθισμένοι σε βαθύ διαλογισμό, μπορούμε να βγάλουμε μέσα από τον τάφο του υποσυνείδητου όλη την μυστική διαφθορά που φορτωνόμαστε μέσα μας. Δεν είναι καθόλου ευχάριστο να βλέπεις τον μαύρο τάφο με όλα τα κόκαλα και την διαφθορά του παρελθόντος.

Κάθε κρυφό ελάττωμα μυρίζει άσχημα μέσα στον τάφο του, αλλά όταν το δούμε καταλήγει εύκολο να το κάψουμε και να το ελαττώσουμε σε στάχτες.

Η φωτιά της κατανόησης ελαττώνει σε σκόνη την διαφθορά του παρελθόντος. Πολλοί μαθητές της Ψυχολογίας όταν αναλύουν το υποσυνείδητο, διαπράττουν το λάθος να διαιρούνται σε αναλυτή

και αναλυόμενο, διανοητικό και υποσυνείδητο, υποκείμενο και αντικείμενο, αντιλαμβανόμενο και αντιληπτό.

Αυτοί οι τρόποι διαίρεσης είναι τα σοφίσματα της σύγχυσης που μας παρουσιάζει το εγώ. Αυτοί οι τρόποι διαίρεσης δημιουργούν ανταγωνισμούς και μάχες ανάμεσα στο διανοητικό και το υποσυνείδητο, και όπου υπάρχουν μάχες και πάλη δεν μπορεί να υπάρχει ησυχία και σιωπή του νου.

Μόνο στην νοητική ησυχία και σιωπή μπορούμε να βγάλουμε μέσα από το μαύρο τάφο του υποσυνειδήτου όλη την διαφθορά του παρελθόντος.

Να μη λέμε το εγώ μου έχει ζήλια, μίσος, φθόνο, λαγνεία κ.λ.π. Καλύτερα είναι να μη διαιρούμαστε, καλύτερα είναι να λέμε: εγώ έχω ζήλια, μίσος, φθόνο, θυμό, λαγνεία κ.λ.π.

Όταν μελετάμε τα Άγια Βιβλία της Ινδίας, ενθουσιαζόμαστε σκεπτόμενοι το Ανώτατο Μπραχάτμαν και την ένωση του Άτμαν με τον Μπραχάτμαν, αλλά στ' αλήθεια, όσο υπάρχει ένα ψυχολογικό εγώ με τα σοφίσματά του της σύγχυσης, δεν θα μπορούσαμε να πετύχουμε την ευτυχία να ενωθούμε με το Παγκόσμιο Πνεύμα της Ζωής. Όταν πεθάνει το εγώ το Παγκόσμιο Πνεύμα της Ζωής βρίσκεται μέσα μας σαν την φλόγα στην λάμπα.

Η ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΕΓΩ

Η απάτη του εγώ είναι η συνήθεια της εξαπάτησης, χωρίς κανένα όριο, η οποία διαδικάζεται μέσα από τις σειρές του εγώ.

Οποιοσδήποτε άνθρωπος μπορεί να διαπράξει το λάθος να τινάξει τα μυαλά του στον αέρα όπως κάνει οποιοσδήποτε δειλός και ηλίθιος αυτόχειρας, αλλά το διάσημο εγώ της Ψυχολογίας ποτέ δεν θα μπορούσε να αυτοκτονήσει.

Οι άνθρωποι όλων των ψευτοεσωτεριστικών σχολών έχουν υπέροχα ιδανικά και μέχρι υψηλόφρονες σκοπούς, αλλά όλα αυτά υπάρχουν στο πεδίο της υποκειμενικής και άθλιας σκέψης, όλα αυτά είναι του εγώ.

Το εγώ είναι πάντοτε διεστραμμένο, μερικές φορές στολίζεται με ωραίες αρετές και μέχρι που ντύνεται τον χιτώνα της αγιότητας.

Όταν το εγώ θέλει να πάψει να υπάρχει, δεν το κάνει με αφιλοκερδή και αγνό τρόπο, θέλει να συνεχίσει να υπάρχει με διαφορετικό τρόπο, φιλοδοξεί την ανταμοιβή και την ευτυχία.

Σε αυτούς τους καιρούς της μηχανοποίησης της ζωής υπάρχει παραγωγή σε σειρά, αεροπλάνα σε σειρά, μηχανές αυτής ή της άλλης μάρκας σε σειρά κ.λ.π., όλα γίνονται σε σειρά και μέχρι το ίδιο το εγώ είναι σε σειρά.

Πρέπει να γνωρίζουμε τις σειρές του εγώ. Το εγώ διαδικάζεται σε σειρές και περισσότερες σειρές σκέψεων, αισθημάτων, επιθυμιών, μίσους, συνηθειών κ.λ.π.

Ας συνεχίσουν οι οπαδοί του διαχωρισμού του εγώ να διαιρούν το εγώ τους σε «άνωτερο και κατώτερο», εκεί συνεχίζουν αυτοί με όλες τις θεωρίες τους και το τόσο κακαρισμένο ανώτερο και υπερθεϊκό εγώ να ελέγχουν το δυστυχισμένο κατώτερο εγώ.

Ξέρουμε καλά ότι αυτή η διαίρεση σε ανώτερο και κατώτερο εγώ είναι λανθασμένη εκατό τοις εκατό. Ανώτερο και κατώτερο είναι δυο τμήματα του ίδιου πράγματος. Ανώτερο εγώ και κατώτερο εγώ είναι τα δυο τμήματα του Σατανά, του εγώ.

Μπορεί μήπως ένα μέρος του εγώ να ελαττώσει σε σκόνη το άλλο μέρος του εγώ; Μπορεί μήπως ένα μέρος του εαυτού μου να ψηφίσει το νόμο της εξορίας για το άλλο μέρος του εαυτού μου;

Το περισσότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να κρύψουμε με πονηριά αυτό που δεν μας συμφέρει, να κρύψουμε τις διαστροφές μας και να χαμογελάμε με πρόσωπο αγίου, αυτή είναι η απάτη του εγώ, η συνήθεια να εξαπατάμε. Ένα μέρος του εαυτού μου μπορεί να κρύψει το άλλο μέρος του εαυτού μου. Είναι αυτό τίποτα παράξενο; Μήπως ο γάτος δεν κρύβει τα νύχια του; Αυτή είναι η απάτη του εγώ. Όλοι φέρουμε μέσα μας τον φαρισαίο, απ' έξω είμαστε πολύ ωραίοι, αλλά από μέσα είμαστε τελείως σάπιοι.

Εμείς έχουμε γνωρίσει φαρισαίους που προκαλούσαν φρίκη. Γνωρίσαμε έναν που φορούσε τον άσπιλο χιτώνα του Δασκάλου, τα μαλλιά του ήταν μακριά και το ξυράφι ποτέ δεν είχε κόψει την αξιοσέβαστη γενειάδα του. Αυτός ο άνθρωπος τρομοκρατούσε με την αγιότητά του όλο τον κόσμο, ήταν χορτοφάγος εκατό τοις εκατό, δεν έπινε τίποτα που μπορούσε να έχει αλκοόλ, ο κόσμος γονάτιζε μπροστά του.

Δεν αναφέρουμε το όνομα αυτού του σοκολατένιου αγίου, περιοριζόμαστε μόνο να πούμε ότι είχε εγκαταλείψει την σύζυγό του και τους γιους του για να ακολουθήσει το μονοπάτι της αγιότητας.

Κήρυττε ωραία πράγματα και έλεγε τρομερά πράγματα ενάντια στην μοιχεία και την ασέλγεια, αλλά στα κρυφά είχε πολλές παλλακίδες και πρότεινε στις ακολούθους του σεξουαλικές παρά φύσην ενώσεις. Ήταν ένας άγιος, ναι, ένας σοκολατένιος άγιος.

Έτσι είναι οι φαρισαίοι... « Αλίμονό σας γραμματείς και φαρισαίοι υποκριτές γιατί καθαρίζετε το ποτήρι και το πιάτο απ' έξω, αλλά από μέσα είστε γεμάτοι κλεψιά και αδικία».

Δεν τρώτε κρέας, δεν πίνετε, δεν καπνίζετε...Στ' αλήθεια φαίνεστε δίκαιοι στους ανθρώπους, αλλά από μέσα είστε γεμάτοι με υποκρισία και κακία.

Ο φαρισαίος, με την απάτη του εγώ του, κρύβει τα εγκλήματα από τα ξένα μάτια και τα κρύβει επίσης από τον εαυτό του.

Γνωρίζουμε φαρισαίους που κάνουν τρομερές νηστείες και φοβερές μετάνοιες, είναι πολύ σίγουροι ότι είναι δίκαιοι και σοφοί, αλλά τα θύματά τους κλαίνε ανείπωτα. Σχεδόν πάντα τα αθώα θύματα της κακίας τους είναι οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους, αλλά αυτοί συνεχίζουν να κάνουν τις άγιες ασκήσεις τους πεπεισμένοι ότι είναι σωστοί και άγιοι.

Το αποκαλούμενο ανώτερο εγώ λέει: Θα νικήσω το θυμό, την απληστία, την λαγνεία κ.λ.π., αλλά το αποκαλούμενο κατώτερο εγώ γελάει τότε με τον θορυβώδη καγχασμό του Αριστοφάνη και τα δαιμόνια των παθών, τρομοκρατημένα, τρέχουν να κρυφτούν μέσα στις μυστικές σπηλιές των διαφόρων πεδίων του νου. Έτσι είναι το πώς λειτουργεί η απάτη του εγώ.

Κάθε διανοητική προσπάθεια να διαλύσουμε το εγώ είναι άχρηστη γιατί οποιαδήποτε κίνηση του νου ανήκει στο εγώ. Οποιοδήποτε μέρος του εαυτού μου μπορεί να έχει καλές προθέσεις. Και λοιπόν; **Ο δρόμος που οδηγεί στην άβυσσο είναι στρωμένος με καλές προθέσεις.**

Είναι περίεργο αυτό το παιχνίδι ή απάτη του ενός μέρους του εαυτού μου που θέλει να ελέγξει το άλλο μέρος του εαυτού μου που δεν έχει όρεξη να ελεγχθεί.

Είναι συγκινητικές οι μετάνοιες αυτών των αγίων που κάνουν τις γυναίκες και τα παιδιά τους να υποφέρουν. Είναι αστείες όλες αυτές οι καλοσύνες των «σοκολατένιων αγίων». Είναι θαυμαστή η πολυμαθία των βαθύσοφων. Και λοιπόν; Το εγώ δεν μπορεί να καταστρέψει το εγώ και συνεχίζει να διαιωνίζεται μέσω χιλιάδων χρόνων στους απογόνους μας.

Πρέπει να βγούμε από την πλάνη όλων των άχρηστων προσπαθειών και απατών. Όταν το εγώ θέλει να καταστρέψει το εγώ η προσπάθεια είναι άχρηστη.

Μόνο καταλαβαίνοντας σε βάθος και αληθινά το τι είναι οι άχρηστες μάχες της σκέψης, μόνο καταλαβαίνοντας τις εσωτερικές και εξωτερικές δράσεις και αντιδράσεις, τις μυστικές απαντήσεις, τα κρυφά κίνητρα, τις κρυμμένες ωθήσεις, κ.λ.π. μπορούμε να επιτύχουμε την επιβλητική ηρεμία και σιωπή του νου.

Πάνω στα αγνά νερά του ωκεανού του Παγκόσμιου Νου, μπορούμε να παρατηρήσουμε σε κατάσταση έκστασης όλες τις διαβολιές του πολλαπλού εγώ.

Όταν το εγώ δεν μπορεί πια να κρυφτεί είναι καταδικασμένο στην ποινή του θανάτου. Στο εγώ αρέσει να κρύβεται, αλλά όταν πια δεν μπορεί να κρυφτεί, είναι χαμένο το δύστυχο.

Μόνο στην γαλήνη της σκέψης βλέπουμε το εγώ έτσι όπως είναι και όχι όπως φαίνεται ότι είναι. Το να δούμε το εγώ και το να το καταλάβουμε φτάνει να γίνει μια πληρότητα. Το εγώ έχει αποτύχει αφού το έχουμε καταλάβει γιατί γίνεται σκόνη αναπόφευκτα.

Η γαλήνη του ωκεανού του νου δεν είναι ένα αποτέλεσμα, είναι μια φυσική κατάσταση. Τα εξοργισμένα κύματα της σκέψης είναι μόνο ένα ατύχημα που παράγεται από το τέρας του εγώ.

Ο ηλίθιος νους, ο ανόητος νους, ο νους που λέει: « Με τον καιρό θα κατορθώσω την γαλήνη, κάποια μέρα θα την φτάσω», είναι καταδικασμένος σε αποτυχία γιατί η γαλήνη του νου δεν είναι του χρόνου. Όλα όσα ανήκουν στο χρόνο είναι του εγώ. Το ίδιο το εγώ είναι του χρόνου.

Εκείνοι που θέλουν να συναρμολογήσουν την γαλήνη της σκέψης, να την συναρμολογήσουν όπως συναρμολογεί κάποιος μια μηχανή τοποθετώντας έξυπνα μαζί κάθε ένα από τα κομμάτια της, είναι εκ των πραγμάτων αποτυχημένοι γιατί η γαλήνη του νου δεν συντίθεται από διάφορα κομμάτια που μπορούν να συναρμολογηθούν και να αποσυναρμολογηθούν, να οργανωθούν ή να αποδιοργανωθούν, να μαζευτούν ή να χωριστούν.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Για να πειραματιστούμε την Αλήθεια δεν χρειάζεται καμία προσπάθεια. Ο κόσμος είναι συνηθισμένος να προσπαθεί σε όλα και υποθέτει, λανθασμένα, ότι είναι αδύνατον να πειραματιστούμε την Αλήθεια χωρίς προσπάθεια.

Μπορεί να χρειαστούμε προσπάθεια για να κερδίσουμε το ψωμί της κάθε ημέρας ή για να παίξουμε ένα ποδοσφαιρικό αγώνα, ή για να φορτώσουμε ένα πολύ βαρύ δέμα, αλλά είναι παράλογο μα πιστεύουμε ότι είναι αναγκαία η προσπάθεια για να πειραματιστούμε αυτό που είναι η Αλήθεια.

Η κατανόηση αντικαθιστά την προσπάθεια όταν πρόκειται να καταλάβουμε όλα και κάθε ένα από τα ελαττώματα που φέρουμε κρυμμένα στα διάφορα πεδία του νου.

Δεν χρειαζόμαστε προσπάθεια για να καταλάβουμε ότι η ζήλια είναι ένα από τα πιο ισχυρά ελατήρια της κοινωνικής μηχανής. Γιατί θέλει πολύς κόσμος να προσδεύσει; Γιατί θέλουν πολλοί άνθρωποι να έχουν όμορφες κατοικίες και κομψότατα αυτοκίνητα; Όλος ο κόσμος ζηλεύει το ξένο, η ζήλια είναι το να σκέφτεσαι για το ξένο καλό.

Τις κομψές γυναίκες τις ζηλεύουν άλλες γυναίκες λιγότερο κομψές και αυτό χρησιμεύει για να εντείνεται η μάχη και ο πόνος. Αυτές που δεν έχουν θέλουν να έχουν και μέχρι που δεν τρώνε για να αγοράσουν ρούχα και κοσμήματα κάθε είδους με μοναδικό σκοπό να μην είναι λιγότερο από κανέναν.

Κάθε υπότης μιας μεγάλης αιτίας μισείται θανάσιμα από τους ζηλιάρηδες. Η ζήλια του ανίκανου, του νικημένου, του μικροπρεπή, μεταμφιέζεται με την τήβεννο του δικαστή, ή με τον χιτώνα της αγιότητας και της διδασκαλίας, ή με το σόφισμα που χειροκροτούν, ή με την ομορφιά της ταπεινοφροσύνης.

Αν καταλάβουμε με ολοκληρωτικό τρόπο ότι είμαστε ζηλιάρηδες, είναι λογικό ότι η ζήλια τελειώνει τότε και στην θέση της εμφανίζεται το αστέρι που χαίρεται και λάμπει για το ξένο καλό.

Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να πάψουν να είναι άπληστοι αλλά επιθυμούν άπληστα να μην είναι άπληστοι, να εδώ ένας τρόπος απληστίας.

Υπάρχουν άνθρωποι που προσπαθούν να αποκτήσουν την αρετή της αγνότητας, αλλά όταν βλέπουν στο δρόμο μια όμορφη κοπέλα της πετάνε μερικές ωραίες φιλοφρονήσεις και αν η κοπέλα είναι φίλη δεν μπορούν παρά να την παινέσουν, να της πουν ωραία λόγια, να την θαυμάσουν, να εγκωμιάσουν τα ωραία της προσόντα κ.λ.π.

Το υπόβαθρο όλης αυτής της κοκεταρίας βρίσκεται στα μυστικά ελατήρια της σκοτεινής και βυθισμένης, υποσυνείδητης λαγνείας.

Όταν καταλάβουμε χωρίς καμία προσπάθεια όλα τα παιχνίδια της λαγνείας, αυτή εκμηδενίζεται και γεννιέται στην θέση της το άσπιλο λουλούδι της αγνότητας.

Δεν είναι με κάποια προσπάθεια το πώς μπορούμε να αποκτήσουμε αυτές τις αρετές. Το εγώ ενισχύεται όταν προσπαθούμε να αποκτήσουμε αρετές. Το εγώ το γοητεύουν τα εμβλήματα, τα μετάλλια, οι τίτλοι, οι τιμές, οι αρετές, τα ωραία προσόντα κ.λ.π.

Διηγούνται οι Ελληνικές παραδόσεις ότι ο Αρίστιππος, ο φιλόσοφος, θέλοντας να δείξει την σοφία του και την μετριοφροσύνη του, ντύθηκε με έναν παλιό χιτώνα γεμάτο με μπαλώματα και τρύπες, άρπαξε την ράβδο της φιλοσοφίας και βγήκε στους δρόμους της Αθήνας. Όταν Σωκράτης τον είδε να φτάνει στο σπίτι του φώναξε: Ω Αρίστιππε, φαίνεται η ματαιότητά σου από τις τρύπες του ενδύματός σου!

Οι σχολαστικοί, οι ματαιόδοξοι, οι περήφανοι, πιστεύοντας τους εαυτούς τους πολύ ταπεινούς, ντύνονται με τον χιτώνα του Αρίστιππου. Η ταπεινότητα είναι ένα πολύ εξωτικό λουλούδι, αυτός που πιστεύει ότι είναι ταπεινός είναι γεμάτος υπερηφάνεια.

Στην πρακτική ζωή κάνουμε πολλές άχρηστες προσπάθειες κάθε φορά που ένα καινούριο πρόβλημα μας βασανίζει. Απευθυνόμαστε στην προσπάθεια για να το λύσουμε, πολεμάμε και υποφέρουμε, αλλά τότε το μόνο που καταφέρνουμε είναι να κάνουμε τρέλες και να περιπλέκουμε όλο και περισσότερο την ύπαρξή μας.

Οι απογοητευμένοι, οι απελπισμένοι, εκείνοι που δεν θέλουν πια ούτε να σκεφτούν, εκείνοι που δεν μπόρεσαν να λύσουν ένα ζωτικό πρόβλημα, βρίσκουν την λύση όταν ο νους τους είναι γαλήνιος και ήσυχος, όταν δεν έχουν πια καμία ελπίδα.

Καμία αλήθεια δεν μπορεί να κατανοηθεί μέσω της προσπάθειας. Η αλήθεια έρχεται σαν κλέφτης στην νύχτα, όταν λιγότερο την περιμένουμε¹.

Οι αισθητηριακές αντιλήψεις στην διάρκεια του διαλογισμού, η φώτιση, η λύση ενός προβλήματος, είναι πιθανές μόνο όταν δεν υπάρχει κανενός είδους συνειδητής ή ασυνειδητής προσπάθειας, όταν ο νους δεν προσπαθεί να είναι τίποτε περισσότερο από ότι είναι.

Η περηφάνια μεταμφιέζεται επίσης σαν κάτι υπέρτατο, ο νους προσπαθεί να είναι κάτι περισσότερο από αυτό που είναι. Ο νους, γαλήνιος σαν μια λίμνη, μπορεί να πειραματιστεί την

---

¹ Πολλές φορές για να θυμηθούμε κάτι πρέπει να πάψουμε να προσπαθούμε. Τότε όταν έχουμε ξεχάσει το θέμα ο νους ξαφνικά εμφανίζει μέσα από την μνήμη εκείνο που ψάχναμε να βρούμε.

Αλήθεια, αλλά όταν ο νους θέλει να είναι κάτι περισσότερο, βρίσκεται σε ένταση, βρίσκεται σε μάχη και τότε ο πειραματισμός της Αλήθειας γίνεται αδύνατος.

Δεν πρέπει να μπερδεύουμε την Αλήθεια με τις γνώμες. Πολλοί έχουν την γνώμη ότι η Αλήθεια είναι αυτό ή εκείνο ή ότι η Αλήθεια είναι αυτό ή εκείνο το βιβλίο, ή αυτή ή εκείνη η πεποίθηση ή ιδέα κ.λ.π.

Όποιος θα ήθελε να πειραματιστεί την Αλήθεια δεν πρέπει να μπερδεύει τις πεποιθήσεις, γνώμες, ιδέες και θεωρίες με αυτό που είναι η Αλήθεια.

Πρέπει να πειραματιστούμε την Αλήθεια με άμεσο, πρακτικό και αληθινό τρόπο. Αυτό είναι δυνατόν μόνο στην ησυχία και σιωπή του νου και αυτό επιτυγχάνεται μέσω του διαλογισμού.

Να βιώσουμε την Αλήθεια είναι το βασικό. Δεν είναι μέσω της προσπάθειας που μπορούμε να πειραματιστούμε την Αλήθεια. Η Αλήθεια δεν είναι το αποτέλεσμα, η Αλήθεια δεν είναι το προϊόν της προσπάθειας. Η Αλήθεια έρχεται σε μας μέσω της βαθιάς κατανόησης.

Χρειαζόμαστε προσπάθεια για να δουλέψουμε στο Μεγάλο Έργο, προσπάθεια για να μετατρέψουμε τις δημιουργικές μας ενέργειες, προσπάθεια για να ζήσουμε, να πολεμήσουμε και να διατρέξουμε τον δρόμο της Ολοκληρωτικής Επανάστασης, αλλά δεν χρειαζόμαστε προσπάθεια για να καταλάβουμε την Αλήθεια.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

Δεν χωράει η μικρότερη αμφιβολία ότι βρισκόμαστε στο χείλος ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου και γι' αυτό έχουμε γράψει αυτό το βιβλίο με τον τίτλο «Η Επανάσταση της Διαλεκτικής».

Οι καιροί έχουν αλλάξει και αρχίζουμε μία νέα Εποχή μέσα στον σεβάσμιο κεραυνό της σκέψης. Τώρα χρειάζεται μια επαναστατική Ηθική βασισμένη σε μια επαναστατική Ψυχολογία.

Χωρίς μια ηθική εκ βάθους οι καλύτεροι κοινωνικοί και οικονομικοί τύποι ελαττώνονται σε σκόνη. Είναι αδύνατον να μεταμορφωθεί το άτομο αν δεν ανησυχεί για την διάλυση του εγώ.

Η ψυχολογική σκλαβιά καταστρέφει την συμβίωση. Το να εξαρτόμαστε ψυχολογικά από κάποιον είναι σκλαβιά. Αν ο τρόπος σκέψης, αίσθησης και δράσης μας εξαρτάται από τον τρόπο σκέψης, αίσθησης και δράσης εκείνων των ανθρώπων που συμβιώνουν μαζί μας, τότε είμαστε σκλαβωμένοι.

Συνεχώς λαμβάνουμε γράμματα από πολλούς ανθρώπους που επιθυμούν να διαλύσουν το εγώ, αλλά παραπονιούνται για την γυναίκα, τους γιους, τον αδελφό, την οικογένεια, τον σύζυγο, το αφεντικό τους κ.λ.π. Αυτοί οι άνθρωποι απαιτούν όρους για να διαλύσουν το εγώ, θέλουν ανέσεις για να εκμηδενίσουν το εγώ, απαιτούν μεγαλοπρεπή συμπεριφορά από εκείνους με τους οποίους συμβιώνουν.

Το πιο αστείο απ' όλα αυτά είναι ότι αυτοί οι φτωχοί άνθρωποι ψάχνουν διάφορες υπεκφυγές, θέλουν να κρυφτούν, να εγκαταλείψουν το σπίτι τους, την δουλειά τους κ.λ.π. δήθεν για να πραγματοποιηθούν σε βάθος.

Φτωχοί άνθρωποι...τα λατρευτά σας βάσανα είναι οι αφέντες σας, φυσικά. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν μάθει να είναι ελεύθεροι, η συμπεριφορά τους εξαρτάται από την ξένη συμπεριφορά.

Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το μονοπάτι της αγνότητας και φιλοδοξούμε πρώτα να γίνει αγνή η γυναίκα μας, τότε έχουμε αποτύχει. Αν θέλουμε να πάψουμε να είμαστε μέθυστοι αλλά λυπόμαστε όταν μας προσφέρουν ένα ποτήρι για το τι θα πουν ή γιατί μπορεί να ενοχληθούν οι φίλοι μας, τότε ποτέ δεν θα πάψουμε να είμαστε μέθυστοι.

Αν θέλουμε να πάψουμε να είμαστε θυμώδεις, ευέξαπτοι, οργισμένοι, βίαιοι αλλά σαν πρώτο όρο απαιτούμε εκείνοι που συμβιώνουν μαζί μας να είναι γλυκείς και γαλήνιοι και να μην κάνουν τίποτα που θα μας ενοχλήσει, τότε είμαστε τελείως αποτυχημένοι γιατί εκείνοι δεν είναι άγιοι και σε οποιοδήποτε λεπτό θα διαλύσουν τις καλές μας προθέσεις.

Αν θέλουμε να διαλύσουμε το εγώ χρειάζεται να είμαστε ελεύθεροι. Όποιος εξαρτάται από την ξένη συμπεριφορά δεν θα μπορέσει να διαλύσει το εγώ. Η συμπεριφορά μας πρέπει να είναι κατάλληλη και δεν πρέπει να εξαρτάται από κανέναν. Οι σκέψεις, τα συναισθήματα και οι δράσεις μας, πρέπει να ρέουν ανεξάρτητα από τα μέσα προς τα έξω.

Οι χειρότερες δυσκολίες μας προσφέρουν τις καλλίτερες ευκαιρίες. Στο παρελθόν υπήρξαν σοφοί περιτριγυρισμένοι από κάθε είδους ανέσεις και χωρίς δυσκολίες κανενός είδους. Αυτοί οι σοφοί, επειδή ήθελαν να εκμηδενίσουν το εγώ, έπρεπε να δημιουργήσουν οι ίδιοι δύσκολες καταστάσεις¹.

¹ Ο Βούδας αν και πλούσιος εγκατέλειψε τα πάντα και έζησε στην φτώχεια για να μπορέσει να φωτιστεί. Μπήκε έτσι σε δύσκολη θέση. Επίσης ο Καστανέντα αναφέρει τον «μικρό τύραννο», έναν ανόητο συνήθως και κακό άνθρωπο που έχει εξουσία και παιδεύει τους άλλους. Ο μάγος που θα καταφέρει να βρει έναν τέτοιο έχει ανακαλύψει έναν σημαντικό βοηθό στον αγώνα για την καταστροφή του εγωισμού του.

Στις δύσκολες καταστάσεις έχουμε τρομερές ευκαιρίες για να μελετήσουμε τις εσωτερικές και εξωτερικές μας ωθήσεις, τις σκέψεις μας, τα αισθήματά μας, τις δράσεις μας, τις αντιδράσεις μας, τις θελήσεις μας κ.λ.π.

Η συμβίωση είναι ένας καθρέφτης ολόκληρου του σώματος όπου μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας έτσι όπως είναι και όχι όπως φαίνεται ότι είναι. Είναι θαυμάσια η συμβίωση, αν είμαστε πολύ προσεκτικοί μπορούμε να ανακαλύψουμε κάθε στιγμή τα πιο μυστικά μας ελαττώματα, ξεπροβάλλουν, πηδάνε έξω όταν λιγότερο τα περιμένουμε.

Έχουμε γνωρίσει πολλούς ανθρώπους που λένε: «Εγώ δεν έχω πια θυμό» και με την μικρότερη πρόκληση βροντούν και αστράφτουν. Άλλοι λένε: «Εγώ δεν έχω πια ζήλια», αλλά φτάνει ένα χαμόγελο του συντρόφου ή της συντρόφου σ' οποιονδήποτε καλό γείτονα, για να γίνονται τα πρόσωπά τους πράσινα από ζήλια.

Οι άνθρωποι διαμαρτύρονται για τις δυσκολίες που τους προσφέρει η συμβίωση. Δεν θέλουν να καταλάβουν ότι αυτές οι δυσκολίες, ακριβώς, τους προσφέρουν όλες τις αναγκαίες ευκολίες για την διάλυση του εγώ.

Χρειάζεται να είμαστε στ' αλήθεια ελεύθεροι αν αληθινά θέλουμε να διαλύσουμε το εγώ. Δεν είναι ελεύθερος όποιος εξαρτάται από την ξένη συμπεριφορά. Μόνο εκείνος που ελευθερώνεται στ' αλήθεια ξέρει τι είναι η πραγματική αγάπη. Ο σκλάβος δεν ξέρει το τι είναι η πραγματική αγάπη. Αν είμαστε σκλάβοι των άλλων στην σκέψη, το συναίσθημα και την πράξη, ποτέ δεν θα μάθουμε τι είναι η αγάπη.

Η αγάπη γεννιέται σ' εμάς όταν παύουμε την ψυχολογική σκλαβιά. Χρειάζεται να καταλάβουμε πολύ βαθιά και σε όλα τα επίπεδα του νου, όλον αυτόν τον μηχανισμό της ψυχολογικής σκλαβιάς.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι ψυχολογικής σκλαβιάς. Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε όλους αυτούς τους τρόπους αν στ' αλήθεια θέλουμε να διαλύσουμε το εγώ.

Υπάρχει ψυχολογική σκλαβιά όχι μόνο εσωτερικά αλλά και εξωτερικά επίσης. Υπάρχει η εσώτατη σκλαβιά, η μυστική, η κρυφή, την οποία δεν υποπτευόμαστε ούτε καν από μακριά.

Ο σκλάβος νομίζει ότι αγαπά, όταν στην πραγματικότητα είναι μόνο φοβισμένος. Ο σκλάβος δεν ξέρει το τι είναι η πραγματική αγάπη.

Η γυναίκα που φοβάται τον άνδρα της, νομίζει ότι τον λατρεύει όταν στην πραγματικότητα μόνο τον φοβάται. Ο άνδρας που φοβάται την γυναίκα του, νομίζει ότι την αγαπά όταν στην πραγματικότητα αυτό που συμβαίνει είναι ότι την φοβάται. Μπορεί να φοβάται ότι θα πάει με άλλον, ή ότι ο χαρακτήρας της θα γίνει οξύς ή ότι θα του αρνηθεί σεξουαλικά κ.λ.π.

Ο εργάτης που φοβάται το αφεντικό, νομίζει ότι το αγαπά, ότι το σέβεται, ότι προσέχει τα συμφέροντά του κ.λ.π. Κανένας ψυχολογικός σκλάβος δεν ξέρει το τι είναι η αγάπη, η ψυχολογική σκλαβιά είναι ασυμβίβαστη με την αγάπη.

Υπάρχουν δύο είδη συμπεριφοράς: η πρώτη είναι αυτή που έρχεται από έξω προς τα μέσα και η δεύτερη αυτή που πάει από μέσα προς τα έξω. Η πρώτη είναι το αποτέλεσμα της ψυχολογικής σκλαβιάς και προκαλείται από αντίδραση: Μας κτυπούν και κτυπάμε, μας προσβάλουν και απαντάμε με αισχρολογίες. Ο δεύτερος τύπος συμπεριφοράς είναι ο καλλίτερος, είναι εκείνου που δεν είναι πια σκλάβος, είναι εκείνου που τίποτα δεν έχει να κάνει πλέον με την σκέψη, αίσθηση και δράση των άλλων. Αυτός ο τύπος συμπεριφοράς είναι ανεξάρτητος, είναι συμπεριφορά ευθεία και σωστή. Αν μας κτυπούν απαντάμε ευλογώντας. Αν μας προσβάλουν κρατάμε σιωπή. Αν θέλουν να μας μεθύσουν δεν πίνουμε ακόμα και αν οι φίλοι μας ενοχλούνται κ.λ.π.

Τώρα θα καταλάβουν οι αναγνώστες μας γιατί η ψυχολογική ελευθερία φέρνει αυτό που λέγεται αγάπη.

Η ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Πρέπει να γινόμαστε κάθε φορά και πιο συνειδητοί της εργασίας που πραγματοποιούμε. Είναι βασικό να γνωρίζουμε την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην Γνωστική Κίνηση και όλες τις υπόλοιπες οργανώσεις που υπάρχουν τριγύρω, ψευτοεσωτεριστικές, ψευτοαποκρυφιστικές κ.λ.π. Πριν απ' όλα πρέπει να ξέρουμε να τοποθετούμαστε, να επικεντρωνόμαστε, αν θέλουμε να καταλάβουμε την εργασία που πρέπει να πραγματοποιήσουμε.

Αν ρίξουμε μια ματιά στις σχολές που υπάρχουν τώρα στον κόσμο γενικώς, όλες ψευτοεσωτεριστικού και ψευτοαποκρυφιστικού τύπου, φτάνουμε να αποκαλύψουμε πολύ εύκολα την καταγωγή τους.

Κάποτε υπήρξε στην Ρώμη η περίπτωση μίας μοναχής που έπεφτε συνεχώς σε κατάσταση ύπνωσης. Είχε τον εξομολογητή της και μαζί του προσπαθούσε να ξεκαθαρίσει την αιτία των αιτιών

αυτών των μοιραίων καταστάσεων. Πριν από όλα ο εξομολογητής κατάφερε να μάθει ότι είχε κάποτε ένα εραστή και παρ' όλο που είχε κλειστεί σε μοναστήρι διατηρούσε μια φωτογραφία του. Ο εξομολογητής της είπε να την φέρει. Ξαφνικά αυτός κατάλαβε ότι μόνο και μόνο κοιτώντας εκείνη την φιγούρα η μοναχή έπεφτε σε ύπωση. Εκείνος ο εξομολογητής αποφάσισε να συμβουλευτεί έναν ψυχολόγο και υπέταξαν εκείνη την μοναχή σε ψυχικά πειράματα. Τότε έγινε φανερό ότι δεν ήταν η φωτογραφία εκείνου του άνδρα που την έβαζε σε κατάσταση ύπωσης, αλλά κάποιες πολύ λαμπερές πέτρες που υπήρχαν στο κάδρο της φωτογραφίας.

Συνεχίστηκαν οι έρευνες και πολύ γρήγορα μπόρεσε να βγει σαν συμπέρασμα ή αποτέλεσμα ότι κάθε είδους λαμπερά αντικείμενα προδιαθέτουν σε υπνωτιστικές καταστάσεις. Σαν αποτέλεσμα προήλθε μια ολόκληρη σχολή. Επαληθεύτηκε ότι μέσω των υπνωτιστικών καταστάσεων είναι δυνατόν να τροποποιηθούν κατά κάποιον τρόπο οι ψυχολογικές καταστάσεις των ασθενών, και αποφασίστηκε, τελικά, να χρησιμοποιείται η ύπωση για να θεραπεύονται ασθενείς ή να θεραπεύονται άρρωστοι.

Έτσι γεννήθηκαν οι διάσημοι γιατροί-υπνωτιστές. Ήταν τότε που έκαναν την εμφάνισή τους στον κόσμο πολλοί οπαδοί της Υπνολογίας, της Καταληψίας, των Μέντιουμ κ.λ.π. δεν είναι περιττό να θυμίσουμε με κάποια έμφαση τους Ρίτσαρντ Σαρκότ¹, Λουίς Ζέα Ουρίμπ, Σεζάρ Λομπρόζο², Καμίλ Φλαμαριόν κ.λ.π.

Ανάμεσα από αυτή την σχολή υπνωτιστών διακρίθηκαν ιδιαίτερα: ένας άγγλος του οποίου το όνομα δεν θυμάμαι σε αυτές τις συγκεκριμένες στιγμές και ο διάσημος Σαρκότ. Όσο για τον πρώτο είχε όλες τις ιδιότητες του Χανασμούσεν. Ο άλλος, ο δεύτερος, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν το « μικρό της μαμάς», αναφέρομαι στον Σαρκότ. Τα πειράματά του ήταν πολύ αξιοσημείωτα, αλλά μια και ήταν το «μωρό», ο χαϊδεμένος της οικογένειας, ότι και αν έκανε ήταν ένα θαύμα.

Καλά, αν κάνω αναφορά σε όλους αυτούς σε γενικές γραμμές και σε πειράματα μαγνητισμού, υπνολογίας, καταληψίας, πνευματισμό και πενήντα χιλιάδες πράγματα ακόμα αυτού του είδους, το κάνω με ένα σκοπό μόνο: να σας κάνω να δείτε από πού βγήκαν οι διάφορες σχολές ψευτοεσωτεριστικού και ψευτοαποκρυφιστικού τύπου αυτής της μαύρης εποχής του Κάλι Γιούγκα.

Εκείνους τους καιρούς των δεσποινίδων Φοξ ντε Μιρβίλ, που κατάφερναν να χρησιμεύσουν σαν όργανο για την υλοποίηση της διάσημης Κάθυ Κίνγκ, ένα φάντασμα που έμεινε υλοποιημένο για τρία συνεχή χρόνια μπροστά στα μάτια των διαφόρων επιστημόνων ολόκληρου του κόσμου, εκείνες τις ημέρες της Εουζάπια Παλαντίνο ντε Νάπολες, κατά τις οποίες όλη η Ευρώπη αναταρασσόταν με τα ψυχικά φαινόμενα, ήταν που εμφανίστηκε ο Θεοσοφισμός του Ανατολικού τύπου. Και σαφώς, εσείς το ξέρετε, το ξέρουν όλοι όσοι έχουν επισκεφτεί αυτές τις οργανώσεις, σ' αυτές τις σχολές υπάρχει πάντα ένα ανακάτωμα πνευματισμού με θεωρίες ινδοστανικού τύπου. Ο Θεοσοφισμός ποτέ δεν ήταν ελεύθερος από πνευματιστικά φαινόμενα.

Όταν γνωρίσουμε την καταγωγή των διαφόρων οργανισμών που υπάρχουν τώρα, δεν μπορεί να μας παραξενέψει με κανένα τρόπο το ότι ο Θεοσοφισμός είναι ανακατεμένος με λίγο από μέντιουμ. Το ότι τρομάζουν οι Θεόσοφοι μπροστά στον Ταντρισμό είναι φυσικό γιατί οι Θεόσοφοι δεν είναι σχολή εσωτεριστικού τύπου αλλά ψευτοαποκρυφιστικού και τίποτα λιγότερο.

Αναντίρρητα, σε εκείνη την εποχή των υπνωτιστών έπρεπε να αποκοπούν, και το έκαναν, όπως είναι φυσικό, πολλά παρακλάδια και οργανώσεις, ας τις ονομάσουμε ψευδοροδοσταυρισμό, ψευτογιογκισμό κ.λ.π. είναι τόσες που θα χρειαζόταν να συμβουλευτούμε κάποιο λεξικό για να μάθουμε τα ονόματα όλων τους.

Αλλά ας πάμε στο βάθος του ζητήματος, ποια είναι η βάση αυτών των σχολών; το Δόγμα της Εξέλιξης. Από πού βγήκε αυτό το τόσο καθαρισμένο δόγμα; Από κάποιον κύριο Δαρβίνο.

Μοιάζει απίστευτο ότι ο κύριος Δαρβίνος έχει βάλει στην τσέπη του πολλές διαπρεπείς μορφές, πολλούς εσωτεριστικούς ερευνητές, ψευτοεσωτεριστές και πολλούς ειλικρινείς υποψηφίους. Αλλά έτσι είναι, δεν μπορούμε να το αρνηθούμε.

Η σύλληψη που δημιούργησαν πάνω στην επανενσάρκωση τα διάφορα ψευτοεσωτεριστικά ιδρύματα στον δυτικό κόσμο είναι λανθασμένη. Ποτέ δεν είπε ο Κύριος Κρίσνα ότι όλα τα ανθρώπινα όντα επανενσαρκώνονται. Είπε ότι μόνο οι Βούδες, οι Θεοί, οι ηλιακοί Ήρωες είχαν δικαίωμα στην επανενσάρκωση. Οι υπόλοιποι είμαστε υποταγμένοι στον Νόμο της Αιώνιας Επιστροφής όλων των πραγμάτων, αυτό είναι σαφές.

Ούτε ειπώθηκε ποτέ στην Ανατολή ότι όλα τα ανθρωποειδή όντα κατέχουν τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι. Αλλά ήταν εύκολο για τις σχολές του ψευτοεσωτεριστικού και ψευτοαποκρυφιστικού τύπου να κάνουν την ανθρωπότητα να πιστέψει ότι όλος ο κόσμος κατέχει κι'

¹ 1825-1893. Γάλλος νευρολόγος από τον οποίο επηρεάστηκε ο Φρόιντ.

² 1835-1900. Ιταλός ψυχίατρος και εγκληματολόγος.

όλας αυτά τα ανώτερα οχήματα. Έτσι αυτοί δεν έχουν κανένα εμπόδιο στο να παρουσιάσουν το θέμα «Τα επτά Σώματα του Ανθρώπου» με μια σιγουριά τέτοια που φαίνεται ότι όλα τα ανθρωποειδή κατέχουν πραγματικά όλο αυτό το σύνολο από οχήματα.

Καλώς. Το αποτέλεσμα αυτού του είδους νοσηρότητας, που διαδόθηκε στον δυτικό κόσμο, από αυτές τις σχολές υποκειμενικού, ασυνάρτητου, ασαφή και ανακριβή τύπου είναι η Καλκιάνα προσωπικότητα, δηλαδή η προσωπικότητα ίδιον αυτής της εποχής του Κάλι Γιούγκα.

Οι Καλκιάνας προσωπικότητες είναι ασεβείς, ανευλαβείς. Οι προσωπικότητες αυτού του είδους των ψευτοεσωτεριστικών και ψευτοαποκρυφιστικών σχολών έχουν χάσει, όχι μόνο την αίσθηση της αυθεντικής ευλάβειας και της αληθινής θρησκευτικότητας αλλά επίσης της λατρείας στους αρχαίους Πατριάρχες. Έτσι ώστε ενώ η ανθρωπότητα θα μπορούσε να οδηγείται από πραγματικά σοφές θρησκείες, έχει εκφυλιστεί με τις γελοίες ψευτοσοφίες, διαμορφώνοντας έτσι την Καλκιάνα προσωπικότητα.

Αρμόζει να ξέρουμε να αντιπαραβάλουμε μια Καλκιάνα προσωπικότητα με μια αυθεντικά εσωτεριστική προσωπικότητα. Ποια είναι η διαφορά τους; η Καλκιάνα προσωπικότητα είναι γεμάτη ψευτοσοφίες μποτιλιαρισμένη στο Δόγμα της Εξέλιξης, κακοπληροφορημένη πάνω στην εσωτερική σύνθεση του ανθρώπου, αγνοεί τα ταντρικά μυστήρια, φοβάται την ανάπτυξη του πυρογενούς Φιδιού στην σπονδυλική στήλη και επιπλέον, το γεγονός ότι είναι παραγεμισμένη με θεωρίες παράγει μέσα της μια αίσθηση αυτοεπάρκειας.

Αναντίρρητα η Καλκιάνα προσωπικότητα είναι θύμα της αυτοεξαπάτησης. Νομίζει ότι τα έχει επιτύχει όλα όταν δεν έχει πετύχει τίποτα και το χειρότερο είναι ότι έχει χάσει την αίσθηση της ευλάβειας. Έχει ξεχάσει την πραγματική και αυθεντική θρησκευτικότητα και έχει χάσει επίσης την ταπεινότητα μπροστά στον Δημιουργικό Λόγο. Αυτή είναι η Καλκιάνα προσωπικότητα.

Εμείς δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε τον δρόμο των προσωπικοτήτων Καλκιάνας, δεν μπορούμε να δεχτούμε αυτά τα λανθασμένα δόγματα όπως είναι της Εξέλιξης, όπως είναι το να πιστέψουμε ότι όλα τα ανθρωποειδή είναι ήδη τέλειοι Άνθρωποι, πλήρεις, με διαμορφωμένα πια τα υπαρξιακά σώματα, όπως είναι ο φόβος για το πυρογενές Φίδι των μαγικών μας δυνάμεων και για την βιωμένη εμπειρία κ.λ.π. προτιμάμε να ακολουθούμε καλλίτερα το μονοπάτι της αυθεντικής Σοφίας, το μονοπάτι των Τάντρας, της διάλυσης του εγώ και της αναγνώρισης της ίδιας μας της μιζέριας και ανικανότητας. Προτιμάμε να αναγνωρίσουμε ότι δεν είμαστε τίποτα, ότι είμαστε μόνο άθλια σκουλήκια της λάσπης. Ανησυχούμε, αυτό ναι, για να δουλέψουμε με τον εαυτό μας, πάνω στον εαυτό μας. Θέλουμε την διάλυση του εμένα τον ίδιο, του εγώ ο ίδιος.

Χρησιμοποιούμε την έξυπνη δύναμη της Δημιουργικής Ενέργειας. Δουλεύουμε στο Σιδηρουργείο των Κυκλώπων που τόσο φοβίζει τους ψευτοεσωτεριστές και ψευτοαποκρυφιστές. Βρισκόμαστε λοιπόν σε έναν διαφορετικό δρόμο, ανόμοιο, επαναστατικό εκατό τοις εκατό και που παρ' όλα αυτά έχει μια τρομερή αρχαιότητα που χάνεται στην αβάσταχτη νύχτα όλων των εποχών.

Βεβαίως τα χαρακτηριστικά της Καλκιάνας προσωπικότητας είναι αδύνατον να μπερδευτούν. Πριν από όλα, η αυτοεπάρκεια, η τρομερή υπερηφάνεια και η τρομακτική ματαιότητα που βασίζεται στις θεωρίες. Βλέπουμε, για παράδειγμα, στις σχολές της ψυχανάλυσης, παραψυχολογίας κ.λ.π. τι τρομερή υπερηφάνεια και αυτοεπάρκεια καταλαμβάνει αυτούς τους ανθρώπους με τις πραγματικές Καλκιάνας προσωπικότητες. Αυτές διακρίνονται όχι μόνο μέσα σε συγκεκριμένες ομάδες παρά εμφανίζονται και στην τηλεόραση, στον τύπο, στο ραδιόφωνο και έχουν δηλητηριάσει τελείως τον κόσμο με ένα είδος δονήσεων που στον εσωτερισμό ονομάζονται Βενενιοσκιριάνας.

Έχουν μια πλήρη αυτοεπάρκεια, κοιτάζουν με περιφρόνηση τον κόσμο του Μεσαίωνα, νομίζουν τον εαυτό τους αυτο-υπερπολιτισμένο, νομίζουν ότι έχουν φτάσει στο άκρον άωτον της σοφίας. Είναι τέτοια η περηφάνια τους που σκέπτονται να κατακτήσουν το Άπειρο, το εξωτερικό Διάστημα, γελάνε με αυτό που χαρακτηρίζουν προλήψεις των σοφών του Μεσαίωνα, να εκεί το είδος της Καλκιάνας προσωπικότητας.

Και πώς να τις κάνουμε να καταλάβουν αυτές τις Καλκιάνας προσωπικότητες ότι κάνουν λάθος;

Δεν θα έφθανε να το αρνηθούν απλώς έτσι; Μια και αυτές οι Καλκιάνας προσωπικότητες χειρίζονται την λογική και αυτή είναι το όπλο της μάχης τους, το αλογάκι της μάχης, πρέπει λοιπόν να τους κάνουμε να καταλάβουν το τι είναι η διαδικασία της λογικής.

Πρέπει να κάνουμε γνωστό σε αυτούς τους αυτοεπαρκείς και περήφανους ανθρώπους ότι ο Δον Εμμανουήλ Κάντ, ο φιλόσοφος του Κένιγκσμπεργκ, ο μεγάλος γερμανός στοχαστής, έγραψε ένα έργο με τίτλο «Η Κριτική του Αγνού Λόγου», όπως επίσης το «Η Κριτική του Πρακτικού Λόγου».

Αν μελετήσουμε τον Δον Εμμανουήλ Κάντ θα δούμε πως μας αποκρυπτογραφεί, όχι μόνο στους προσυλλογισμούς, συλλογισμούς και ισολογισμούς αλλά επίσης στον τρόπο που αναλύει τις αντιλήψεις περιεχομένων στην «Κριτική του Αγνού Λόγου»

Είναι σαφές ότι μέσω των εξωτερικών αισθητηριακών αντιλήψεων πληροφορούμε τον νου, τότε αυτός επεξεργάζεται τις αντιλήψεις περιεχομένου του με βάση, ακριβώς, τα αισθητηριακά νοητικά σύνολα. Από αυτή την οπτική γωνία, η λογική δεν θα μπορούσε να ξέρει τίποτα που δεν ανήκει στον κόσμο των πέντε αισθήσεων, δεδομένου ότι οι αντιλήψεις περιεχομένου είναι επεξεργασμένες μόνο με τα αισθητικά σύνολα και γι' αυτό το λόγο είναι περιορισμένη μόνο από τα δεδομένα που φέρνουν οι αισθήσεις. Γι' αυτό, τι μπορεί να ξέρει η υποκειμενική λογική πάνω στην διαίσθηση; πάνω στις ιδέες «a priori¹»; πάνω σε αυτό που ξεφεύγει από τις αντιλήψεις περιεχομένου που βασίζονται μόνο στις εξωτερικές αισθητηριακές αντιλήψεις; Τίποτα! Έτσι;

Υπάρχει ένας άλλος τύπος λογικής που η Καλκιάνα προσωπικότητα αγνοεί τελείως, θέλω να αναφερθώ με εμφατικό τρόπο στην αντικειμενική λογική. Προφανώς, έχει σαν βάση τα δεδομένα της συνείδησης και είναι με αυτά τα δεδομένα που λειτουργεί.

Στον αυθεντικό εσωτερισμό η συνείδηση ονομάζεται Ζούστατ.

Η αντικειμενική λογική αναπτύχθηκε πριν να εμφανιστεί η Ελληνορωμαϊκή εποχή. Την ανέπτυξαν οι αρχέγονοι Άριοι της πρώτης υποφυλής της μεγάλης Άριας φυλής που άνθισε στην κεντρική Ασία. Την κατείχαν επίσης οι άνθρωποι της δεύτερης υποφυλής πριν από την περίοδο των ηλιακών Ρίσις. Την χρησιμοποίησαν επίσης οι Αιγύπτιοι των αρχαίων Δυναστειών των Φαραά, οι Βαβυλώνιοι, οι σοφοί του Αφγανιστάν, του Τουρκεστάν και του Ιράκ και έφτασε να τελειώσει πρακτικά με τον Ελληνικό Συλλογισμό.

Ήταν οι Έλληνες, αυτοί άρχισαν να παίζουν με το λόγο, που κατέληξαν να εγκαταστήσουν τον υποκειμενικό συλλογισμό βασισμένο στις εξωτερικές αισθητηριακές αντιλήψεις πνίγοντας την αντικειμενική λογική, εξαλείφοντάς την από το πρόσωπο της γης. Από τότε η ανθρωπότητα κατέχει μόνο τον υποκειμενικό συλλογισμό, τις εξωτερικές αισθητηριακές αντιλήψεις, τα δεδομένα που προσφέρουν οι αισθήσεις.

Οι αντιλήψεις περιεχομένου είναι βασισμένες στα αισθητηριακά σύνολα κ.λ.π. και τίποτα δεν μπορεί να ξέρει η υποκειμενική λογική πάνω σε αυτό που ξεφεύγει από τους προηγουμένως αναφερθέντες παράγοντες. Η αισθητηριακή υποκειμενική λογική δεν μπορεί να ξέρει τίποτα πάνω στο πραγματικό, πάνω στο θείκό, πάνω στα μυστήρια της ζωής και του θανάτου κ.λ.π. Είναι τελείως αγνοούσα από όλα αυτά που ξεφεύγουν από τον κύκλο δράσης της που είναι οι πέντε ελαττωματικές αισθήσεις.

Αναντίρρητα υπάρχουν οι δυνάμεις της καρδιάς, οι ιδιότητες εκείνες που βρίσκονται πολύ πιο πέρα από το διανοητικό και την αποκλειστικά συλλογιστική διαδικασία του και για τις οποίες τίποτα δεν ξέρει ούτε γνωρίζει η αισθητηριακή υποκειμενική λογική.

Στην άγια γη των Βέδας υπάρχει ένα παλιό χειρόγραφο που λέει τα εξής: «Εκείνος που θα διαλογιστεί στο κέντρο της καρδιάς, θα καταφέρει τον έλεγχο πάνω στο Τάτουα Βαγιού (η αιθερική αρχή του αέρα) και θα πετύχει επίσης τα Σίντις (τις δυνάμεις των αγίων)»

Μου έρχεται στην μνήμη σε αυτές τις στιγμές η περίπτωση του Ιωσήφ του Κουπερτίνο, λένε ότι υψώθηκε στον αέρα 70 φορές και αυτό το μαγικό συμβάν, που συνέβη γύρω στο 1950, ήταν ο λόγος που αγιοποιήθηκε. Είναι αναμφίβολο ότι είχε αναπτύξει το κέντρο της καρδιάς. Όταν ένας καρδινάλιος τον ρώτησε: «Ωραία, γιατί την στιγμή που πρόκειται να υψωθείτε, καθώς βρίσκεστε σε προσευχή, βγάζετε μία κραυγή;» Τότε του απάντησε: «Το μπαρούτι, όταν φλέγεται στο αρκεβούζιο, εκρήγνυται με μεγάλο θόρυβο, το ίδιο συμβαίνει στην καρδιά που φλέγεται από την Θεϊκή Αγάπη».

Έτσι ώστε ο Ιωσήφ του Κουπερτίνο έδωσε με πρακτικό τρόπο το κλειδί των καταστάσεων Χίνας. Η καρδιά είναι που πρέπει να αναπτυχθεί για να πετύχουμε τις καταστάσεις Χίνας.

Η ασυνήθιστη Αγία Χριστίνα ανυψωνόταν συνεχώς. Πεθαμένη πια-νόμιζαν ότι ήταν πεθαμένη-πήγαιναν να την θάψουν και ξαφνικά, μέσα από το φέρετρο, υψώθηκε επιπλέοντας μέχρι το καμπαναριό της εκκλησίας.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να διηγούμαστε αναρίθμητες περιπτώσεις... Στα σίγουρα, αυτή του Φραγκίσκου της Ασίζης: ο καλός αδελφός που τον πρόσεχε, του έφερνε το φαγητό και ο μοναχός βρισκόταν ήδη ανυψωμένος, σε προσευχή, επιπλέοντας στην ατμόσφαιρα. Άλλες φορές δεν κατάφερε ο καλός αδελφός να του δώσει την τροφή γιατί δεν τον έφτανε, βρισκόταν πια υπερβολικά ψηλά, σε τέτοιο σημείο που μερικές φορές χανόταν πάνω από μερικά δένδρα που βρίσκονταν εκεί κοντά.

¹ Φιλοσοφικός όρος που χρησιμοποιείται για να δηλώσει το από πριν δεδομένο, αυτό που δεν στηρίζεται στην εμπειρία.

Όλοι αυτοί οι μυστικιστές είχαν αναπτύξει το κέντρο της καρδιάς. Χωρίς να έχουμε αναπτύξει αυτό το κέντρο δεν μπορούμε να αποκτήσουμε εμπειρία στις καταστάσεις Χίνας.

Κοινώς, αυτός που έχει αναπτύξει το διανοητικό υποφέρει πολύ για να αποκτήσει τις καταστάσεις Χίνας, γιατί αν αναπτυχθεί το διανοητικό εις βάρος των δυνάμεων της καρδιάς ρουφώντας τις δυνάμεις της καρδιάς, χάνει τις δυνάμεις της καρδιάς. Να πούμε καλύτερα: Αλλάζει τις δυνάμεις της καρδιάς για το διανοητικό.

Καλύτερα θα ήταν να μην είμαστε διανοητικοί αλλά να έχουμε τις δυνάμεις της καρδιάς, έτσι; Αλλά δεν πρέπει να ανησυχούν γι' αυτό οι εκπαιδευτές, η καρδιά μπορεί να αναπτυχθεί εκ νέου καλλιεργώντας το ανώτερο συναίσθημα, την προωθημένη μουσική των μεγάλων Μασέτρων, το διαλογισμό. Με το να γινόμαστε πιο μυστικιστικοί, πιο βαθειά ευλαβείς, έτσι ξανααναπτύσσεται η καρδιά, αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον.

Επιπλέον πρέπει να ξέρουμε αγαπητοί μου αδελφοί, να καταλάβουμε, ότι το ανθρώπινο ον είναι διαιρεμένο σε δύο συνειδήσεις, την αληθινή και την ψεύτικη.

Όταν κανείς έρχεται στον κόσμο φέρνει στην ουσία, αποθηκευμένα από την φύση, όλα τα δεδομένα που χρειάζεται για την εσώτατη Αυτοπραγμάτωση του Είναι αλλά τι συμβαίνει; Τον βάζουν σε σχολίτσες, του δίνουν μια λανθασμένη εκπαίδευση που δεν χρειάζεται σε τίποτα και πολλές συμβουλές και διδαχές. Στο τέλος κατάληξη είναι ότι δημιουργεί κανείς μια ψεύτικη συνείδηση, και η αληθινή συνείδηση, εκείνη στην οποία βρίσκονται αποθηκευμένα τα δεδομένα που χρειάζεται κανείς για να ακολουθήσει τα ίχνη, για να ακολουθήσει το δρόμο, για να φτάσει στην απελευθέρωση του Είναι, μένει εκεί στο βάθος καταχωρημένη θλιβερά με το όνομα του υποσυνειδήτου, έχετε δει πιο παράλογο πράγμα;

Εμείς πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, να αναγνωρίσουμε ότι αυτή η ψεύτικη συνείδηση που μας έχουν διαμορφώσει φτιάχτηκε με όλες τις θεωρίες, με όλα μάθαμε σε Πρωτοβάθμιες σχολές, Προπαρασκευαστήρια και τόσα άλλα πράγματα, με το παράδειγμα των μεγαλύτερων μας, με τις προκαταλήψεις της κοινωνίας στην οποία ζούμε, λοιπόν δεν είναι η αληθινή συνείδηση.

Πρέπει να εξαλείψουμε ότι ψεύτικο έχουμε, αυτή την συνείδηση την ψεύτικη που βασίζεται σε αυτό που μας έχουν πει, στους κανόνες του σχολείου, στα προπαρασκευαστικά μαθήματα κ.λ.π. να εξαλείψουμε πλήρως, να ξεριζώσουμε οριστικά αυτή την ψεύτικη συνείδηση για να μείνει σε εμάς μόνο η αληθινή συνείδηση, η υπερθετική Συνείδηση του Είναι, αυτό είναι που μετράει. Ας δείτε πως αυτοί οι μοντέρνοι ψυχαναλυτές, αυτοί οι διάσημοι ψυχίατροι, ψυχολόγοι, παραψυχολόγοι, οπαδοί των υπνωλόγων και άλλοι, προσπαθούν κάθε φορά και περισσότερο να πνίξουν την αληθινή συνείδηση του Είναι, καταστέλλοντάς την, εξαλείφοντάς την. Θέλουν με όλα τους τα μέσα να ισχυροποιήσουν όλο και περισσότερο κάθε φορά, αυτή την ψεύτικη συνείδηση που κατέχουμε.

Ο Μεσμέρ ήταν ένας θαυμάσιος άνθρωπος, προαισθάνθηκε ότι υπήρχε μια διπλή συνείδηση στα ανθρώπινα όντα και θέλησε να την μελετήσει. Όταν κατάλαβε ότι υπήρχε μία ψεύτικη συνείδηση και ότι υπήρχε μία νόμιμη πραγματική συνείδηση, η οποία ήταν αρχαιοθετημένη στο βάθος, δηλαδή υποτιμημένη, άρχισε να κάνει μαγνητικά πειράματα, πολύ αντίθετα με την υπνωλογία βεβαίως.

Ο φτωχός Μεσμέρ. Τον κοροϊδεύσαν πολύ στην εποχή του και συνεχίζουν ακόμα να τον κοροϊδεύουν. Εναντίον του σήκωσαν την κριτική και ακόμα τώρα τον κριτικάρουν. Πολλά κείμενα υπνωλογίας αρχίζουν μιλώντας ενάντια στον Μεσμέρ. Τον μισούν οι υπνωτιστές επειδή, ακριβώς, καταφέρθηκε ενάντια σε αυτή την ψεύτικη συνείδηση, αποκάλυψε ότι υπήρχε μια διπλή συνείδηση, η αληθινή και η ψεύτικη. Ο Μεσμέρ έφτασε να ξεμασκαρέψει την ψεύτικη συνείδηση μπροστά στην επίσημη ετυμηγορία της κοινής γνώμης και είναι σαφές ότι σχεδόν τον κατασπάραξαν, αυτή είναι η ωμή πραγματικότητα των γεγονότων.

Ωραία, για να μην παρεκκλίνουμε τόσο από το θέμα, αυτό που θέλω να πω είναι ότι η εσωτερική ανάπτυξη κατορθώνεται μόνο προσπαθώντας να πετάξουμε στα σκουπίδια την ψεύτικη συνείδηση και δίνοντας προσοχή στην αληθινή συνείδηση, στην αυθεντική συνείδηση.

Τι είναι αντιληπτό σαν ψεύτικη συνείδηση; Εκείνη που μας διαμόρφωσαν από τότε που γεννηθήκαμε, αυτή που έγινε με τα παραδείγματα, με τα διδάγματα όλων των συγγενών μας, αυτή που μας διαμόρφωσαν στο σχολείο, στην Δευτεροβάθμια σχολή κ.λ.π., αυτή που διαμορφώθηκε με όλες τις κοινωνικές προκαταλήψεις, που έχουμε αποκτήσει και που πρόκειται να αποκτήσουμε.

Όλα αυτά πρέπει να τα πετάξουμε στα σκουπίδια και να βάλουμε να κυριαρχεί η αληθινή συνείδηση για να δουλέψουμε. Αυτό δείχνει ότι πρέπει να μετατραπούμε σε ένα παιδί για να δουλέψουμε, να μετατραπούμε σε νήπιο, σε ένα μικρούλη κατά το λεπτό της δουλειάς, ανεφοδιαστο με θεωρίες και βάζοντας στο παιχνίδι την αληθινή Σοφία.

Έτσι λοιπόν, έχω κάνει αυτό το κεφάλαιο με τον σκοπό να επικεντρωθούμε, να αναγνωρίσουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σε αυτόν τον κόσμο, να καταλάβουμε ότι δεν περπατάμε στο δρόμο όλων των σχολών, αιρέσεων και τάξεων που διαμορφώνει η Καλκιάνα προσωπικότητα, ότι είμαστε διαφορετικοί, αυτό είναι όλο.

ΙΣΧΥΡΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ισχυρογνωμοσύνη είναι η επιμονή σε κάτι. Εδώ είναι το να δείχνουμε ένα λάθος, και γι' αυτό ποτέ δεν θα κουραστώ να επιμένω ότι και η αιτία όλων των λαθών είναι το εγώ, ο εαυτός μου. Δεν με πειράζει αν τα διανοητικά ζώα ενοχλούνται επειδή μιλάω ενάντια στο εγώ, ότι και αν στοιχίσει θα συνεχίσω με την ισχυρογνωμοσύνη.

Έχουν περάσει οι μεγάλοι παγκόσμιοι πόλεμοι και ο κόσμος βρίσκεται στο κατώφλι του τρίτου Παγκόσμιου Πόλεμου. Ο κόσμος βρίσκεται σε κρίση, παντού υπάρχει αθλιότητα, αρρώστιες και άγνοια.

Τίποτε καλό δεν μας έχουν αφήσει οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος μας άφησε την τρομερή γρίπη που σκότωσε χιλιάδες ανθρώπους την χρονιά του 1918. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος μας άφησε μια διανοητική επιδημία χειρότερη από την επιδημία του πρώτου. Αναφερόμαστε στην βδελυρή «υπαρξιακή φιλοσοφία» που έχει δηλητηριάσει τελείως τις νέες γενιές και ενάντια στην οποία καταφέρεται η Επανάσταση της Διαλεκτικής.

Όλοι μας έχουμε δημιουργήσει αυτό το κοινωνικό χάος στο οποίο ζούμε και πρέπει να δουλέψουμε για να το διαλύσουμε και να κάνουμε ένα καλλίτερο κόσμο μέσα από τις διδασκαλίες που παραδίδω σε αυτό το έργο.

Δυστυχώς, ο κόσμος σκέφτεται μόνο το εγωιστικό εγώ του και λέει: «Πρώτος εγώ, δεύτερος εγώ και τρίτος εγώ!». Το έχουμε ήδη πει και θα το επαναλάβουμε: Το εγώ καταστρέφει την τάξη που εγκαθιστά η Επαναστατική Ψυχολογία.

Εάν θέλουμε στ' αλήθεια και πολύ ειλικρινά την Επανάσταση της Διαλεκτικής, χρειαζόμαστε πρώτα την ριζική μεταμόρφωση του ατόμου.

Είναι πολλοί οι άνθρωποι που δέχονται την ανάγκη μιας πλήρους και αποφασιστικής ριζικής εσωτερικής αλλαγής, αλλά δυστυχώς, υπάρχουν ειδικές ενθαρρύνσεις και κίνητρα.

Στους ανθρώπους αρέσει να τους λέμε ότι πηγαίνουν καλά, να τους δίνεις χτυπηματάκια στον ώμο, να τους λες ωραίες ενθαρρυντικές λέξεις κ.λ.π.

Είναι πολλοί οι άνθρωποι που απαιτούν ένα πολύ ωραίο λόγο που να τους χρησιμεύσει σαν παρακίνηση, κάποια πεποίθηση, κάποια ιδεολογία ή οποιαδήποτε ουτοπία για να αλλάξουνε.

Υπάρχουν μερικοί που απαιτούν την ελπίδα μιας καλής δουλειάς σαν παρακίνηση για να αλλάξουν. Υπάρχουν μερικοί που απαιτούν έναν καλό αρραβώνα ή έναν μεγαλοπρεπή γάμο που θα τους χρησιμεύσει σαν παρακίνηση για να αλλάξουν.

Κανείς δεν θέλει να αλλάξει γιατί έτσι, αλλά εξ αιτίας ενός καλού κινήτρου για την δράση. Τους ανθρώπους τους γοητεύουν οι ενθαρρύνσεις. Δεν θέλουν να καταλάβουν οι φτωχοί άνθρωποι ότι αυτές οι ενθαρρύνσεις είναι πολύ κούφια και επιφανειακές και γι' αυτό είναι τελείως λογικό να πούμε ότι δεν χρησιμεύουν.

Οι ενθαρρύνσεις ποτέ στην ζωή, ποτέ στην ιστορία των αιώνων, δεν έχουν μπορέσει να προκαλέσουν μέσα σε κάποιο άτομο μια πλήρη, αποφασιστική και ριζική αλλαγή.

Μέσα σε κάθε άνθρωπο υπάρχει ένα ενεργητικό κέντρο που δεν μπορεί να καταστραφεί με τον θάνατο του φυσικού σώματος και διαιώνίζεται, για δυστυχία του κόσμου, στους απογόνους μας. Αυτό το κέντρο είναι το εγώ, το ο εαυτός μου, το ο εαυτός σου. Χρειαζόμαστε, είναι απολύτως επείγουσα ανάγκη, να δημιουργήσουμε μια ριζική αλλαγή μέσα σε αυτό το μαγνητικό κέντρο που λέγεται εγώ.

Τα χτυπηματάκια στον ώμο, οι ωραίες λέξεις, οι όμορφες φιλοφρονήσεις, οι ωραίες ενθαρρύνσεις, οι ευγενείς παρακινήσεις κ.λ.π. δεν μπορούν ποτέ να δημιουργήσουν καμία ριζική αλλαγή σ' αυτό το ενεργητικό κέντρο που λέγεται εγώ και που βρίσκεται μέσα σε εμάς τους ίδιους.

Αν πολύ ειλικρινά και από το βάθος της καρδιάς μας θέλουμε μια ριζική αλλαγή μέσα σε αυτό το κέντρο που λέγεται εγώ, πρέπει να αναγνωρίσουμε την λυπηρή κατάσταση της αθλιότητάς μας και την εσωτερική μας φτώχεια και να ξεχάσουμε τον εαυτό μας για να δουλέψουμε ανιδιοτελώς για την ανθρωπότητα. Αυτό σημαίνει αυταπάρνηση, πλήρη λησμονιά και πλήρη εγκατάλειψη του εαυτού μας.

Είναι αδύνατον να υπάρξει μια ριζική αλλαγή στους εαυτούς μας, εάν σκεφτόμαστε να γεμίσουμε τις τσέπες μας με χρήματα και περισσότερα χρήματα.

Το εγώ, ο εαυτός μου θέλει να μεγαλώσει, να καλυτερεύσει, να εξελιχθεί, να σχετισθεί με τους μεγάλους της Γης, να αποκτήσει επιρροή, θέση, περιουσία κ.λ.π. Οι επιφανειακές αλλαγές στον εαυτό

μας δεν χρησιμεύουν σε τίποτα, δεν αλλάζουν τίποτα και δεν μεταμορφώνουν κανέναν και τίποτα. Χρειάζεται, μέσα σε καθένα μας, μια βαθιά αλλαγή. Αυτή η αλλαγή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο στο κέντρο που φέρουμε μέσα μας, στο εγώ. Χρειάζεται να σπάσουμε σαν πήλινο φλιτζάνι αυτό το εγωιστικό κέντρο.

Είναι επείγον να αφαιρέσουμε το εγώ για να δημιουργήσουμε μέσα σε καθένα μας μια βαθιά, ριζική, πλήρη και αληθινή αλλαγή. Έτσι όπως είμαστε, έτσι όπως βρισκόμαστε χρησιμεύουμε μόνο για να πικραίνουμε την ζωή μας και να πικραίνουμε την ζωή των ομοίων μας.

Το εγώ θέλει να γεμίσει με τιμές, χρήμα, αρετές κ.λ.π. Το εγώ θέλει απολαύσεις,, φήμη, κύρος κ.λ.π. και στον τρελό του πόθο να επεκταθεί, δημιουργεί μια εγωιστική κοινωνία στην οποία υπάρχουν μόνο φιλονικίες, ωμότητες, ακόρεστη ζήλια, φιλοδοξίες χωρίς όρια ούτε περιορισμούς, πόλεμοι κ.λ.π.

Για δική μας δυστυχία, είμαστε μέλη μιας κοινωνίας δημιουργημένης από το εγώ. Αυτή η κοινωνία είναι άχρηστη, βλαβερή και επιζήμια. Μόνο ξεριζώνοντας ριζικά το εγώ, μπορούμε να αλλάξουμε πλήρως και να αλλάξουμε τον κόσμο. Αν αλήθεια θέλουμε το ριζικό ξερίζωμα του εγώ είναι επείγον να έχουμε ήσυχη την μνήμη για να γαληνεύει ο νους και μετά να αυτοπαρατηρούμαστε με ηρεμία για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας.

Πρέπει να παρατηρήσουμε τους εαυτούς μας όπως κάποιος που παρατηρεί και συγκρατεί πάνω από τον εαυτό του μια χειμαρρώδη μπόρα.

Κανείς στο εγώ δεν μπορεί να διαλύσει το εγώ βρίσκοντας υποκατάστατα, σταματώντας το ποτό και αλλάζοντάς το με το τσιγάρο, εγκαταλείποντας μία γυναίκα για να παντρευτεί μια άλλη, αφήνοντας ένα ελάττωμα για να το αντικαταστήσει με άλλο ή φεύγοντας από μία σχολή για να πάει σε άλλη σχολή.

Αν στ' αλήθεια θέλουμε μια ριζική αλλαγή μέσα σε εμάς τους ίδιους, πρέπει να αφήσουμε στην άκρη όλα αυτά τα πράγματα που μας φαίνονται θετικά, όλες αυτές τις παλιές συνήθειες και όλα αυτά τα λανθασμένα ήθη.

Ο νους είναι η κεντρική έδρα του εγώ. Χρειαζόμαστε μια αλλαγή στην κεντρική έδρα ώστε μέσα σε κάθε έναν από εμάς να υπάρξει αληθινή επανάσταση.

Μόνο με πραγματική αυταπάρνηση και κατανόηση αυτού που δυστυχώς είμαστε και χωρίς ενθαρρύνσεις και κίνητρα κανενός είδους, μπορούμε στ' αλήθεια να πετύχουμε το ξερίζωμα του εγώ.

ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΕΓΩ

Τα στάδια του εγώ συναντιούνται ταξινομημένα με τον εξής τρόπο:

ΣΤΕΡΕΟΨΥΧΙΚΑ: είναι τα ταυτιστικά στάδια που βρίσκονται εσώτατα συσχετισμένα με τις εξωτερικές αντιλήψεις που λαμβάνονται μέσω των αισθήσεων και που βρίσκονται συνδεδεμένα με τον κόσμο των εντυπώσεων.

ΝΕΟΨΥΧΙΚΑ: είναι τα διαδικαστικά στάδια των δεδομένων, δηλαδή αυτά που παρουσιάζουν καλώς ή παρουσιάζουν κακώς όλες τις πολλαπλές καταστάσεις που ζει το διανοητικό ζώο. Σε αυτά τα στάδια δουλεύει η κακή μας γραμματέας που είναι η προσωπικότητα.

ΑΡΧΑΙΟΨΥΧΙΚΑ: είναι τα επανερχόμενα στάδια (μνήμη του εγώ) που βρίσκονται στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου. Είναι οι αναμνήσεις του παρελθόντος που βρίσκονται αρχειοθετημένες με φωτογραφικό και φωνογραφικό τρόπο.

«ΜΠΛΕ ΧΡΟΝΟΣ»: Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Στο μυστηριώδες κατώφλι του Ναού των Δελφών υπήρχε γραμμένο στην ζωντανή πέτρα ένα ελληνικό ρητό που έλεγε: ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ, «Άνθρωπε, γνώρισε τον εαυτό σου και θα γνωρίσεις το Σύμπαν και τους Θεούς». Η μελέτη του εαυτού, ο γαλήνιος στοχασμός είναι προφανές ότι σε τελική ανάλυση καταλήγει σε ησυχία και σε σιωπή του νου.

Όταν ο νους είναι ήσυχος και σε σιωπή, όχι μόνο σε επιφανειακό και διανοητικό επίπεδο, αλλά σε όλα και κάθε ένα από τα 49 υποσυνείδητα διαμερίσματα επέρχεται το καινούριο, απομποτιλιάρεται η ουσία, η συνείδηση και έρχεται το ξύπνημα της ψυχής, η έκσταση και το Σαμαντί.

Η καθημερινή πρακτική του διαλογισμού μας μεταμορφώνει ριζικά. Οι άνθρωποι που δεν δουλεύουν στην εκμηδένιση του εγώ, ζουν πεταλουδίζοντας από σχολή σε σχολή και δεν βρίσκουν το διαρκές κέντρο βαρύτητάς τους, πεθαίνουν αποτυχημένοι χωρίς να έχουν καταφέρει την εσώτατη Αυτοπραγματοποίηση του Είναι.

Το ξύπνημα της συνείδησης είναι δυνατόν μόνο μέσω της απελευθέρωσης και της χειραφέτησης από τον διανοητικό δυαδισμό, από την μάχη των αντιθέσεων, από την διανοητική φουρτούνα.

Οποιαδήποτε υποσυνείδητη, παρασυνειδητή ή ασυνείδητη μάχη, μετατρέπεται σε μια παγίδα για την απελευθέρωση της ουσίας.

Κάθε αντιθετική μάχη όσο ασήμαντη και ασυνείδητη και αν είναι αυτή, εκδηλώνει στις ατομικές κολάσεις του ανθρώπου σκοτεινά, άγνωστα σημεία. Το να παρατηρήσουμε και να γνωρίσουμε αυτές τις υπανθρώπινες απόψεις του εαυτού, καταλήγει απαραίτητο για να πετύχουμε την απόλυτη ησυχία και σιωπή του νου. Μόνο σε απουσία του εγώ είναι δυνατόν να πειραματιστούμε και να ζήσουμε την Ολοκληρωτική Επανάσταση και την Επανάσταση της Διαλεκτικής.

Ο ΜΠΑΛΕ ΧΡΟΝΟΣ, η Θεραπευτική της Ανάπαυσης έχει βασικούς κανόνες χωρίς τους οποίους θα κατέληγε αδύνατον να χειραφετηθούμε από τους εξευτελιστικούς χαλκιάδες του νου. Αυτοί οι κανόνες είναι:

-ΧΑΛΑΡΩΣΗ: είναι απαραίτητο να μάθουμε να χαλαρώσουμε το σώμα για τον διαλογισμό, κανένας μυς δεν πρέπει να μείνει σε ένταση. Είναι επείγον να προκαλούμε και να ρυθμίζουμε τον ύπνο κατά βούληση. Είναι καταφανές ότι από το σοφό συνδυασμό ύπνου και διαλογισμού προκαλείται αυτό που λέγεται Φώτιση.

-ΑΝΑΔΡΟΜΗ: τι ψάχνουμε μέσω της αναδρομής; Το διανοητικό ζώο, δεδομένης της μηχανικής ζωής που ζει καθημερινώς, ξεχνάει τον εαυτό του και πέφτει στην γοητεία, προχωρά με την συνείδηση κοιμισμένη χωρίς να θυμάται τι έκανε την στιγμή που σηκώθηκε, αγνοώντας τις πρώτες σκέψεις της ημέρας, τις δράσεις του και τα μέρη στα οποία βρέθηκε. Η αναδρομή έχει σαν σκοπό να συνειδητοποιήσουμε όλες τις ενέργειες ή δράσεις του παρελθόντος. Όταν πραγματοποιήσουμε την αναδρομή στον διαλογισμό, δεν βαρύνουμε με αντιρρήσεις του νου. Θα φέρουμε την ανάμνηση των καταστάσεων του παρελθόντος, από την στιγμή κατά την οποία άρχισε η αναδρομή μέχρι το λεπτό της ζωής που επιθυμούμε. Κάθε ανάμνηση πρέπει να την μελετήσουμε χωρίς να ταυτιζόμαστε με αυτήν.

-ΓΑΛΗΝΙΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ: πρώτα, πρέπει να γίνουμε τελείως συνειδητοί της ψυχικής κατάστασης στην οποία βρισκόμασταν Πριν αναβλύσει οποιαδήποτε σκέψη. Να παρατηρούμε γαλήνια τον νου μας, να βάζουμε πλήρη προσοχή σε κάθε διανοητική μορφή που κάνει την εμφάνισή της στην οθόνη του διανοητικού. Είναι επείγον να μετατραπούμε σε φρουρούς του ίδιου μας του νου κατά την διάρκεια οποιασδήποτε ανήσυχης δραστηριότητας και να σταματήσουμε για μια στιγμή για να την παρατηρήσουμε.

-ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ: να εξετάσουμε, να ψάξουμε, να ερευνήσουμε την ρίζα και την καταγωγή κάθε σκέψης, ανάμνησης, επιρροής, συγκίνησης, συναισθήματος, μνησικακίας κ.λ.π. σύμφωνα με το πώς αναβλύζουν στο νου.

Στη διάρκεια της ψυχανάλυσης θα πρέπει να εξετάσουμε, να εκτιμήσουμε και να ψάξουμε την βασική καταγωγή, αιτία, λογική ή λόγο κάθε σκέψης, ανάμνησης, εικόνας και συνδέσμου, σύμφωνα με το πώς αναβλύζουν από το βάθος του υποσυνείδητου.

-ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΩΝ ΜΑΝΤΡΑΜ ή ΚΟΑΝ¹: τα αντικείμενα αυτής της φάσης είναι: α) να ανακατέψουμε μέσα στο εσωτερικό μας σύμπαν τις μαγικές δυνάμεις των Μάντραμ ή Κοάνες, β) να ξυπνήσουμε συνείδηση, γ) να συσσωρεύσουμε εσώτατα χριστικά άτομα υψηλότατου βολτάζ.

Σε αυτή την ψυχολογική δουλειά το διανοητικό πρέπει να αναλάβει μια δεκτική κατάσταση, πλήρη, ενοποιητική, ολόκληρη, ήσυχη και βαθειά. Με τους κοάνες ή φράσεις χειραφέτησης του νου επιτυγχάνεται η δεκτική, ενοποιητική κατάσταση.

-ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ: βασίζεται σε μια ενδοσκοπική γνώση του εαυτού μας. Το να στραφούμε προς τα μέσα είναι απαραίτητο στην διάρκεια του βαθύ διαλογισμού. Σε αυτό το στάδιο θα δουλέψουμε στην διαδικασία της κατανόησης του εγώ ή του ελαττώματος που θέλουμε να αποσυνθέσουμε. Ο γνωστικός σπουδαστής θα συγκεντρωθεί στο ψυχολογικό επιπρόσθετο και θα το διατηρήσει στην οθόνη του νου. Πριν απ' όλα, είναι απαραίτητο να είναι ειλικρινής με τον εαυτό του.

Η υπερθετική ανάλυση αποτελείται από δύο φάσεις που είναι:

α) Αυτοεξερεύνηση: να εξετάσουμε στο βάθος της συνείδησης και στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου πότε ήταν η πρώτη φορά στην ζωή μας που εμφανίστηκε το ελάττωμα, πότε ήταν η τελευταία και σε ποιες στιγμές έχει περισσότερη δύναμη για να εμφανίζεται.

β) Αυτοανακάλυψη: να ερευνήσουμε ποιες είναι οι τροφές του εγώ. Να τεμαχίσουμε και να διαιρέσουμε το ελάττωμα σε διάφορα κομμάτια και να μελετήσουμε κάθε ένα από αυτά για να πετύχουμε να μάθουμε από τι είδους εγώ προέρχεται και τι είδους εγώ προκύπτουν από αυτό.

-ΑΥΤΟΔΙΚΗ: να καθίσουμε το ελάττωμα που μελετάμε στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Να φέρουμε στην δίκη τις ζημιές που προξενεί στην συνείδηση και τις ωφέλειες που θα έφερνε στην ζωή μας η εκμηδένιση του ελαττώματος που δικάζεται.

¹ Ερώτηση που δεν έχει λογική εξήγηση, π.χ. Ποιος είναι ο ήχος του ενός χεριού;

-ΠΡΟΣΕΥΧΗ: να ζητήσουμε από την Θεϊκή Μητέρα Κουνταλίνη, την εσωτερική και ατομική Μητέρα, με πολλή θερμότητα. Να της μιλήσουμε με ειλικρίνεια και να στρέψουμε μέσα όλα τα ελαττώματα και τις αποτυχίες που έχουμε ώστε Αυτή, που είναι η μοναδική ικανή να αποσυνθέσει το εγώ, να τα αποσυνθέσει μέχρι την ίδια τους την ρίζα.

Καταλήγει ευχάριστο και ενδιαφέρον να παρευρισκόμαστε, κάθε φορά που μπορούμε, στις Σάλες διαλογισμού, στα γνωστικά Lumisial.

Είναι απαραίτητο να εφαρμόζουμε το διαλογισμό πάντοτε με τα μάτια κλειστά με σκοπό να αποφύγουμε τις εξωτερικές αισθητηριακές αντιλήψεις.

ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΩ

Στις ατομικές κολάσεις πρέπει να αποσυνθέσουμε τα πτώματα του εγώ με την αιχμή της ηλεκτρικής σεξουαλικής δύναμης. Δεν πρέπει να περιμένουμε να τα αποσυνθέσει ο χρόνος.

Το πολύτιμο Διαμάντι με το οποίο ο Σολομώντας καθάρισε τις πολύτιμες πέτρες, είναι η Φιλοσοφική Πέτρα. Αποσυνθέτοντας τα πτώματα του εγώ πρέπει να κατευθύνουμε όλες τις προσπάθειές μας στο να «μην ξαναδημιουργήσουμε φυσικά σώματα γιατί είναι τρωτά και εκτεθειμένα στα γηρατειά και στον θάνατο».

Αναμφισβήτητο το Κάρμα δημιουργεί σώματα.

Από έλλειψη ψυχολογικής δουλειάς, οι άνθρωποι αυτής της εποχής δεν είναι βαθείς και τους αρέσει να είναι επιφανειακοί. Νομίζουν τους εαυτούς τους ικανούς να γελάνε με όλους τους πολιτισμούς.

Σε αυτούς τους καιρούς, ο ανθρώπινος νους βρίσκεται εκφυλισμένος για εκείνον τον λόγο της σύλληψης. Κάθε εκπεμπόμενη σύλληψη είναι το αποτέλεσμα από αυτό που έχουν πει άλλοι, από αυτό που έχουν μελετήσει.

Η αυτοσύλληψη βασίζεται στον πειραματισμό του ιδιαίτερου τρόπου σκέψης.

Ο Γκουρτζιέφ είναι υποτυπώδης¹ στις σκέψεις του.

Ο Κρισναμούρτι έχει τις αυτοσυλλήψεις του γιατί δεν έχει διαβάσει ποτέ κανέναν.

Η ανισορροπία και το σπάσιμο της αρμονίας του Κόσμου επέρχονται όταν η αυτοεξουσία δεν κατέχεται μέσα.

Πως γίνεται να κατέχουμε αυτοεξουσία εάν δεν είμαστε ιδιοκτήτες του εαυτού μας;

Η αυτοδράση μπορεί να είναι δυνατή μόνο όταν έχουμε το Είναι μέσα μας.

Η Φιλοσοφική Πέτρα, η αυτοϊδέα, η αυτοδράση και η αυτοεξουσία, είναι δυνατές μόνον όταν αποσυντίθενται τα πτώματα του εγώ στις ψυχολογικές ατομικές κολάσεις.

ΨΥΧΟΓΕΝΕΣΙΣ

Ο πολιτισμός μας, με την τόσο αστραφτερή εμφάνιση της κατάκτησης του διαστήματος και της εισχώρησης στην ύλη, είναι σάπιος από την λέπρα της ηθικής παρακμής της ομοφυλοφιλίας, του λεσβιανισμού και της ναρκομανίας.

Αυτός ο πολιτισμός έχει μπει στην φάση της πτώσης για να εκκαθαριστεί όπως έχει συμβεί και με άλλους πολιτισμούς. Μας το δείχνει η ιστορική μαρτυρία της περήφανης και αυτοκρατορικής Ρώμης, όπου τα σημάδια της πτώσης φάνηκαν όταν στην μεγαλοπρέπεια ενός αυστηρού και ηθικού έθνους συνέβησαν ριζικές αλλαγές που το βύθισαν στις διαστροφές παρ' όλο που ήταν μια κοινωνία που είχε κατακτήσει τον αρχαίο κόσμο.

Σε τι βασίζομαι; Σε σαφή και ισχυρά γεγονότα! Ένας μεγάλος πολιτισμός όπως ο αγγλικός τώρα πια εξάγει μόνο μια ψυχολογική λέπρα που μολύνει διανοητικά τις γενιές αυτής της εποχής. Το αγγλικό γκρουπ Σεξ Πίστολς οι οποίοι είναι ικανοί να κάνουν όλα τα αντίθετα από το κατεστημένο αλλά με αρνητικό τρόπο, για να εμφανίζονται σαν εξέχουσες φιγούρες, είναι οι δημιουργοί του Πανκ-Ροκ. Είναι οι διαμορφωτές νοσηρών τραγουδιών με άσχημες λέξεις, θέματα που ασχολούνται με την άμεση επίθεση, όχι μόνο ενάντια στους θεσμούς αλλά μέχρι και ενάντια στο ίδιο το κοινό που τους ακούει με την συνείδηση κοιμισμένη.

Η βρώμα είναι η σημαία των Σεξ Πίστολς, υποκειμενικό μήνυμα που παραδίδουν σ' αυτή την φτωχή ανθρωπότητα που είναι σάπια μέχρι το μεδούλι.

Οι Σεξ Πίστολς είναι ένα επιθετικό γκρουπ, καταχράται όλα όσα καθορίζει όπως την θρησκεία του Πανκ-Ροκ. Τραγούδια ενάντια στην αγάπη γεμάτα με κυνισμό, ενάντια στην καταπίεση και την επίθεση, δημιουργημένα από τέσσερις νέους της αγγλικής εργατικής τάξης που είναι ενάντια στην ελίτ. Καταλήγει παράλογο να μπορούν αυτά τα διανοητικά ζώα να δημιουργήσουν μια θρησκεία

¹ Δεν αναπτύχθηκε πλήρως.

ξεχνώντας ότι η λέξη θρησκεία έρχεται από την ελληνική γλώσσα και σημαίνει ένωση με την θεϊκότητα. Αλλά τι είδους θεϊκότητα έχουν αυτοί οι εκφυλισμένοι άνθρωποι που οι νέοι τους λατρεύουν μέσα στην ύπνωσή τους σαν να ήταν τίποτα σπουδαίο; Αυτό το μουσικό ρεύμα που φτιάχνουν οι Σεξ Πίστολς δημιουργεί το πιο κολασμένο περιβάλλον της τωρινής ύπαρξης, αυτό βεβαιώνεται από εκατοντάδες νέους βυθισμένους στην πιο βαθιά πνευματική και ψυχολογική άγνοια που συμμετέχουν σε αυτά τα ακροατήρια του «Εκατό Κλαμπ» του Λονδίνου.

Το κύμα της Πανκ προχωρά παρ' όλη την αντίσταση και στα αναρίθμητα διεθνή περιοδικά εμφανίζεται πια η υποκειμενική μόδα. Ρούχα από κουρέλια, απορρίμματα από ότι υλικό υπάρχει τα χρησιμοποιούν σαν στολίδια, κοντό μαλλί και βαμμένο με διάφορα χρώματα, πουκάμισα και πέδιλα με επιγραφές ενάντια σε όλα. Αυτή είναι μια σαφής απόδειξη των συμπτωμάτων της ψυχολογικής λέπρας που έχει η ανθρωπότητα και που την έχει σαπίσει τόσο.

Σε πολλές από τις συναντήσεις τους, η φυσική επιθετικότητα -θυμός- γίνεται της μόδας. Με μεγάλη ευκολία προσβολές ακόμη και μπουκάλια πετιούνται από την ίδια την σκηνή των Σεξ Πίστολς. Όλα αυτά πολλές φορές τελειώνουν με καυγάδες και μέχρι που φτάνουν στην φυλακή και τα νοσοκομεία. Παρ' όλη αυτή την προσβλητική πολυλογία και το πέταγμα πραγμάτων εμφανίζονται κάποιοι άγγλοι νεαροί που φωνάζουν ότι αγαπάνε τους Σεξ Πίστολς γιατί είναι ότι ανώτερο, όπως ήδη συνέβη σε κάποιες εμφανίσεις στο κλαμπ Παράδεισος στην οδό Μπριούερ.

Περιέργως στο συγκρότημα Σεξ Πίστολς επικεφαλής είναι ο Τζόνι Ρότεν (Γιαννάκης Σάπιος), ο αρχηγός που ποτέ πριν δεν είχε τραγουδήσει, ο Σίντ Βίσιους (Σίντ Διεφθαρμένος), ο Πώλ Κούκ (Παύλος Κόκορας) και ο Στίβ Τζούνς. Στην Αγγλία δεν σέβονται κανέναν και δύσκολα θα μπορούσαν να έρθουν στην χώρα μας.

Θεωρώ ότι η ζωή δεν θα εξηγούνταν χωρίς περιόδους εξέλιξης και πτώσης όπως αυτή του κύματος Πανκ, που αναφέρονται σε φυτά, ζώα, ανθρώπινα όντα, στα αστέρια και τους αστερισμούς.

Οι ιστορικοί κύκλοι έχουν επίσης μια εξέλιξη και μετά μία πτώση που μοιραία παρουσιάζεται, η οποία φθείρει πέτρες, κονιορτοποιεί ήλιους, μετατρέπει σε γέροντα αυτόν που ήταν παιδί, μετατρέπει σε κάρβουνο αυτό που ήταν δέντρο και βυθίζει στο βάθος των ωκεανών τις ηπείρους ή τις κάνει να αναδυθούν.

Τα αξιώματά μας που παρουσιάζονται σε αυτό το έργο έχουν σκοπό να διαμορφώσουν τις βάσεις ενός νέου πολιτισμού που να μην έχει λέπρα και να βασιζέται στην Ψυχογένεση. Δηλαδή στην δημιουργία του ανθρώπου πρώτα, για να περάσουμε μετά στον υπεράνθρωπο μέσω της σεξουαλικής και διανοητικής Υπερδυναμικής στην οποία δίνουμε έμφαση σε αυτό το βιβλίο.

Στα Γνωστικά μας Ιδρύματα που διαδίδουν την διδασκαλία μου μπορούν να μπουν όλοι όσοι θέλουν, πάντα εφ' όσον έχουν υπερβατικές φιλοδοξίες και θέλουν να πραγματοποιήσουν μέσα στον εαυτό τους την Ψυχογένεση, εδώ και τώρα.

Ο άνθρωπος που δεν έχει κάνει την Ψυχογένεση μέσα στον εαυτό του χρησιμοποιεί ένα άπειρα μικρό μέρος των ικανοτήτων και δυνάμεών του, γι' αυτό καλώ τους αναγνώστες μας να βάλουν σε εφαρμογή τις ψυχολογικές διδασκαλίες που παραδίδω σε αυτά τα κεφάλαια για να μάθουν να αποκτούν το ανώτερο όφελος από την ψυχή τους.

Μέσα σε κάθε ανθρώπινο ον υπάρχουν ατελείωτες δυνατότητες για μια γνώση επίσης χωρίς όρια. Όλοι κατέχουμε σε εμβρυακό στάδιο μεγάλες ψυχολογικές ικανότητες που θα αναβλύσουν το ίδιο λεπτό που θα κάνουμε την δουλειά μιας Ψυχογένεσης μέσα μας χωρίς να περιμένουν ούτε μια στιγμή παραπάνω. Το ανθρώπινο ον πρέπει να γίνει ικανό να γνωρίσει όσα ανήκουν στην ύπαρξή του, αυτό είναι ένα γεγονός όσο και η ελεύθερη βούληση. Γιατί είμαστε εδώ; Από πού ερχόμαστε; Προς τα πού πάμε; όλα αυτά πρέπει να γίνουν γνωστά εδώ και τώρα και να είναι ελεύθερα από δογματισμούς και θεωρίες.

Μέσα από τις ψυχολογικές πειθαρχίες που έχω δείξει μπορούμε να καλυτερεύσουμε ψυχικά, δηλαδή, να κάνουμε την Ψυχογένεση μέσα μας για να έρθουμε σε επαφή με τις διάφορες διαστάσεις της φύσης.

Καθώς θα προχωράμε δουλεύοντας στην Ψυχογένεσή μας θα βλέπουμε την προσωπική μας ανάπτυξη, έχοντας έτσι πρόσβαση στις βαθιές εσωτερικές γνώσεις που διαμέσου της ροής των αναρίθμητων αιώνων βρίσκονται εκεί, στην διάθεση κάθε ανθρώπινου όντος που επιθυμεί ειλικρινά να βρει απαντήσεις σε μια ποσότητα κενών και ερωτηματικών και που χωρίς να ξέρει επιχειρεί την αθάνατη υπόδειξη του Μεγάλου Δάσκαλου: Ψάξτε και θα βρείτε...

Σε σύνθεση θα πούμε ότι η Ψυχογένεση βασίζεται στην φράση της επιγραφής στον αρχαίο Ναό των Δελφών: « Σε προειδοποιώ όποιος και αν είσαι, ω! εσύ που επιθυμείς να βολιδοσκοπήσεις τα μυστήρια της φύσης, ότι αν δεν βρεις μέσα σε σένα τον ίδιο εκείνο που ψάχνεις, ούτε έξω θα

μπορέσεις να το βρεις. Αν αγνοείς τις ομορφιές του ίδιου σου του σπιτιού, πως σκοπεύεις να βρεις άλλες ομορφιές; Σε σένα βρίσκεται κρυμμένος ο θησαυρός των θησαυρών. Ω! άνθρωπε, γνώρισε τον εαυτό σου και θα γνωρίσεις το Σύμπαν και τους Θεούς».

Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΝ

Θα μιλήσουμε για την μετατροπή της ζωής και αυτό είναι δυνατόν αν κανείς το σκοπεύει κατά βάθος.

Μετατροπή, σημαίνει ότι ένα πράγμα αλλάζει σε άλλο πράγμα διαφορετικό. Είναι λογικό να είναι όλα επιδεικτικά αλλαγών.

Υπάρχουν μετατροπές της ύλης πολύ γνωστές. Κανείς δεν θα μπορούσε να αρνηθεί, για παράδειγμα, ότι η ζάχαρη μετατρέπεται σε αλκοόλ και ότι αυτό μετατρέπεται σε ξύδι από την δράση των ζυμώσεων. Αυτή είναι η μετατροπή μιας μοριακής ουσίας. Ξέρει κανείς από την χημική ζωή των στοιχείων, για παράδειγμα, ότι το ράδιο μετατρέπεται αργά σε μόλυβδο.

Οι αλχημιστές του μεσαίωνα μιλούσαν για την μετατροπή του μολύβδου σε χρυσό. Όμως, δεν υπαινίσσονταν πάντα το καθαρά φυσικό, μεταλλικό θέμα. Κανονικά ήθελαν να δείξουν με αυτή την λέξη την μετατροπή του μολύβδου της προσωπικότητας στον χρυσό του πνεύματος. Έτσι λοιπόν, συμφέρει να συλλογιστούμε σε όλα αυτά τα πράγματα.

Στα Ευαγγέλια η ιδέα του γήινου ανθρώπου, σε σύγκριση με ένα σπόρο ικανό για βλάστηση, έχει την ίδια έννοια με την ιδέα της αναγέννησης του ανθρώπου που γεννιέται ξανά. Είναι φανερό ότι αν ο σπόρος δεν πεθάνει το φυτό δεν γεννιέται. Σε κάθε μετατροπή υπάρχει θάνατος και γέννηση.

Στη Γνώση θεωρούμε τον άνθρωπο σαν ένα εργοστάσιο τριών ορόφων που απορροφά κανονικά τρεις τροφές.

Την κοινή τροφή, που αντιστοιχεί στον κατώτερο όροφο του εργοστασίου, στο ζήτημα αυτό του στομαχιού. Τον αέρα, που φυσικά βρίσκεται σε σχέση με τον δεύτερο όροφο, με τα πνευμόνια. Και τις εντυπώσεις, που αναμφισβήτητα είναι συνδεδεμένες με τον τρίτο όροφο ή τον εγκέφαλο.

Η τροφή που τρώμε υφίσταται διαδοχικές μετατροπές, αυτό είναι αναντίρρητο. Η διαδικασία της ζωής, στον εαυτό της και από τον εαυτό της, είναι μετατροπή. Κάθε πλάσμα του σύμπαντος ζει από την μετατροπή μιας ουσίας σε άλλη. Η χλωρίδα, για παράδειγμα, μετατρέπει το νερό, τον αέρα και τα άλατα της γης σε νέες ζωικές φυτικές ουσίες, σε χρήσιμα για μας στοιχεία, όπως είναι τα καρύδια, τα φρούτα, οι πατάτες, το λεμόνι κ.λ.π. Έτσι λοιπόν, όλα είναι μετατροπή.

Με την δράση του ηλιακού φωτός αλλάζουν οι ζυμώσεις της φύσης. Είναι αναντίρρητο ότι η ευαίσθητη ταινία της ζωής, που κανονικά απλώνεται πάνω στην επιφάνεια της Γης, οδηγεί όλες τις συμπαντικές δυνάμεις προς το ίδιο το εσωτερικό του πλανητικού κόσμου. Αλλά κάθε φυτό, κάθε έντομο, κάθε πλάσμα και το ίδιο το διανοητικό ζώο, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, απορροφά, αφομοιώνει καθορισμένες κοσμικές δυνάμεις και μετά τις μετατρέπει και τις μεταβιβάζει ασυνείδητα στους κατώτερους μανδύες του πλανητικού οργανισμού. Αυτές οι μετασχηματισμένες δυνάμεις βρίσκονται εσωτερικά συσχετισμένες με όλη την οικονομία του πλανητικού οργανισμού στον οποίο ζούμε. Αναμφισβήτητα, κάθε πλάσμα, σύμφωνα με το είδος του, μετατρέπει ορισμένες δυνάμεις που μετά τις μεταβιβάζει στο εσωτερικό της γης για την οικονομία του κόσμου. Έτσι λοιπόν, κάθε πλάσμα που έχει ύπαρξη πληρεί τις ίδιες λειτουργίες.

Όταν τρώμε κάποια τροφή αναγκαία για την ύπαρξή μας, είναι σαφές ότι αυτή τροποποιείται από φάση σε φάση, σε όλα αυτά τα στοιχεία τα τόσο απαραίτητα για την ίδια μας την ύπαρξη. Ποιός πραγματοποιεί μέσα μας αυτές τις διαδικασίες της μετατροπής των ουσιών; Το Ένστικτο Κέντρο, είναι φανερό. Η σοφία αυτού του κέντρου είναι αληθινά εκπληκτική. Η χώνεψη, στον εαυτό της, είναι μετατροπή. Η τροφή στο στομάχι, δηλαδή, στο κατώτερο μέρος του τριώροφου εργοστασίου του ανθρώπινου οργανισμού, υποφέρει μετατροπές. Αν κάτι εισβάλλει χωρίς να περάσει από το στομάχι, ο οργανισμός δεν μπορεί να αφομοιώσει τις βιταμίνες ούτε τις πρωτεΐνες του, αυτό θα ήταν απλά μια δυσπεψία. Στο μέτρο που προχωράμε συλλογιζόμενοι πάνω σε αυτό το θέμα, φτάνουμε να καταλάβουμε την ανάγκη να περάσουμε από μια μετατροπή.

Φανερό είναι ότι οι φυσικές τροφές μετατρέπονται, όμως υπάρχει κάτι που μας καλεί σε συλλογισμό: Υπάρχει σε εμάς η μορφωτική μετατροπή των εντυπώσεων;

Για τον σκοπό της ίδιας της φύσης δεν υπάρχει καμία ανάγκη να μετατρέπει αληθινά τις εντυπώσεις το διανοητικό ζώο, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος. Αλλά ένας άνθρωπος μπορεί να μετατρέπει τις εντυπώσεις του από μόνος του, αν κατέχει, φυσικά, μια γνώση, θα λέγαμε, σε βάθος και πρέπει να καταλάβουμε το γιατί αυτής της ανάγκης.

Θα ήταν μεγαλειώδες να μετατρέπαμε τις εντυπώσεις. Το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων, όπως φαίνονται στο πεδίο της πρακτικής ζωής, πιστεύουν ότι αυτός ο φυσικός κόσμος θα τους δώσει αυτό που ποθούν και ψάχνουν. Πραγματικά αυτό είναι ένα τρομερό σφάλμα. Η ζωή, αυτή καθ' εαυτή, μπαίνει μέσα μας, στον οργανισμό μας, με μορφή απλών εντυπώσεων. Το πρώτο που πρέπει να καταλάβουμε είναι η έννοια της εσωτερικής δουλειάς που σχετίζεται εσώτατα με τον κόσμο των εντυπώσεων.

Χρειάζεται να τις μετατρέψουμε; Είναι αλήθεια! Δεν θα μπορούσε κανείς να μετατρέψει αληθινά την ζωή του αν δεν μετατρέπει τις εντυπώσεις που του έρχονται στο νου.

Οι άνθρωποι που διαβάζουν αυτές τις γραμμές πρέπει να συλλογιστούν σε αυτό που λέμε εδώ. Μιλάμε για κάτι πολύ επαναστατικό, επειδή ο κόσμος πιστεύει ότι το φυσικό είναι το πραγματικό, αλλά αν πάμε λίγο περισσότερο σε βάθος, θα δούμε ότι αυτό που πραγματικά λαμβάνουμε σε κάθε στιγμή, σε κάθε λεπτό είναι απλές εντυπώσεις.

Όταν βλέπουμε κάποιο άτομο που μας ευχαριστεί ή μας δυσαρεστεί, το πρώτο που αποκτούμε είναι εντυπώσεις τέτοιας φύσεως έτσι; Αυτό δεν μπορούμε να το αρνηθούμε. Η ζωή είναι μια διαδοχή εντυπώσεων, όχι όπως νομίζουν οι πολυμαθείς αγνοούντες ότι είναι ένα φυσικό πράγμα αποκλειστικά υλιστικού τύπου.

Η πραγματικότητα της ζωής είναι οι εντυπώσεις της!

Είναι φανερό ότι οι ιδέες που διατυπώνουμε καταλήγουν όχι και τόσο εύκολες στην σύλληψη, στην κατανόηση. Είναι πιθανόν οι αναγνώστες να έχουν την σιγουριά ότι η ζωή υπάρχει σαν τέτοια όμως όχι σαν εντυπώσεις της. Βρίσκονται τόσο επηρεασμένοι απ' αυτόν τον φυσικό κόσμο που, προφανώς, έτσι σκέπτονται. Το άτομο που βλέπουμε να κάθεται, για παράδειγμα, σε μια καρέκλα με αυτό ή εκείνο το χρωματιστό ένδυμα, αυτός που μας χαιρετά, αυτός που μας χαμογελά κ.λπ., είναι για μας πραγματικά αλήθεια.

Αλλά αν διαλογιστούμε βαθιά σε όλα αυτά, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι το πραγματικό είναι οι εντυπώσεις. Αυτές έρχονται, πραγματικά, στο νου μέσω του Παράθυρου των αισθήσεων.

Αν δεν είχαμε τις αισθήσεις, για παράδειγμα, μάτια για να βλέπουμε, ούτε αυτιά για να ακούμε, ούτε στόμα για να γευόμαστε τις τροφές που απορροφά ο οργανισμός μας, θα υπήρχε για μας αυτό που λέγεται φυσικός κόσμος; Σαφώς όχι, απολύτως όχι.

Η ζωή φτάνει σε εμάς με την μορφή εντυπώσεων και είναι εκεί ακριβώς που υπάρχει η πιθανότητα να δουλέψουμε πάνω στον εαυτό μας. Πριν από όλα τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να καταλάβουμε την δουλειά που πρέπει να κάνουμε. Πως θα μπορούσαμε να κατορθώσουμε μια ψυχολογική μετατροπή του εαυτού μας; Λοιπόν, πραγματοποιώντας μια εργασία πάνω στις εντυπώσεις που λαμβάνουμε κάθε στιγμή, κάθε λεπτό. Αυτή η εργασία λαμβάνει το όνομα Πρώτο Συνειδητό Σοκ. Αυτό σχετίζεται με εκείνες τις εντυπώσεις που είναι όλα όσα γνωρίζουμε από τον εξωτερικό κόσμο. Τι μέγεθος έχουν τα αληθινά πράγματα; τα αληθινά πρόσωπα;

Χρειάζεται να μετατρέπομαστε εσωτερικά κάθε μέρα. Αν θέλουμε να μετατρέψουμε την ψυχολογική μας άποψη χρειάζεται να δουλεύουμε πάνω στις εντυπώσεις που εισέρχονται μέσα μας.

Γιατί ονομάζουμε την δουλειά της μετατροπής των εντυπώσεων Πρώτο Συνειδητό Σοκ; Γιατί το «σοκ» είναι κάτι που δεν θα μπορούσαμε να παρατηρήσουμε με μηχανικό μόνο τρόπο. Αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει ποτέ με μηχανικό τρόπο, χρειάζεται μια αυτοσυνειδητή προσπάθεια. Είναι προφανές ότι όταν αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε αυτή την δουλειά, αρχίζουμε να μην είμαστε ο μηχανικός άνθρωπος που χρησιμεύει για τους σκοπούς της φύσης.

Αν σκεφτούμε τώρα το νόημα όλων όσων σας διδάσκω εδώ, για την πορεία της αυτοπροσπάθειας, αρχίζοντας από την παρατήρηση του εαυτού μας, θα δείτε ότι στην πρακτική πλευρά της εσωτερικής δουλειάς όλα σχετίζονται εσωτερικά με την μετατροπή των εντυπώσεων και σε ότι καταλήγει φυσικά από αυτές.

Η δουλειά, για παράδειγμα, πάνω στις αρνητικές συγκινήσεις, πάνω στις ενοχλητικές καταστάσεις της ψυχής, πάνω στην ταύτιση, πάνω στην αυτοεκτίμηση, πάνω στα εξακολουθητικά εγώ, πάνω στο ψέμα, πάνω στην αυτοδικαίωση, πάνω στην συγχώρεση, πάνω στις ασυνείδητες καταστάσεις στις οποίες βρισκόμαστε, σχετίζεται πλήρως με την μετατροπή των εντυπώσεων και ότι καταλήγει από όλα αυτά. Θα πεισθείτε ότι με συγκεκριμένο τρόπο, η δουλειά πάνω στον εαυτό μας συγκρίνεται με την χώνευση, με την έννοια ότι είναι μια μετατροπή. Είναι αναγκαίο να διαμορφώσουμε ένα στοιχείο αλλαγής στον τόπο της εισόδου των εντυπώσεων, μην το ξεχνάτε.

Μέσω της κατανόησης της δουλειάς, μπορείτε να δεχθείτε την ζωή σαν μία δουλειά, τότε θα μπείτε πραγματικά σε μια συνεχή κατάσταση ενθύμησης του εαυτού σας, θα έρθει φυσικά σε σας ο τρομερός ρεαλισμός της μετατροπής των εντυπώσεων. Οι ίδιες οι εντυπώσεις κανονικά, ή

υπερφυσικά θα λέγαμε καλύτερα, θα σας έφερναν σε μια καλύτερη ζωή από αυτή που σας αντιστοιχεί φυσικά και δεν θα ενεργούσαν πια επάνω σας όπως το έκαναν στην αρχή της ίδιας σας της μετατροπής. Αλλά όσο συνεχίζετε να σκέπτεστε με τον ίδιο τρόπο, παίρνοντας την ζωή με τον ίδιο τρόπο, είναι φανερό ότι δεν θα υπάρξει σε σας καμία αλλαγή. Το να μετατρέπει τις εντυπώσεις της ζωής σημαίνει να μετατρέπει κανείς τον εαυτό του. Αυτή η ολοκληρωτικά καινούρια μορφή του σκέπτεσθαι μας βοηθάει να πραγματοποιήσουμε αυτή την μετατροπή. Όλη αυτή η ομιλία βασίζεται αποκλειστικά πάνω στην ριζική μορφή μετατροπής μας. Αν κάποιος δεν μετατρέπεται δεν καταφέρει τίποτα.

Θα καταλάβετε, φυσικά, πως η ζωή απαιτεί να αντιδρούμε συνεχώς. Όλες αυτές οι αντιδράσεις διαμορφώνουν την προσωπική μας ζωή. Το να αλλάξουμε την ζωή μας σημαίνει να αλλάξουμε αληθινά τις ίδιες μας τις αντιδράσεις. Η εξωτερική ζωή μας έρχεται σαν απλές εντυπώσεις που μας αναγκάζουν να αντιδρούμε με έναν τρόπο, θα λέγαμε, στερεότυπο. Αν οι αντιδράσεις που διαμορφώνουν την προσωπική μας ζωή είναι όλες αρνητικού τύπου τότε και η ζωή μας επίσης θα είναι αρνητική.

Η ζωή αποτελείται από μια εξακολουθητική σειρά αρνητικών αντιδράσεων που δίνονται σαν αδιάκοπες απαντήσεις στις εντυπώσεις που φτάνουν στον νου. Μετά, το καθήκον μας αποτελείται από το να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις της ζωής με τρόπο που να μην προκαλούν αυτόν τον τύπο της αρνητικής απάντησης. Αλλά για να το κατορθώσουμε είναι αναγκαίο να αυτοπαρατηρούμαστε απο στιγμή σε στιγμή, από λεπτό σε λεπτό. Είναι λοιπόν επείγον να μελετάμε τις εντυπώσεις μας.

Δεν μπορούμε να αφήνουμε τις εντυπώσεις να έρχονται με έναν υποκειμενικό και μηχανικό τρόπο. Αν αρχίσουμε αυτόν τον έλεγχο, αυτό ισοδυναμεί με το να αρχίσουμε την ζωή, να αρχίσουμε να ζούμε πιο συνειδητά. Ένα άτομο μπορεί να δίνει στον εαυτό του την πολυτέλεια να μην έρχονται οι εντυπώσεις μηχανικά, αν δρα έτσι, μετατρέπει τις εντυπώσεις και τότε αρχίζει να ζει συνειδητά.

Το Πρώτο Συνειδητό Σοκ αποτελείται από το να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις που μας έρχονται. Αν κατορθώσουμε να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις που μας έρχονται στο νου κατά το λεπτό της εισόδου τους, κατορθώνουμε μεγαλειώδη αποτελέσματα που ευεργετούν την ύπαρξή μας.

Πάντα μπορούμε να εργαστούμε στο αποτέλεσμα των εντυπώσεων. Είναι φανερό ότι αχρηστεύονται χωρίς ένα μηχανικό αποτέλεσμα μιας και αυτή η μηχανικότητα συνηθίζει να είναι καταστροφική για το εσωτερικό της ψυχής μας.

Αυτή η εσωτερική γνωστική Δουλειά πρέπει να φτάσει μέχρι το σημείο όπου μπαίνουν οι εντυπώσεις, γιατί διανέμονται μηχανικά από την προσωπικότητα σε μέρη εσφαλμένα για να προκαλέσουν παλιές αντιδράσεις.

Θα προσπαθήσω να το απλοποιήσω αυτό. Ας βάλουμε για παράδειγμα το εξής: Αν ρίξουμε μια πέτρα σε μια κρυστάλλινη λίμνη, παράγονται στην λίμνη εντυπώσεις και η απάντηση σε αυτές τις εντυπώσεις που δίνονται από την πέτρα εκδηλώνονται σε κύματα που πηγαινούν από το κέντρο προς την περιφέρεια.

Τώρα, φανταστείτε τον νου σαν μια λίμνη. Ξαφνικά εμφανίζεται η εικόνα ενός ανθρώπου, αυτή η εικόνα είναι όπως η πέτρα του παραδείγματός μας που φτάνει στο νου. Τότε ο νους αντιδρά σε μορφή εντυπώσεων. Οι εντυπώσεις είναι αυτές που παράγει η εικόνα που φτάνει στο νου και οι αντιδράσεις είναι οι απαντήσεις σε αυτές τις εντυπώσεις.

Αν πετάξουμε μια μπάλα σε έναν τοίχο, ο τοίχος δέχεται τις εντυπώσεις, μετά έρχεται η αντίδραση που αποτελείται από την επιστροφή της μπάλας σε αυτόν που την έστειλε. Καλά, μπορεί να μην φτάσει σε ευθεία αλλά κατά κάποιον τρόπο αναπηδά η μπάλα και αυτό είναι αντίδραση.

Ο κόσμος είναι διαμορφωμένος από εντυπώσεις, για παράδειγμα: μας έρχεται στο νου η εικόνα ενός τραπέζιου μέσω των αισθήσεων. Δεν μπορούμε να πούμε ότι έχει έρθει το τραπέζι ή ότι το τραπέζι έχει μπει στον εγκέφαλό μας, αυτό είναι παράλογο, αλλά έχει μπει η εικόνα του τραπέζιου, τότε ο νους μας αντιδρά αμέσως λέγοντας: Αυτό είναι ένα τραπέζι από ξύλο ή από μέταλλο κ.λ.π.!

Υπάρχουν εντυπώσεις που δεν είναι πολύ ευχάριστες, για παράδειγμα: Οι λέξεις ενός υβριστή, έτσι; Θα μπορούσαμε να μετατρέψουμε τις λέξεις ενός υβριστή;

Οι λέξεις είναι όπως είναι, τότε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε; Να μετατρέψουμε τις εντυπώσεις που μας προκαλούν τέτοιες λέξεις και αυτό είναι δυνατόν. Η γνωστική Διδασκαλία μας διδάσκει να αποκρυσταλλώνουμε την Δεύτερη Δύναμη, τον Χριστό μέσα μας, μέσω του αξιώματος που λέει: «Πρέπει να δεχόμαστε με καλοσύνη τις δυσάρεστες εκδηλώσεις των ομοίων μας».

Στο προηγούμενο αξίωμα βρίσκεται ο τρόπος να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις που μας προκαλούν οι λέξεις ενός υβριστή. Να δεχόμαστε με καλοσύνη τις δυσάρεστες εκδηλώσεις των

ομοίων μας. Αυτό το αξίωμα θα μας φέρει φυσικά μέχρι την αποκρυστάλλωση της Δεύτερης Δύναμης, το Χριστό μέσα μας, θα κάνει να έρθει και να πάρει μέσα μας μορφή ο Χριστός.

Αν από τον φυσικό κόσμο δεν γνωρίζουμε παρά τις εντυπώσεις, τότε, ακριβώς, ο φυσικός κόσμος δεν είναι τόσο εξωτερικός όσο νομίζει ο κόσμος. Δίκαια είπε ο Εμμανουήλ Κάντ: «Το εξωτερικό είναι το εσωτερικό». Αν το εσωτερικό είναι αυτό που μετράει, πρέπει τότε να μετατρέψουμε το εσωτερικό. Οι εντυπώσεις είναι εσωτερικές, γι' αυτό όλα τα αντικείμενα και τα πράγματα, όλα όσα βλέπουμε, υπάρχουν στο εσωτερικό μας με μορφή εντυπώσεων.

Αν δεν μετατρέπουμε τις εντυπώσεις τίποτα δεν θα αλλάξει μέσα μας. Η λαγνεία, η απληστία, η περηφάνια, το μίσος κ.λ.π. υπάρχουν με μορφή εντυπώσεων που πάλλονται συνεχώς μέσα στην ψυχή μας.

Η μηχανική κατάληξη τέτοιων εντυπώσεων έχει γίνει όλα αυτά τα απάνθρωπα στοιχεία που φέρουμε μέσα μας και που κανονικά τα έχουμε ονομάσει εγώ και που στο σύνολό τους αποτελούν τον εαυτό μου, τον εαυτό σου.

Ας υποθέσουμε, σαν παράδειγμα, ότι ένα άτομο βλέπει μια προκλητική γυναίκα και δεν μετατρέπει αυτές τις εντυπώσεις, το αποτέλεσμα θα είναι ότι αυτές, λάγνου τύπου, παράγουν σ' αυτόν την επιθυμία να την κατακτήσει. Αυτή η επιθυμία έρχεται να γίνει η κατάληξη της λαμβανόμενης εντύπωσης και αποκρυσταλλώνεται, παίρνει μορφή στην ψυχή μας και μετατρέπεται σε ένα επιπρόσθετο ακόμα, δηλαδή, σε ένα απάνθρωπο στοιχείο, ένα νέο είδος λάγνου εγώ που έρχεται να προστεθεί στο σύνολο των απάνθρωπων στοιχείων που στο σύνολό τους αποτελούν το εγώ.

Μέσα μας υπάρχει θυμός, απληστία, λαγνεία, φθόνος, υπερηφάνεια, τεμπελιά και λαιμαργία. Θυμός γιατί; Γιατί πολλές εντυπώσεις έφτασαν ως εμάς, στο εσωτερικό μας, και ποτέ δεν τις μετατρέψαμε. Η μηχανική κατάληξη αυτών των εντυπώσεων θυμού διαμορφώνουν τα εγώ που πάλλονται στην ψυχή μας και που συνεχώς μας κάνουν να αισθανόμαστε θυμό.

Απληστία, γιατί; Αναμφίβολα, πολλά πράγματα ζύπνησαν μέσα μας της απληστίας: τα χρήματα, τα κοσμήματα, υλικά πράγματα κάθε είδους κ.λ.π. Αυτά τα πράγματα, αυτά τα αντικείμενα, έφτασαν σε εμάς με μορφή εντυπώσεων. Εμείς διαπράξαμε το λάθος να μην έχουμε μετατρέψει αυτές τις εντυπώσεις σε άλλα διαφορετικά πράγματα, σε μια έλξη για την ομορφιά, σε χαρά κ.λ.π. Αυτές οι εντυπώσεις που δεν μετατράπηκαν, μετατρέπονται φυσικά σε εγώ απληστίας που τώρα φορτωνόμαστε μέσα μας.

Λαγνεία, γιατί; Ήδη είπα ότι διάφορες μορφές λαγνείας έφτασαν σε μας με μορφή εντυπώσεων, δηλαδή, αναδύθηκαν στο εσωτερικό του νου μας εικόνες ερωτικού τύπου και η αντίδρασή του ήταν η λαγνεία. Αφού εμείς δεν μετατρέψαμε αυτά τα λάγνα κύματα, αυτόν τον ανθυγιεινό ερωτισμό, φυσικά και το αποτέλεσμα δεν άργησε, γεννήθηκαν καινούρια νοσηρά εγώ στην ψυχή μας.

Έτσι λοιπόν, σήμερα κιόλας πρέπει να δουλέψουμε πάνω στις εντυπώσεις που έχουμε στο εσωτερικό μας και πάνω στα μηχανικά αποτελέσματά τους. Μέσα μας έχουμε εντυπώσεις θυμού, απληστίας, λαιμαργίας, περηφάνιας, τεμπελιάς και λαγνείας. Έχουμε επίσης μέσα μας τα μηχανικά αποτελέσματα αυτών των εντυπώσεων, μια χούφτα φιλόνικων και φωνακλάδικων εγώ που τώρα χρειάζεται να καταλάβουμε και να εξαλείψουμε.

Αυτή η δουλειά της ζωής μας αποτελείται από το να ξέρουμε να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις και επίσης, από το να ξέρουμε να εξαλείφουμε τα μηχανικά αποτελέσματα των εντυπώσεων που δεν έχουν μετατραπεί κατά το παρελθόν.

Αυτός καθ' εαυτός ο εξωτερικός κόσμος δεν υπάρχει¹. Αυτό που υπάρχει είναι εντυπώσεις και οι εντυπώσεις είναι εσωτερικές και οι αντιδράσεις σε αυτές τις εντυπώσεις είναι τελείως εσωτερικές.

Κανείς δεν θα μπορούσε να πει ότι βλέπει ένα δέντρο αυτό καθ' αυτό. Βλέπει την εικόνα του δέντρου αλλά όχι το δέντρο. Το πράγμα το ίδιο, όπως έλεγε ο Εμμανουήλ Κάντ, κανείς δεν το βλέπει, βλέπουμε την εικόνα του πράγματος, δηλαδή αναβλύζει μέσα μας η εντύπωση του δέντρου, του πράγματος και αυτή είναι εσωτερική, είναι του νου.

Αν κανείς δεν κάνει κατάλληλες εσωτερικές τροποποιήσεις το αποτέλεσμα δεν αργεί: παράγεται η γέννηση καινούριων εγώ που έρχονται να σκλαβώσουν ακόμα Περισσότερο την ουσία μας, την συνείδησή μας, που έρχονται να εντείνουν περισσότερο το όνειρο στο οποίο ζούμε.

Όταν κανείς καταλάβει πραγματικά ότι όλα όσα υπάρχουν μέσα του σε σχέση με τον φυσικό κόσμο δεν είναι τίποτε περισσότερο από εντυπώσεις, καταλαβαίνει επίσης την ανάγκη να μετατρέπει αυτές τις εντυπώσεις και κάνοντάς το παράγεται η μετατροπή μας.

---

¹ Ο οδηγός που βιάζεται αντιδρά διαφορετικά από τον οδηγό που πάει βόλτα. Και οι δύο βρίσκονται στο ίδιο μέρος και αντιμετωπίζουν τα ίδια πράγματα. Εκείνο όμως που διαφέρει είναι αυτό που έχουν στο μυαλό τους, δηλαδή οι εντυπώσεις.

Δεν υπάρχει πράγμα που να μας πονάει περισσότερο από την συκοφαντία ή τα λόγια κάποιου υβριστή. Αν κάποιος είναι ικανός να μετατρέψει τις εντυπώσεις που μας προκαλούν αυτές οι λέξεις, τότε αυτές μένουν χωρίς καμία αξία, δηλαδή μένουν σαν επιταγή χωρίς αντίκρισμα. Σίγουρα τα λόγια ενός υβριστή δεν έχουν περισσότερη αξία από αυτήν που τους δίνει ο προσβαλλόμενος. Έτσι αν ο προσβαλλόμενος δεν τους δώσει αξία, επαναλαμβάνω, μένουν σαν μια επιταγή χωρίς αντίκρισμα. Όταν κανείς το καταλάβει αυτό, μετατρέπει τότε τις εντυπώσεις αυτών των λέξεων σε κάτι διαφορετικό: σε αγάπη, σε κατανόηση για τον υβριστή και φυσικά αυτό σημαίνει μετατροπή. Έτσι λοιπόν χρειάζεται να μετατρέπουμε συνεχώς τις εντυπώσεις, όχι μόνο τις τωρινές αλλά και τις περασμένες και τις μελλοντικές.

Μέσα μας υπάρχουν πολλές εντυπώσεις που διαπράξαμε το λάθος στο παρελθόν να μην τις έχουμε μετατρέψει και πολλά μηχανικά αποτελέσματα από αυτές είναι τα εγώ που πρέπει τώρα να εξαλείψουμε, να εκμηδενίσουμε, με σκοπό να μείνει η συνείδηση ελεύθερη και ξύπνια.

Είναι απαραίτητο να συλλογιστούμε πάνω σε αυτό που λέω. Τα πράγματα, οι άνθρωποι, δεν είναι τίποτα περισσότερο από εντυπώσεις μέσα μας, μέσα στους νόες μας. Αν μετατρέπουμε αυτές τις εντυπώσεις, μετατρέπουμε ριζικά την ζωή μας.

Όταν σε κάποιον υπάρχει περηφάνια, αυτή έχει σαν βάση την άγνοια. Αισθάνεται κάποιο άτομο περήφανο για την κοινωνική του θέση, για τα λεφτά του. Αλλά αν, για παράδειγμα, σκεφτεί ότι η κοινωνική του θέση είναι ένα απολύτως νοητικό ζήτημα. Ότι είναι μια σειρά από εντυπώσεις που έχουν φτάσει στον νου του, εντυπώσεις πάνω στην πολιτική του κατάσταση. Αν σκεφτεί ότι η κατάσταση αυτή δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα νοητικό ζήτημα ή αν αναλύσει το ζήτημα της αξίας της, φτάνει να καταλάβει ότι η θέση του υπάρχει στον νου του με μορφή εντυπώσεων. Αυτή η εντύπωση που προκαλούν τα χρήματα και η κοινωνική θέση, δεν είναι τίποτε περισσότερο από τις εξωτερικές εντυπώσεις του νου. Με μόνο το γεγονός του να καταλάβουμε ότι είναι μόνο εντυπώσεις του νου, υπάρχει μετατροπή πάνω τους. Τότε η περηφάνια από μόνη της πέφτει, καταρρέει και γεννιέται με φυσικό τρόπο μέσα μας η ταπεινότητα.

Συνεχίζοντας την μελέτη των διαδικασιών της μετατροπής των εντυπώσεων, θα προχωρήσουμε με κάτι περισσότερο. Για παράδειγμα η εικόνα μιας λάγνας γυναίκας φτάνει στον νου ή αναβλύζει στον νου, αυτή η εικόνα είναι μία εντύπωση, αυτό είναι φανερό. Θα μπορούσαμε να μετατρέψουμε αυτή την λάγνα εντύπωση μέσω της κατανόησης. Θα έφτανε να σκεφτούμε σε εκείνη την στιγμή ότι αυτή η γυναίκα θα πεθάνει και ότι το σώμα της θα γίνει σκόνη στον τάφο και αν με την φαντασία βλέπαμε το σώμα της σε αποσύνθεση μέσα στον τάφο, αυτό θα ήταν περισσότερο από αρκετό για να μετατρέψουμε αυτή την λάγνα εντύπωση σε αγνότητα.

Αν δεν μετατραπεί θα προστεθεί στα άλλα εγώ λαγνείας. Συμφέρει να μετατρέπουμε μέσω της κατανόησης τις εντυπώσεις που αναβλύζουν στο νου. Καταλήγει απόλυτα λογικό ότι ο εξωτερικός κόσμος δεν είναι τόσο εξωτερικός όπως κανονικά νομίζουμε. Είναι εσωτερικά όλα όσα μας έρχονται από τον κόσμο γιατί δεν είναι τίποτα περισσότερο από εσωτερικές εντυπώσεις.

Κανείς δεν θα μπορούσε να βάλει μέσα στο νου του ένα δέντρο, μία καρέκλα, ένα σπίτι, ένα παλάτι, μία πέτρα. Όλα φτάνουν στον νου μας με μορφή εντυπώσεων, αυτό είναι όλο, εντυπώσεις ενός κόσμου που ονομάζουμε εξωτερικό και που πραγματικά δεν είναι εξωτερικός όπως νομίζουμε. Καταλήγει καταπληκτικό να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις μέσω της κατανόησης. Αν κάποιος μας χαιρετά ή μας επαινεί πως θα μπορούσαμε να μετατρέψουμε την ματαιοδοξία που αυτός ή εκείνος ο κόλακας θα μπορούσε να προκαλέσει μέσα μας; προφανώς οι έπαινοι ή οι κολακείες δεν είναι τίποτε περισσότερο από εντυπώσεις που φτάνουν στον νου μας και αυτός αντιδρά με ματαιοδοξία, αλλά αν μετατραπούν αυτές οι εντυπώσεις η ματαιοδοξία είναι αδύνατη. Πως θα μετατρέπονταν οι λέξεις ενός κόλακα; μέσω της κατανόησης. Όταν καταλαβαίνει κανείς ότι δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα απειροελάχιστο πλάσμα σε μια γωνιά του Σύμπαντος, εκ των πραγμάτων μετατρέπει από μόνες τους αυτές τις εντυπώσεις των επαίνων, των φιλοφρονήσεων σε κάτι διαφορετικό. Μετατρέπει αυτές τις εντυπώσεις σε αυτό που είναι: σκόνη, κοσμική σκόνη γιατί καταλαβαίνει κανείς την ίδια του την θέση.

Ξέρουμε ότι ο γαλαξίας στον οποίο ζούμε αποτελείται από εκατομμύρια κόσμους. Τι είναι η Γη; Είναι ένα μόριο σκόνης στο άπειρο. Και αν εμείς λέγαμε ότι είμαστε μερικοί μικροοργανισμοί αυτού του κόσμου, τότε τι; Αν το καταλαβαίναμε αυτό όταν μας κολάκευαν, θα κάναμε την μετατροπή των εντυπώσεων που σχετίζονται με την φιλοφρόνηση και την κολακεία ή τον έπαινο και σαν αποτέλεσμα δεν θα αντιδρούσαμε με περηφάνια.

Όσο περισσότερο το συλλογιζόμαστε αυτό, θα βλέπουμε όλο και περισσότερο την ανάγκη μιας πλήρους μετατροπής των εντυπώσεων

Όλα όσα βλέπουμε εξωτερικά είναι εσωτερικά. Αν δεν δουλεύουμε με το εσωτερικό προχωράμε στο δρόμο του λάθους γιατί δεν θα τροποποιήσουμε τις συνήθειές μας. Αν θέλουμε να γίνουμε διαφορετικοί, χρειάζεται να μετατραπούμε ολοκληρωτικά και πρέπει να αρχίσουμε μετατρέποντας τις εντυπώσεις. Μετατρέποντας τις ζωώδεις, τις κτηνώδεις εντυπώσεις σε στοιχεία ευσέβειας, αναβλύζει τότε μέσα μας η σεξουαλική μετατροπή, η μεταβολή.

Αναντίρρητα, αυτή η άποψη των εντυπώσεων αξίζει να αναλυθεί με σαφή και ακριβή τρόπο. Η προσωπικότητα που έχουμε λάβει ή αποκτήσει, επειδή πρακτικά είναι κάτι νεκρό, λαμβάνει τις εντυπώσεις της ζωής αλλά δεν τις μετατρέπει.

Αν οι εντυπώσεις έπεφταν κατευθείαν πάνω στην Ουσία, είναι φανερό ότι θα μετατρέπονταν εκ των πραγμάτων, γιατί αυτή θα τις αποθήκευε ακριβώς στα αντίστοιχα κέντρα της ανθρώπινης μηχανής.

Προσωπικότητα είναι ο όρος που εφαρμόζεται σε όλα όσα αποκτούμε. Είναι σαφές ότι μεταφράζει εντυπώσεις όλων των όψεων της ζωής με έναν περιορισμένο και πρακτικά στερεότυπο τρόπο σύμφωνα με την ποιότητα και την σύνδεσή της.

Από αυτή την άποψη, στην γνωστική εσωτερική δουλειά, η προσωπικότητα συγκρίνεται μερικές φορές με μια κακή γραμματέα που βρίσκεται στο μπροστινό γραφείο, η οποία ασχολείται με όλες τις ιδέες, συλλήψεις, προϊδέες, γνώμες και προκρίσεις. Έχει πάρα πολλά λεξικά, εγκυκλοπαίδειες κάθε είδους, ενημερωτικά βιβλία κ.λ.π. και βρίσκεται απομονωμένη από τα κέντρα, δηλαδή το νοητικό, το συγκινησιακό και τα φυσικά κέντρα (διανοητικό, κινητικό, συγκινησιακό, ένστικτο και σεξουαλικό), όσον αφορά την τακτοποίηση των ασυνήθιστων ιδεών τους. Σαν συνέπεια ή πόρισμα, καταλήγει από αυτό να βρίσκεται σε επικοινωνία σχεδόν πάντα με λάθος κέντρα. Αυτό σημαίνει ότι οι εντυπώσεις που έρχονται, στέλνονται σε λάθος κέντρα, δηλαδή σε μέρη που δεν αντιστοιχούν, φυσικά προκαλώντας λανθασμένα συμπεράσματα.

Θα θέσω ένα παράδειγμα για να καταλάβετε καλύτερα. Ας υποθέσουμε ότι μία γυναίκα εξυπηρετεί με πολλή υπόληψη και σεβασμό έναν κύριο. Είναι σαφές ότι οι εντυπώσεις που δέχεται ο κύριος στον νου του λαμβάνονται από την προσωπικότητα και αυτή τις στέλνει σε λάθος κέντρα. Κανονικά τις στέλνει στο σεξουαλικό κέντρο και αυτός ο κύριος φτάνει να πιστέψει σταθερά ότι η κυρία είναι ερωτευμένη μαζί του, και όπως είναι λογικό, δεν χάνει χρόνο και βιάζεται να της κάνει υπαινιγμούς ερωτικού τύπου. Αναμφίβολα αν εκείνη η κυρία δεν είχε ποτέ αυτού του είδους τα ενδιαφέροντα για τον κύριο αισθάνεται με το δίκιο της έκπληκτη. Αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας χειρίστης μετατροπής των εντυπώσεων. Βλέπουμε εδώ πόσο κακή γραμματέας είναι η προσωπικότητα. Ασυζητητή η ζωή ενός ανθρώπου εξαρτάται από αυτή την γραμματέα που ψάχνει την μετατροπή στα ενημερωτικά βιβλία της χωρίς να καταλαβαίνει απόλυτα τι σημαίνει πραγματικά το γεγονός, και το μεταδίδει συνεπώς χωρίς ανησυχίες για το τι θα συμβεί, αλλά αισθανόμενη μοναδικά ότι εκπληρώνει το καθήκον της.

Αυτή είναι η εσωτερική μας κατάσταση .αυτό που έχει σημασία να καταλάβουμε σε αυτή την αλληγορία είναι ότι η ανθρώπινη προσωπικότητα που αποκτούμε και που πρέπει να αποκτήσουμε αρχίζει να επιφορτίζεται την ζωή μας.

Αναντίρρητα είναι άχρηστο να φανταστούμε ότι αυτό συμβαίνει μόνο σε συγκεκριμένα και καθορισμένα άτομα, συμβαίνει σε όλους, σ' όποιον και να είναι.

Ανακαλύπτεται με την παρατήρηση ότι υπάρχουν αναρίθμητες χαρακτηριστικές αντιδράσεις που παράγονται από τις εντυπώσεις που μας έρχονται. Αυτές οι μηχανικές αντιδράσεις μας κυβερνάνε δυστυχώς. Είναι σαφές ότι οποιοσδήποτε στην ζωή κυβερνιέται από την ζωή την ίδια, δεν έχει σημασία αν ονομάζεται φιλελεύθερος ή συντηρητικός, επαναστατικός ή μπολσεβίκος, καλός ή κακός με την έννοια της λέξης.

Είναι φανερό ότι αυτές οι αντιδράσεις μπροστά στις συγκρούσεις του εξωτερικού κόσμου αποτελούν την ίδια μας την ζωή. Με αυτή την έννοια μπορούμε να πούμε με εμφατικό τρόπο ότι η ανθρωπότητα είναι τελείως μηχανοποιημένη.

Οποιοσδήποτε άνθρωπος έχει σχηματίσει στην ζωή μια τεράστια ποσότητα αντιδράσεων που έρχονται να γίνουν οι πρακτικές εμπειρίες της ύπαρξής του. Είναι φανερό ότι κάθε δράση παράγει την αντίδρασή της, δράσεις βέβαιου τύπου, και αυτές τις αντιδράσεις τις ονομάζει εμπειρίες.

Το σπουδαίο θα ήταν, για παράδειγμα, να μπορέσουμε να χαλαρώσουμε το νου, με σκοπό να γνωρίσουμε καλύτερα τις δράσεις και αντιδράσεις μας. Αυτό της «νοητικής χαλάρωσης» είναι μεγαλειώδες: το να ξαπλώνει κανείς στο κρεβάτι του ή σε μια άνετη πολυθρόνα, να χαλαρώνει υπομονετικά όλους τους μύες και μετά να αδειάζει το νου από κάθε είδους σκέψεις, επιθυμίες, συναισθήματα, αναμνήσεις.

Όταν ο νους είναι ήσυχος, όταν ο νους βρίσκεται σε σιωπή, θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας. Σε τέτοιες στιγμές νοητικής ησυχίας και σιωπής, είναι που ερχόμαστε πραγματικά να βιώσουμε με άμεσο τρόπο τον ωμό ρεαλισμό όλων των δράσεων της πρακτικής ζωής.

Όταν ο νους βρίσκεται σε απόλυτη ανάπαυση, βλέπουμε το πλήθος των στοιχείων και υποστοιχείων, δράσεων και αντιδράσεων, επιθυμιών, παθών κ.λ.π., σαν κάτι ξένο σε εμάς αλλά που περιμένουν την ακριβή στιγμή για να μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τον έλεγχο τους πάνω μας, πάνω στην προσωπικότητά μας. Να εδώ η αιτία για την οποία αξίζει η σιωπή και η ησυχία του νου. Προφανώς η χαλάρωση της νοημοσύνης είναι ευεργετική στην πιο πλήρη έννοια της λέξης γιατί μας οδηγεί στην ατομική αυτογνωριμία.

Έτσι λοιπόν όλη η ζωή, δηλαδή όλη η εξωτερική ζωή, αυτό που βλέπουμε και ζούμε, είναι για κάθε άνθρωπο η αντίδρασή του στις εντυπώσεις που έρχονται από τον φυσικό κόσμο.

Είναι μεγάλο λάθος να σκεφτόμαστε ότι αυτό που ονομάζεται ζωή είναι ένα πράγμα σταθερό, συμπαγές, το ίδιο για οποιονδήποτε άνθρωπο. Βέβαια δεν υπάρχει ένα μόνο πρόσωπο που δεν έχει τις ίδιες εντυπώσεις που σχετικά με την ζωή υπάρχουν στο ανθρώπινο είδος, γιατί είναι ατελείωτα.

Βέβαια η ζωή είναι οι εντυπώσεις μας γι' αυτή και είναι σαφές ότι εμείς μπορούμε, αν προτιθέμεθα, να μετατρέψουμε αυτές τις εντυπώσεις. Αλλά όπως είπαμε, αυτή είναι μια ιδέα πολύ δύσκολο να καταλάβουμε ή να κατανοήσουμε δεδομένου ότι ο υπνωτισμός των αισθήσεων είναι πολύ δυνατός.

Αν και μοιάζει απίστευτο, όλα τα ανθρώπινα όντα βρίσκονται σε κατάσταση «συλλογικής ύπνωσης». Αυτή η ύπνωση παράγεται από το κατάλοιπο του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόν. Όταν εξαλείφθηκε έμειναν τα διάφορα ψυχικά επιπρόσθετα ή απάνθρωπα στοιχεία που στο σύνολό τους αποτελούν το «ο εαυτός μου», «ο εαυτός σου». Αυτά τα στοιχεία και υποστοιχεία, εξαρτούν με την σειρά τους την συνείδηση και την διατηρούν σε κατάσταση ύπνωσης. Έτσι λοιπόν υπάρχει η ύπνωση συλλογικού τύπου. Όλος ο κόσμος είναι υπνωτισμένος!

Ο νους βρίσκεται μποτλιαρισμένος στον κόσμο των πέντε αισθήσεων και δεν καταφέρνει να καταλάβει πως θα μπορούσε να ανεξαρτητοποιηθεί από αυτές, πιστεύει σταθερά ότι είναι Θεός. Η εσωτερική μας ζωή, η πραγματική ζωή της σκέψης και του συναισθήματος, συνεχίζει να είναι μπερδεμένη για τις καθαρά συλλογιστικές και διανοητικές αντιλήψεις μας. Παρ' όλα αυτά, την ίδια στιγμή, ξέρουμε πολύ καλά ότι ο χώρος όπου πραγματικά ζούμε είναι ο κόσμος της σκέψης και του συναισθήματός μας, αυτό είναι κάτι που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Η ζωή είναι οι εντυπώσεις μας και αυτές μπορούν να μετατραπούν. Χρειάζεται να μάθουμε να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις μας, πλην όμως δεν είναι δυνατόν να μετατρέψουμε κανένα πράγμα σε εμάς, αν συνεχίσουμε να είμαστε κολλημένοι στον κόσμο των πέντε αισθήσεων.

Όπως έχω πει στο βιβλίο μου Επαναστατική Ψυχολογία, η εμπειρία διδάσκει ότι αν η εσωτερική γνωστική δουλειά είναι αρνητική, οφείλεται σε λάθος δικό μας.

Από το σημείο της αισθητήριας άποψης είναι ότι το λάθος το έχει αυτό ή εκείνο το άτομο του εξωτερικού κόσμου το οποίο βλέπουμε και ακούμε μέσω των ματιών και των αυτιών. Αυτό το άτομο με την σειρά του θα πει ότι εμείς έχουμε το λάθος, αλλά στην πραγματικότητα το λάθος βρίσκεται στις εντυπώσεις που έχουμε για τους ανθρώπους. Πολλές φορές νομίζουμε ότι ένα άτομο είναι διεστραμμένο όταν στο βάθος είναι ένα ήμερο πρόβατο.

Συμφέρει πολύ να μάθουμε να μετατρέπουμε όλες τις εντυπώσεις που έχουμε πάνω στην ζωή. «Πρέπει να μάθουμε να δεχόμαστε με καλοσύνη τις δυσάρεστες εκδηλώσεις των ομοίων μας».

ΤΟ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Όπως μελετήσαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο, ξέρουμε ότι υπάρχουν τρία είδη τροφών. Αυτές που σχετίζονται με την αναπνοή, με τις ίδιες τις τροφές και με τις εντυπώσεις.

Η χώνευση των τροφών φέρνει σαν αποτέλεσμα την αφομοίωση ζωτικών αρχών για το αίμα. Το αποτέλεσμα της αναπνοής είναι η αφομοίωση του οξυγόνου που είναι τόσο σημαντικό για την ανθρώπινη ζωή. Η αφομοίωση ή χώνευση των εντυπώσεων, φέρνει σαν αποτέλεσμα την απορρόφηση πιο λεπτής ενέργειας από τις άλλες δυό.

Οι πέντε αισθήσεις αντιστοιχούν στις εντυπώσεις. Υπάρχουν δύο είδη εντυπώσεων: ευχάριστες και δυσάρεστες.

Το ανθρώπινο ον χρειάζεται να ξέρει να ζει, αλλά γι' αυτό, πρέπει να μάθει να χωνεύει και να μετατρέπει τις εντυπώσεις και αυτό είναι ζωτικό για την κατανόηση.

Πρέπει να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις αν στ' αλήθεια θέλουμε να ξέρουμε να ζούμε. Όλες οι εντυπώσεις που φτάνουν στον νου έχουν Υδρογόνο 48. Δυστυχώς το ανθρώπινο ον ζει μηχανικά. Ο

άνθρωπος μπορεί να μετατρέψει το Υδρογόνο 48 σε 24 για να δυναμώσει τα τσάκρας, το 24 σε 12 για να δυναμώσει τον νου και το 12 σε 6 για να δυναμώσει την θέληση.

Αυτή την στιγμή χρειάζεται να μετατρέψουμε τον νου, να περάσουμε σε ένα νέο διανοητικό επίπεδο διαφορετικά οι εντυπώσεις θα συνεχίσουν να φτάνουν στα λανθασμένα μέρη όπως πάντα. Ο κόσμος νομίζει ότι μπορεί να δει τα πράγματα από διάφορες γωνίες και ότι είναι κυρίαρχος, αλλά δεν καταλαβαίνει ότι ο ανθρώπινος νους είναι περιορισμένος από τις προκαταλήψεις και τις προκρίσεις.

Σ' αυτούς τους μοντέρνους καιρούς πρέπει να μετατρέψουμε την διανοητική συσκευή, πρέπει να είμαστε διαφορετικοί και ξεχωριστοί. Γίνεται επείγουσα και αναγκαία η κατασκευή μιας ανώτερης διανοητικής συσκευής, κατάλληλης για να μετατρέψουμε και να χωνεύουμε τις εντυπώσεις.

Έτσι όπως η συσκευή της χώνευσης έχει ένα στομάχι για να μπορούν να αφομοιώνονται οι τροφές και έτσι όπως το αναπνευστικό σύστημα έχει πνευμόνια για να αφομοιώνει το οξυγόνο, ο άνθρωπος-μηχανή θα πρέπει να δημιουργήσει ένα διανοητικό στομάχι. Να μην το μπερδεύουμε ή το παρουσιάζουμε σαν το φυσικό στομάχι-.

Πριν να χωνέψουμε τις εντυπώσεις πρέπει να τις μετατρέψουμε. Η Γνωστική Διδασκαλία επιτρέπει και διευκολύνει την δημιουργία αυτού του στομαχιού, για να γίνει από το διανοητικό ζώο κάτι διαφορετικό.

Η ανάγκη της μετατροπής δεν μπορεί να γεννηθεί χωρίς να έχουμε καταλάβει αυτή την ανάγκη, αυτή η ανάγκη αναβλύζει όταν έχουμε την γνωστική γνώση.

Όταν σκεφτόμαστε θετικά και διαφορετικά από τους ανθρώπους, είναι σημάδι ότι αλλάζουμε. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε αυτό που είμαστε για να γίνουμε αυτό που δεν είμαστε. Πρέπει κανείς να χαθεί για τον εαυτό του. Το αποτέλεσμα απ' όλο αυτό είναι η εμφάνιση κάποιου που δεν είναι πια ο ίδιος.

Στον δρόμο της μετατροπής των εντυπώσεων πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με εμάς τους ίδιους και δεν πρέπει να πειθόμαστε. Στην αρχή εμφανίζεται μέσα μας η δικαιολόγηση, αλλά πρέπει να μελετήσουμε ότι αυτή η δικαιολόγηση μπορεί να είναι αποτέλεσμα της αυτοαγάπης.

Πρέπει να ανακαλύψουμε τις αιτίες και τους λόγους της συμπεριφοράς μας μπροστά στις εντυπώσεις. Όταν μετατρέπονται οι εντυπώσεις όλα φαίνονται καινούρια.

Μόνο οι Δάσκαλοι της Κρυφής Αδελφότητας μπορούν να μετατρέπουν αμέσως τις εντυπώσεις, ενώ οι ανθρώπινες μηχανές δεν τις μετατρέπουν.

Ο συνειδητός άνθρωπος μπορεί να μεταβάλλει τις δεδομένες καταστάσεις από τις περασμένες, παρούσες και μελλοντικές εντυπώσεις. Εάν οι άνθρωποι δεν είναι ικανοί να μετατρέπουν τις περιστάσεις, θα συνεχίσουν να είναι παιχνίδια και των καταστάσεων και των άλλων ανθρώπων.

Η ζωή έχει ένα αντικείμενο και είναι αυτό ενός ανώτερου κόσμου. Οι Γνωστικές Διδασκαλίες μας διδάσκουν πως να ζούμε σε έναν ανώτερο κόσμο, να ζούμε σε μια ηλιακή και αθάνατη ανθρωπότητα. Αν κανείς δεν δεχόταν έναν ανώτερο κόσμο, η μετατροπή δεν θα είχε νόημα, αυτό είναι φανερό.

Ο νους, όπως είναι τώρα, δεν χρησιμεύει για τίποτε. Χρειάζεται να τον οργανώσουμε, να τον ξανα-συναρμολογήσουμε κ.λ.π. δηλαδή να τον βάλουμε σε ένα ανώτερο διανοητικό επίπεδο.

Για να μπορέσουμε να μετατρέψουμε τις εντυπώσεις πρέπει να ανοικοδομήσουμε την σκηνή έτσι όπως έγινε και να εξακριβώσουμε τι ήταν αυτό που μας πόνεσε περισσότερο. Αν δεν υπάρχει χώνευση των εντυπώσεων δεν θα υπάρχουν τροφές και αν δεν υπάρχουν τροφές, τα υπαρξιακά σώματα του Είναι θα εξασθενήσουν.

Το εγώ κυβερνιέται και τρέφεται με το Υδρογόνο 48. Κάθε μέρα, κάθε ώρα γεννιούνται καινούρια εγώ. Για παράδειγμα: τα κουνούπια μας ενοχλούν, η βροχή επίσης κ.λ.π. Υπάρχει πάντοτε μία πρόσθεση και μία αφαίρεση από εγώ.

Οι καλές εντυπώσεις πρέπει επίσης να μετατραπούν. Αν έχουν συμβεί στην διάρκεια της ημέρας τρεις εντυπώσεις που έχουν επηρεάσει την ψυχική κατάσταση, θα πρέπει να μελετηθούν την νύχτα και να μετατραπούν με την χρήση ενός τακτικού σχεδιασμού. Κάθε εγώ είναι δεσμευμένο με άλλα και επικοινωνούν. Τα εγώ συνδέονται για να διαμορφώσουν την ίδια σκηνή.

Πρέπει να είμαστε αναλυτικοί και συνετοί για να μετατρέψουμε τις εντυπώσεις, για να εμφανιστούν στο τέλος νέες ικανότητες. Όταν οι άνθρωποι δεν μετατρέπουν βρίσκονται σε μια ντροπιαστική και γελοία κατάσταση. Αν δεν χωνεύουμε βρισκόμαστε σε πτώση.

Πρέπει να χωνεύουμε τις εντυπώσεις της ίδιας μέρας... Μην επιτρέπεις να κρύβει ο ήλιος τον θυμό σου! Πρέπει να δούμε τα πράγματα όπως είναι, πρέπει να δημιουργήσουμε την κατάλληλη διανοητική συσκευή (το διανοητικό στομάχι) για να μην είμαστε θύματα κανενός.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Είναι επείγον και αναγκαίο να μετατρέπουμε τις εντυπώσεις της ημέρας πριν πλαγιάσουμε με τον εξής τρόπο:

1. Απόλυτη χαλάρωση.
2. Να φτάσουμε στο στάδιο του διαλογισμού.
3. Να ξαναζήσουμε την σκηνή έτσι πως συνέβη.
4. Να ψάξουμε μέσα στον εαυτό μας το εγώ που δημιούργησε το πρόβλημα.
5. Παρατηρώντας γαλήνια, να τοποθετηθεί το εγώ στο εδώλιο του κατηγορουμένου και να γίνει η διαδικασία της δίκης.
6. Να ζητήσουμε την αποσύνθεση του εγώ-πρόβλημα από την Θεϊκή Μητέρα Κουνταλίνη.

ΕΙΚΟΝΑ, ΑΞΙΕΣ και ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Στην διανοητική δυναμική, χρειάζεται να ξέρουμε κάτι πάνω στο πως και το γιατί λειτουργεί ο νους.

Στην διανοητική δυναμική είναι επείγον να ξέρουμε κάτι πάνω στο πως και το γιατί των διαφόρων λειτουργιών του νου.

Χρειάζεται ένα ρεαλιστικό σύστημα εάν στ' αλήθεια θέλουμε να γνωρίσουμε τις δυνατότητες του ανθρώπινου νου.

Χρειάζεται να καλυτερεύσουμε την ποιότητα των αξιών, της ταυτότητας και της εικόνας του εαυτού μας. Σκέφτομαι ότι μια αλλαγή αξιών, εικόνας και ταυτότητας είναι βασική.

Το διανοητικό ζώο, που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος έχει εκπαιδευτεί για να αρνείται την αυθεντική του ταυτότητα, αξίες και εικόνα.

Το να δεχτούμε την αρνητική κουλτούρα, την υποκειμενικά εγκατεστημένη στο νου μας, στο εσωτερικό μας, ακολουθώντας το δρόμο της λιγότερης αντίστασης, είναι παράλογο. Εμείς χρειαζόμαστε μια αντικειμενική κουλτούρα.

Το να δεχτούμε γιατί έτσι, ακολουθώντας την γραμμή της λιγότερης αντίστασης, την υποκειμενική κουλτούρα αυτής της παρακμιακής εποχής, είναι αναντίρρητα παράλογο.

Χρειάζεται να περάσουμε από μια ολοκληρωτική επανάσταση και από μια τελειωτική αλλαγή σ' αυτό το ζήτημα της εικόνας αξιών και ταυτότητας.

Η εξωτερική εικόνα του ανθρώπου και οι διάφορες περιστάσεις που τον περιβάλλουν, είναι το ακριβές αποτέλεσμα της εξωτερικής εικόνας και των ψυχολογικών του διαδικασιών.

Η αυτοεικόνα είναι διαφορετική, είναι ο εσώτατος Κ.Α., ο Κοσμικός Άνθρωπος, ο Άνθρωπος-Κόσμος, το θεϊκό μας πρωτότυπο, το Βασιλικό Είναι.

Εικόνα, αξίες και ταυτότητα πρέπει να αλλάξουν ριζικά. Αυτό είναι ολοκληρωτική επανάσταση. Χρειαζόμαστε ταυτότητα του Είναι, αξίες του Είναι και εικόνα του Είναι.

Αν ανακαλύψουμε τα αποθέματα εξυπνάδας που περιέχονται στον νου μπορούμε να τον απελευθερώσουμε.

Τα αποθέματα εξυπνάδας είναι τα διάφορα μέρη του Είναι που μας προσανατολίζουν στην δουλειά που σχετίζεται με την αποσύνθεση του εγώ και την απελευθέρωση του νου.

Τα αποθέματα εξυπνάδας που περιέχονται στο νου, μας προσανατολίζουν στην δουλειά που σχετίζεται με την απελευθέρωση του νου. Οι αξίες του Είναι αποτελούν την εξυπνάδα. Τα αποθέματα εξυπνάδας είναι τα διάφορα μέρη του Είναι που μας οδηγούν και μας προσανατολίζουν στην ψυχολογική δουλειά που σχετίζεται με την εκμηδένιση του εγώ και την απελευθέρωση του νου.

Να κάνουμε πάντα μια διαφοροποίηση μεταξύ νου και Είναι. Όταν κανείς δέχεται ότι ο νους είναι μποτιλιαρισμένος στο εγώ, δείχνει ότι έχει αρχίσει να ωριμάζει.

Στο ζήτημα της διάλυσης του εγώ, γίνεται αναγκαίο να συνδυάσουμε την δομική και την συνδιαλλακτική ανάλυση.

Μόνο οι αξίες της εξυπνάδας μπορούν να απελευθερώσουν το νου μέσω της αποσύνθεσης των ανεπιθύμητων ψυχικών στοιχείων.

Η ΑΥΤΟ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τον ίδιο μας τον εαυτό και να κάνουμε ανατομία στο εγώ με το τρομερό νυστέρι της αυτοκριτικής. Είναι παράλογο να κριτικάρουμε τα ξένα λάθη, το βασικό είναι να ανακαλύπτουμε τα δικά μας λάθη και μετά να τα αποσυνθέτουμε με βάση την ανάλυση και την βαθειά κατανόηση.

Είναι δυνατόν να δράσουμε συνολικά μόνο όταν κάθε άτομο είναι ικανό να δρα ατομικά με πλήρη και απόλυτη συνείδηση αυτού που γίνεται.

Τα συστήματα της Επανάστασης της Διαλεκτικής θα φαίνονται πολύ αργά στους ανυπόμονους ανθρώπους. Πλην όμως δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτοί που θέλουν γρήγορες και άμεσες αλλαγές, στην κοινωνική και ψυχολογική τάξη, δημιουργούν άκαμπτους κανόνες, δικτατορίες του νου, δεν φιλοδοξούν στο να ξέρουν πώς να σκεφτούν, αλλά υπαγορεύουν αυτό που πρέπει να σκεφτούν.

Κάθε απότομη αλλαγή εξαπατά το ίδιο της το αντικείμενο και ο άνθρωπος ξαναγίνεται θύμα εκείνου ενάντια στο οποίο πολέμησε. Μέσα σε εμάς τους ίδιους βρίσκονται όλες οι αιτίες της αποτυχίας οποιασδήποτε οργάνωσης.

Η ΑΥΤΟ-ΕΙΚΟΝΑ

Αυτό το να ταυτίσεις, να εικονοποιήσεις και να αξιοποιήσεις τον εαυτό σου σωστά, δεν πρέπει να συγχέεται με την θαυμάσια διδασκαλία της μη ταύτισης.

Αντί να διατηρούμε στο νου μας μια ετοιμόρροπη και εκφυλισμένη κουλτούρα χρειάζεται να επανεκπαιδύσουμε τους εαυτούς μας.

Χρειάζεται να έχουμε μια ακριβή σύλληψη πάνω στους εαυτούς μας. Κάθε ένας έχει μια λανθασμένη σύλληψη πάνω στον εαυτό του.

Καταλήγει απαραίτητο να ξαναβρούμε τους εαυτούς μας, να αυτογνωριστούμε, να επανεκπαιδευτούμε και να ξανα-αξιοποιηθούμε σωστά.

Ο νους μποτιλιαρισμένος μέσα στο εγώ, αγνοεί τις αυθεντικές αξίες του Είναι. Πως θα μπορούσε ο νους να αναγνωρίσει αυτό που ποτέ δεν γνώρισε;

Η διανοητική ελευθερία είναι δυνατή μόνο ελευθερώνοντας το νου.

Οι λανθασμένες συλλήψεις της αυτοταυτότητας μποτιλιάζουν τον νου, το εξωτερικό είναι μόνο η αντανάκλαση του εσωτερικού.

Ο άνθρωπος πρέπει να αυτοερευνήσει τον ίδιο του τον νου εάν επιθυμεί να ταυτιστεί, να αξιοποιηθεί και να αυτοεικονοποιηθεί σωστά.

Οι ανθρώπινες σκέψεις είναι αρνητικές και βλαβερές κατά 99%.

Ο ΑΥΤΟ-ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ

Στην συνύπαρξη στην κοινωνία υπάρχει αυτοαποκάλυψη, αυτοανακάλυψη.

Πραγματικά όταν στην συνύπαρξη τα κρυμμένα ελαττώματα ξεπετιούνται, πηδούν έξω και ο νους βρίσκεται σε επάγρυπνη αντίληψη, τότε τα βλέπουμε έτσι όπως είναι στον εαυτό μας.

Όλα τα ανθρώπινα όντα, στο βάθος, είμαστε ναρκισσιστές, ερωτευμένοι με τους εαυτούς μας. Παρατηρείστε έναν τραγουδιστή στην σκηνή του θεάτρου: Είναι τρελά ερωτευμένος με τον εαυτό του, τον θαυμάζει, τον λατρεύει και όταν φτάνει το χειροκρότημα φτάνει στο ανώτατο όριο του αυτοθαυμασμού του επειδή αυτό είναι ακριβώς που θέλει, αυτό που επιθυμεί, αυτό που περιμένει με ατελείωτη δίψα.

Πραγματικά, η ματαιότητα είναι η ζωντανή εμφάνιση της αυτοαγάπης. Το Εγώ στολίζεται για να το θαυμάζουν οι άλλοι.

Όταν το εγώ αρχίζει να ελέγχει την προσωπικότητα του παιδιού η αυθόρμητη ομορφιά εξαφανίζεται, τότε αρχίζει η υπερεκτίμηση του αγαπημένου Εγώ και το παιδί ονειρεύεται να κυριαρχήσει τον κόσμο και να φτάσει να γίνει ο πιο δυνατός της Γης.

Η ΑΥΤΟ-ΚΡΙΣΗ

Ο άνθρωπος που επιτρέπει να εκφρασθεί σε αυτόν με αυθόρμητο τρόπο αυτό που λέγεται αυτοκρίση ή εσωτερική κρίση, θα οδηγηθεί από την φωνή της συνείδησης και θα προχωρά στον ευθύ δρόμο.

Κάθε άνθρωπος που υποτάσσεται στην αυτοκρίση μετατρέπεται εκ των πραγμάτων και δικαιοματικά σε έναν καλό πολίτη, σε καλό σύζυγο, σ' έναν καλό απεσταλμένο σε έναν καλό πατέρα κ.λ.π.

Για να γνωρίσουμε τις εσωτερικές μας αντιθέσεις είναι αναγκαίο να αυτοανακαλυφθούμε. Όποιος αυτοανακαλύπτεται μπορεί να δουλέψει με επιτυχία στην διάλυση του πολλαπλού εγώ.

Οι εσωτερικές αντιθέσεις βασίζονται στην πολλαπλότητα του εγώ, οι τρομερές αντιθέσεις που φορτωνόμαστε μέσα μας δυστυχώς μας πικραίνουν την ζωή.

Είμαστε εργάτες και θέλουμε να γίνουμε ηγεμόνες, στρατιώτες και θέλουμε να γίνουμε στρατηγούς. Σκεφτόμαστε να αποκτήσουμε ένα δικό μας σπίτι και αφού το έχουμε αποκτήσει πια,, το πουλάμε γιατί μας κούρασε και θέλουμε άλλο.

Με τίποτε δεν είμαστε ευχαριστημένοι, ψάχνουμε την ευτυχία στις ιδέες και αυτές με την σειρά τους παρελαύνουν και περνούν. Ψάχνουμε την ευτυχία στην συνύπαρξη, με τις φιλίες που σήμερα είναι μαζί μας και αúριο εναντίον μας. Βλέπουμε λοιπόν ότι όλα είναι απατηλά.

Τίποτα στην ζωή δεν μπορεί να μας δώσει την ευτυχία. Με τόσες αντιθέσεις είμαστε μερικοί άθλιοι. Είναι αναγκαίο να τελειώσουμε με το πολλαπλό εγώ, μόνο έτσι θα μπορέσουμε να τελειώσουμε με την μυστική αιτία όλων των αντιθέσεων και κάθε πίκρας μας.

Όσοι διέλυσαν πια το εγώ κατέχουν εκ των πραγμάτων το ΔΚΣ

Υπάρχουν στον κόσμο πολλές σχολές και συστήματα και πολλοί άνθρωποι που ζουν πεταλουδίζοντας από σχολίτσα σε σχολίτσα, γεμάτοι πάντα με εσωτερικές αντιθέσεις, πάντα δυσαρεστημένοι, ψάχνοντας πάντα το δρόμο και μη βρίσκοντάς τον, ακόμη και όταν είναι πολύ κοντά στα μάτια τους. Το πολλαπλό εγώ δεν τους αφήνει να δουν τον δρόμο της αλήθειας και της ζωής. Ο χειρότερος εχθρός της φώτισης είναι το εγώ.

Ρωτήθηκε ένας Δάσκαλος: Τι είναι ο δρόμος;

-Τι υπέροχο βουνό! Είπε για το βουνό που είχε το ερημητήριό του.

-Δεν σας ρωτάω σχετικά με το βουνό αλλά σχετικά με τον δρόμο.

Όσο δεν μπορείς να πας πιο πέρα από το βουνό, δεν θα μπορείς να βρεις τον δρόμο, απάντησε ο δάσκαλος.

Και το εγώ μπορεί επίσης να κάνει καλά έργα και να κερδίσει πολλές αξίες που καλυτερεύουν τον ψυχολογικό του χαρακτήρα αλλά ποτέ δεν θα μπορέσει να φτάσει στην φώτιση.

Πρέπει να ψάχνουμε την φώτιση και όλα τα υπόλοιπα θα μας δοθούν σαν συμπλήρωμα. Είναι αδύνατον να φτάσουμε στην φώτιση χωρίς να έχουμε ένα ΔΚΣ

Είναι αδύνατον να έχουμε ένα Διαρκές Κέντρο Συνείδησης χωρίς να έχουμε διαλύσει το πολλαπλό εγώ.

Η ΑΥΤΟ-ΙΔΕΑ

Διανοητική πληροφόρηση και ξένες ιδέες δεν είναι βίωμα. Η πολυμάθεια δεν είναι πειραματισμός. Η δοκιμή, η απόδειξη, η αποκλειστικά τρισδιάστατη επιβεβαίωση δεν είναι ολοκληρωτική.

Γνώμες, συλλήψεις, θεωρίες, υποθέσεις δεν σημαίνουν επιβεβαίωση, πειραματισμό, πλήρη συνείδηση πάνω σε αυτό ή εκείνο το φαινόμενο.

Πρέπει να υπάρχει κάποια ικανότητα ανώτερη από το νου, ανεξάρτητη από το διανοητικό, ικανή να μας δώσει απ' ευθείας γνώση και εμπειρία πάνω σε οποιοδήποτε φαινόμενο.

Ο κόσμος είναι μόνο μια απατηλή μορφή που θα διαλυθεί αναμφισβήτητα στο τέλος της Μεγάλης Κοσμικής Ημέρας.

Το άτομό μου, το σώμα μου, οι φίλοι μου, τα πράγματα, η οικογένειά μου κ.λ.π. είναι κατά βάθος αυτό που οι Ινδοστανοί ονομάζουν «Μάγια», η αυταπάτη, μάταιες διανοητικές μορφές που αργά ή γρήγορα θα ελαττωθούν σε κοσμική σκόνη.

Οι συναισθηματισμοί μας, τα πιο αγαπημένα όντα που μας περιτριγυρίζουν κ.λ.π. είναι απλές διανοητικές μορφές που δεν έχουν πραγματική ύπαρξη.

Ο διανοητικός δυαδισμός όπως η απόλαυση και ο πόνος, ο έπαινος και η μομφή, ο θρίαμβος και η ήττα, τα πλούτη και η αθλιότητα αποτελούν τον οδυνηρό μηχανισμό του νου.

Δεν μπορεί να υπάρξει η αυτοϊδέα και η πραγματική ευτυχία μέσα μας όσο θα είμαστε σκλάβοι του νου.

Κανείς δεν μπορεί να αναπτύξει την αυτοϊδέα όσο είναι σκλάβος του νου. Αυτό που είναι το Πραγματικό δεν είναι ζήτημα κενών υποθέσεων ή ξένων ιδεών αλλά απ' ευθείας εμπειρίας.

Όποιος ελευθερώνεται από το διανοητικό μπορεί να πειραματισθεί και να αισθανθεί ένα στοιχείο που μεταμορφώνει ριζικά.

Όταν απελευθερωνόμαστε από το νου, αυτός μετατρέπεται σε ένα εύπλαστο, ελαστικό και χρήσιμο όχημα μέσα από το οποίο εκφραζόμαστε.

Η ανώτερη Λογική μας προσκαλεί να σκεφτούμε ότι το να χειραφετηθούμε από το νου ισοδυναμεί, εκ των πραγμάτων, με το ξύπνημα της συνείδησης, με το να πάψουμε να είμαστε αυτόματα.

Αλλά ας πάμε στην ουσία: ποιος ή τι είναι αυτό που πρέπει να ελαφρώσει από τις βασανιστικές ξένες ιδέες; Καταλήγει αυτονόητο να απαντήσουμε στους ερωτώντες λέγοντας: Η συνείδηση! Αυτό που υπάρχει από ψυχή μέσα μας είναι αυτό που μπορεί και πρέπει να ελευθερωθεί.

Οι ξένες ιδέες της ψευτολογιοτεχνίας χρησιμεύουν μόνο για να μας πικράνουν την ύπαρξη. Η αυθεντική ευτυχία είναι δυνατή μόνο όταν χειραφετούμαστε από το διανοητικό.

Πλην όμως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει ένα τεράστιο εμπόδιο για αυτή την επιθυμητή απελευθέρωση της συνείδησης, θέλω να αναφερθώ στην τρομερή μάχη των αντιθέσεων. Η Ουσία ή Συνείδηση ζει, δυστυχώς μπουλιτισμένη μέσα στον μεγαλοπρεπή διανοητικό δυαδισμό των αντιθέτων και όχι, καλό και κακό. Ψηλό και χαμηλό, δικό μου και δικό σου, ευχαρίστηση και πόνος, ευαρέσκεια και δυσαρέσκεια κ.λ.π. φωτισμένο από κάθε άποψη καταλήγει ξεκάθαρο να καταλάβουμε σε βάθος ότι όταν σταματά η θύελλα των δανεισμένων ιδεών στον ωκεανό του νου και τελειώνει η μάχη των αντιθέτων, η Ουσία δραπετεύει, βυθίζεται σε Εκείνο που είναι το Πραγματικό και αναβλύζει με όλη της την μεγαλοπρέπεια η αυτοϊδέα, η ιδέα-σπόρος.

ΜΟ-ΤΣΑΟ

Η κινέζικη λέξη «ΜΟ» σημαίνει σιωπηλό ή γαλήνιο, «ΤΣΑΟ» σημαίνει να συλλογιστείς και να παρατηρήσεις. Γι' αυτό ΜΟ-ΤΣΑΟ μπορεί να μεταφραστεί σαν γαλήνιος συλλογισμός και γαλήνια παρατήρηση.

Το δύσκολο και κοπιαστικό είναι να καταφέρεις απόλυτη διανοητική σιωπή σε όλα τα επίπεδα του υποσυνειδήτου.

Το να πετύχουμε ησυχία και σιωπή στο απλό επιφανειακό διανοητικό επίπεδο, ή σε κάμποσα υποσυνειδήτα διαμερίσματα, δεν είναι αρκετό γιατί η ουσία συνεχίζει να είναι μπλεγμένη ανάμεσα στον βυθισμένο παρασυνειδητό και ασυνειδητό δυαδισμό.

Ο λευκός νους είναι κάτι υπερβολικά επιφανειακό, κούφιο και διανοητικό. Χρειαζόμαστε γαλήνιο συλλογισμό εάν στ' αλήθεια θέλουμε να καταφέρουμε την απόλυτη ησυχία και σιωπή του νου.

Πλην όμως καταλήγει σαφές να καταλάβουμε ότι στον αγνό γνωστικισμό, οι όροι γαλήνη και συλλογισμός έχουν πολύ πιο βαθιές έννοιες και τέλος πρέπει να κατανοηθούν μέσα στις ειδικές σημασίες τους.

Το αίσθημα της γαλήνης απλώνεται σε αυτό που κανονικά γίνεται αντιληπτό σαν ηρεμία ή ησυχία, πλέκει μια υπερθετική κατάσταση που βρίσκεται πιο πέρα από τους συλλογισμούς, επιθυμίες, αντιθέσεις και λέξεις. Προσδιορίζει μια κατάσταση έξω από την θορυβώδη κοσμικότητα.

Κατά τον ίδιο τρόπο, η έννοια του συλλογισμού βρίσκεται πιο μακριά από αυτό που πάντα είναι κατανοητό σαν θεώρηση ενός προβλήματος ή ιδέας. Δεν εμπλέκεται εδώ διανοητική δραστηριότητα ή σκεπτικιστική θεώρηση, αλλά ένα είδος αντικειμενικής συνείδησης σαφούς και ανακλαστικής, πάντα φωτισμένης στην ίδια της την εμπειρία.

Γι' αυτό «γαλήνιο» είναι εδώ η γαλήνη της μη σκέψης και «συλλογισμός» σημαίνει συνείδηση έντονη και σαφής.

Γαλήνιος συλλογισμός είναι η σαφής συνείδηση στην ησυχία της μη σκέψης.

Όταν βασιλεύει η τέλεια γαλήνη, επιτυγχάνεται η βαθειά αληθινή φώτιση.

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΜΕΝΟΣ ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΝΟΥΣ

Στην διανοητική δυναμική είναι επείγον να ξέρουμε πως και γιατί λειτουργεί ο νους. Μόνο λύνοντας το πώς και το γιατί, μπορούμε να κάνουμε το νου ένα χρήσιμο εργαλείο.

Η διανοητική ελευθερία είναι δυνατή μόνο με βάση την κατανόηση, αντίληψη και γνώση των διαφόρων λειτουργιών του νου.

Μόνο γνωρίζοντας τους διάφορους μηχανισμούς του νου, θα μπορέσουμε να απελευθερωθούμε απ' αυτόν για να τον κάνουμε ένα χρήσιμο εργαλείο.

Είναι απαραίτητο να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας εάν στ' αλήθεια θέλουμε να ελέγξουμε τον ίδιο μας το νου με πλήρη τρόπο.

Ο Ιπποκράτης, ο μεγάλος γιατρός, ήταν ένας από τους κλασσικούς δάσκαλους του νου.

Ο ανθρώπινος νους είναι εξαρτώμενος.

Η θέληση χωρίς αλυσίδες είναι δυνατή μόνο διαλύοντας το εγώ. Ο νους πρέπει να μετατραπεί σε έναν μηχανισμό υπάκουο στον άνθρωπο. Η ωριμότητα αρχίζει όταν δεχόμαστε την πραγματικότητα ότι ο ανθρώπινος νους είναι εξαρτώμενος.

Είναι δυνατόν να πετύχουμε την απελευθέρωση του νου αν ανακαλύψουμε την εξυπνάδα που κατέχει. Χρειαζόμαστε πλήρη νου αντί για διασκορπισμένο νου.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

Η επανάσταση του διαλογισμού μας επιτρέπει να φτάσουμε μέχρι τις κορυφές της φώτισης.

Πρέπει να διαφοροποιούμε μεταξύ ενός νου που βρίσκεται ήσυχος και ενός νου που έχουμε ησυχάσει με το ζόρι.

Πρέπει να διαφοροποιούμε μεταξύ ενός νου που βρίσκεται σε σιωπή και ενός νου που έχουμε σωπάσει βίαια.

Όταν ο νους είναι ησυχασμένος με το ζόρι, πραγματικά δεν είναι ήσυχος, είναι φημωμένος βίαια και στα πιο βαθιά επίπεδα της διανοήσεως υπάρχει ολόκληρη θύελλα.

Όταν ο νους είναι ησυχασμένος βίαια, πραγματικά δεν είναι σε σιωπή και στο βάθος αναφωνεί και φωνάζει και απελπίζεται.

Είναι αναγκαίο να τελειώνουμε με τις τροποποιήσεις της νοητικής αρχής στην διάρκεια του διαλογισμού.

Όταν η νοητική αρχή μένει κάτω από τον έλεγχό μας, η φώτιση έρχεται σε μας αυθόρμητα.

Ο Διανοητικός έλεγχος μας επιτρέπει να καταστρέψουμε τα σίδηρα που έχει δημιουργήσει ο νους. Για να καταφέρουμε την ηρεμία και την σιωπή του νου, είναι αναγκαίο να ξέρουμε να ζούμε από στιγμή σε στιγμή, να ξέρουμε να εκμεταλλευόμαστε κάθε στιγμή, χωρίς να κάνουμε δόσεις την στιγμή.

Πάρε όλα από κάθε στιγμή, διότι κάθε στιγμή είναι γιος της γνώσης, κάθε στιγμή είναι απόλυτο, αγνό και σημαντικό. Η στιγμιαιότητα είναι το ειδικό χαρακτηριστικό των γνωστικών. Εμείς αγαπάμε την φιλοσοφία της κάθε στιγμής.

Ο Δάσκαλος Ουμμόν είπε στους μαθητές του:

«Αν περπατάτε να περπατάτε. Αν κάθεστε καθίστε, όμως μην αμφιταλαντεύεστε».

Μια πρώτη μελέτη στην τεχνική του διαλογισμού είναι ο προθάλαμος αυτής της θεϊκής ειρήνης που ξεπερνάει κάθε γνώση.

Ο πιο ανυψωμένος τρόπος σκέψης είναι η μη σκέψη. Όταν καταφέρουμε την ηρεμία και την σιωπή του νου, το εγώ με όλα τα πάθη του, επιθυμίες, ορέξεις, φόβους, στοργές κ.λ.π. απουσιάζει.

Μόνο με την απουσία του εγώ μπορεί η ουσία του νου (ΜΠΟΥΔΑΤΑ) να αφυπνιστεί για να ενωθεί με τον Εσώτερο και να μας φέρει στην έκσταση.

Ψεύτικό είναι αυτό που λέει η σχολή μαύρης μαγείας του Σουμπούμπ ότι η μονάδα, η μεγάλη πραγματικότητα εισχωρεί μέσα σε εκείνον που ακόμα δεν κατέχει τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι.

Αυτό που εισχωρεί μέσα στους φανατικούς οπαδούς του Σουμπούμπ, είναι σκοτεινές οντότητες που εκφράζονται σε αυτούς με χειρονομίες, δράσεις, κτηνώδεις και παράλογες λέξεις. Αυτοί οι άνθρωποι δαιμονίζονται από τους σκοτεινούς

Η ηρεμία και η σιωπή του νου έχει μόνο ένα στόχο: Να απελευθερώνει την Ουσία από το νου, για να μπορεί αυτή ενωμένη με την μονάδα ή Εσώτερο (Ίντιμο), να πειραματισθεί αυτό που εμείς ονομάζουμε αλήθεια.

Στην διάρκεια της έκστασης και στην απουσία του εγώ μπορεί η ουσία να ζήσει ελεύθερα στον κόσμο της ομίχλης της φωτιάς, πειραματιζόμενη την αλήθεια.

Όταν ο νους βρίσκεται σε παθητική και αντιληπτική κατάσταση, απολύτως ήρεμος και σε σιωπή τότε απελευθερώνεται το μπουδάτα ή ουσία από τον νου και έρχεται η έκσταση.

Η ουσία βρίσκεται πάντα μποτιλιαρισμένη μέσα στην πάλη των αντιθέτων. Όμως όταν η πάλη τελειώσει και η ηρεμία και η σιωπή είναι απόλυτες, η ουσία μένει ελεύθερη και η μποτίλια κομματιασμένη.

Όταν εξασκούμε τον διαλογισμό το νου μας τον ληστεύουν πολλές αναμνήσεις, επιθυμίες, πάθη, προβληματισμοί κ.λ.π.

Πρέπει να αποφεύγουμε την σύγκρουση μεταξύ της προσοχής και της απροσεξίας. Υπάρχει σύγκρουση μεταξύ της απροσεξίας και της προσοχής, όταν πολεμάμε εναντίον αυτών των ληστών του νου. Το εγώ είναι αυτό που προβάλλει τους προαναφερόμενους ληστές. Όπου υπάρχει σύγκρουση δεν υπάρχει ηρεμία ούτε σιωπή.

Πρέπει να ακυρώνουμε τον προβάλλοντα μέσω της αυτοπαρατήρησης και της κατανόησης. Εξετάστε κάθε εικόνα, κάθε ανάμνηση, κάθε σκέψη που φτάνει στο νου. Να θυμηθείτε ότι κάθε σκέψη έχει δύο πόλους: τον θετικό και τον αρνητικό.

Το να εισέλθεις και να βγεις είναι δυο όψεις του ίδιου πράγματος, τραπεζαρία και τουαλέτα, το ψηλό και το χαμηλό, το ευχάριστο και το δυσάρεστο κ.λ.π. είναι πάντα οι δύο πόλοι του ίδιου πράγματος.

Εξετάστε τους δύο πόλους της διανοητικής μορφής που φτάνει στον νου.

Να θυμηθείτε ότι μόνο μέσω της μελέτης των πολικοτήτων φτάνουμε στην σύνθεση.

Κάθε διανοητική μορφή μπορεί να εξαλειφεται μέσω της σύνθεσης. Για παράδειγμα:

Παρουσιάζεται η ανάμνηση της αρραβωνιαστικιάς, είναι όμορφη; Να σκεπτόμαστε ότι η ομορφιά είναι το αντίθετο της ασχήμιας, και αν είναι όμορφη στην νεότητα, στα γηρατειά θα είναι άσχημη. Σύνθεση: δεν αξίζει τον κόπο να την σκεπτόμαστε, είναι μια αυταπάτη, ένα λουλούδι που θα μαραθεί αναπόφευκτα.

Στην Ινδία αυτή η αυτοπαρατήρηση και μελέτη ονομάζεται Πρατουάπα.

Τα πουλιά-σκέψεις πρέπει να περνάνε από το χώρο του δικού μας νου σε διαδοχική παρέλαση, χωρίς όμως να αφήνουν κανένα ίχνος.

Η άπειρη λιτανεία σκέψεων που προβάλλει το εγώ στο τέλος εξαντλείται και τότε ο νους μένει ήρεμος και σε σιωπή.

Ένας μεγάλος αυτοπραγματοποιημένος δάσκαλος είπε: «Μόνο όταν ο προβάλλων, δηλαδή το εγώ, απουσιάζει τελείως εμφανίζεται η σιωπή, που δεν είναι παράγων του νου. Αυτή η σιωπή είναι ανεξάντλητη, δεν είναι του χρόνου, είναι το άπειρο. Μόνο τότε έρχεται εκείνο που Είναι».

Όλη αυτή η τεχνική περιλαμβάνεται σε δύο αρχές:

A) Βαθύς στοχασμός.

B) Τρομερή ηρεμία.

Αυτή η τεχνική του διαλογισμού με την μη σκέψη της, βάζει να δουλεύει το πιο κεντρικό μέρος του νου, αυτό που προκαλεί την έκσταση.

Να θυμηθείτε ότι το κεντρικό μέρος του νου είναι αυτό που ονομάζεται μπουδάτα, η ουσία, η συνείδηση...

Όταν το μπουδάτα αφυπνισθεί μένουμε φωτισμένοι, χρειαζόμαστε την αφύπνιση του μπουδάτα ή συνείδησης.

Ο γνωστικός μαθητής μπορεί να κάνει πρακτική καθισμένος με τον δυτικό ή με τον ανατολίτικο τρόπο¹.

Συμβουλεύεται να γίνει η πρακτική με κλειστά μάτια, για να αποφεύγουμε να μας πάρει την προσοχή μας κάτι από τον εξωτερικό κόσμο.

Συμφέρει να χαλαρώνουμε το σώμα, αποφεύγοντας προσεκτικά να μείνει κάποιος μυς σε ένταση.

Καταλήγει υπέροχο το να ξέρει κανείς να συνδυάζει έξυπνα το διαλογισμό και τον ύπνο, με σκοπό να μην τον εμποδίζει η ύλη.

Το μπουδάτα, η ουσία είναι το ψυχικό υλικό, η εσωτερική μπουδιστική αρχή, το ψυχικό υλικό ή πρώτη ύλη με την οποία θα δώσουμε μορφή στην ψυχή.

Το μπουδάτα είναι πραγματικά το μοναδικό στοιχείο που κατέχει το φτωχό διανοητικό ζώο για να φτάσει να πειραματιστεί αυτό που ονομάζεται ΑΛΗΘΕΙΑ.

Το μπουδάτα είναι το καλύτερο που έχουμε μέσα μας και αφυπνίζεται με το βαθύ εσωτερικό διαλογισμό.

Μη μπορώντας το διανοητικό ζώο να ενσαρκώσει το Είναι, λόγω του ότι ακόμη δεν κατέχει τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να εξασκήσει τον διαλογισμό για να αυτοαφυπνίσει το μπουδάτα και να γνωρίσει την αλήθεια.

Ο Ιησούς, ο θεϊκός Δάσκαλος είπε: «Γνωρίστε την αλήθεια, και αυτή θα σας ελευθερώσει».

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Ο Ισάν έστειλε στον δάσκαλο Κουσέν έναν καθρέπτη. Ο Κουσέν τον έδειξε στους καλόγερους και είπε:

«Αυτός είναι ο καθρέπτης του Ισάν ή ο δικός μου; Εάν λέτε ότι είναι του Ισάν, πως μπορεί να βρίσκεται στα χέρια μου; εάν λέτε ότι είναι δικός μου, μήπως δεν τον έχω πάρει από τον Ισάν; μίλα, μίλα αλλιώς θα τον κάνω κομμάτια».

Οι καλόγεροι δεν μπόρεσαν να περάσουν ανάμεσα από αυτά τα δύο αντίθετα και ο δάσκαλος έκανε τον καθρέπτη κομμάτια.

Είναι αδύνατη η έκσταση, ενώ η ουσία βρίσκεται μποτιλιαρισμένη ανάμεσα στα αντίθετα.

¹ Καθισμένος σε πολυθρόνα ή σταυροπόδι.

Στην εποχή της Βαβυλώνας ήρθε στον κόσμο ο μπόδισάτβα του αγιότατου Ασιάτα Σιεμάς, ενός μεγάλου αβατάρα.

Ο Μπόδισάτβα δεν ήταν πεσμένος και όπως όλοι οι Μπόδισάτβας είχε κανονικά ανεπτυγμένα τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι.

Όταν έφθασε στην υπεύθυνη ηλικία, έφτασε στο βουνό Βερινιάνα και μπήκε σε μια σπηλιά.

Λέει η παράδοση ότι έκανε τρεις φοβερές νηστείες 40 ημερών η κάθε μία συνοδευόμενη με σκόπιμες και θεληματικές ταλαιπωρίες.

Την πρώτη νηστεία την αφιέρωσε στην προσευχή και τον διαλογισμό.

Την δεύτερη νηστεία την αφιέρωσε στο να ξανακοιτάξει όλη την παρούσα ζωή του και τις προηγούμενες.

Η τρίτη νηστεία υπήρξε αποφασιστική, την αφιέρωσε στο να τελειώσει με τον μηχανικό συνδυασμό του νου. Δεν έτρωγε και έπινε μόνο νερό και κάθε μισή ώρα έβγαζε δυό τρίχες από το στήθος του.

Υπάρχουν δύο είδη μηχανικού συνδυασμού που αποτελούν την βάση των αντιθέτων:

A) Μηχανικός συνδυασμός ιδεών, λέξεων, εκφράσεων κ.λ.π.

B) Μηχανικός συνδυασμός εικόνων, μορφών, πραγμάτων, προσώπων κ.λ.π.

Μια ιδέα συνδυάζεται με μια άλλη, μια λέξη με μια άλλη, μια έκφραση με μια άλλη και έρχεται η πάλη των αντιθέτων.

Ένας άνθρωπος συνδυάζεται με έναν άλλον, η ανάμνηση κάποιου έρχεται στον νου, μια εικόνα συνδυάζεται με μια άλλη, μια μορφή με μια άλλη και συνεχίζεται η πάλη των αντιθέτων.

Ο Μπόδισάτβα του αβατάρα Ασιάτα Σιεμάς υποφέροντας αμίλητα και νηστεύοντας 40 ημέρες, ταλαιπωρώντας τον εαυτό του τρομακτικά, βυθισμένος σε βαθύ εσωτερικό διαλογισμό, κατάφερε την διάλυση του νοητικού μηχανισμού, και ο νους του έμεινε επίσημα ήρεμος και σε μεγαλοπρεπή σιωπή.

Το αποτέλεσμα ήταν η έκσταση με την ενσάρκωση του πραγματικού του Είναι. ο Ασιάτα Σιεμάς πραγματοποίησε στην Ασία ένα μεγάλο έργο ιδρύοντας μοναστήρια και εγκαθιστώντας παντού κυβερνήτες με αφυπνισμένη συνείδηση. Αυτός ο Μπόδισάτβα μπόρεσε να ενσαρκώσει το πραγματικό του Είναι, κατά την διάρκεια του διαλογισμού, λόγω του ότι είχε τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι.

Εκείνοι που δεν έχουν τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι, δεν μπορούν να καταφέρουν να λειτουργήσει ή να ενσαρκώσουν μέσα τους το Θείο ή το Είναι, όμως μπορούν να απελευθερώσουν την Ουσία για να ενωθεί με το Είναι και να συμμετέχει στην έκστασή του.

Στην κατάσταση της έκστασης μπορούμε να μελετήσουμε τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου.

Πρέπει να μελετήσουμε τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου ενώ έρχεται ο λειτουργός: ο Εσώτερος, το Είναι.

Μόνο κατά την απουσία του εγώ μπορούμε να πειραματισθούμε την ευτυχία του Είναι. Μόνο κατά την απουσία του εγώ έρχεται η έκσταση.

Όταν καταφέρουμε την διάλυση του νοητικού μηχανισμού, έρχεται αυτό που οι ανατολίτες ονομάζουν: η έκρηξη της σακούλας, διακοπή του κενού. Τότε υπάρχει μια κραυγή χαράς, διότι η Ουσία (το μπουδάτα) έχει ξεφύγει από την πάλη των αντιθέτων και τώρα συμμετέχει στην επικοινωνία των αγίων.

Μόνο αν πειραματισθούμε την έκσταση, μπορούμε να γνωρίσουμε τι είναι η αλήθεια και τι η ζωή. Μόνο κατά την απουσία του εγώ απολαμβάνουμε την ευτυχία της ζωής ελεύθερης στην κίνησή της.

Όταν σε κατάσταση έκστασης μελετάμε την ζωή του Χριστού, ανακαλύπτουμε ότι μεγάλο μέρος του κοσμικού δράματος που παρίστανε ο Κύριος έμεινε άγραφο.

Πρέπει να εξασκούμε καθημερινά τον γνωστικό διαλογισμό. Μπορούμε να τον εξασκούμε μόνοι ή με άλλους.

Η τεχνική του διαλογισμού που έχουμε διδάξει σε αυτό το μήνυμα, πρέπει να δοθεί σε όλα τα γνωστικά Lumisial σαν μια υποχρέωση, μετατρέποντας τα Lumisial σε κέντρα διαλογισμού. Όλοι οι γνωστικοί αδελφοί πρέπει να κάθονται να διαλογίζονται σε ομάδες.

Όλη η γνωστική ομάδα πρέπει να εξασκεί αυτή την τεχνική του διαλογισμού μαζί με τις τελετουργίες.

Επίσης μπορεί και πρέπει να εξασκηθεί η τεχνική του διαλογισμού στο σπίτι καθημερινά. Εκείνοι που μπορούν να βγαίνουν βόλτα στην εξοχή, πρέπει να το κάνουν για να διαλογιστούν στην σιωπή του δάσους.

Βασισμένοι σε αυτά τα μηνύματα και σε αυτή την διδασκαλία, είναι αναγκαίο να βάλουμε στο πρόγραμμα λειτουργίας των γνωστικών Lumisial την τεχνική του διαλογισμού. Παραδίδουμε στα Lumisial την μοναδική τεχνική που πρέπει να γίνει δεκτή σε αυτά.

Θα ήταν ψέμα να βεβαιώναμε ότι η μεγάλη πραγματικότητα μπορεί να λειτουργήσει μέσα σε ένα άτομο, που δεν κατέχει τα υπαρξιακά σώματα του Είναι.

Είναι ηλίθιο να βεβαιώνουμε ότι η μεγάλη πραγματικότητα μπορεί να μπει μέσα σε κάποιον (όπως λένε οι σκοτεινοί του Σουμπούμπ) δήθεν για να διώχνει έξω από εμάς τις ζωικές ενστικτώδεις, βυθισμένες οντότητες που αποτελούν το πολλαπλό εγώ.

Επαναλαμβάνουμε:

Η Μεγάλη Πραγματικότητα δεν μπορεί να μπει μέσα σε εκείνους που δεν κατέχουν τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι. μόνο με το Μαϊτούνα (Σεξουαλική Μαγεία) μπορούμε να δημιουργούμε τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι.

Ο μεγάλος αβατάρας Ασιάτα Σιεμάς μπόρεσε να ενσαρκωθεί στο μποδισάτβα του, όταν αυτός βρισκόταν με το νου σε απόλυτη ηρεμία και σιωπή λόγω του ότι ήδη κατείχε τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι από αρχαίες ενσαρκώσεις.

Είναι αναγκαίο επίσης να διευκρινίσουμε ότι μετά την έκσταση, αν και λαμβάνεται μια τρομερά δυνατή ενέργεια, το εγώ δεν διαλύεται όπως πιστεύουν πολλοί μαθητές του αποκρυφισμού.

Η Διάλυση του εγώ είναι δυνατή μόνο με βάση την βαθύτερη κατανόηση και την αδιάκοπη καθημερινή δουλειά πάνω στον εαυτό μας από στιγμή σε στιγμή.

Εξηγούμε όλα αυτά για να μην συγχέετε τον γνωστικό διαλογισμό με τις σκοτεινές πρακτικές του Σουμπούμπ και από άλλες σχολές μαύρης μαγείας.

Όταν ένας μυστικιστής καταφέρει την έκσταση, αισθάνεται όταν επιστρέφει στο φυσικό σώμα του την επείγουσα ανάγκη να δημιουργήσει τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι και τον απερίγραπτο πόθο να διαλύσει το εγώ.

Η έκσταση δεν είναι μια νεφελώδης κατάσταση, αλλά μια υπερβατική κατάσταση έκπληξης, συνδυασμένη με μια τέλεια διανοητική διαύγεια.

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥ

Είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να απελευθερωνόμαστε κάθε φορά όλο και περισσότερο από το νου. Ο νους είναι πραγματικά μπουντρούμι, μια φυλακή στην οποία όλοι βρισκόμαστε φυλακισμένοι. Χρειάζεται να δραπετεύσουμε από αυτή την φυλακή αν πραγματικά θέλουμε να ξέρουμε τι πράγμα είναι η ελευθερία. Αυτή η ελευθερία που δεν είναι του χρόνου, αυτή η ελευθερία που δεν είναι του νου. Πρώτα απ' όλα πρέπει να θεωρούμε το νου σαν κάτι που δεν είναι το ΕΙΝΑΙ. Δυστυχώς οι άνθρωποι είναι πολύ ταυτισμένοι με το νου, λένε «σκέφτομαι», αισθάνονται να είναι νους.

Υπάρχουν σχολές που αφοσιώνονται στο να δυναμώνουν το νου, δίνουν μαθήματα δι' αλληλογραφίας, διδάσκουν πώς να αναπτύσσεται η νοητική δύναμη κ.λ.π. Όλα αυτά είναι παράλογα, το σωστό δεν είναι να δυναμώνουμε τα σίδερα της φυλακής στην οποία βρισκόμαστε. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να καταστρέψουμε αυτά τα σίδερα για να γνωρίσουμε την πραγματική ελευθερία, που όπως σας έλεγα δεν είναι του χρόνου. Ενώ βρισκόμαστε μέσα στην φυλακή του διανοητικού θα είμαστε ανίκανοι να πειραματιστούμε την αληθινή ελευθερία, που όπως σας έλεγα δεν είναι του χρόνου. Όσο βρισκόμαστε στην φυλακή του διανοητικού θα είμαστε ανίκανοι να πειραματιστούμε την αληθινή ελευθερία.

Ο νους στον εαυτό του είναι μια φυλακή πολύ οδυνηρή, κανένας μέχρι τώρα δεν έγινε ευτυχής με το νου. Πότε έχετε γνωρίσει τον πρώτο ευτυχισμένο άνθρωπο με το νου; ο νους κάνει δυστυχισμένα όλα τα πλάσματα, τα κάνει κακόμοιρα. Οι πιο ευχάριστες στιγμές που έχουμε ζήσει στην ζωή μας, έχουν έρθει με την απουσία του νου, έχει συμβεί για μια στιγμή, ναι, αλλά δεν θα μπορούσαμε να το ξεχάσουμε ποτέ πια. Σε αυτό το δευτερόλεπτο έχουμε γνωρίσει το τι είναι η ευτυχία, αλλά αυτό έχει διαρκέσει ένα δευτερόλεπτο μόνο. Ο νους δεν ξέρει τι πράγμα είναι η ευτυχία, αυτός είναι μια φυλακή.

Πρέπει τότε να μάθουμε να κυριαρχούμε στο νου, όχι του άλλου αλλά τον δικό μας, να τον υποτάξουμε αν θέλουμε να απελευθερωθούμε από αυτόν. Είναι απαραίτητο, γίνεται αναγκαίο να μάθουμε να κοιτάμε το νου σαν κάτι που πρέπει να υποτάξουμε, σαν κάτι, ας πούμε, που χρειάζεται να εξημερώσουμε. Ας θυμηθούμε τον Θεϊκό Δάσκαλο Ιησού, μπαίνοντας στην Θεία Ιερουσαλήμ ανεβασμένο στο γαίδαρό του την Κυριακή των Βαΐων. Αυτός ο γάιδαρος είναι ο νους που πρέπει να τον υποτάξουμε, πρέπει να ανέβουμε σε αυτόν, και όχι αυτός να ανέβει σε εμάς.

Δυστυχώς οι άνθρωποι είναι θύματα, ο γάιδαρος ανεβαίνει απάνω στους ανθρώπους, οι καημένοι οι άνθρωποι δεν ξέρουν να καβαλήσουν σ' αυτόν. Είναι ένας γάιδαρος, ως πούμε αρκετά αδέξιος, και πρέπει να τον κυριαρχούμε αν αληθινά θέλουμε να ανέβουμε σ' αυτόν.

Κατά την διάρκεια του διαλογισμού πρέπει να συνομιλούμε με τον νου εάν κάποια απορία τον διαπερνά, χρειάζεται να κάνουμε ανατομία στην απορία. Όταν μια απορία την έχουμε μελετήσει σωστά, όταν της έχουμε κάνει ανατομία δεν αφήνει στην μνήμη μας κανένα ίχνος, εξαφανίζεται. Αλλά όταν αυτή η απορία επιμένει, όταν εμείς θέλουμε μόνο να την πολεμάμε αδιάκοπα, τότε δημιουργείται μέσα μας μια σύγκρουση. Οποιαδήποτε απορία είναι εμπόδιο για τον διαλογισμό.

Το να αρνηθούμε τις απορίες δεν είναι τρόπος για να τις εξαλείψουμε, αλλά το να κάνουμε ανατομία για να δούμε τι είναι αυτό το πραγματικό που κρύβουν. Οποιαδήποτε απορία που επιμένει στον νου γίνεται εμπόδιο για τον διαλογισμό. Τότε πρέπει να την αναλύσουμε, να την τεμαχίσουμε, να ελαττώσουμε σε σκόνη την απορία, όχι μαχόμενοι, όχι επαναλαμβάνω, αλλά ανοίγοντάς την με το σκαρπέλο της αυτοκριτικής, κάνοντάς της μια αυστηρή ανατομία, αμείλικτα. Μόνο έτσι θα ανακαλύψουμε τι είναι αυτό που ήταν σημαντικό στην απορία και τι ήταν αυτό που δεν ήταν σημαντικό, και τι ήταν αυτό που ήταν πραγματικό στην απορία και τι μη πραγματικό. Έτσι λοιπόν οι απορίες μερικές φορές χρησιμεύουν για να ξεκαθαρίζουμε ιδέες. Όταν αφαιρούμε μια απορία διαμέσου της αυστηρής ανάλυσης, όταν της κάνουμε ανατομία, ανακαλύπτουμε μία αλήθεια. Από αυτήν την αλήθεια έρχεται κάτι πιο βαθύ, περισσότερη σοφία.

Τότε η σοφία επεξεργάζεται πάνω στην βάση της άμεσης εμπειρίας, επάνω στην ειδική πείρα, πάνω στην βάση του βαθιού διαλογισμού. Υπάρχουν φορές που χρειαζόμαστε να συνομιλήσουμε με τον νου, διότι πολλές φορές όταν θέλουμε να είναι ήσυχος ο νους, όταν θέλουμε να βρίσκεται σε σιωπή, αυτός επιμένει στην βλακεία του, στην άχρηστη μωρολογία του, σε μια μάχη αντιθέσεων. Τότε είναι αναγκαίο να ερωτούμε τον νου, να του πούμε: «Ωραία, τι είναι αυτό που θέλεις νου; απάντησέ μου, εξήγησέ μου τι είναι αυτό που θέλεις;» Αν ο διαλογισμός είναι βαθύς, μπορεί να αναβλύσει σε μας μια αντιπροσωπεία. Σε αυτή την αντιπροσωπεία, σε αυτή την μορφή, σε αυτή την εικόνα είναι η απάντηση. Πρέπει τότε να συνομιλούμε με το νου και να τον κάνουμε να δει την πραγματικότητα των πραγμάτων, μέχρι να τον κάνουμε να δει ότι η απάντησή του είναι λανθασμένη. Να τον κάνουμε να δει ότι οι απασχολήσεις του είναι άχρηστες και την αιτία για την οποία είναι άχρηστες, και στο τέλος ο νους θα μείνει ήσυχος, σε σιωπή. Αλλά αν αισθανόμαστε ότι δεν αναβλύζει ακόμα η φώτιση, ότι ακόμη επιμένει σε μας η χαώδης κατάσταση, η ασυνάρτητη σύγχυση, με την μάχη και την μωρολογία του, τότε πρέπει να καλέσουμε ξανά το νου στην τάξη, να τον ερωτούμε: «Ωραία, τι είναι αυτό που θέλεις;» Να του πούμε: «Τι είναι αυτό που ψάχνεις; γιατί δεν με αφήνεις σε ησυχία; Μίλα ξεκάθαρα». Να συνομιλούμε με το νου σαν να ήταν ένα άγνωστο άτομο, διότι πραγματικά αυτός είναι ένα άγνωστο άτομο, αυτός δεν είναι το ΕΙΝΑΙ. Τότε πρέπει να του φερθούμε σαν σε άγνωστο άτομο, πρέπει να τον νουθετούμε, πρέπει να τον μαλώνουμε.

Οι μαθητές του προχωρημένου ZEN, συνηθίζουν το τζούντο, αλλά το ψυχολογικό τζούντο τους δεν το έχουν καταλάβει οι τουρίστες που φτάνουν στην Ιαπωνία. Αν βλέπαμε παραδείγματος χάριν τους Μοναχούς να κάνουν Τζούντο, καθώς μάχονται μεταξύ τους φαίνονται σαν ασκήσεις απλώς φυσικές αλλά δεν είναι. Όταν αυτοί κάνουν τζούντο σχεδόν δεν αντιλαμβάνονται το φυσικό σώμα, η μάχη τους κατευθύνεται πραγματικά στο να κυριαρχούν στον δικό τους νου. Το τζούντο στο οποίο βρίσκονται μαχόμενοι είναι εναντίον του νου του καθενός. Έτσι λοιπόν το ψυχολογικό τζούντο έχει σαν στόχο να υποτάξει το νου, να του φερθούμε επιστημονικά, τεχνικά με σκοπό να τον υποτάξουμε. Δυστυχώς οι Δυτικοί που βλέπουν μόνο την φλούδα του τζούντο, όπως πάντα επιφανειακοί και ανόητοι, έπαιρναν το τζούντο σαν προσωπική υπεράσπιση, ξέχασαν τις αρχές ZEN και ΤΣΑΝΓΚ και αυτό έγινε πραγματικά αξιοθρήνητο. Είναι κάτι πολύ παρόμοιο με αυτό που συνέβη με το Ταρώ. Εσείς ξέρετε ότι μέσα στο Ταρώ βρίσκεται όλη η αρχαία σοφία, ξέρετε ότι στο Ταρώ βρίσκονται όλοι οι κοσμικοί νόμοι της φύσης. Παραδείγματος χάριν, σε ένα άτομο που μιλάει εναντίον της Σεξουαλικής Μαγείας, μιλάει εναντίον του ΑΡΚΑΝΟ 9 του Ταρώ και γι' αυτό βάζει επάνω του ένα τρομερό Κάρμα. Ένα άτομο που μιλάει υπέρ του δόγματος της εξέλιξης και θέλει να σκλαβώνει τους νόες των άλλων μέσα στο δόγμα της εξέλιξης, παραβαίνει το νόμο του ΑΡΚΑΝΟ 10 του Ταρώ και έτσι διαδοχικώς. Το Ταρώ είναι το πατρών του μεγέθους για όλους, όπως το είπα στο βιβλίο μου με τίτλο «Το μυστήριο της Χρυσής Άνθισης». Τελειώνω λέγοντας ότι οι συγγραφείς είναι ελεύθεροι να γράφουν ότι θέλουν, πολύ ελεύθεροι, αλλά να μην ξεχνούν το πατρών του μεγέθους που είναι το Ταρώ, το Χρυσό Βιβλίο, αν δεν θέλουν να παραβιάζουν τους κοσμικούς νόμους και να πέφτουν κάτω από το νόμο της ΚΑΤΑΝΘΙΑΣ (είναι το ανώτερο Κάρμα).

Ωραία, μετά από αυτή την μικρή έκθεση θέλω να σας πω ότι το Ταρώ το τόσο ιερό, τόσο σοφό μετατράπηκε στο παιχνίδι του πόκερ, στα διάφορα παιχνίδια των χαρτιών που υπάρχουν για να διασκεδάζουν οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι ξέχασαν τους νόμους του τις αρχές του. Οι ιερές πισίνες των ναών της αρχαιότητας, ναοί των μυστηρίων, μετατράπηκαν σήμερα στις πισίνες για κολυμβητές. Η ταυρομαχία βαθιά επιστήμη, ταυρική επιστήμη των αρχαίων Μυστηρίων του Ποσειδώνας στην Ατλαντίδα, έχασε τις αρχές της και μετατράπηκε σήμερα σε ένα χυδαίο τσίρκο για όλους.

Έτσι λοιπόν δεν είναι παράξενο ότι το τζούντο ZEN και ΤΣΑΝΓΚ, που έχει σαν στόχο ακριβώς να υποτάσσει τον ιδιαίτερο νου σε κάθε μία από τις κινήσεις και στάσεις του έχει εκφυλιστεί. Έχει χάσει τις αρχές του στον Δυτικό κόσμο και έχει μετατραπεί σε κάτι βέβηλο που χρησιμοποιείται σήμερα μόνο για την προσωπική υπεράσπιση. Ας κοιτάξουμε την ψυχολογική άποψη του τζούντο. Αλλά δεν θέλω να σας πω ότι θα σας διδάξω φυσικό τζούντο, διότι ούτε και εγώ ο ίδιος το ασκώ, αλλά θα σας διδάξω ένα ψυχολογικό τζούντο. Χρειάζεται να κυριαρχούμε στο νου, ο νους πρέπει να υπακούει, πρέπει να τον νουθετούμε δυνατά για να μας υπακούει.

Πως είναι δυνατόν να είμαστε σε μια πρακτική διαλογισμού, στις στιγμές που ψάχνουμε την γαλήνη, την σιωπή, όμως ο νους επιβάλλεται, δεν θέλει να είναι ήρεμος, πρέπει να τον ρωτάμε, πρέπει να τον νουθετούμε, πρέπει να τον μαστιγώνουμε, να τον κάνουμε να υπακούει, είναι ένας πεισματάρης γάιδαρος, αδέξιος, που πρέπει να τον υποτάσσουμε.

Αυτό δεν το έχει διδάξει ο Κρισναμούρτι, ούτε το έχει διδάξει το ZEN ούτε το ΤΣΑΝΓΚ, αυτό που λέω ανήκει στο Δεύτερο Κόσμημα του Κίτρινου Δράκου, στο Δεύτερο Κόσμημα της ΣΟΦΙΑΣ. Μέσα στο Πρώτο Κόσμημα μπορούμε να περικλείσουμε το ZEN, αλλά το Δεύτερο Κόσμημα δεν το εξηγεί το ZEN, αν και έχει τα προλεγόμενα με το ψυχολογικό τζούντο του. Το Δεύτερο Κόσμημα περιλαμβάνει την πειθαρχία του νου, μαστιγώνοντάς τον, μαλώνοντάς τον. Ο νους είναι ένας ανυπόφορος γάιδαρος που πρέπει να εξημερώσουμε.

Έτσι λοιπόν κατά την διάρκεια του διαλογισμού πρέπει να υπολογίσουμε πολλούς παράγοντες. Αν θέλουμε να φτάσουμε στην γαλήνη και την σιωπή του νου χρειάζεται να μελετάμε την αταξία, διότι μόνο έτσι μπορούμε να εγκαταστήσουμε την τάξη. Πρέπει να ξέρουμε τί το προσεκτικό υπάρχει σε μας και τί το απρόσεκτο είναι αυτό που υπάρχει σε μας. Πάντα, όταν μπαίνουμε σε διαλογισμό, ο νους μας είναι διαιρεμένος σε δυό μέρη: το μέρος που προσέχει (το προσεκτικό μέρος) και το απρόσεκτο μέρος. Δεν είναι στο προσεκτικό μέρος που πρέπει να βάλουμε προσοχή, παρά ακριβώς σε αυτό που είναι απρόσεκτο σε εμάς. Όταν επιτυγχάνουμε να καταλάβουμε σε βάθος τι το απρόσεκτο υπάρχει σε εμάς και να μελετήσουμε τις διαδικασίες για να μετατρέπεται το απρόσεκτο σε προσεκτικό, θα έχουμε επιτύχει την γαλήνη και την σιωπή του νου. Αλλά πρέπει να είμαστε συνετοί στον διαλογισμό, να κρίνουμε τον εαυτό μας, να ξέρουμε τι απρόσεκτο υπάρχει σε μας. Χρειάζεται να γινόμαστε συνειδητοί από εκείνο το απρόσεκτο που υπάρχει σε μας.

Όταν λέω ότι πρέπει να κυριαρχούμε στο νου, αυτός που πρέπει να τον κυριαρχεί είναι η Ουσία, η Συνείδηση. Ευπνώντας Συνείδηση έχουμε περισσότερη δύναμη πάνω στο νου και τέλος γινόμαστε συνειδητοί από αυτό που υπάρχει σαν ασυνείδητο σε μας.

Γίνεται επείγον και μη αναβλητέο να κυριαρχήσουμε στον νου, να κουβεντιάσουμε μ' αυτόν, να τον κατηγορούμε, να τον μαστιγώνουμε με το μαστίγιο της θέλησης και να τον κάνουμε να υπακούει. Αυτή η διδακτική ανήκει στο Δεύτερο Κόσμημα του Κίτρινου Δράκου.

Το Βασιλικό μου Είναι, ο Σαμαέλ Αουν Βεόρ, ήταν επανενσαρκωμένο στην αρχαία Κίνα και ονομαζόμουν Τσού-Λί. Ήμουν μνημένος στο Τάγμα του Κίτρινου Δράκου και έχω διαταγές να παραδώσω τα Επτά Κοσμήματα του Κίτρινου Δράκου σε όποιον ξυπνήσει Συνείδηση ζώντας την Επανάσταση της Διαλεκτικής και επιτύχει την ολοκληρωτική Επανάσταση.

Πριν απ' όλα πρέπει να μην ταυτιζόμαστε με το νου αν πραγματικά θέλουμε να βγάλουμε το καλύτερο μέρος του Δεύτερου Κοσμήματος. Διότι αν αισθανόμαστε ότι είμαστε νους, αν λέμε: συλλογίζομαι! σκέπτομαι! τότε επιβεβαιώνουμε ένα μωρολόγο. Τότε δεν είμαστε σύμφωνοι με την Διδασκαλία του Κίτρινου Δράκου, γιατί το Είναι δεν χρειάζεται την σκέψη, γιατί το Είναι δεν χρειάζεται τον συλλογισμό. Αυτός που συλλογίζεται είναι ο νους. Το Είναι είναι το Είναι και ο λόγος να είναι το Είναι είναι το ίδιο το Είναι. Αυτό είναι που πάντα είναι, αυτό που πάντα ήταν και αυτό που πάντα θα είναι. Το Είναι είναι η ζωή που πάλλεται σε κάθε άτομο όπως πάλλεται σε κάθε Ήλιο. Αυτό που σκέπτεται δεν είναι το Είναι, όποιος συλλογίζεται δεν είναι το Είναι. Εμείς δεν έχουμε ενσαρκώσει όλο το Είναι, αλλά έχουμε ενσαρκώσει ένα μέρος του Είναι που είναι η Ουσία ή Μπουδάτα, αυτό που υπάρχει σε μας από Ψυχή, το ψυχικό υλικό. Είναι αναγκαίο αυτή η ζωντανή Ουσία να επιβληθεί πάνω στο νου.

Αυτό που αναλύει σε μας είναι τα εγώ, γιατί τα εγώ δεν είναι παρά μορφές του νου, νοητικές μορφές που πρέπει να διαλύσουμε και να ελαττώσουμε σε κοσμική σκόνη.

Μελετάμε σε αυτές τις στιγμές κάτι πολύ ειδικό. Θα μπορούσε να υπάρχει η περίπτωση να διαλύσει κάποιος τα εγώ, να τα εξαλείψει. Θα μπορούσε επίσης να υπάρχει η περίπτωση, εκτός από το να διαλύσει τα εγώ, να δημιουργήσει κάποιος ένα νοητικό σώμα. Προφανώς αποκτά διανοητική ατομικότητα, πλην όμως, πρέπει να απελευθερωθεί μέχρι και από το ίδιο το νοητικό σώμα, γιατί και το ίδιο το νοητικό σώμα, όσο τέλειο και αν είναι, συλλογίζεται επίσης, σκέπτεται επίσης και ο ανώτερος τρόπος σκέψης είναι η μη σκέψη. Όσο σκεπτόμαστε δεν βρισκόμαστε στον ανώτερο τρόπο σκέψης.

Το Είναι δεν χρειάζεται να σκέπτεται. Αυτό είναι αυτό που πάντα ήταν και αυτό που πάντα θα είναι. Έτσι λοιπόν, σε σύνθεση, πρέπει να υποτάσσουμε το νου και να τον ρωτάμε. Δεν χρειάζεται να υποτάσσουμε ξένους νόες γιατί αυτό είναι μαύρη μαγεία. Δεν χρειάζεται να κυριαρχούμε το νου κανενός γιατί αυτό είναι μαγεία του χειρότερου είδους, αυτό που χρειάζεται είναι να υποτάξουμε τον δικό μας νου και να κυριαρχήσουμε πάνω του.

Στην διάρκεια του διαλογισμού, επαναλαμβάνω, υπάρχουν δύο μέρη: αυτό που είναι προσεκτικό και αυτό που είναι απρόσεκτο. Χρειάζεται να γίνουμε συνειδητοί από αυτό που υπάρχει από απρόσεκτο σε μας. Όταν γίνουμε συνειδητοί μπορούμε να αποδείξουμε ότι το απρόσεκτο έχει πολλούς παράγοντες: αμφιβολία, υπάρχουν πολλές αμφιβολίες, είναι πολλές οι αμφιβολίες που υπάρχουν στον ανθρώπινο νου. Από πού έρχονται οι αμφιβολίες; Ας δούμε για παράδειγμα τον αθεϊσμό, τον υλισμό, τον μυστικισμό, αν τις αναλύσουμε θα δούμε ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι σκεπτικισμού, πολλές μορφές αθεϊσμού, πολλές μορφές ματεριαλισμού. Υπάρχουν άνθρωποι που ονομάζονται άθεοι υλιστές και όμως φοβούνται για παράδειγμα τις μαγείες, τις γητειές. Σέβονται την Φύση, ξέρουν να βλέπουν το Θεό στην Φύση αλλά με τον τρόπο τους. Όταν τους συζητάς για πνευματικά ή θρησκευτικά θέματα, διακηρύσσονται άθεοι υλιστές. Ο αθεϊσμός τους δεν είναι παρά μια αρχική μορφή.

Υπάρχει μια άλλη μορφή υλισμού και αθεϊσμού: αυτή του Μαρξιστικού-Λενινιστικού τύπου, δύσπιστη και σκεπτικιστική. Στο βάθος, κάτι ψάχνει αυτός ο άθεος υλιστής, απλά θέλει να εξαφανιστεί, να μην υπάρχει, να εκμηδενιστεί πλήρως, δεν θέλει να ξέρει τίποτα για την Θεϊκή Μονάδα, την μισεί. Προφανώς έτσι όπως συμπεριφέρεται, θα αποσυντεθεί όπως το θέλει, είναι γούστο του, θα πάψει να υπάρχει, θα κατέβει στους κολάσιους κόσμους, προς το κέντρο της πλανητικής βαρύτητας;. Αυτό είναι το γούστο του: να αυτοκαταστραφεί. Θα χαθεί αλλά στο βάθος θα συνεχίσει, η Ουσία θα ελευθερωθεί, θα επιστρέψει σε καινούριες εξελίξεις και θα περάσει από καινούριες πτώσεις, θα επιστρέψει πάλι και πάλι σε διάφορους κύκλους εκδήλωσης για να πέσει στον ίδιο σκεπτικισμό και υλισμό. Στο βάθος εμφανίζεται το αποτέλεσμα, ποιο είναι; όταν έρθει η μέρα που αποφασιστικά κλείνουν όλες οι πόρτες, όταν οι 3000 κύκλοι τελειώσουν, τότε αυτή η Ουσία θα απορροφηθεί στην Μονάδα και αυτή με την σειρά της θα μπει στο Συμπαντικό Πνευματικό Στήθος της Ζωής αλλά χωρίς Μαστρία. Τι θέλει πραγματικά αυτή η Ουσία; Τι ψάχνει με τον αθεϊσμό της; Ποιος είναι ο πόθος της; Ο πόθος της είναι να απορρίψει την Μαστρία, στο βάθος αυτό είναι που θέλει να καταφέρει, δεν αξιολογεί και στο τέλος καταλήγει σαν μια θεϊκή σπίθα αλλά χωρίς Μαστρία.

Οι μορφές του σκεπτικισμού είναι ποικίλες. Υπάρχουν άνθρωποι που ονομάζονται καθολικοί, αποστολικοί και ρωμαίοι και όμως στις εξωτερικεύσεις τους είναι ωμοί υλιστές και άθεοι. Αλλά πηγαίνουν στην λειτουργία τις Κυριακές, μεταλαμβάνουν και εξομολογούνται, αυτή είναι μια άλλη μορφή σκεπτικισμού.

Αν αναλύσουμε όλες τις υπάρχουσες μορφές του σκεπτικισμού και του υλισμού και αυτές που θα υπάρξουν, θα ανακαλύψουμε ότι δεν υπάρχει ένας μόνο σκεπτικισμός, δεν υπάρχει ένας μόνο υλισμός. Η αλήθεια είναι ότι είναι εκατομμύρια οι μορφές του σκεπτικισμού και του υλισμού. Εκατομμύρια, γιατί απλά είναι νοητικές, πράγματα του νου. Δηλαδή, ο σκεπτικισμός και ο υλισμός είναι του νου και όχι του Είναι.

Όταν κάποιος έχει περάσει πιο πέρα από τον νου, έχει γίνει συνειδητός της Αλήθειας που δεν είναι του χρόνου. Προφανώς δεν μπορεί να είναι ούτε υλιστής ούτε αθεϊστής.

Εκείνος που κάποια φορά άκουσε το Λόγο, βρίσκεται πιο πέρα από το χρόνο, πιο πέρα από τον νου.

Ο αθεϊσμός είναι του νου, ανήκει στον νου που είναι σαν μια βεντάλια. Όλες οι μορφές του υλισμού και του αθεϊσμού είναι τόσες και τόσο ποικίλες που μοιάζουν με μια μεγάλη βεντάλια. Αυτό που υπάρχει από πραγματικότητα βρίσκεται πιο πέρα από τον νου.

Ο αθεϊστής και ο υλιστής είναι αγνοούντες, δεν έχουν ακούσει ποτέ τον Λόγο, δεν έχουν γνωρίσει ποτέ τον Θεϊκό Λόγο, δεν έχουν μπει ποτέ στο ρεύμα του ήχου.

Στον νου κυοφορούνται ο αθεϊσμός και ο υλισμός. Είναι μορφές του νου, απατηλές μορφές που δεν έχουν καμία πραγματικότητα. Αυτό που πραγματικά είναι αληθινό δεν ανήκει στον νου, αυτό που σίγουρα είναι αληθινό βρίσκεται πιο πέρα από τον νου.

Το να ανεξαρτητοποιηθούμε από τον νου είναι σημαντικό για να γνωρίσουμε το αληθινό, όχι για να το γνωρίσουμε διανοητικά παρά για να το πειραματιστούμε αληθινά και πραγματικά.

Βάζοντας προσοχή σε αυτό που υπάρχει από απρόσεκτο μπορούμε να δούμε διάφορες μορφές σκεπτικισμού, δυσπιστίας, αμφιβολίας κ.λ.π. Όταν δούμε οποιαδήποτε αμφιβολία, οποιουδήποτε είδους, πρέπει να την διαμελίσουμε, να της κάνουμε την ανατομία για να δούμε τι είναι αυτό που θέλει στ' αλήθεια. Αφού την έχουμε διαμελίσει τελείως, η αμφιβολία εξαφανίζεται χωρίς να αφήσει κανένα ίχνος, χωρίς να αφήσει στην μνήμη ούτε το πιο ασήμαντο αποτύπωμα.

Όταν παρατηρούμε αυτό που υπάρχει από απροσεξία σε μας, βλέπουμε επίσης την μάχη των αντιθέτων στον νου. Τότε είναι που πρέπει να διαμελίζουμε αυτές τις αντιθέσεις για να δούμε τι έχουν από αλήθεια. Πρέπει επίσης να κάνουμε την ανατομία στις αναμνήσεις, συγκινήσεις, επιθυμίες και ανησυχίες που αγνοούμε, που δεν ξέρουμε από πού έρχονται και γιατί έρχονται.

Όταν βλέπουμε με την κρίση μας ότι υπάρχει ανάγκη να τραβήξουμε την προσοχή του νου, υπάρχει ένα κρίσιμο σημείο κατά το οποίο έχει κουραστεί κανείς με τον νου που δεν θέλει να υπακούσει πια με κανέναν τρόπο. Τότε δεν μένει τίποτε άλλο από το να τον εγκαλούμε, να του μιλάμε δυνατά, να τον χειριζόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο, ενώπιος ενώπιω σαν ένα υποκείμενο ξένο και αταίριαστο. Πρέπει να τον μαστιγώνουμε με το μαστίγιο της θέλησης, να τον εγκαλούμε με σκληρά λόγια μέχρι να τον κάνουμε να υπακούσει. Πρέπει να συνομιλούμε πολλές φορές με τον νου για να καταλάβει. Αν δεν καταλαβαίνει, τότε πρέπει να τον καλέσουμε στην τάξη αυστηρά.

Το να μην ταυτιζόμαστε με τον νου είναι κάτι μη αναβλητέο. Πρέπει να μαστιγώνουμε τον νου, να τον υποτάσσουμε. Αν συνεχίζει να είναι βίαιος, τότε πρέπει να τον ξαναμαστιγώσουμε. Έτσι βγαίνουμε από τον νου και φτάνουμε στην Αλήθεια, εκείνο που δεν είναι του χρόνου.

Όταν επιτυγχάνουμε να εμφανιστούμε σε αυτό που δεν είναι του χρόνου, μπορούμε να πειραματιστούμε ένα στοιχείο που μετατρέπει ριζικά. Υπάρχει ένα συγκεκριμένο μετατρεπτικό στοιχείο, που δεν είναι του χρόνου, που μπορούμε να πειραματισθούμε μόνο όταν βγούμε από τον νου. Πρέπει να παλέψουμε έντονα για να καταφέρουμε να βγούμε από τον νου για να πετύχουμε την εσώτατη αυτοπραγματοποίηση του Είναι.

Ξανά και ξανά χρειάζεται να ανεξαρτητοποιούμαστε από τον νου και να μπούμε στο ρεύμα του ήχου, τον κόσμο της μουσικής, στον κόσμο που αντηχεί ο Λόγος των Ελοΐμ, όπου βέβαια βασιλεύει η αλήθεια.

Όσο είμαστε μοπτιλιαρισμένοι μέσα στον νου, τι μπορούμε να ξέρουμε για την αλήθεια; αυτό που λένε οι άλλοι. Αλλά τι ξέρουμε εμείς; Το σημαντικό δεν είναι αυτό που λένε οι άλλοι αλλά αυτό που πειραματιζόμαστε εμείς από μόνοι μας. Το πρόβλημά μας είναι το πώς θα βγούμε από τον νου. Για αυτό χρειαζόμαστε επιστήμη, σοφία για να χειραφετηθούμε και αυτή βρίσκεται στην Γνώση.

Όταν πιστεύουμε ότι ο νους είναι ήσυχος, όταν πιστεύουμε ότι βρίσκεται σε σιωπή και παρ' όλα αυτά δεν έρχεται καμία θεϊκή εμπειρία σε μας, είναι γιατί ο νους δεν είναι ήσυχος ούτε σε σιωπή. Στο βάθος συνεχίζει να παλεύει. Στο βάθος αυτός φλυαρεί. Τότε μέσω του διαλογισμού, πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε, να συνομιλήσουμε μαζί του, να τον εγκαλέσουμε και να τον ρωτήσουμε τι θέλει. Να του πούμε: «Νου! Γιατί δεν είσαι ήσυχος; Γιατί δεν με αφήνεις σε ειρήνη;» Ο νους θα δώσει κάποια απάντηση και εμείς θα του απαντήσουμε με κάποια άλλη εξήγηση προσπαθώντας να τον πείσουμε και αν δεν θέλει να πειστεί, δεν μένει άλλο φάρμακο από το να τον υποτάξουμε εγκαλώντας τον και μέσω του μαστιγίου της θέλησης.

Η κυριαρχία του νου πηγαίνει πιο πέρα από τον διαλογισμό των αντιθέτων. Έτσι για παράδειγμα, αν μας ξεπηδά μια σκέψη μίσους, μια κακή ανάμνηση, τότε πρέπει να προσπαθήσουμε να την καταλάβουμε, να προσπαθήσουμε να δούμε την αντίθεσή της που είναι η αγάπη. Αν υπάρχει αγάπη, γιατί αυτό το μίσος; για ποιο λόγο;

Για παράδειγμα, αναβλύζει η ανάμνηση μιας λάγνας δράσης. Τότε πρέπει να περάσουμε από τον νου το ιερό δισκοπότηρο και την άγια λόγχη, να πούμε: Γιατί πρέπει να βεβηλώνω τα άγια με τις νοσηρές μου σκέψεις;

Αν αναβλύζει η ανάμνηση ενός ψηλού ανθρώπου, πρέπει να τον δούμε κοντούλη και αυτό θα ήταν σωστό δεδομένου ότι στην σύνθεση βρίσκεται το κλειδί.

Το να ξέρουμε να βρίσκουμε πάντα την σύνθεση είναι ευεργετικό γιατί από την θέση πρέπει να περάσουμε στην αντίθεση αλλά η αλήθεια δεν βρίσκεται ούτε στην αντίθεση ούτε στην θέση. Στην θέση και στην αντίθεση υπάρχει συζήτηση και αυτή είναι που θέλουμε πραγματικά. Βεβαίωση,

άρνηση, συζήτηση και λύση. Βεβαίωση μιας κακής σκέψης, άρνησής της μέσω της κατανόησης του αντιθέτου της. Συζήτηση: πρέπει να συζητήσουμε τι έχει από αλήθεια το ένα και το άλλο μέχρι να φτάσουμε στην σοφία και να αφήσουμε τον νου ήσυχο και σε σιωπή. Έτσι είναι το πώς πρέπει να κάνουμε πρακτική.

Όλα αυτά είναι ένα μέρος των συνειδητών πρακτικών, της παρατήρησης που υπάρχει σε αυτό που υπάρχει από απρόσεκτο. Αλλά αν πούμε απλά: είναι η ανάμνηση ενός ψηλού ανθρώπου και τον βάλουμε μπροστά σε έναν άνθρωπο κοντούλη και τέλος, δεν είναι σωστό. Το σωστό θα ήταν να πούμε: το ψηλό και το κοντό δεν είναι παρά δύο απόψεις του ίδιου πράγματος, αυτό που έχει σημασία δεν είναι το ψηλό και το κοντό αλλά αυτό που υπάρχει από αλήθεια πίσω από όλα αυτά. Το ψηλό και το κοντό είναι δύο απατηλά φαινόμενα του νου. Έτσι είναι που φτάνουμε στην σύνθεση και στην λύση.

Το απρόσεκτο μέσα σε κάποιον είναι αυτό που αποτελείται από το υποσυνείδητο, από το ασυνάρτητο, από το σύνολο των αναμνήσεων που αναβλύζουν στον νου, από τις μνήμες του παρελθόντος που ξεπηδούν ξανά και ξανά, από τα απορρίμματα της μνήμης κ.λ.π.

Τα στοιχεία που αποτελούν το υποσυνείδητο, ούτε πρέπει να τα δεχόμαστε ούτε πρέπει να τα απορρίπτουμε. Αλλά πρέπει να γινόμαστε συνειδητοί από αυτό που υπάρχει από ασυνείδητο. Γίνεται έτσι το απρόσεκτο προσεκτικό με φυσικό και αυθόρμητο τρόπο.

Πρέπει να κάνουμε το ρεύμα της ζωής έναν συνεχή διαλογισμό. Δεν είναι διαλογισμός μόνο εκείνη η δράση του να ησυχάζουμε το νου όταν είμαστε στο σπίτι ή στα Lumisial, αλλά επίσης περιλαμβάνει το ρεύμα της καθημερινής ζωής ώστε να μετατρέπεται η ζωή εκ των πραγμάτων σε έναν συνεχή διαλογισμό. Έτσι είναι το πώς έρχεται πραγματικά η αλήθεια.

Ο νους στον εαυτό του είναι το Εγώ. Αλλά είναι επείγον να καταστρέψουμε το Εγώ για να μείνει η νοητική ουσία με την οποία μπορούμε να κατασκευάσουμε το νοητικό σώμα. Αλλά πάντα μένει ο νους. Το σημαντικό είναι να απελευθερωθούμε από τον νου και όντας ελεύθεροι από αυτόν, πρέπει να μάθουμε να ξεδιπλωνόμαστε στον κόσμο του Αγνού Πνεύματος χωρίς τον νου. Να ξέρουμε να ζούμε σ' αυτό το ρεύμα του ήχου που βρίσκεται πιο πέρα από τον νου και που δεν είναι του χρόνου.

Αυτό που υπάρχει στον νου είναι άγνοια. Η αληθινή Σοφία δεν είναι του νου, βρίσκεται πιο πέρα από τον νου. Ο νους είναι αγνοών και γι' αυτό πέφτει σε τόσα σοβαρά λάθη.

Πόσο ανόητοι είναι εκείνοι που κάνουν νοητικές προπαγάνδες, εκείνοι που υπόσχονται νοητικές δυνάμεις, που διδάσκουν σε άλλους να κυριαρχούν στον ξένο νου κ.λ.π. Ο νους δεν έχει κάνει κανέναν ευτυχισμένο. Η αληθινή ευτυχία βρίσκεται πολύ πιο πέρα από τον νου. Δεν μπορεί κανείς να φτάσει να γνωρίσει την ευτυχία όσο δεν ανεξαρτητοποιείται από τον νου.

Τα όνειρα είναι ιδιότητα της ασυνειδησίας. Όταν κανείς ξυπνά συνείδηση παύει να ονειρεύεται. Τα όνειρα δεν είναι παρά προβολές του νου. Θυμάμαι κάποιο συγκεκριμένο γεγονός που έζησα στους ανώτερους κόσμους: ήταν μόνο μια στιγμή απροσεξίας. Είδα πως βγήκε από τον νου μου ένα όνειρο. Πήγαινα ήδη να αρχίσω να ονειρεύομαι και αντέδρασα μέσα στο όνειρο που μου ξέφυγε για ένα δευτερόλεπτο, αλλά μιάς και κατάλαβα την διαδικασία, απομακρύνθηκα γρήγορα από αυτή την απολιθωτική μορφή που ξέφυγε από τον ίδιο μου τον νου. Τι θα γινόταν αν ήμουν κοιμισμένος; θα είχα μείνει μπλεγμένος σε αυτή την νοητική μορφή. Όταν κανείς είναι ξύπνιος ξέρει αμέσως ότι σε ένα λεπτό απροσεξίας μπορεί να ξεφύγει ένα όνειρο και μένει κανείς μπλεγμένος όλη την νύκτα μέχρι το ξημέρωμα.

Αυτό που έχει σημασία για μας είναι να ξυπνήσουμε την συνείδηση για να πάψουμε να ονειρευόμαστε, για να πάψουμε να σκεπτόμαστε. Αυτό το να σκεπτόμαστε, που είναι κοσμική ύλη, είναι ο νους. Μέχρι και το ίδιο το Αστρικό δεν είναι τίποτε περισσότερο από την αποκρυστάλλωση της νοητικής ύλης και ο φυσικός κόσμος είναι επίσης συμπυκνωμένος νους. Έτσι λοιπόν ο νους είναι ύλη και μάλιστα πολύ χονδροειδής, είτε είναι στην φυσική κατάσταση ή στην κατάσταση που λέγεται αστρική ή μανασική όπως λένε οι Ινδοστανοί. Σε κάθε περίπτωση είναι ο χονδροειδής και υλικός νους, τόσο στο φυσικό όσο και στο αστρικό.

Ο νους είναι φυσική ή μεταφυσική ύλη, αλλά ύλη. Γι' αυτό δεν μπορεί να μας κάνει ευτυχισμένους. Για να γνωρίσουμε την αυθεντική ευτυχία, την πραγματική Σοφία, πρέπει να βγούμε από τον νου και να ζήσουμε στον κόσμο του Είναι, αυτό είναι το σημαντικό.

Δεν αρνούμαστε την δημιουργική δύναμη του νου, είναι σαφές ότι όλα όσα υπάρχουν είναι συμπυκνωμένος νους. Αλλά τι κερδίζουμε μ' αυτό; Μήπως ο νους μας έχει δώσει ευτυχία;

Μπορούμε να κάνουμε θαύματα με τον νου, να δημιουργήσουμε πολλά πράγματα στην ζωή. Οι μεγάλες εφευρέσεις είναι συμπυκνωμένος νους αλλά οι δημιουργίες αυτού του είδους δεν μας έχουν κάνει ευτυχισμένους.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να ανεξαρτητοποιηθούμε, να βγούμε από αυτό το μπουντρούμι της ύλης γιατί ο νους είναι ύλη. Πρέπει να βγούμε από την ύλη, να ζήσουμε σε λειτουργία του πνεύματος, σαν Είναι, σαν ευτυχισμένες δημιουργίες πιο πέρα από την ύλη, η ύλη είναι πάντα χονδροειδής ακόμα και αν παίρνει όμορφες μορφές.

Αν ψάχνουμε την αυθεντική ευτυχία, δεν θα την βρούμε στην ύλη αλλά στο πνεύμα. Χρειάζεται να ελευθερωθούμε από τον νου. Η πραγματική ευτυχία έρχεται σε μας όταν βγαίνουμε από το μπουντρούμι του νου. Δεν αρνούμαστε ότι ο νους μπορεί να είναι ο δημιουργός των πραγμάτων, των εφευρέσεων, των θαυμάσιων και των τεράτων¹, αλλά μήπως αυτό μας δίνει την ευτυχία; Ποιος από εμάς είναι ευτυχισμένος;

Αν ο νους δεν μας έχει δώσει την ευτυχία, πρέπει να βγούμε από τον νου, να την ψάξουμε σε άλλα μέρη και προφανώς θα την βρούμε στον κόσμο του πνεύματος. Αλλά αυτό που πρέπει να ξέρουμε είναι πώς να διαφεύγουμε από τον νου, πώς να απελευθερωνόμαστε από τον νου, αυτό είναι το αντικείμενο των πρακτικών και των μελετών που έχω παραδώσει στα γνωστικά βιβλία και σ' αυτό το Βιβλίο της Επανάστασης της Διαλεκτικής.

Υπάρχει σε μας ένα 3% συνείδηση και ένα 97% υποσυνείδητο. Αυτό που έχουμε από συνείδηση πρέπει να κατευθυνθεί σε αυτό που έχουμε από ασυνείδητο ή υποσυνείδητο για να το εγκαλέσει και να το κάνει να δει ότι πρέπει να μετατραπεί σε συνειδητό. Αυτό το να κατευθύνεται το συνειδητό μέρος στο υποσυνείδητο μέρος, είναι μια πολύ σημαντική ψυχολογική άσκηση που μπορεί να εφαρμόζεται την αυγή. Έτσι τα ασυνείδητα μέρη μετατρέπονται λίγο λίγο σε συνειδητά.

ΠΡΟΜΠΙΣΤΜΟ

Probistmo² είναι η επιστήμη που μελετά τις νοητικές ουσίες που φυλακίζουν την ψυχή. Probistmo είναι η επιστήμη των εσωτερικών δοκιμασιών.

Probistmo είναι εκείνη η εσωτερική σοφία που μας επιτρέπει να μελετήσουμε τις φυλακές της νοημοσύνης.

Probistmo είναι η αγνή επιστήμη που μας επιτρέπει να γνωρίσουμε σε βάθος τα λάθη των ατομικών νοών.

Ο ανθρώπινος νους πρέπει να ελευθερωθεί από τον φόβο και από τις ορέξεις. Ο άνθρωπος νους πρέπει να ελευθερωθεί από τις επιθυμίες για συσσώρευση, από τις προσκολλήσεις, από τα μίση, από τους εγωισμούς, από την βία κ.λ.π.

Ο ανθρώπινος νους πρέπει να ελευθερωθεί από τις διαδικασίες του συλλογισμού που διαιρούν τον νου στην μάχη των αντιθέτων.

Ένας νους, διαιρεμένος από την θλιβερή διαδικασία της επιλογής, δεν μπορεί να χρησιμεύσει σαν εργαλείο στον Εσώτερο.

Πρέπει να ανταλλάξουμε την διαδικασία της νοημοσύνης με την ομορφιά της κατανόησης.

Η διαδικασία της επιλεκτικής αντίληψης διαιρεί τον νου και επιτρέπει την δημιουργία της λανθασμένης δράσης και της άχρηστης προσπάθειας.

Η επιθυμία και οι ορέξεις είναι εμπόδια για τον νου. Αυτά τα εμπόδια οδηγούν τον άνθρωπο σε κάθε είδους λάθη το αποτέλεσμα των οποίων είναι το Κάρμα.

Ο φόβος ασκεί πάνω στον νου την επιθυμία της σιγουριάς. Η επιθυμία της σιγουριάς σκλαβώνει την θέληση μετατρέποντάς την σε φυλακισμένη σε οριστικά αυτοκάγκελα, μέσα στα οποία κρύβονται όλες οι ανθρώπινες αθλιότητες.

Ο φόβος φέρνει κάθε είδους κόμπλεξ κατωτερότητας. Ο φόβος του θανάτου κάνει τους ανθρώπους να οπλίζονται και να δολοφονούν οι μεν τους δε. Ο άνθρωπος που φορτώνεται ένα πιστόλι στην μέση του είναι ένας άνανδρος, ένας φοβητσίαρης. Ο θαρραλέος άνθρωπος δεν φορτώνεται όπλα γιατί δεν φοβάται κανέναν.

Ο φόβος για την ζωή, ο φόβος για τον θάνατο, ο φόβος για την πείνα, ο φόβος για την αθλιότητα, ο φόβος για το κρύο και την γύμνια παράγουν κάθε είδους κόμπλεξ κατωτερότητας. Ο φόβος οδηγεί τους ανθρώπους στην βία, στο μίσος, στην εκμετάλλευση κ.λ.π.

Ο νους των ανθρώπων ζει από φυλακή σε φυλακή και φυλακή είναι κάθε μία σχολή, θρησκεία, λανθασμένη ιδέα, επιθυμία, γνώμη κ.λ.π.

Ο ανθρώπινος νους πρέπει να μάθει να ρέει σε συνέχεια, με ολοκληρωτικό τρόπο, χωρίς την επίπονη διαδικασία των συλλογισμών που τον διαιρούν με την πάλη των αντιθέσεων.

Ο νους πρέπει να γίνει σαν ένα παιδί για να μπορεί να χρησιμεύσει σαν εργαλείο στον Εσώτερο.

¹ Των μεγάλων πραγμάτων.

² Από το Probo=ακέραιο και Providad=ακεραιότητα.

Πρέπει να ζούμε πάντα στο παρόν γιατί η ζωή είναι μόνο μια αιώνια στιγμή.

Πρέπει να ελευθερωθούμε από κάθε είδους προκαταλήψεις και επιθυμίες. Πρέπει να ελευθερωθούμε από κάθε είδους προκαταλήψεις και επιθυμίες. Πρέπει να κινούμαστε μόνο κάτω από τις ωθήσεις του Εσώτερου. Η απληστία, ο θυμός, η λαγνεία, έχουν το καταφύγιό τους στο νου. Η απληστία, ο θυμός, η λαγνεία, οδηγούν τις ψυχές στο Αβίτσι¹.

Ο άνθρωπος δεν είναι ο νους. Ο νους είναι μόνο ένα από τα τέσσερα σώματα αμαρτίας. Όταν ο άνθρωπος ταυτίζεται με τον νου πηγαίνει στην άβυσσο.

Ο νους είναι μόνο ένα γαϊδουράκι στο οποίο πρέπει να καβαλήσουμε για να μπούμε στην ουράνια Ιερουσαλήμ την Κυριακή των Βαΐων.

Όταν ο νους μας πολιορκεί με άχρηστες αντιπροσωπείες του μιλάμε έτσι: Νου, απόσυρε αυτές τις αντιπροσωπείες, δεν τις αποδέχομαι, εσύ είσαι ο σκλάβος μου και εγώ είμαι ο κύριός σου!

Όταν ο νους μας πολιορκεί με αντιπροσωπείες μίσους, φόβου, θυμού, ορέξεων, απληστίας, λαγνείας κ.λ.π. του μιλάμε έτσι: Νου, απόσυρε από μένα αυτά τα πράγματα, δεν τα δέχομαι, εγώ είμαι ο κύριός σου και εσύ πρέπει να με υπακούς γιατί είσαι ο σκλάβος μου μέχρι το τέλος των αιώνων!

Τώρα χρειαζόμαστε ανθρώπους θέλησης, ανθρώπους βούλησης που δεν αφήνονται να σκλαβωθούν από τον νου.

Η ΔΙΑΝΟΙΑ

Αυτό που μελετάμε πρέπει να το κάνουμε συνείδηση μέσω του αυθόρμητου διαλογισμού, αντιθέτως καταστρέφεται η διάνοια.

Πρέπει να εφαρμόζουμε τον πλήρη διαλογισμό, όχι διαιρεμένο και την ώρα που μας γεννιέται. Ο διαλογισμός δεν πρέπει να είναι μηχανικός.

Πρέπει να κατορθώσουμε την μαθηματική ισορροπία μεταξύ του Είναι και του Ξέρω: $20+20=40$, $40-20=20$.

Ο διανοητικός βλέπει τα πράγματα μόνο από τις θεωρίες του. Υπάρχουν δύο είδη διάνοιας: η κοινώς γνωστή αισθησιακή διάνοια και η διάνοια που δίνεται από το Είναι και είναι μια συνειδητή διάνοια.

Υπάρχουν βαθμοί στην αντικειμενική λογική του Είναι και μετριοούνται σύμφωνα με τον αριθμό των κύκλων στα κέρατα του Λούσιφερ.

Όταν ανοίγεται ο εσωτερικός νους δεν χρειάζεται να προφέρουμε θεωρίες, υποθέσεις και προιδέες.

Η υποκειμενική επιστήμη είναι αυτών που βρίσκονται κλεισμένοι στον αισθησιακό νου και που ζουν μέσα στις υποθέσεις τους. (Βλέπε και στο κεφάλαιο 12 της «Μεγάλης Ανταρσίας» του ίδιου συγγραφέα).

Η Αγνή Επιστήμη βρίσκεται στην διάθεση μόνο εκείνων που έχουν τον εσωτερικό νου και σ' αυτούς που ξετυλίζονται ανάμεσα σε τρίγωνα, οκτάγωνα και γωνιές...

Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ

Δεν πρέπει να μπερδεύουμε την εξυπνάδα με τον νου. Σε κάθε νου υπάρχει ένα συγκεκριμένο σύνολο από έξυπνες αξίες.

Δεν χρειάζεται να ψάχνουμε έξω από τον εαυτό μας τις έξυπνες αξίες, αυτές βρίσκονται μέσα σε εμάς τους ίδιους.

Οι έξυπνες αξίες κάθε ανθρώπινου όντος δεν αλλάζουν ούτε εξαντλούνται. Το απόθεμα εξυπνάδας είναι σταθερό.

Όταν εμφανίζεται μια θετική αξία, εκ των πραγμάτων έχει ληφθεί επιλεκτικά από την εξυπνάδα.

Χρειαζόμαστε μια νέα, επαναστατική παιδαγωγία, της οποίας το μοναδικό αντικείμενο θα είναι να μας κάνει συνειδητούς από αυτά που ήδη ξέρουμε.

Ταυτότητα, αξίες, εικόνα. Να ταυτοποιούμαστε, να φανταζόμαστε και να αξιολογούμαστε με ακρίβεια καταλήγει μη αναβλητέο όταν θέλουμε να κάνουμε μία καταγραφή των ίδιων των εαυτών μας.

ΦΩΤΙΣΜΕΝΗ ΔΙΑΝΟΗΣΗ

Όποιοι φτάνουν να εξαλείψουν τα πτώματα του εγώ αποκτούν την φωτισμένη διάνοηση.

Φωτισμένη διάνοηση είναι η διάνοια που έχει μπει στην υπηρεσία του πνεύματος.

¹ Ο κάτω κόσμος, ο Άδης.

Ο Ιησούς, ο Χριστός, είχε φωτισμένη διάνοηση, έβαλε την διάνοιά του στην υπηρεσία του πνεύματος.

Το μεγάλο σφάλμα των υλιστών αποτελείται, ακριβώς, από την πίστη τους ότι η Πραγματικότητα χρειάζεται τα φυσικά φαινόμενα, αλλά η «πραγματικότητά» τους τελικά είναι αποτέλεσμα της υλιστικής διάνοιας και όχι της φωτισμένης διάνοησης.

Τόσο το φυσικό όσο και το πνευματικό είναι ενέργεια και γι' αυτό είναι τόσο πραγματικό το πνεύμα όσο και η ύλη.

Η ύλη είναι τόσο ιερή όσο και το πνεύμα. Όσο η υλιστική διάνοια δεν μετατρέπεται σε φωτισμένη διάνοηση μέσω της Επανάστασης της Διαλεκτικής, δεν μπορεί να καταλάβει ότι το υλικό και το πνευματικό ενεργούν με συσχετισμένο και διαλεκτικό τρόπο.

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ο χρόνος είναι ζωή, όποιος δεν εξαρτάται από τον χρόνο ελέγχει την ζωή.

Η ροή της ύπαρξης εμφανίζεται με πολύ πενιχρή διάρκεια για να την αφήσουμε να παρέλθει μέσα στην μικρότητα.

Η συντομία της ζωής είναι αρκετός λόγος για να μας ενθαρρύνει να την μεγαλώσουμε με την ολοκληρωτική Επανάσταση.

Με την εξυπνάδα, πρέπει να επωφεληθούμε στο μέγιστο από τον ζωτικό χρόνο για να παρατείνουμε την συντομία του, όχι μικραίνοντάς τον με τα βαριά και μικροπρεπή έργα του εγώ.

Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

Σ' αυτόν τον κόσμο, της κατανόησης, όλα είναι αφηρημένα και φανερά ασυνάρτητα. Αυτό της ασυναρτησίας είναι όταν κάνουμε τα πρώτα βήματα στον κόσμο της κατανόησης.

Ο νους και το ψυχολογικό σύμπαν βρίσκονται σε ένα μεγάλο χάος και γι' αυτό δεν υπάρχει ανάμιξη ιδεών, αισθημάτων κ.λ.π.

Στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου βρίσκεται μεγάλη ποσότητα αρχείων με ισχυρή πληροφόρηση, αλλά δυστυχώς σε αταξία και αναρχία.

Όταν δουλεύουμε στον κόσμο της κατανόησης, οι εικόνες και οι λέξεις αναβλύζουν με μορφή Κοάν.

Στις πρώτες δουλειές πάνω στην κατανόηση των ελαττωμάτων γίνεται αναγκαία η βοήθεια του ύπνου. Σ' αυτήν την δράση κατανόησης φτάνουμε σε μπερδεμένα επίπεδα, όπου οι εικόνες δεν έχουν συνοχή και όπου το χρώμα ακόμα δεν έχει λαμπρότητα, δηλαδή δεν έχει πολλή λάμψη.

Ένα από τα αρχικά εμπόδια στην κατανόηση ενός ελαττώματος είναι αυτό του να μην μπορείς να σταθεροποιήσεις το προς μελέτη ψυχολογικό στοιχείο, γιατί ο νους έχει τάση προς την σύγχυση.

Στον κόσμο της κατανόησης, όταν πρόκειται να δουλέψουμε πάνω σε ένα εγώ, όλα γίνονται σκοτεινά, δεν μπορούμε να δούμε απολύτως τίποτα και η συνείδηση χάνει, σε λεπτά, την φωτεινότητά της πέφτοντας γρήγορα στην γοητεία.

Το ρεύμα της σκέψης και των συναισθημάτων είναι εμπόδιο για να φτάσουμε να καταλάβουμε ένα ελάττωμα.

Όταν θέλουμε να καταλάβουμε ένα εγώ, πέφτουμε σε ένα σκοτεινό κενό, σε ένα είδος αμνησίας στην οποία δεν ξέρουμε τι κάνουμε, ποιοι είμαστε και που είμαστε.

Η Δύναμη του Έρωτα και η Δημιουργική Ενέργεια είναι οι πιο τέλει βοηθοί για την κατανόηση.

Η Δημιουργική Ενέργεια που μετατρέπεται ή που ανεβαίνει στην διάρκεια της σεξουαλικής μαγείας (χωρίς ξεχείλισμα της οντότητας του σπέρματος) ανοίγει τα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου, κάνοντας να βγουν από αυτά όλα τα εγώ που έχουμε κρυμμένα. Αυτά τα ψυχικά επιπρόσθετα αναβλύζουν με την μορφή δράματος, κωμωδίας, ταινίας και μέσω συμβόλων και παραβολών.

Γραμμένο είναι ότι το κλειδί της κατανόησης βρίσκεται σε αυτά τα τρία ψυχολογικά κλειδιά: φαντασία, έμπνευση και διαίσθηση.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Για τοΝ σοφό το να φανταστεί είναι να δει. Η φαντασία είναι η διαφάνεια της ψυχής.

Για να κατορθώσουμε την φαντασία χρειάζεται να μάθουμε να συγκεντρώνουμε την σκέψη σε ένα μόνο πράγμα. Αυτός που μαθαίνει να συγκεντρώνει την σκέψη σε ένα μόνο πράγμα κάνει σημεία και τέρατα.

Ο γνωστικός που θέλει να φτάσει την Φαντασιακή Γνώση πρέπει να μάθει να συγκεντρώνεται και να ξέρει να διαλογίζεται. Ο γνωστικός πρέπει να προκαλεί τον ύπνο μέσω της πρακτικής του διαλογισμού.

Ο διαλογισμός πρέπει να είναι σωστός. Ο νους πρέπει να είναι ακριβής. Χρειάζεται η λογική σκέψη και η ακριβής αντίληψη με σκοπό να αναπτυχθούν οι εσωτερικές αισθήσεις απολύτως τέλεια.

Ο γνωστικός χρειάζεται πολύ υπομονή γιατί οποιαδήποτε πράξη ανυπομονησίας τον φέρνει στην αποτυχία.

Στον δρόμο της Επανάστασης της Διαλεκτικής χρειάζεται υπομονή, θέληση και πίστη απόλυτα συνειδητή.

Κάποια μέρα οποιαδήποτε, ανάμεσα σε όνειρα, αναβλύζει στην διάρκεια του διαλογισμού ένας μακρινός πίνακας, ένα τοπίο, ένα πρόσωπο, ένας αριθμός, ένα σύμβολο κ.λ.π. Αυτό είναι το σημάδι ότι προοδεύουμε πια.

Ο γνωστικός ανεβαίνει λίγο λίγο προς την Φαντασιακή Γνώση. Ο γνωστικός σχίζει το πέπλο της Τσιδος λίγο λίγο.

Αυτός που ξυπνά την συνείδηση έχει φτάσει στην Φαντασιακή Γνώση και κινείται σ' έναν κόσμο συμβολικών εικόνων.

Εκείνα τα σύμβολα που έβλεπε όταν ονειρευόταν, όταν προσπαθούσε να καταλάβει το εγώ στην διάρκεια του διαλογισμού, τώρα τα βλέπει χωρίς να ονειρεύεται. Πριν τα έβλεπε με την συνείδηση κοιμισμένη, τώρα κινείται ανάμεσά τους με συνείδηση επάγρυπνη αν και το σώμα του βρίσκεται βαθεία κοιμισμένο.

ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Όταν φτάσει στην Φαντασιακή Γνώση ο γνωστικός βλέπει τα σύμβολα αλλά δεν τα καταλαβαίνει..., καταλαβαίνει ότι όλη η φύση και το εγώ είναι μια ζωντανή γραφή που αυτός δεν γνωρίζει. Χρειάζεται τότε, να ανέβει στην Εμπνευσιακή γνώση για να ερμηνεύσει τα ιερά σύμβολα της φύσης και την αφηρημένη γλώσσα του εγώ.

Η Εμπνευσιακή Γνώση μας παραχωρεί την δύναμη της ερμηνείας των συμβόλων της φύσης και της μπερδεμένης γλώσσας του εγώ.

Η ερμηνεία των συμβόλων είναι πολύ λεπτή. Τα σύμβολα πρέπει να αναλυθούν ψυχρά, χωρίς προλήψεις, πονηριά, δυσπιστία, ματαιοδοξία, φανατισμό, προκρίσεις, προιδέες, μίσος, ζήλια, απληστία, ζηλοτυπία κ.λ.π. μια και όλοι αυτοί οι παράγοντες είναι του εγώ.

Όταν το εγώ επεμβαίνει μεταφράζοντας και ερμηνεύοντας σύμβολα, τότε μεταβάλλεται το νόημα της μυστικής γραφής και του προσανατολισμού που θέλει να μας δώσει συμβολικά το Είναι πάνω στην εσωτερική μας ψυχολογική κατάσταση.

Η ερμηνεία πρέπει να είναι τρομερά αναλυτική, υψηλά επιστημονική και ουσιαστικά μυστικιστική. Πρέπει να μάθουμε να βλέπουμε και να ερμηνεύουμε σε απουσία της ΚΑΤΕΞΙΣ ΣΟΥΕΛΤΑ (το εγώ, το ο εαυτός μου).

Πρέπει να ξέρουμε να ερμηνεύουμε τα σύμβολα της φύσης και της ΚΑΤΕΞΙΣ ΛΙΓΚΑΔΑ (το Είναι) σε απόλυτη απουσία του εγώ. Πλην όμως πρέπει να πολλαπλασιάσουμε την αυτοκριτική, γιατί όταν το εγώ του γνωστικού νομίζει ότι ξέρει πολλά τότε αισθάνεται τον εαυτό του αλάνθαστο και σοφό και μέχρι που υποθέτει ότι βλέπει και ερμηνεύει σε απουσία του εγώ.

Πρέπει να ξέρουμε να ερμηνεύουμε βασισμένοι στο Νόμο των Φιλοσοφικών Αναλογιών, στο Νόμο των Αντιστοιχιών και στην Αριθμητική Καβάλα. Εμείς συστήνουμε την Μυστική Καβάλα της Ντιόν Φόρτσιουν και το βιβλίο μου με τίτλο Ταρώ και Καβάλα, μελετήστε τα.

Αυτός που έχει μίση, μνησικακίες, ζηλοτυπίες, ζήλιες, περηφάνια κ.λ.π. δεν κατορθώνει να ανέβει μέχρι την Εμπνευσιακή Γνώση.

Όταν ανεβαίνουμε στην Εμπνευσιακή Γνώση καταλαβαίνουμε και εννοούμε ότι η συμπτωματική συσσώρευση αντικειμένων δεν υπάρχει. Πραγματικά, όλα τα ψυχολογικά φαινόμενα της φύσης και όλα τα αντικείμενα, βρίσκονται εσώτατα οργανικά συνδεδεμένα μεταξύ τους, εξαρτώμενα εσωτερικά τα μεν από τα δε και εξαρτώμενα μεταξύ τους αμοιβαία. Αληθινά, κανένα ψυχολογικό φαινόμενο και κανένα φαινόμενο της φύσης δεν μπορεί να κατανοηθεί ολοκληρωτικά αν το μελετάμε απομονωμένο.

Όλα βρίσκονται σε αδιάκοπη κίνηση, όλα αλλάζουν, τίποτε δεν είναι ήσυχο. Σε κάθε αντικείμενο υπάρχει η εσωτερική μάχη. Το αντικείμενο είναι θετικό και αρνητικό ταυτόχρονα. Το ποσοτικό μετατρέπεται σε ποιοτικό.

Η Εμπνευσιακή Γνώση μας επιτρέπει να γνωρίσουμε την συσχέτιση μεταξύ αυτού που ήταν, αυτού που είναι και αυτού που θα είναι.

Η ύλη δεν είναι παρά συμπυκνωμένη ενέργεια. Οι ατελείωτες τροποποιήσεις της ενέργειας είναι απολύτως άγνωστες τόσο για τον ιστορικό Υλισμό όσο και για τον διαλεκτικό Υλισμό.

Η Ενέργεια είναι ίση με την μάζα επί την ταχύτητα του φωτός στο τετράγωνο. Εμείς οι γνωστικοί διαχωριζόμαστε από την πάλη των αντιθέτων που υπάρχει ανάμεσα στην Μεταφυσική και τον διαλεκτικό Υλισμό. Αυτοί είναι οι δύο πόλοι της άγνοιας, οι δύο αντιθέσεις του λάθους.

Εμείς προχωράμε σε άλλο δρόμο, είμαστε γνωστικοί, χαρακτηρίζουμε την ζωή σαν ένα όλον. Το αντικείμενο είναι ένα σημείο στο διάστημα που χρησιμεύει σαν όχημα σε καθορισμένα σύνολα αξιών.

Η Εμπνευσιακή Γνώση μας επιτρέπει να μελετήσουμε την εσώτατη σχέση που υπάρχει ανάμεσα σε όλες τις μορφές, τις ψυχολογικές αξίες και την φύση.

Ο διαλεκτικός Υλισμός δεν γνωρίζει τις αξίες, μελετά μόνο το αντικείμενο. Η Μεταφυσική δεν γνωρίζει τις αξίες ούτε γνωρίζει το αντικείμενο.

Εμείς οι γνωστικοί διαχωριζόμαστε από τις δύο αντιθέσεις της άγνοιας και μελετάμε τον άνθρωπο και την φύση ολοκληρωτικά, ψάχνοντας την ολοκληρωτική Επανάσταση.

Ο γνωστικός που θέλει να φτάσει στην Εμπνευσιακή Γνώση, πρέπει να συγκεντρωθεί βαθειά στην μουσική. Ο Μαγικός Αυλός του Μότσαρτ, που μας θυμίζει μια Αιγυπτιακή μύηση, οι Εννέα Συμφωνίες του Μπετόβεν και πολλές άλλες μεγάλες κλασικές συνθέσεις, μεταξύ των οποίων ο Πάρσιφαλ του Βάγκνερ, θα μας ανεβάσουν στην Εμπνευσιακή Γνώση.

Ο γνωστικός συγκεντρωμένος βαθειά στην μουσική θα πρέπει να απορροφηθεί σ' αυτήν όπως η μέλισσα στο μέλι, το προϊόν όλης της εργασίας της.

Όταν ο γνωστικός έχει φτάσει πλέον στην Εμπνευσιακή Γνώση πρέπει τότε να προετοιμαστεί για την Διαισθησιακή Γνώση.

ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ

Ο κόσμος των διαισθήσεων είναι ο κόσμος των μαθηματικών. Ο γνωστικός που θέλει να ανεβεί στον κόσμο της διαισθήσης πρέπει να είναι μαθηματικός, ή τουλάχιστον να έχει αντιλήψεις Αριθμητικής.

Οι μαθηματικές μορφές παραχωρούν την Διαισθησιακή Γνώση. Οι τύποι του Κέπλερ και του Νεύτωνα μπορούν να χρησιμεύσουν για να μας εξασκήσουν στην ανάπτυξη της Διαισθησιακής Γνώσης.

Αν ο γνωστικός εφαρμόζει με υπομονή και επιμονή τότε το ίδιο του το εσωτερικό Είναι (η Katexis Ligada) θα τον διδάξει και θα τον εκπαιδέψει στο Μεγάλο Έργο. Τότε θα μελετήσει στα πόδια του Δασκάλου, θα ανέβει στην Διαισθησιακή Γνώση.

Φαντασία, Έμπνευση και Διείσθηση, είναι τα τρία αναγκαστικά βήματα της Επανάστασης της Διαλεκτικής. Αυτός που έχει ακολουθήσει τα τρία βήματα της Ευθείας Γνώσης έχει κατορθώσει την Υπερσυνείδηση.

Στον κόσμο της διείσθησης βρίσκουμε μόνο την πανεπιστήμη. Ο κόσμος της διείσθησης είναι ο κόσμος του Είναι, είναι ο κόσμος του Εσώτατου. Σ' αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί να μπει το εγώ, η Katexis Suelta. Ο κόσμος της διείσθησης είναι ο κόσμος του Παγκόσμιου Πνεύματος της Ζωής.

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η δόλια και απεχθής λουσιφερική διάνοια, δημιουργεί προβλήματα αλλά δεν είναι ικανή να τα λύσει.

Υπάρχει κάποια ποσότητα από θεωρίες που τίποτα δεν λύνουν και όλα τα περιπλέκουν. Τα ζωτικά προβλήματα της ύπαρξης συνεχίζουν όπως πάντα και ο κόσμος βρίσκεται πολύ κοντά στον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το διανοητικό ζώο, που λανθασμένα λέγεται άνθρωπος, αισθάνεται πολύ περήφανο για την υποκειμενική και άθλια λογική του που τίποτα δεν λύνει και όλα τα περιπλέκει.

Η τρομερή μάχη της σκέψης έχει αποδείξει στην πράξη ότι είναι ακριβώς η λιγότερο ενδεδειγμένη για να λύσει προβλήματα.

Αυτό που υπεραφθονεί σε αυτή την εποχή της παγκόσμιας κρίσης είναι οι ψευτοσοφοί που θέλουν να τα λύσουν όλα και τίποτα δεν λύνουν.

Οι ψευτοσοφοί βλέπουν τα φρούτα της γης με τα παράλογα εμβόλιά τους, μολύνουν τα παιδιά με τους εμβολιασμούς της φυματίωσης, πολιομυελίτιδας, τύφου κ.λ.π. όλα τα ξέρουν οι ψευτοσοφοί και τίποτα δεν ξέρουν. Προκαλούν ζημιά με όλα όσα έχουν δημιουργήσει και υποτίθεται ότι είναι

σοφοί. Ο νους δημιουργεί προβλήματα που δεν είναι ικανός να τα λύσει, αυτό είναι ένα κακόγουστο παιχνίδι.

Σήμερα όπως και χθες, ο φτωχός δίποδος πίθηκος, ο φτωχός άθλιος άνθρωπος, δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα μηχανικό παιχνίδι που κινείται από δυνάμεις που αγνοεί.

Οποιοδήποτε κοσμικό συμβάν, οποιαδήποτε αστρική καταστροφή, καθορίζει κύματα συγκεκριμένου τύπου που όταν συλλαμβάνονται από το δυστυχές ζώο που λέγεται άνθρωπος μετατρέπονται σε παγκόσμιους πολέμους. Εκατομμύρια ανθρώπινες μηχανές που ρίχνονται ασυνείδητα στο ηλίθιο καθήκον να καταστρέφουν άλλα τόσα εκατομμύρια ανθρώπινες μηχανές.

Το κωμικό και το τραγικό πάντα πηγαίνουν μαζί και το κωμικό αυτής της περίπτωσης, είναι οι σημαίες και τα τεχνάσματα και κάθε είδους φράσεις που εφευρίσκουν όλες αυτές οι ασυνείδητες μηχανές. Λένε ότι πάνε στον πόλεμο για να υπερασπιστούν την ελευθερία, την δημοκρατία, την πατρίδα κ.λ.π.

Αγνοούν οι μεγάλοι στοχαστές, αγνοούν οι πόρνες της εξυπνάδας, γνωστές στον κόσμο σαν δημοσιογράφοι, ότι αυτοί οι πόλεμοι είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένων κοσμικών κυμάτων σε δράση και ότι οι στρατοί στο πεδίο της μάχης κινούνται σαν αυτόματες κούκλες κάτω από την δυναμική ώθηση αυτών των άγνωστων δυνάμεων.

Κανένα βασικό πρόβλημα δεν έχει λυθεί από την σκέψη αυτών των φτωχών διανοητικών ζώων. Η διάνοια είναι η ικανότητα που μας επιτρέπει να καταλάβουμε ότι όλα είναι ακατανόητα.

Οι μεγάλοι διανοούμενοι έχουν αποτύχει τελείως όπως το αποδεικνύει μέχρι κορεσμού η καταστροφική κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε... Κύριοι διανοούμενοι, βλέπετε τον κόσμο σας, τον χαοτικό και άθλιο κόσμο που έχετε δημιουργήσει με όλες τις θεωρίες σας! Τα γεγονότα μιλάνε: Έχετε αποτύχει περήφανοι διανοούμενοι!

Η μάχη των συλλογισμών είναι εγωκεντρισμός στην εσώτατη φύση του. Χρειαζόμαστε μια νέα ικανότητα που να μην είναι εγωκεντρική.

Χρειαζόμαστε να περάσει η μάχη και να μείνει ήσυχη και ειρηνική η σκέψη. Αυτό είναι δυνατόν αν καταλάβουμε σε μεγάλο βαθμό όλον τον μηχανισμό της υποκειμενικής και άθλιας λογικής.

Στην ειρήνη της σκέψης γεννιέται μέσα μας μια καινούρια ικανότητα, το όνομα αυτής της ικανότητας είναι διαίσθηση. Μόνο η διαίσθηση μπορεί να λύσει προβλήματα.

Είναι φανερό ότι αν θέλουμε να αναπτύξουμε αυτήν την καινούρια ικανότητα χρειάζεται να καταλάβουμε πρώτα όλον αυτόν τον πολύπλοκο, αλληλένδετο μηχανισμό της υποκειμενικής λογικής. Το βασικό κέντρο της συλλογιστικής μηχανικής είναι το ψυχολογικό εγώ. Αυτό το κέντρο είναι εγωιστικό και γι' αυτό δεν μπορεί να λύσει προβλήματα.

Η διαίσθηση δεν έχει να κάνει τίποτα με αυτό το βασικό κέντρο της λογικής, η διαίσθηση είναι Χριστοκεντρική.

Όλα τα προβλήματα έχουν δημιουργηθεί από τον νου και υπάρχουν όσο τα στηρίζει ο νους. Κάθε πρόβλημα είναι μια νοητική μορφή που στηρίζει ο νους. Κάθε νοητική μορφή έχει μια τριπλή διαδικασία: ανάβλυση, ύπαρξη και διασκορπίση.

Κάθε πρόβλημα αναβλύζει, υπάρχει και μετά διασκορπίζεται. Το πρόβλημα αναβλύζει γιατί ο νους το δημιουργεί, υπάρχει όσο ο νους δεν το ξεχνά και διασκορπίζεται ή διαλύεται όταν ο νους το ξεχνά.

Όταν ο νους παύει, γεννιέται σε μας η μακαριότητα και μετά η φώτιση. Πριν φτάσει η φώτιση πρέπει να περάσουμε από την μακαριότητα. Τρεις είναι οι φάσεις του μετασχηματισμού: Μη σκέψη, μακαριότητα, φώτιση. Η διαίσθηση είναι φώτιση. Κάθε φωτισμένος λύνει τα πιο δύσκολα προβλήματα.

Πραγματικά τα προβλήματα παύουν να υπάρχουν όταν τα ξεχνάμε. Δεν πρέπει να προσπαθούμε να λύνουμε προβλήματα, πρέπει να τα διαλύουμε. Αυτά διαλύονται όταν ξεχνιούνται. Το πρόβλημα είναι μια υπερευαίσθητη νοητική μορφή με δύο πόλους, έναν θετικό και έναν αρνητικό.

Μη φοβάστε, ξεχάστε το πρόβλημα, έτσι θα διαλυθεί το πρόβλημα. Ξέρετε να παίζετε σκάκι; μια παρτίδα σκάκι δεν θα ήταν κακή για να ξεχάσετε το πρόβλημα, ή πείτε έναν καφέ ή ένα καλό τσάι και μετά πηγαίνετε σε μια πισίνα να κολυμπήσετε, ή ανεβείτε σε ένα βουνό και γελάστε λίγο, το γέλιο σας κάνει να αισθάνεστε καλά και να ξεχνάτε το πρόβλημα. Σε οποιαδήποτε στιγμή εμφανίζεται ένα προαίσθημα και λύθηκε το πρόβλημα. Ίσως η λύση να μην είναι της αρεσκείας σας αλλά το σίγουρο είναι ότι το πρόβλημα λύθηκε, ή καλύτερα θα λέγαμε διαλύθηκε.

Ένας σοφός είπε: «Ασχολήσου με το πρόβλημα πριν φτάσει να υπάρχει, εκεί βρίσκεται η λύση. Γιατί το πρόβλημα δεν το ξεχνάμε, γεννήθηκε και έχει την ύπαρξή του στον νου. Βρέχει και εσείς έχετε ξεχάσει την ομπρέλα σας στο σπίτι, αυτό καθ' αυτό δεν είναι πρόβλημα, ούτε το γεγονός ότι

έχετε οφειλές, έχετε χάσει την δουλειά σας και πρέπει να πληρώσετε. Αυτά τα γεγονότα είναι σχετικά αληθινά σε έναν κόσμο σχετικό, αλλά γι' αυτό τα προβλήματα είναι κάτι που, εσείς, πρέπει να σκοτώνετε πριν γεννηθούν παρά να τα λύνετε αργότερα, ενθυμούμενοι ότι όσο περισσότερο χρόνο αφήνουμε να περάσει τόσο μεγαλύτερος θα είναι ο γίγαντας που θα πρέπει να καταρρίψουμε».

Ο φόβος είναι ο χειρότερος εχθρός μας. Στο δαίμονα του φόβου δεν αρέσει να λύνουμε προβλήματα. Φοβάστε ότι θα σας πετάξουν στον δρόμο γιατί δεν έχετε χρήματα για να πληρώσετε το ενοίκιο του σπιτιού; και αν σας πετάξουν έξω; Τι έγινε; Ξέρετε μήπως τι καινούριες πόρτες θα σας ανοίξουν; Η διαίσθηση το ξέρει και γι' αυτό ο διαισθητικός δεν φοβάται. Η διαίσθηση διαλύει προβλήματα.

Φοβάστε μήπως χάσετε την δουλειά σας; και αν την χάσετε τι έγινε; Ξέρετε μήπως τι καινούρια δουλειά θα υπάρξει για σας; Η διαίσθηση το ξέρει γι' αυτό ο διαισθητικός δεν φοβάται.

Όταν τελειώνει η μάχη της σκέψης, γεννιέται η διαίσθηση και τελειώνει ο φόβος. Η διαίσθηση διαλύει τα προβλήματα όσο δύσκολα και αν είναι.

ΕΝΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ

Ο Ναπολέοντας είχε υποκύψει απέναντι στον Διάβολο. Ένα πράγμα είναι να βρίσκεσαι στο πεδίο της μάχης ενάντια σε άλλους άνδρες και άλλο πράγμα είναι η μάχη ενάντια στον εαυτό μας.

Ο Διάβολος είναι εχθρός από χρυσό και είναι πολύ χρήσιμος. Ο Διάβολος είναι σκάλα για να κατέβουμε αλλά είναι επίσης σκάλα για να ανέβουμε.

Οι Δώδεκα Άθλοι του Ηρακλή είναι με τον Διάβολο. Το σύμβολο με τον Διάβολο είναι το ίδιο το στοίχημα, και ο θρίαμβος είναι η ικανότητα να κατασκευάσουμε τον χρυσό.

Η ηλεκτρική δύναμη είναι ο σταυρός σε κίνηση ή η σβάστικα, είναι η συνεχής κίνηση. Ο υπερφυσικός ηλεκτρισμός που περιστρέφεται σαν ανεμοστρόβιλος μου χρησίμευσε για να διαμορφώσω την Γνωστική Κίνηση.

Ο σταυρός στους βέβηλους και στους βεβηλωτές δεν είναι σβάστικα γιατί όταν τελειώνει η χημική ένωση τελειώνει η κίνηση. Αντίθετα, στον γνωστικό σταυρό δεν τελειώνει η κίνηση γιατί ο ηλεκτρισμός συνεχίζει να μετατρέπεται.

Το κανονικό στην σεξουαλική δουλειά πρέπει να είναι μία ώρα το ελάχιστο.

Στην Ινδία μετριέται ο βαθμός της καλλιέργειας σύμφωνα με τον χρόνο που πραγματοποιείται η χημική ένωση. Αυτός που κρατάει τρεις ώρες είναι αξιολύβητος και είναι ένας «κύριος».

Η σβάστικα σε κίνηση παράγει τον υπερφυσικό σεξουαλικό ηλεκτρισμό.

Ο Χίτλερ κατάλαβε αυτά τα πράγματα και γι' αυτό πήρε την σβάστικα σαν σύμβολο του Κόμματός του. Ο «Άνθρωπος με τα πράσινα γάντια» ανήκε στην τάξη των ΝΤΑΓ-ΝΤΟΥΓΠΑΣ. Ο Χίτλερ αφέθηκε να οδηγηθεί από αυτόν τον άνθρωπο και διδάχτηκε να τα αποκρυσταλλώνει όλα αρνητικά.

Όταν ο Φον ΛΙΤΖ συνθηκολόγησε, στην Λάσα, οι μοναχοί των ΝΤΑΓ-ΝΤΟΥΓΠΑΣ βγήκαν στους δρόμους γιορτάζοντας την συνθηκολόγηση του Βερολίνου.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν μια μονομαχία ανάμεσα στις διδασκαλίες του Γκουρτζιέφ και αυτές των ΝΤΑΓ-ΝΤΟΥΓΠΑΣ. Αυτή η μονομαχία είχε εισαχθεί από το Θιβέτ και ήταν μια πραγματική μάχη ανάμεσα στους λευκούς και μαύρους μάγους του Θιβέτ.

Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ

Σε τίποτα δεν θα χρησίμευε να κατέχουμε όλη την μάθηση αυτού του κόσμου αν δεν πεθαίνουμε στους εαυτούς μας.

Το να σπάσουμε τα ψυχικά επιπρόσθετα είναι δυνατόν μόνο στο σιδηρουργείο των κυκλώπων, σε πλήρη χημική ένωση.

Άνδρας και γυναίκα, ενωμένοι σεξουαλικά, είναι περικυκλωμένοι από τρομερές κοσμικές δυνάμεις. Άνδρας και γυναίκα, ενωμένοι σεξουαλικά, είναι περικυκλωμένοι από τις παντοδύναμες δυνάμεις που έφεραν στην ύπαρξη το Σύμπαν.

Ο άνδρας είναι η θετική δύναμη, η γυναίκα είναι η αρνητική δύναμη. Η ουδέτερη δύναμη τις συμβιβάζει και τις δύο.

Αν και οι τρεις δυνάμεις κατευθύνονται ενάντια σε ένα ψυχικό επιπρόσθετο, αυτό ελαττώνεται σε κοσμική σκόνη.

Ο άνδρας σε πλήρη χημική ένωση, πρέπει να βοηθήσει την γυναίκα του παίρνοντας τα ψυχικά επιπρόσθετά της σαν να ήταν δικά του. Η γυναίκα επίσης πρέπει να πάρει τα ψυχολογικά επιπρόσθετα του άνδρα σαν να ήταν δικά της. Έτσι οι δυνάμεις θετική, αρνητική και ουδέτερη, δεόντως ενωμένες,

θα κατευθυνθούν ενάντια σε οποιοδήποτε επιπρόσθετο. Αυτό είναι το κλειδί της σεξουαλικής υπερδυναμικής για να διαλύσουμε τα ψυχικά επιπρόσθετα.

Άνδρας και γυναίκα, ενωμένοι σεξουαλικά, πρέπει να προσεύχονται ζητώντας από την Ντέβι Κουνταλίνη να διαλύσει αυτό ή εκείνο το ψυχικό επιπρόσθετο, που προηγουμένως έχει γίνει κατανοητό σε βάθος.

Αν ο άνδρας θέλει να διαλύσει ένα ψυχικό επιπρόσθετο, είτε είναι μίσους, λαγνείας, ζηλοτυπίας κ.λ.π. θα ζητήσει από την Θεϊκή Μητέρα Κουνταλίνη, παρακαλώντας την να διαλύσει αυτό το επιπρόσθετο και η γυναίκα του θα τον βοηθήσει με την ίδια ικεσία, σαν το επιπρόσθετο να ήταν δικό της. Έτσι επίσης θα συμπεριφερθεί ο άνδρας με τα ψυχικά επιπρόσθετα της γυναίκας του, παίρνοντάς τα σαν δικά του.

Το σύνολο των δυνάμεων του άνδρα και της γυναίκας, κατά την διάρκεια της μεταφυσικής ένωσης, πρέπει να κατευθυνθεί τώρα προς τα ψυχικά επιπρόσθετα του άνδρα, τώρα προς τα ψυχικά επιπρόσθετα της γυναίκας. Έτσι θα διαλύσουμε το εγώ.

Αυτό είναι το κλειδί της σεξουαλικής υπερδυναμικής: ένωση των Λίνγκαμ-Γιόνι, χωρίς εκκένωση της οντότητας του σπέρματος, κατευθύνοντας τις τρεις δυνάμεις ενάντια σε κάθε ψυχικό επιπρόσθετο.

Ας μην ξεχνάμε ότι στην διάρκεια της χημικής ένωσης, ο άνδρας και η γυναίκα ενωμένοι, είναι στ' αλήθεια ένα θεϊκό ανδρόγυνο, παντοδύναμο και τρομερό.

Ο ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΣ

Αυτός που κατέχει τον Υδράργυρο των Σοφών θα κατορθώσει την τελική Απελευθέρωση. Δεν θα ήταν δυνατόν να επιτύχουμε την Φιλοσοφική Λίθο αν δεν φτάσουμε προηγουμένως να γνωρίσουμε τον εαυτό μας.

Η προετοιμασία του Υδράργυρου είναι δύσκολη. Ο Υδράργυρος είναι το αποτέλεσμα του Εξιοχεάρι ή του κτηνώδους Υδράργυρου .

Ο κτηνώδης Υδράργυρος αντιπροσωπεύει το Ιερό Σπέρμα. Είναι πολλά τα ορυκτά που μετατρέπονται σε Υδράργυρο όμως δεν μπορούν όλα να μετατραπούν σ' αυτόν.

Η προετοιμασία του Υδράργυρου είναι όμοια με την αφομοίωση των τροφών. Ο Ξηρός Υδράργυρος, η Αντίθεση στην Μεταβίβαση, το Εγώ, πρέπει να εξαλειφθεί αν στ' αλήθεια θέλουμε έναν καθαρό και αγνό Υδράργυρο για το Μεγάλο Έργο.

Είκοσι είναι η μισή μαθηματική διαφορά δύο ποσοτήτων. Αν δεν εξαλειφθεί ο Ξηρός Υδράργυρος δεν μπορεί να υπάρξει η «μισή διαφορά».

Πρέπει να περάσουμε ψυχολογικά από τις φάσεις της γης, νερού, αέρα και φωτιάς.

Μέσω της ψυχολογικής εξάλειψης και κατανόησης του Ξηρού Υδράργυρου επιτυγχάνεται το ραφινάρισμα του Μυστηρίου της Εκκλησίας της Ρώμης.

Το εσωτερικό Πυρογενές Τριαντάφυλλο, γονιμοποιημένο από τον Υδράργυρο (φωτιά) ανεβαίνει νικηφόρα από το σπονδυλικό μεδούλι δίνοντάς μας την κατανόηση ή φως για να καταλάβουμε τους μηχανισμούς του εγώ.

Ο Υδράργυρος μας μετατρέπει σε Κύριο της Ζωής και του Θανάτου.

Υπάρχει ο Παγκόσμιος Υδράργυρος. Οι Κοσμοκράτορες έπρεπε να δουλέψουν στο Σιδηρουργείο των Κυκλώπων (το σεξ) στην αρχή του Μαχαμβαντάρα. Αυτό δεν το καταλαβαίνουν οι ακόλουθοι της Διαλεκτικής της Φύσης του Χένγκελς.

Στο Χάος (κτηνώδες ορυκτό) ο Στρατός του Λόγου (τα ζευγάρια) δουλεύουν για να διαλύσουν τον Ξηρό Υδράργυρο.

Στην Αρχαία Γη Σελήνη έπρεπε να εξαλείψουν πολύ Ξηρό Υδράργυρο.

Στην Επανάσταση της Διαλεκτικής, στην Ολοκληρωτική Επανάσταση, πρέπει να κάνουμε σε μικρογραφία ότι έκανε ο Λόγος σε μεγέθυνση.

Τα ανθρώπινα όντα που κάνουν το Μεγάλο Έργο εσωτερικά είναι πολύ διαφορετικά από ένα ανθρωποειδές, αν και εξωτερικά δεν φαίνονται ριζικές διαφορές και αυτό οφείλεται στο ότι οι πρώτοι εξάλειψαν από τους εαυτούς τους τον Ξερό Υδράργυρο.

Το περίσσειμα του Υδραργύρου, αγνό και καθαρό, διαμορφώνει μια ανώτερη οκτάβα στα διάφορα υπαρξιακά σώματα. Για αυτό το αποτέλεσμα πρέπει να δουλεύουμε στο Εργαστήριο του Τρίτου Λόγου.

Για να καταλάβουμε αντικειμενικά την Επανάσταση της Διαλεκτικής χρειάζεται το Donum Dei δηλαδή, το Χάρισμα του Θεού.

Δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα των αποσαρκωμένων. Η προσωπικότητα είναι μια μορφή του Ξηρού Υδράργυρου στην οποία ξοδεύουμε πολύ ενέργεια και είναι αυτή που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να ενισχύσουμε και να κάνουμε μέσα μας την μεταβίβαση της συνειδησης.

Μια δυνατή ατομικότητα εκτοπίζει τελείως την προσωπικότητα που είναι γελοία μορφή του Ξηρού Υδράργυρου.

Την ενέργεια που ξοδεύουμε στην προσωπικότητα πρέπει να την χρησιμοποιήσουμε για να εξαλείψουμε όλα όσα δεν ανήκουν στο Είναι. αυτή είναι η περίπτωση των αρνητικών συνηθειών που επίσης είναι μορφές του Ξηρού Υδραργύρου.

Διαλύοντας τον Ξηρό Υδράργυρο, μέσω της σεξουαλικής υπερδυναμικής και του αυτοσεβασμού, θα συνηθίσουμε, επομένως, να ζούμε με έναν τρόπο απρόσωπο.

ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ποτέ δεν θα κουραστώ να λέω με έμφαση ότι τα ακαδημαϊκά και εκπαιδευτικά συστήματα αυτών των εκφυλισμένων καιρών χρησιμεύουν μόνο για να νοθεύουν τις αυθεντικές αξίες του Είναι.

Τα γεγονότα έχουν έρθει να αποδείξουν ότι έχω δίκιο. Σε κάθε σχολική χρονιά, σχεδόν 500 παιδιά στην δυτική Γερμανία αυτοκτονούν, σύμφωνα με τις στατιστικές των τελευταίων χρόνων.

Εκτιμάται ότι 14.000 έφηβοι προσπαθούν να αυτοκτονήσουν και ένας μεγάλος αριθμός από αυτούς (1 κάθε 3 μαθητές μικρότεροι των 16 χρόνων) έχουν διάφορα συμπτώματα έντασης που προκαλείται από αυτό που οι Γερμανοί ονομάζουν Σκουλάνγκστ, που σημαίνει οξεία σχολική αγωνία.

Οι πιέσεις και η ένταση του ίδιου του σχολείου, που κάποια παιδιά βρίσκουν ότι δεν μπορούν να πολεμήσουν, είναι υπεύθυνες για μια από τις πιο σοβαρές καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι.

Η Σκουλάνγκστ φαίνεται να είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο. Είναι το αποτέλεσμα ενός πολύ ανταγωνιστικού συστήματος (όχι μόνο στην Γερμανία αλλά σε όλες τις χώρες του κόσμου) αναμιγμένο με την υψηλή ανεργία και μια ιεραρχική κοινωνία που θεωρεί τους ανόητους ακαδημαϊκούς κύκλους σαν μέσο για να αποκτηθούν υψηλά αμειβόμενες εργασίες και σαν σύμβολο Κυριαρχίας.

Το σύνολο των παιδιών σχολικής ηλικίας που υποφέρουν από αυτό το είδος άγχους, αισθάνονται ότι τα συστήματα έντασης είναι ανυπόφορα.

Σύμφωνα με μια μελέτη που πραγματοποίησε ο Καρλ Στρίτ Μάτερ, ένας καθηγητής της Εκπαιδευτικής Επιστήμης, 1 κάθε 3 αγόρια μικρότερα των 16 ετών υποφέρουν από χρόνια στομαχικά προβλήματα, βρέχουν το κρεβάτι όταν κοιμούνται ή υποφέρουν από διάφορους πονοκεφάλους. Ένας από κάθε 5 μαθητές βρίσκεται κάτω από ψυχιατρική παρακολούθηση και έχουν βρεθεί ακόμη και παιδιά των 9 ετών που υποφέρουν από έλκος λόγω της σχολικής έντασης.

Το ιδιαίτερο αυτής της περίπτωσης είναι οι στατιστικές πάνω στις σχολικές αυτοκτονίες, ιδιαίτερα αποθαρρυντικές λόγω της ηλικίας των θυμάτων: από τους 517 μαθητές μικρότερους από 18 ετών που αυτοκτόνησαν στην Γερμανία το 1976, οι 103 ήταν μεταξύ 10 και 15 ετών. Το ποσοστό των αυτοκτονιών μεταξύ νέων μικρότερων των 18 ετών είναι περίπου 3,3 για κάθε 100.000 στην δυτική Γερμανία, περίπου 50% πιο ψηλό από ότι στις ΗΠΑ, όπου η αυτοκτονία μεταξύ εφήβων είναι επίσης ένα επείγον πρόβλημα.

Όσο οι άνθρωποι δεν δουλεύουν με μια Βασική Εκπαίδευση που να βασίζεται στις σταθερές αρχές: της ελεύθερης πρωτοβουλίας, όχι μίμησης, δημιουργική ελευθερία, συνειδητή προσοχή, θάρρος, αγάπη, πώς να σκεπτόμαστε, να ξέρουμε να ακούμε, σοφία, γενναιοδωρία, κατανόηση, πληρότητα, απλότητα, ειρήνη, φιλαλήθεια, εξυπνάδα, επάγγελμα κ.λ.π. που εκτίθενται στο βιβλίο μου Βασική Εκπαίδευση, θα συνεχίζουν, όχι μόνο τα παιδιά και οι έφηβοι, αλλά και οι ενήλικες επίσης, με το άγχος και την τερατώδη αύξηση του δείκτη αυτοκτονιών.

Ο ΤΥΠΟΣ

Όλες οι εφημερίδες είναι γεμάτες με ιδέες που στην πραγματικότητα πλαστογραφούν τον νου. Σ' αυτόν τον δρόμο της ψυχολογικής απελευθέρωσης δεν είναι βολικό να πλαστογραφούμε τον νου.

Μου φαίνεται ότι για να υπάρχει πραγματική νοητική υγεία, χρειάζεται η συνειδητή πίστη.

Ο τύπος γεμίζει το νου με σκεπτικισμό και αυτός ο τελευταίος αλλάζει την ισορροπία του νου γιατί τον αρρωσταίνει.

Οι δημοσιογράφοι είναι σκεπτικιστές από φύση κατά 100%.

Η νοητική υγεία δεν είναι δυνατή όσο δεν υπάρχει η συνειδητή πίστη.

Ο σκεπτικισμός των δημοσιογράφων είναι μολυσματικός και καταστρέφει το νου.

Τα παιδιά, αντί να διαβάζουν ανοησίες, πρέπει να τα πηγαίνουμε στην εξοχή και να τους διηγούμαστε ιστορίες με νεράιδες ή ιστορίες του χθες. Έτσι ο νους τους θα διατηρηθεί ανοικτός και ελεύθερος από τις προκαταλήψεις αυτών των παρακμιακών και εκφυλισμένων καιρών.

Σε αυτούς τους ξεμωραμένους και μηχανοποιημένους καιρούς γίνεται αναγκαίο να επανακτήσουμε την ικανότητα της έκπληξης. Δυστυχώς οι μοντέρνοι άνθρωποι έχουν χάσει αυτή την ικανότητα.

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Το σημαντικό στην ζωή είναι να μην γεμίζουμε το νου με ξένες ιδέες που βλέπουμε στην τηλεόραση, δεδομένου ότι με τον χρόνο μετατρέπονται σε σφίγγες.

Οι εικόνες που βλέπουμε στην τηλεόραση αναπαράγονται στο νου, μετατρέπονται σε αντιπροσωπείες που φτάνουν να πάρουν ψυχολογική πραγματικότητα.

Είναι αναγκαίο να έχουμε καθαρό το νου για να μπορεί να λειτουργεί το Είναι στο ψυχολογικό μας σύμπαν ελεύθερο από τις αλυσίδες του εγώ.

Αυτοί που ψάχνουν την Ολοκληρωτική Επανάσταση μπορούν να βλέπουν χρήσιμες ταινίες που σχετίζονται με την φύση, με την απτή πραγματικότητα, για να αποκτούν αντικειμενικά οφέλη για την υπερβατική συνείδηση του Είναι.

Η ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

Η μοντέρνα μουσική δεν έχει ούτε αρμονία, ούτε αυθεντική μελωδία, καθώς επίσης στερείται από ακριβή ρυθμό.

Τη μοντέρνα μουσική την χαρακτηρίζω αναρμονική, με ένα είδος τραχείς ήχους βλαβερούς και για τους πέντε κυλίνδρους της ανθρώπινης μηχανής.

Η μουσική του υπερμοντέρνου τύπου βλάπτει το νευρικό σύστημα και αλλοιώνει όλα τα όργανα της ανθρώπινης φυσιολογίας. Η μοντέρνα μουσική δεν έχει συμφωνία με τις μελωδίες του Άπειρου.

Αν καταστραφεί το εγώ, θα δονούμαστε με την κοσμική μουσική και με αυτή του κόσμου των σφαιρών.

Η ρομαντική μουσική σχετίζεται με τα πράγματα του χρόνου και είναι απατηλή!

Η κλασσική μουσική μας φέρνει σε επικοινωνία με το ανέκφραστο που δεν είναι του χρόνου και είναι αιώνιο!

ΣΟΛΙΟΝΕΝΣΙΟΥΣ

Ο μεγάλος ρώσος σοφός Γκιόργκι Λακόσκι, αφού μελέτησε βαθιά τις ηλιακές κηλίδες, έφτασε να ανακαλύψει ότι υπάρχει μια εσωτερική σχέση ανάμεσα σ' αυτές και τους πολέμους.

Σε αυτή την εποχή των τηλεκατευθυνόμενων πυραύλων έχουν γίνει βαθιές μελέτες πάνω στις κοσμικές ακτίνες και τις επιρροές τους πάνω στα ζωντανά κύτταρα και στους οργανισμούς γενικότερα.

Ο πολύπλοκος μηχανισμός των τηλεκατευθυνόμενων πυραύλων μπορεί να ελέγχεται από απόσταση μέσω ραδιενεργών κυμάτων.

Δεν μπορούμε να αρνηθούμε πια την ραδιενέργεια των πλανητών στο διάστημα, ούτε την ηλεκτρομαγνητική επιρροή τους πάνω στους ζωντανούς οργανισμούς.

Υπάρχει ένας κοσμικός νόμος που λέγεται Σολιονένσιους, ο οποίος έχει εμφανιστεί στον πλανήτη μας 40 φορές μετά την βύθιση της Ατλαντίδος. Αυτός ο κοσμικός νόμος είναι το αποτέλεσμα της ηλεκτρομαγνητικής έντασης των κόσμων.

Το ηλιακό μας σύστημα του Όρς έχει ένα γειτονικό ηλιακό σύστημα που λέγεται Μπαλεότο. Υπάρχει επίσης στο διάστημα ο διάσημος κομήτης Σόλνι που μερικές φορές συμβαίνει να πλησιάζει με επικίνδυνο τρόπο στον περιλαμπρο ήλιο Μπαλεότο.

Αυτός ο ήλιος έχει αναγκαστεί πολλές φορές να αναπτύξει μια δυνατή ηλεκτρομαγνητική ένταση για να μπορέσει να διατηρήσει με σταθερότητα το συνηθισμένο του κοσμικό μονοπάτι. Αυτή η ένταση, όπως είναι πολύ φυσικό και λογικό, προκαλεί όμοια ένταση σε όλους τους γειτονικούς ήλιους, μεταξύ των οποίων βρίσκεται και ο δικός μας ήλιος που λέγεται Όρς.

Όταν ο δικός μας ήλιος Όρς μπαίνει σε ηλεκτρομαγνητική ένταση με σκοπό να μην τροποποιηθεί το κοσμικό μονοπάτι που ακολουθεί, δημιουργεί όμοια ένταση σε όλους τους πλανήτες του Ηλιακού Συστήματος του Όρς, περιλαμβανομένου του πλανήτη μας Γη. Αυτός είναι ο κοσμικός Σολιονένσιους, ο μεγάλος νόμος που δρα στην Γη μας με πολύ μεγάλα διαλείμματα.

Κανονικά αυτός ο μεγάλος νόμος παράγει έντονη θρησκευτικότητα και βαθύ πόθο για εσώτατη Αυτοπραγμάτωση, αλλά όταν η ανθρωπότητα δεν είναι ψυχολογικά προετοιμασμένη για την δράση αυτού του νόμου, το αποτέλεσμα συμβαίνει να είναι καταστροφικό.

Κατά την χρονιά του 1917, ο αναφερθείς κοσμικός νόμος εκδηλώθηκε έντονα, αλλά μια και το ρωσικό προλεταριάτο ήταν γεμάτο με βαθιές μνησικακίες και πίκρες, ο Σολιονένσιους συνδυάστηκε με ανώμαλο και αρνητικό τρόπο με την ψυχή του κάθε ατόμου. Το αποτέλεσμα αυτού του αρνητικού συνδυασμού ήταν η Μπολσεβίκικη Επανάσταση.

Ήδη εδώ και καιρό η Ρωσία ετοιμαζόταν ψυχολογικά για αυτήν την αιματηρή επανάσταση. Η Μπολσεβίκικη Επανάσταση ήταν βεβαίως το αποτέλεσμα ενός κάκιστου συνδυασμού του Σολιονένσιους με την ψυχολογική ιδιοσυγκρασία κάθε ατόμου. Ένα από τα χαρακτηριστικά αυτού του νόμου σε δράση είναι ο πόθος για ελευθερία.

Πλην όμως υπήρχαν στην Ρωσία, εκείνη την εποχή της Μπολσεβίκικης Επανάστασης, κάμποσοι άνθρωποι που ήξεραν να εκμεταλλευτούν έξυπνα τον Σολιονένσιους για να αναπτύξουν την Αντικειμενική Λογική, την ατομική Αυτοσυνείδηση και την Επανάσταση της Διαλεκτικής που θα αναβλύσει επίσης σε αυτούς τους καιρούς.

Έχουν περάσει πια πολλά χρόνια και ακόμα δεν ξέρουμε πότε θα ξανάρθει ο Σολιονένσιους, αυτό που ξέρουμε είναι ότι πρέπει να προετοιμαστούμε ψυχολογικά για να τον λάβουμε με έξυπνο τρόπο και να κατορθώσουμε, με την βοήθειά του, την Ολοκληρωτική Επανάσταση που προτείνω με αντικειμενικό τρόπο σε αυτό το έργο.

Είναι τελείως λογικό να σκεφτούμε ότι αν ο Σολιονένσιους μας βρει χωρίς ψυχολογική προετοιμασία, το αποτέλεσμα θα είναι μια καταστροφή.

Είναι καλό να το γράψουμε στην μνήμη μας και να μην το ξεχάσουμε ποτέ, ότι η Μπολσεβίκικη Επανάσταση και ο Πόλεμος των 7 Ημερών ήταν πραγματικά μια κοινωνική καταστροφή.

Εμείς πρέπει να φιλοδοξούμε να πραγματοποιήσουμε πάνω στην γη την Επανάσταση της Διαλεκτικής και γι' αυτό είναι αναγκαίο να προετοιμαζόμαστε ψυχολογικά, όσο το δυνατόν καλύτερα. Θα ήταν λυπηρό να μας βρει ο επόμενος Σολιονένσιους χωρίς κανενός είδους ψυχολογική προετοιμασία.

Στο παρελθόν, κάθε φορά που εμφανιζόταν ο Σολιονένσιους ήταν καταστροφικός όταν η ανθρωπότητα δεν ήταν προετοιμασμένη. Ας θυμηθούμε την παλιά Αίγυπτο, από δυναστεία σε δυναστεία συνέβησαν τρομερά γεγονότα. Δύο φορές εμφανίστηκε ο Σολιονένσιους με καταστροφικό τρόπο στην ηλιόλουστη χώρα του Κέμ.

Στην πρώτη, ο λαός, με μια αιματηρή επανάσταση, διάλεξε κυβερνώντες εν μέσω αίματος και θανάτου. Ο υποψήφιος που θα είχε στο «ιερό ποτήρι» του μεγαλύτερη ποσότητα από μάτια που θα ανήκαν στην τάξη των νόμιμα εγκατεστημένων κυβερνητικών, θα εκλεγόταν νέος κυβερνήτης. Είναι φανερό ότι ήταν τρομερές οι σκηνές αυτής της στάσης.

Στη δεύτερη εμφάνιση αυτού του κοσμικού νόμου, ο αιγυπτιακός λαός, εξοργισμένος, εξεγέρθηκε ενάντια στους κυβερνώντες και τους σκότωσε διαπερνώντας τους από άκρη σε άκρη με ένα ιερό μεταλλικό καλώδιο. Εκείνη την εποχή δεν υπήρξε σεβασμός ούτε σε φύλο ούτε σε ηλικία και εκείνο το καλώδιο έμοιαζε περισσότερο με ένα μακάβριο κολιέ που μετά το έσερναν τα ζώα και το πέταζαν στο Νείλο.

Ο Σολιονένσιους προκαλεί πόθους απελευθέρωσης, επανάστασης της συνείδησης, αλλά όταν το ανθρώπινο ον δεν είναι προετοιμασμένο, το μόνο που συμβαίνει είναι να σκοτώνει τους κυβερνώντες, να δολοφονεί άλλους, να εκθρονίζει τους βασιλιάδες, να κάνει πολέμους κ.λ.π.

Εμείς πρέπει να προετοιμαστούμε ψυχολογικά για τον Σολιονένσιους, χρειάζεται να γίνουμε αυτοσυνείδητοι και να πραγματοποιήσουμε πάνω στο πρόσωπο της Γης την Επανάσταση της Διαλεκτικής.

ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Όλες οι θρησκείες είναι πολύτιμες πέτρες περασμένες στην χρυσή κλωστή της Θεϊκότητας.

Οι θρησκείες διατηρούν τις αιώνιες αξίες, δεν υπάρχουν εσφαλμένες θρησκείες.

Όλες οι θρησκείες είναι αναγκαίες, όλες οι θρησκείες εκπληρώνουν την αποστολή τους στην ζωή.

Είναι παράλογο να πούμε ότι η θρησκεία του γείτονα δεν χρησιμεύει και ότι μόνο η δική μου είναι αληθινή. Αν η θρησκεία του γείτονα δεν χρησιμεύει, τότε ούτε η δική μου χρησιμεύει γιατί οι αξίες είναι πάντα ίδιες.

Είναι βλακώδες να πούμε ότι η θρησκεία των ιθαγενών φυλών της Αμερικής είναι ειδωλολατρική, τότε έχουν και αυτοί το δικαίωμα να πούνε ότι η δική μας θρησκεία είναι ειδωλολατρική. Και αν εμείς γελάμε μαζί τους, και αυτοί επίσης μπορούν να γελάνε μαζί μας. Και αν εμείς πούμε ότι λατρεύουν ή λάτρευαν είδωλα, και αυτοί επίσης μπορούν να πουν ότι εμείς λατρεύουμε είδωλα.

Δεν μπορούμε να δυσφημίσουμε την θρησκεία των άλλων χωρίς να δυσφημίσουμε και την δική μας επίσης, γιατί οι αρχές είναι πάντα ίδιες. Όλες οι θρησκείες έχουν τις ίδιες αρχές.

Κάτω από τον ήλιο, κάθε θρησκεία γεννιέται, μεγαλώνει, αναπτύσσεται, πολλαπλασιάζεται σε πολλές αιρέσεις και πεθαίνει. Έτσι ήταν πάντα και έτσι θα είναι πάντα.

Οι θρησκευτικές αρχές δεν πεθαίνουν ποτέ. Μπορούν να πεθάνουν οι θρησκευτικές μορφές, αλλά οι θρησκευτικές αρχές, δηλαδή, οι αιώνιες αξίες, δεν πεθαίνουν ποτέ. Αυτές συνεχίζουν, ντύνονται με νέες μορφές.

Η θρησκεία είναι σύμφυτη με την ζωή όπως η υγρασία με το νερό.

Υπάρχουν άνθρωποι βαθειά θρησκευόμενοι που δεν ανήκουν σε καμία θρησκευτική μορφή.

Οι άνθρωποι χωρίς θρησκεία είναι συντηρητικοί και αντιδραστικοί από την φύση τους. Μόνο ο θρησκευόμενος άνθρωπος κατορθώνει την Επανάσταση της Διαλεκτικής.

Δεν υπάρχει λόγος που να δικαιολογεί τους θρησκευτικούς πολέμους όπως αυτούς της Ιρλανδίας. Είναι παράλογο να χαρακτηρίζουμε τους άλλους άπιστους, αιρετικούς ή παγανιστές, για τον απλό λόγο ότι δεν ανήκουν στην θρησκεία μας.

Ο μάγος, που στην καρδιά των αφρικανικών δασών, ιερουργεί μπροστά στην φυλή των κανιβάλων και ο αριστοκράτης χριστιανός επίσκοπος που ιερουργεί στην μητρόπολη του Λονδίνου, του Παρισιού ή της Ρώμης, στηρίζονται στις ίδιες αρχές, διαφέρουν μόνο οι θρησκευτικές μορφές.

Ο Ιησούς, ο θεϊκός Ραβί της Γαλιλαίας, δίδαξε σε όλα τα όντα το δρόμο της Αλήθειας και της επανάστασης της Διαλεκτικής.

Η Αλήθεια έγινε σάρκα στον Ιησού και θα γίνει σάρκα σε κάθε άνθρωπο που θα κατορθώσει την ολοκληρωτική Επανάσταση.

Αν μελετήσουμε τις θρησκείες, αν κάνουμε μια συγκριτική μελέτη των θρησκειών, θα βρούμε σε όλες τους την λατρεία του Χριστού, το μόνο που διαφέρει είναι τα ονόματα που δίνονται στον Χριστό.

Ο Θεϊκός Ραβί της Γαλιλαίας έχει τις ίδιες ιδιότητες με τον Δία, Απόλλωνα, Κρίσνα, Κετζαλκόατλ, Λάο Τσέ, Φου Χι (ο κινέζος Χριστός), Βούδα κ.λ.π.

Μένει έκπληκτος κανείς όταν κάνει μια συγκριτική μελέτη των θρησκειών. Όλα αυτά τα ιερά θρησκευτικά πρόσωπα που προσωποποιούν τον Χριστό γεννιούνται στις 24 Δεκεμβρίου στις 12 την νύχτα.

Όλα αυτά τα ιερά πρόσωπα είναι γιοι άσπιλων συλλήψεων, όλοι τους γεννιούνται με την χάρη και το έργο του Αγίου Πνεύματος, όλοι τους γεννιούνται από Παρθένες άσπιλες πριν τον τοκετό, κατά τον τοκετό και μετά τον τοκετό.

Η φτωχή και άγνωστη εβραία γυναίκα Μαρία, μητέρα του Θαυμαστού Σωτήρα Ιησού, του Χριστού, έλαβε τις ίδιες ιδιότητες και κοσμικές δυνάμεις με την Θεά Ίσιδα, Γιούνο, Δήμητρα, Κέρες, Βέστα, Μαία, Αδωνία, Ινσομπέρτα, Ρέα, Κυβέλη, Τονανζίν κ.λ.π.

Όλες αυτές οι θηλυκές θεότητες αντιπροσωπεύουν πάντα την Θεϊκή Μητέρα, το Αιώνιο Κοσμικό Θηλυκό.

Ο Χριστός είναι πάντα ο γιος της Θεϊκής Μητέρας και σε αυτήν υποτάσσονται λατρευτικά όλες οι άγιες θρησκείες.

Η Μαρία γονιμοποιείται από το Άγιο Πνεύμα. Διηγείται η παράδοση ότι ο Τρίτος Λόγος, με μορφή περιστεριού, γονιμοποίησε την άσπιλη κοιλιά της Μαρίας.

Το περιστέρι είναι πάντα ένα φαλλικό σύμβολο. Ας θυμηθούμε την Περιστερά, νύμφη της συνοδείας της Αφροδίτης, που μετατράπηκε σε περιστέρι από έρωτα.

Ανάμεσα στους Κινέζους, ο χριστός είναι ο Φου Χι. Ο κινέζος Χριστός που γεννιέται θαυμαστά από χάρη και έργο του Αγίου Πνεύματος.

Περπατώντας, μια παρθένα που λεγόταν Χοα Σε στην όχθη του ποταμού, έβαλε το πόδι της πάνω στο ίχνος του Μεγάλου Ανθρώπου. Αμέσως ταραχτήκε καθώς την περικύκλωσε μια θαυμάσια λάμψη και το εσωτερικό της συνέλαβε. Πέρασαν 12 χρόνια, την τέταρτη μέρα του δέκατου Φεγγαριού, τα μεσάνυχτα, γεννήθηκε ο Φου Χι, που ονομάστηκε έτσι σε ανάμνηση του ποταμού στην όχθη του οποίου συνελήφθη.

Στο αρχαίο Μεξικό, ο Χριστός είναι ο Κετζαλκόατλ, ο οποίος ήταν ο Μεσσίας και ο μετασχηματιστής των Τολτέκας.

Μια μέρα που η Χιμαλμάν βρισκόταν μόνη με τις δύο αδελφές της εμφανίστηκε ένας απεσταλμένος από τον ουρανό, όταν τον είδαν οι αδελφές της πέθαναν από τον τρόμο. Αυτή, μόλις άκουσε από το στόμα του αγγέλου ότι θα συνελάμβανε ένα γιο, συνέλαβε αμέσως χωρίς δράση από άνδρα, τον Κετζαλκόατλ τον Μεξικανό Χριστό.

Ανάμεσα στους Γιαπωνέζους, ο Χριστός είναι ο Αμίντα, ο οποίος μεσολαβεί μπροστά στην Ανώτατη Θεά Τεν Σικ Νταϊ Τάιν ικετεύοντας για όλους τους αμαρτωλούς.

Ο Αμίντα, ο Γιαπωνέζος Χριστός της Σιντοϊστικής θρησκείας, είναι αυτός που έχει τις δυνάμεις να ανοίξει τις πόρτες του Γκόκουρατ, του Παραδείσου.

Τα Γερμανικά Έντας αναφέρουν τον Κρίστος, τον Θεό της Θεογονίας τους, ομοίως με τον Ιησού, γεννημένο επίσης στις 24 Δεκέμβρη τα μεσάνυχτα, το ίδιο με τον Οντίν, Βοτάν και Μπελένο.

Όταν κανείς μελετά το ευαγγέλιο του Κρίσνα, του Ινδού Χριστού, μένει έκπληκτος ανακαλύπτοντας το ίδιο το ευαγγέλιο του Ιησού και όμως ο Κρίσνα γεννήθηκε πολλούς αιώνες πριν τον Ιησού.

Η ινδή παρθένα Ντεβάκι συνέλαβε τον Κρίσνα από χάρη και έργο του Αγίου Πνεύματος. Το παιδί-Θεός Κρίσνα μεταφέρθηκε στο στάβλο της Νανντέν και οι θεοί και οι άγγελοι ήρθαν να τον λατρέψουν. Η ζωή, τα πάθη και ο θάνατος του Κρίσνα είναι ίδια με του Ιησού.

Αξίζει τον κόπο να μελετήσουμε όλες τις θρησκείες. Η συγκριτική μελέτη των θρησκειών κάνει κάποιον να καταλάβει ότι όλες οι θρησκείες διατηρούν τις αιώνιες αξίες, ότι καμία θρησκεία δεν είναι εσφαλμένη, ότι όλες είναι αληθινές.

Όλες οι θρησκείες μιλάνε για την ψυχή, για τον ουρανό, για την κόλαση κ.λ.π. οι αρχές είναι πάντα οι ίδιες.

Για τους Ρωμαίους η κόλαση ήταν το Αβέρνο, για τους Έλληνες ήταν τα Τάρταρα και για τους Ινδοστανούς το Αβίτσι κ.λ.π.

Ο ουρανός για Ρωμαίους και Έλληνες ήταν ο Όλυμπος. Κάθε θρησκεία έχει τον ουρανό της.

Όταν τελείωσε η θρησκεία των Ρωμαίων, όταν εκφυλίστηκε, οι ιερείς μετατράπηκαν σε μάντιες, χειριστές μαριονέτων κ.λ.π. αλλά οι αιώνιες αρχές δεν πέθαναν. Ντύθηκαν με την νέα θρησκευτική μορφή του Χριστιανισμού.

Οι παγανιστές ιερείς, που ονομάζονταν Αουγκούρ, Δρυίδες, Φλάμεν, Ιεροφάντες, Διονύσιοι και Θυσιαστές, ξαναβαφτίστηκαν στο Χριστιανισμό με τους ιερούς τίτλους: Κληρικός, Πάστορας, Πρελάντος, Πάπας, Ουγκκίντο, Αμπάτε, Θεολόγος κ.λ.π.

Οι Σίβυλλες, Βεστάλες, Δρουιδέζας, Πάπισσες, Μαινάδες Πυθώνισσες κ.λ.π. στον χριστιανισμό ονομάστηκαν Νοβίσιας, Αμπαντέζας, Πρελάδος Σουπεριόρες, Ρεβερέντας, Αδελφές, Μοναχές.

Οι Θεοί, Ημίθεοι, Τιτάνες, Θεές, Σουλφίδες, Κύκλωπες, Αγγελιαφόροι των Θεών των αρχαίων θρησκειών, ξαναβαπτίστηκαν με τα ονόματα των Αγγέλων, Αρχαγγέλων, Σεραφείμ, Δυνάμεων, Αρετών, Θρόνων κ.λ.π.

Αν λάτρευαν παλιότερα τους θεούς, και τώρα επίσης τους λατρεύουν μόνο με άλλα ονόματα.

Οι θρησκευτικές μορφές αλλάζουν σύμφωνα με τις ιστορικές εποχές και τις φυλές. Κάθε φυλή χρειάζεται την ιδιαίτερή της θρησκευτική μορφή.

Οι λαοί χρειάζονται την θρησκεία. Ένας λαός χωρίς θρησκεία είναι εκ των πραγμάτων ένας λαός τελείως βάρβαρος, σκληρός και ανηλεής.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Οι φανατικοί κομμουνιστές μισούν μέχρι θανάτου ότι έχει γεύση Θεϊκότητας.

Οι φανατικοί υλιστές νομίζουν ότι με τον τρισδιάστατο συλλογισμό τους μπορούν να λύσουν όλα τα προβλήματα του σύμπαντος, και το χειρότερο του θέματος, είναι ότι ούτε καν γνωρίζουν τον εαυτό τους.

Ο Θεός-ύλη των κυρίων υλιστών δεν αντέχει μια ανάλυση σε βάθος. Μέχρι τώρα οι φανατικοί της Μαρξιστικής Διαλεκτικής δεν έχουν μπορέσει να αποδείξουν πραγματικά την ύπαρξη της ύλης.

Στη διάρκεια όλου του περασμένου αιώνα και μέρους του 20^{ου} αιώνα οι φανατικοί υλιστές έχουν χάσει τον χρόνο τους συζητώντας πάνω στο κουραστικό πλέον και ενοχλητικό θέμα «ύλη και ενέργεια».

Πολλά έχουν συζητηθεί πάνω στην ενέργεια και την ύλη, όμως αυτές συνεχίζουν, παρ' όλες τις θεωρίες, να είναι πραγματικά οι άγνωστοι Χ και Ψ. Τότε τι;

Το αστείο του ζητήματος είναι ότι οι αντιδραστικοί οπαδοί του διάσημου «διαλεκτικού υλισμού» προσπάθησαν πάντα να ορίσουν την μια από την άλλη, καταλήγει βέβαια γελοίο να ορίζουμε το άγνωστο από το άγνωστο.

Τα φτωχά απαχθέντα παιδιά του Θιβέτ τα διδάσκουν στο Πεκίνο φράσεις σαν αυτές: «Υλη είναι εκείνο στο οποίο πραγματοποιούνται οι αλλαγές που λέγονται κινήσεις. Και κινήσεις είναι εκείνες οι αλλαγές που πραγματοποιούνται στην ύλη». Αυτή είναι η ταυτότητα του αγνώστου $X=\Psi$ και $\Psi=X$. Τέλειος φαύλος κύκλος, άγνοια, παράλογο.

Ποιος είχε ποτέ στην παλάμη του χεριού του ένα κομμάτι ύλης χωρίς καμία μορφή; ποιος έχει γνωρίσει την ύλη ελεύθερη από κάθε μορφή; ποιος έχει γνωρίσει ποτέ την ενέργεια ελεύθερη από την ιδέα της κίνησης; Η ύλη στον εαυτό της, η ενέργεια στον εαυτό της, ποιος τις έχει γνωρίσει;

Κανείς δεν έχει δει την «ύλη», κανείς δεν έχει δει την «ενέργεια». Το ανθρώπινο ον αντιλαμβάνεται μόνο φαινόμενα, πράγματα, μορφές, εικόνες κ.λ.π. αλλά ποτέ δεν έχει δει την ουσία των πραγμάτων.

Οι κύριοι υλιστές αγνοούν τελείως όλα όσα είναι μια δεδομένη ουσία και δογματικά την ονομάζουν «ύλη», όταν στην πραγματικότητα έχουν δει μόνο ξύλο, χαλκό, χρυσό, πέτρα κ.λ.π.

Πραγματικά η ονομαζόμενη «ύλη» είναι μια σύλληψη τόσο αφηρημένη όσο η ομορφιά, η καλοσύνη, το θάρρος. Κανένας φανατικός της υλιστικής διαλεκτικής δεν έχει δει ποτέ την ουσία των πραγμάτων στον εαυτό της, έτσι όπως είναι το πράγμα στον εαυτό του. Δεν αρνούμαστε ότι χρησιμοποιούν αυτό που δογματικά ονομάζουν «ύλη», και ο γάιδαρος χρησιμοποιεί επίσης το χορτάρι για τροφή του χωρίς να το γνωρίζει, πλην όμως, αυτό δεν είναι Επιστήμη, αυτό δεν είναι Σοφία, αυτό δεν είναι τίποτα. Θέλουν οι φανατικοί της υλιστικής διαλεκτικής να μετατρέψουν όλα τα ανθρώπινα όντα σε γαϊδάρους; Απ' ότι βλέπουμε έτσι είναι. Τι παραπάνω μπορούμε να περιμένουμε από εκείνους που δεν θέλουν να γνωρίσουν τα πράγματα στον εαυτό τους;

Η ΤΕΧΝΗ

Σύμφωνα με το πώς κατακηρύσσεται το ανθρώπινο ον από το δρόμο της πτώσης και του εκφυλισμού, γίνεται κάθε φορά και περισσότερο υλιστικό, και οι αισθήσεις του επίσης χειροτερεύουν και εκφυλίζονται.

Μας έρχεται στην μνήμη μια σχολή της Βαβυλωνίας που είχε αφοσιωθεί με την μελέτη οτιδήποτε σχετικού με την όσφρηση. Είχαν ένα ρητό που έλεγε: «Ψάχνοντας την αλήθεια στις αποχρώσεις των οσμών που αποχτιούνται ανάμεσα στο λεπτό της δράσης της κατάψυξης και στο λεπτό της δράσης της θερμής αποσύνθεσης».

Εκείνη η σχολή καταδιώχτηκε και καταστράφηκε από έναν ηγέτη τρομερό. Αυτός ο ηγέτης είχε πολύ σκοτεινές συναλλαγές και πολύ γρήγορα είχε καταγγεληθεί έμμεσα από τα μέλη εκείνης της σχολής.

Η εξαιρετικά ανεπτυγμένη αίσθηση της όσφρησης, επέτρεπε στους μαθητές εκείνης της σχολής να ανακαλύπτουν πολλά πράγματα που δεν συνέφεραν τους ηγέτες της κυβέρνησης.

Υπήρχε μια άλλη πολύ σπουδαία σχολή στην Βαβυλωνία, η Σχολή των Ζωγράφων. Αυτή η σχολή είχε σαν ρητό: « Ανακαλύπτοντας και αποσαφηνίζοντας την αλήθεια, μόνο μέσω των αποχρώσεων που υπάρχουν ανάμεσα στο άσπρο και το μαύρο».

Εκείνη την εποχή τα μέλη της σχολής εκείνης μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν κανονικά και χωρίς καμία δυσκολία κοντά στις 1500 αποχρώσεις του γκρι χρώματος.

Από την Βαβυλωνιακή περίοδο μέχρι αυτές τις λυπηρές μέρες στις οποίες ζούμε, οι ανθρώπινες αισθήσεις έχουν εκφυλιστεί τρομερά λόγω του υλισμού που ο Μαρξ υποστηρίζει με τον τρόπο του, με την φτηνή σοφιστεία της διαλεκτικής του.

Το εγώ συνεχίζει να υπάρχει μετά τον θάνατο και συνεχίζει να διαιωνίζεται στους απογόνους μας. Το εγώ περιπλέκεται με τις υλιστικές εμπειρίες και ενισχύεται ξοδεύοντας τις ανθρώπινες ικανότητες. Σύμφωνα με το πώς το εγώ ισχυροποιείται μέσω των αιώνων, οι ανθρώπινες ικανότητες εκφυλίζονται κάθε φορά όλο και περισσότερο.

Οι Ιεροί Χοροί ήταν πραγματικά βιβλία πληροφοριών που μετέδιδαν σκόπιμα συγκεκριμένες υπερφυσικές κοσμικές γνώσεις.

Οι Δερβίσηδες δεν αγνοούν τους Επτά Πειρασμούς που ισορροπούν αμοιβαία στους ζώντες οργανισμούς.

Οι αρχαίοι χορευτές γνώριζαν τα επτά ανεξάρτητα μέρη του σώματος και ήξεραν πολύ καλά τι είναι οι επτά διαφορετικές γραμμές της κίνησης. Οι ιεροί χορευτές ήξεραν πολύ καλά ότι κάθε μια από τις επτά γραμμές της κίνησης κατέχει επτά σημεία δυναμικής συγκέντρωσης.

Οι χορευτές της Βαβυλωνίας, της Ελλάδος και της Αιγύπτου, δεν αγνοούσαν ότι όλα αυτά αποκρυσταλλώνονται στο άτομο που χόρευε και στον γιγάντιο πλανήτη που χορεύει γύρω από το κέντρο της κοσμικής του βαρύτητας.

Αν μπορούσαμε να επινοήσουμε μια μηχανή που να μιμείται με πλήρη ακρίβεια όλες τις κινήσεις των επτά πλανητών του ηλιακού μας συστήματος γύρω από τον ήλιο, θα ανακαλύπταμε με έκπληξη το μυστικό των Δερβίσηδων χορευτών. Πραγματικά οι Δερβίσηδες χορευτές μιμούνται την τελειότητα των κινήσεων των πλανητών γύρω από τον ήλιο.

Οι ιεροί χοροί των εποχών της Αιγύπτου, της Βαβυλωνίας της Ελλάδας κ.λ.π. πηγαινούν ακόμα πιο μακριά, μεταβιβάζουν τρομερές κοσμικές αλήθειες, ανθρωπογενετικές, ψυχοβιολογικές, μαθηματικές κ.λ.π.

Όταν στην Βαβυλωνία άρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα συμπτώματα του αθεϊσμού, σκεπτικισμού και υλισμού, ο εκφυλισμός των πέντε αισθήσεων επιταχύνθηκε με τρομερό τρόπο.

Είναι αποδεδειγμένο με τέλειο τρόπο ότι είμαστε αυτό που σκεπτόμαστε, και αν σκεπτόμαστε σαν υλιστές, εκφυλιζόμαστε και απολιθωνόμαστε.

Ο Μαρξ διέπραξε ένα ασυγχώρητο έγκλημα, πήρε από την ανθρωπότητα τις πνευματικές αξίες. Ο μαρξισμός έχει απελευθερώσει την θρησκευτική καταδίωξη. Ο μαρξισμός έχει κατακρημνίσει την ανθρωπότητα στον ολοκληρωτικό εκφυλισμό.

Οι μαρξιστικές υλιστικές ιδέες έχουν διεισδύσει παντού, στο σχολείο και στο σπίτι, στο ναό και στο γραφείο κ.λ.π.

Οι καλλιτέχνες κάθε νέας γενιάς έχουν μετατραπεί σε πραγματικούς υπερασπιστές της υλιστικής διαλεκτικής. Κάθε πνοή πνευματικότητας έχει εξαφανιστεί από την υπερμοντέρνα τέχνη.

Τίποτα πια δεν ξέρουν οι μοντέρνοι καλλιτέχνες για τον Νόμο του Επτά, τίποτα πια δεν ξέρουν για τα Κοσμικά Δράματα, τίποτα πια δεν ξέρουν για τους Ιερούς Χορούς των αρχαίων μυστηρίων.

Οι σκοτεινοί έχουν ληστέψει το θέατρο και την σκηνή, τα έχουν βεβηλώσει άθλια, τα έχουν εκπορνεύσει τελείως.

Το Σάββατο, η ημέρα του θεάτρου, η ημέρα των μυστηρίων, ήταν πολύ δημοφιλές στους αρχαίους καιρούς. Παρουσίαζαν τότε θαυμάσια Κοσμικά δράματα.

Το Δράμα χρησίμευε για να μεταφερθούν στους μνημένους πολύτιμες γνώσεις. Μέσω του Δράματος μεταφέρονταν στους μνημένους διάφορες μορφές εμπειριών του Είναι και εκδηλώσεων του Είναι.

Ανάμεσα στα δράματα, το πιο αρχαίο είναι αυτό του Κοσμικού Χριστού. Οι μνημένοι ήξεραν πολύ καλά ότι κάθε ένας από εμάς πρέπει να μετατραπεί στο Χριστό αυτού του Δράματος, αν φιλοδοξούμε πραγματικά το Βασίλειο του Υπεράνθρωπου.

Τα Κοσμικά Δράματα βασίζονται στο Νόμο του Επτά. Συγκεκριμένες έξυπνες απόρροιες αυτού του νόμου χρησιμοποιούνταν πάντα για να μεταφέρουν στον νεόφυτο υπερφυσικές γνώσεις.

Είναι πολύ καλά γνωστό στην μουσική ότι συγκεκριμένες νότες μπορούν να προκαλέσουν χαρά στο κέντρο της σκέψης. Άλλες μπορούν να προκαλέσουν λύπη στο αισθητικό κέντρο, και τέλος άλλες μπορούν να προκαλέσουν θρησκευτικότητα στο μηχανικό κέντρο.

Πραγματικά, δεν αγνοούμε ποτέ οι παλιοί Ιεροφάντες ότι η πλήρης γνώση μπορεί να αποκτηθεί μόνο και με τους τρεις εγκεφάλους, ένας μόνο εγκέφαλος δεν μπορεί να δώσει πλήρη πληροφορία.

Ο Ιερός Χορός και το Κοσμικό Δράμα, συνδυασμένα σοφά με την μουσική, χρησίμευαν για να μεταφέρουν στους νεόφυτους τρομερές αρχαϊκές γνώσεις κοσμογενετικού, ψυχοβιολογικού, φυσικοχημικού, μεταφυσικού κ.λ.π. τύπου.

Αρκεί να αναφέρουμε εδώ επίσης την Γλυπτική, η οποία ήταν μεγαλειώδης σε άλλους καιρούς. Τα αλληγορικά όντα, λαξευμένα στην σκληρή πέτρα, αποκαλύπτουν ότι οι παλιοί Δάσκαλοι ποτέ δεν αγνοούσαν τον νόμο του Επτά.

Ας θυμηθούμε την Σφίγγα της Γκίζας, στην Αίγυπτο.

Αυτή μας μιλάει για τα τέσσερα στοιχεία της φύσης και για τις τέσσερις βασικές καταστάσεις του Υπεράνθρωπου.

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο γεννήθηκε η υπαρξιακή Φιλοσοφία και η υπαρξιακή Τέχνη. Όταν βλέπουμε στην σκηνή τους υπαρξιστές ηθοποιούς, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι είναι πραγματικοί μανιακοί και διεστραμμένοι άρρωστοι.

Αν ο μαρξισμός συνεχίσει να διαδίδεται, το ανθρώπινο ον θα καταλήξει να χάσει τελείως τις πέντε αισθήσεις του που είναι σε διαδικασία εκφυλισμού.

Έχει πια επαληθευτεί με την παρατήρηση και την εμπειρία ότι η απουσία πνευματικών αξιών προκαλεί εκφυλισμό.

Η τωρινή ζωγραφική, η μουσική, η γλυπτική, το δράμα κ.λ.π. δεν είναι παρά το αποτέλεσμα του εκφυλισμού.

Δεν εμφανίζονται πια στην σκηνή οι μυημένοι άλλων εποχών, οι ιερές χορεύτριες, οι πραγματικοί καλλιτέχνες των μεγάλων καιρών. Τώρα εμφανίζονται στο σανίδι μόνο άρρωστα ρομπότ, εκφυλισμένοι τραγουδιστές, επαναστάτες χωρίς αιτία κ.λ.π.

Τα μοντέρνα θέατρα είναι η αντίθεση των ιερών θεάτρων των μεγάλων μυστηρίων της Αιγύπτου, Ελλάδος, Ινδίας κ.λ.π.

Η τέχνη αυτών των καιρών είναι σκοτεινή, είναι η αντίθεση του Φωτός και οι μοντέρνοι καλλιτέχνες είναι σκοτεινοί.

Η σουρεαλιστική και μαρξιστική ζωγραφική, η υπερμοντέρνα γλυπτική, η αφροκουβανική μουσική και οι μοντέρνες χορεύτριες, είναι το αποτέλεσμα του ανθρώπινου εκφυλισμού. Τα αγόρια και τα κορίτσια των καινούριων γενεών λαμβάνουν μέσω των τριών εκφυλισμένων εγκεφάλων τους αρκετά δεδομένα για να μετατραπούν σε απατεώνες, κλέφτες, δολοφόνους, κακοποιούς, ομοφυλόφιλους, πόρνες κ.λ.π.

Κανείς δεν κάνει τίποτε για να σταματήσει την κακή τέχνη και όλα πηγαίνουν προς μια τελική καταστροφή από έλλειψη μιας Επανάστασης της Διαλεκτικής.

Η ΥΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Σε κάποια περίπτωση συζητούσαν ένας άθεος υλιστής εχθρός του Αιώνιου Ζωντανού Θεού και ένας θρησκευόμενος άνθρωπος. Συζητούσαν πάνω στο θέμα εκείνο του ποιο έγινε πρώτο η κότα ή το αυγό; Σαφώς έλεγε ο ένας: έγινε το αυγό, βεβαίως έγινε το αυγό. Και ποιος έκανε το αυγό; η κότα. Και από πού βγήκε η κότα; από το αυγό, και αυτή είναι η ιστορία που δεν τελειώνει ποτέ.

Στο τέλος λίγο ανυπόμονος ο θρησκευόμενος είπε: Μπορείτε εσείς να κάνετε το αυγό όπως το έκανε ο θεός; ο υλιστής απάντησε: ναι μπορώ! Κάντε το αναφώνησε ο θρησκευόμενος. Και ο υλιστής έκανε ένα αυγό ίδιο ακριβώς με μιας κότας; με τον κρόκο του, το ασπράδι του και το τσόφλι του. Βλέποντάς το ο θρησκευόμενος είπε: Τώρα που φτιάξατε ένα θαυμάσιο αυγό θα βγει ένα πουλάκι από αυτό. Θα βάλουμε το αυγό στο εκκολαπτήριο για να βγει. Δεκτό! Είπε ο υλιστής και έβαλαν το αυγό στο εκκολαπτήριο αλλά το πουλάκι δεν βγήκε...

Ο σοφός Δον Αλφόνσο Χερέρα, συγγραφέας της Πλασμογενίας, κατόρθωσε να δημιουργήσει το κύτταρο, αλλά ένα νεκρό κύτταρο που ποτέ δεν είχε ζωή.

Γίνονται μπολιασμοί, σε ένα κλαδί μπολιάζουν άλλο του τάδε φυτού για να καλυτερέψουν τα φρούτα, θέλουν οι ψευτοσοφοί να διορθώσουν την Φύση. Αυτά που κάνουν είναι ασκημίες.

Οι μπολιασμοί δεν έχουν την ίδια ζωντανή φυσική δύναμη του Μεγαλόκοσμου. Τα νοθευμένα, μπολιασμένα φρούτα βλάπτουν το ανθρώπινο σώμα από ενεργειακή άποψη.

Πλην όμως οι σοφοί αισθάνονται ευχαριστημένοι με τα πειράματά τους. Δεν καταλαβαίνουν ότι κάθε δέντρο συλλαμβάνει ενέργεια, την μετατρέπει και την αναμεταδίδει στα φρούτα. Αλλοιώνοντας το δέντρο αλλοιώνονται οι ενέργειες του Μεγαλόκοσμου και αυτό το φρούτο δεν είναι πια το ίδιο, είναι αποτέλεσμα μιας μοιχείας που θα βλάψει τους οργανισμούς.

Όμως οι υλιστές επιστήμονες νομίζουν ότι ξέρουν, όταν στην πραγματικότητα δεν ξέρουν. Όχι μόνο αγνοούν, αλλά αυτό που είναι χειρότερο, αγνοούν ότι αγνοούν.

Γίνονται τεχνητές εκχύσεις σπέρματος, εξάγουν από έναν οργανισμό τα ζωοποιά κύτταρα, το διάσημο σπερματοζώαριο και νομίζουν οι σοφοί ότι μ' αυτό πια δημιουργούν ζωή. Δεν καταλαβαίνουν ότι απλώς χρησιμοποιούν αυτό που έχει φτιάξει η φύση.

Ας βάλουμε πάνω στο τραπέζακι του εργαστηρίου τα χημικά στοιχεία που χρειάζονται για να κατασκευαστεί ένα σπερματοζώαριο και ένα ωάριο. Ας πούμε στους επιστήμονες να φτιάξουν το ωάριο και το σπερματοζώαριο. Θα το έφτιαχναν;. Εγώ λέω ναι. Αλλά θα είχαν ζωή; Μήπως θα μπορούσε να βγει ένα ζωντανό πλάσμα; Ποτέ, ουδέποτε, γιατί αυτοί δεν ξέρουν να δημιουργούν ζωή. Τότε με τι αποδείξεις αρνούνται την ανώτερη ή δημιουργική νοημοσύνη; Δεν είναι ικανοί ούτε καν να δημιουργήσουν το σπόρο ενός δέντρου, έναν σπόρο που να μπορεί να βλαστήσει.

Ποια είναι η βάση που έχουν οι υλιστές για να αρνούνται την δημιουργική νοημοσύνη; Γιατί εκφράζονται ενάντια στο Αιώνιο;

Έχει μπορέσει ποτέ ένας υλιστής επιστήμονας να δημιουργήσει ζωή; Πότε;

Το να παίζουμε με αυτό που η Φύση έχει ήδη φτιάξει είναι εύκολο πράγμα, αλλά το να φτιάξουμε ζωή είναι διαφορετικό. Κανένας επιστήμονας δεν μπορεί να την φτιάξει...

Διαιρούν μια αμοιβάδα στα δύο, χωρίζουν τα μέρη της σε ένα τραπέζι εργαστηρίου, τα ενώνουν με άλλο κομμάτι μικροοργανισμού και λένε: Εύρηκα! Εύρηκα! Εύρηκα!, δημιουργούμε ζωή! Αλλά

δεν είναι ικανοί να δημιουργήσουν μια αμοιβάδα. Που βρίσκεται η επιστήμη αυτών των κυρίων υλιστών; Πότε έχουν αποδείξει ότι μπορούν να αντικαταστήσουν την Θεϊκότητα; Η πραγματικότητα των γεγονότων είναι ότι όχι μόνο αγνοούν, αλλά αυτό που είναι χειρότερο, αγνοούν ότι αγνοούν. Τα γεγονότα είναι αυτά που μετράνε και μέχρι τώρα δεν το έχουν αποδείξει.

Λένε ότι ο άνθρωπος προέρχεται από τον πίθηκο. Βγάζουν την θεωρία του κυνοκέφαλου με ουρά, του πιθήκου χωρίς ουρά και του ανθρώπου των δένδρων, των γιών του Νεοπιθήκου κ.λ.π. Αλλά ποιος είναι τότε ο χαμένος κρίκος; Τον έχουν βρει; Πότε και που; Ποια μέρα έχει βρεθεί ένας πίθηκος ικανός να μιλάει, προικισμένος με γλώσσα; Μέχρι τώρα δεν έχει εμφανιστεί. Είναι γελοίοι αυτοί οι κύριοι υλιστές, μας παρουσιάζουν υποθέσεις και όχι γεγονότα.

Ας μετρήσουμε το μέγεθος του εγκεφάλου του καλύτερου πιθήκου και ας το συγκρίνουμε με τον εγκέφαλο του καθυστερημένου ανθρώπου που βρίσκεται, για παράδειγμα, στις ιθαγενείς φυλές της Αυστραλίας. Είναι φανερό ότι αυτός ο πίθηκος δεν θα έφτανε ούτε την ικανότητα της ομιλίας.

Δεν ανασκευάζουν τότε οι υλιστές την θεωρία του Δαρβίνου και των οπαδών του; Προέρχεται ο άνθρωπος από τον πίθηκο; Σε ποια βάση το στηρίζουν; Πως το αποδεικνύουν; Μέχρι πότε θα περιμένουμε τον υποτιθέμενο χαμένο κρίκο; θα θέλαμε να δούμε αυτό το είδος πιθήκου που μιλά όπως οι άνθρωποι. Δεν έχει εμφανιστεί, τότε λοιπόν είναι μια υπόθεση μιας ανοησίας που δεν έχει πραγματικότητα.

Γιατί λένε πράγματα που δεν ξέρουν; Γιατί τόσες φτηνές ουτοπίες; Απλά γιατί έχουν την συνείδηση κοιμισμένη, γιατί ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν να κάνουν μια ψυχολογική επανάσταση μέσα στους εαυτούς τους και γιατί τους λείπει η εφαρμογή της σεξουαλικής υπερδυναμικής. Η ωμή πραγματικότητα των γεγονότων είναι ότι είναι υπνωτισμένοι.

Όποιος δεν εφαρμόζει τις διδασκαλίες της Επανάστασης της Διαλεκτικής θα πέσει στα ίδια λάθη με τους υλιστές επιστήμονες.

Οι υλιστές επιστήμονες βγάζουν συνεχώς πολλές θεωρίες. Σαν παράδειγμα θα αναφέρουμε αυτήν της Επιλογής των Ειδών: ένα ασήμαντο μαλάκιο αναπτύσσεται και από αυτό βγαίνουν άλλα ζωντανά είδη μέσω της διαδικασίας της επιλογής μέχρι που φτάνουμε στον άνθρωπο. Μπορούν να αποδείξουν αυτή την θεωρία; Είναι φανερό ότι όχι!

Εμείς δεν αρνούμαστε ότι υπάρχουν σε κάθε είδος συγκεκριμένες επιλεκτικές διαδικασίες. Υπάρχουν πουλιά για παράδειγμα που μεταναστεύουν σε ορισμένες εποχές. Θαυμάζει κανείς βλέποντάς τα όλα μαζεμένα, τι παράξενα γίνονται. Μετά ξεκινάνε το πέταγμα για να περάσουν τον ωκεανό και στο δρόμο πεθαίνουν επιβιώνοντας τα πιο δυνατά σε αυτή την μάχη. Αυτά που επιβιώνουν μεταφέρουν τα χαρακτηριστικά τους στους απογόνους. Έτσι δρα ο νόμος της επιλογής. Υπάρχουν είδη που παλεύουν ασταμάτητα ενάντια σε θαλάσσια τέρατα και με την δύναμη όλης αυτής της μάχης γίνονται δυνατά και μεταφέρουν τα χαρακτηριστικά τους στους απογόνους τους.

Υπάρχουν ζώα που με την δύναμη τόσης μάχης γίνονται κάθε φορά και πιο δυνατά μεταφέροντας τα ψυχολογικά τους χαρακτηριστικά στους απογόνους τους.

Όμως ποτέ η φυσική επιλογή δεν μπόρεσε να μας παρουσιάσει ένα νέο είδος πάνω στο χαλί της ύπαρξης, όμως είναι πολλοί αυτοί που έχουν δώσει στην επιλογή χαρακτηριστικά Δημιουργού.

Πολλά λέγονται επίσης πάνω στο πρωτόπλασμα. Το πρωτόπλασμα που βρίσκεται βυθισμένο στην αλμυρή θάλασσα εδώ και εκατομμύρια χρόνια, που από αυτό το πρωτόπλασμα προήλθε η παγκόσμια ζωή. Οι protistas υλιστές κάνουν τους ακόλουθους τους αγνοούντες όπως και οι ίδιοι. Λένε ότι η ψυχολογική ανάπτυξη του διανοητικού ζώου, που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, προήλθε από την μοριακή ανάπτυξη του πρωτοπλάσματος και προχωρά παράλληλα με τις διαδικασίες του.

Οι protistas θέλουν η συνείδηση (ή όπως και αν λέγεται) να είναι το αποτέλεσμα της εξέλιξης του πρωτοπλάσματος μέσα στους αιώνες. Έτσι σκέπτονται οι protistas, τα υποδείγματα σοφίας.

Μου έρχεται στην μνήμη ο ατομικός Μονήρης του Χέκελ, αυτό το βυθισμένο άτομο εκεί στην υδάτινη άβυσσο από όπου αναβλύζει όλη η ζωή. Έτσι σκέπτονται ο Χέκελ και οι ακόλουθοί του.

Δεν έχει οργανωθεί κάτι πολύπλοκο που να μην έχει περάσει από διάφορες συμπαντικές κοσμικές διαδικασίες.

Η πραγματικότητα είναι ότι οι επιστήμονες δεν ξέρουν τίποτε για την Ζωή ούτε για τον Θάνατο, ούτε από πού ήρθαμε, ούτε προς τα πού πάμε, και πολύ λιγότερο ποιο είναι το αντικείμενο της ύπαρξης. Γιατί; απλά γιατί έχουν την συνείδηση κοιμισμένη, γιατί δεν έχουν κάνει την επανάσταση της εσωτερικής Διαλεκτικής. Γιατί βρίσκονται στο επίπεδο της μαζικής-συλλογικής ύπνωσης από έλλειψη της ολοκληρωτικής επανάστασης που διδάσκουμε σε αυτό το Έργο.

Η Υλιστική επιστήμη προχωράει στο δρόμο του λάθους, δεν ξέρει τίποτε για την καταγωγή του ανθρώπου και πολύ λιγότερο για την εσωτερική του ψυχολογία.

Ότι ο νόμος της φυσικής επιλογής υπάρχει δεν το αρνούμαστε, αλλά αυτός δεν έχει δημιουργήσει τίποτα καινούριο. Ότι τα είδη παρεκκλίνουν μέσω του χρόνου δεν το αρνούμαστε, αλλά οι παράγοντες της παρέκκλισης οποιουδήποτε είδους μπαίνουν σε δράση μόνο αφού έχουν αποκρυσταλλωθεί στον φυσικό κόσμο τα αρχικά πρωτότυπα. Τα αρχικά πρωτότυπα οποιουδήποτε ζωντανού είδους αναπτύσσονται προηγουμένως στο ψυχολογικό διάστημα, στις ανώτερες διαστάσεις της Φύσης, στις ανώτερες διαστάσεις που οι υλιστές επιστήμονες αρνούνται γιατί δεν τις αντιλαμβάνονται, και δεν τις αντιλαμβάνονται γιατί είναι ψυχολογικά υπνωτισμένοι.

Αν έβγαιναν προηγουμένως από την κατάσταση της ύπωσης και μετά μιλούσαν, οι αντιλήψεις τους θα ήταν διαφορετικές. Όμως κοιμούνται από έλλειψη μιας διανοητικής και σεξουαλικής δυναμικής.

Αν θέλει να μάθει κανείς για την καταγωγή του ανθρώπινου όντος πρέπει να παρατηρήσει την Εμβρυολογία. Η Εμβρυολογία είναι μια ανακεφαλαίωση της Φυλογένειας¹.

Τι είναι η Εμβρυολογία μέσα στην Ανθρωπολογία; είναι η διαδικασία ανάπτυξης του εμβρύου μέσα στο μητρικό περιβάλλον. Αν παρατηρήσουμε τις διαδικασίες της κύησης μιας μητέρας θα μπορούσαμε να αποδείξουμε ότι η Εμβρυολογία είναι μια ανακεφαλαίωση της Φυλογένειας, η οποία με την σειρά της είναι μια κατάσταση εξέλιξης και μετατροπής από το οποίο έχει περάσει το ανθρώπινο γένος μέσω των αιώνων.

Η Εμβρυολογία ανακεφαλαιώνει αυτές τις καταστάσεις μέσα στην μητρική κοιλιά. Μια εμβρυολογική ανάλυση θα μας έφερνε στο λογικό συμπέρασμα ότι το ανθρώπινο είδος και τα άλλα ζωικά είδη έχουν ομοιότητα στην καταγωγή τους και προέρχονται από το ψυχολογικό διάστημα.

Αλλά αυτό της φυσικής επιλογής, των διαφόρων διαφορών ή παραγόντων που προκαλούν διαφοροποιήσεις στο ανθρώπινο γένος, μπαίνει σε δράση μόνο αφού τα είδη, οποιαδήποτε και αν είναι, έχουν αποκρυσταλλωθεί φυσικά. Πριν από την φυσική αποκρυστάλλωση υπάρχουν ψυχολογικές εξελικτικές διαδικασίες μέσα στο ζωντανό στήθος της Φύσης, άγνωστες σε έναν Χέκελ, έναν Δαρβίνο και τους ακολούθους τους, γιατί στην πραγματικότητα αυτοί δεν ξέρουν τίποτα για την καταγωγή του ανθρώπινου όντος.

Πως είναι δυνατόν να λένε οι σοφοί υλιστές ότι υπάρχουν συγκεκριμένες διαφοροποιήσεις στους διάφορους τύπους των ζωντανών ειδών; Είτε ατυχηματικά, είτε με αυθόρμητο τρόπο, μήπως δεν καταλήγει αντιφατικό;

Δεν είναι αυτοί οι ίδιοι που λένε ότι αυτό το Σύμπαν είναι το αποτέλεσμα της δύναμης της ύλης και της ανάγκης; Πως αντιφάσκουν μετά και μας μιλάνε για αυθόρμητες διαφοροποιήσεις σε ένα σύμπαν δύναμης και ανάγκης; Είναι δυνατόν αυτό;

Ένα σύμπαν δύναμης, ύλης και ανάγκης, δεν επιτρέπει διαφοροποιήσεις αυθόρμητες ούτε ατυχηματικές. Αυτές οι διαφοροποιήσεις των ειδών υπάρχουν από κάτι που αυτοί οι ίδιοι αγνοούν. Η υλιστική επιστήμη όχι μόνο αγνοεί, αλλά αυτό που είναι το χειρότερο, αγνοεί ότι αγνοεί.

Η ψυχαναλυτική Γνωστική Ανθρωπολογία εμβαθύνει στο παρελθόν. Αυτή η ανθρώπινη φυλή που την σήμερα ημέρα κατοικεί στην επιφάνεια της Γης δεν είναι τίποτα περισσότερο από διανοητικά ζώα που λανθασμένα ονομάζονται άνθρωποι. Μπορείτε να προσβληθείτε αν θέλετε, αλλά πριν υπάρξει αυτή η φυλή των διανοητικών ζώων υπήρξαν οι Λεμούριοι, οι Υπερβόρειοι και η Πολική φυλή. Τα διανοητικά ζώα γεννήθηκαν στην Ατλαντίδα, προέρχονται από την Ατλαντίδα. Οι πραγματικοί άνθρωποι της Λεμουρίας, τους τελευταίους καιρούς τους, αποχώρησαν από την σκηνή του κόσμου και άφησαν τους οργανισμούς τους στα ανώτερα στοιχεία των ζωικών βασιλείων.

Από την φυλή των διανοητικών ζώων προηγούνται αυτές των ανθρώπων που υπήρξαν στην Λεμουρία, στην Υπερβόρεια ήπειρο και στην βόρεια πολική ζώνη που σ' εκείνη την εποχή βρισκόταν στην ζώνη του Ισημερινού. Σε τι βασίζεται η ψυχαναλυτική Γνωστική Ανθρωπολογία για να το βεβαιώσει αυτό; Γιατί το λέει; Βασίζεται όχι μόνο σε όλες τις παραδόσεις που προέρχονται από τα βιβλία της αρχαίας Αιγύπτου, της γης των Ίνκας, της γης των Μάγιας, της Ελλάδος, Ινδίας, Περσίας, Θιβέτ κ.λ.π. αλλά επίσης στις απ' ευθείας έρευνες εκείνων που έχουν κατορθώσει να ξυπνήσουν συνείδηση μέσω μιας ψυχολογικής επανάστασης.

Παραδίδουμε μέσω αυτού του Έργου όλα τα συστήματα που χρειάζονται για να ξυπνήσουμε συνείδηση και όταν ξυπνήσετε! θα μπορέσετε να ερευνησετε και να δοκιμάσετε από μόνοι σας αυτό που βεβαιώνω με emphaticό τρόπο. Αλλά είναι αναγκαίο να ξυπνήσουμε για να αγγίξουμε, δούμε, ακούσουμε, αισθανθούμε και να μην είμαστε θύματα στις θεωρίες ενός Χέκελ, Δαρβίνου, Χάξλεϋ και των οπαδών τους. Υπήρξαν τρεις φυλές ανθρώπων αλλά πως θα μπορούσατε να το ξέρετε όταν η

¹ Καταγωγή και εξελικτική ανάπτυξη των ειδών και γενικότερα των οικογενειών των ζωντανών όντων.

συνειδησή σας είναι κοιμισμένη; Αυτοί που κατορθώνουν να ξυπνήσουν μπορούν να ερευνούν στα ακασικά αρχεία της Φύσης.

Πως ήταν η πρώτη φυλή; Με ποιόν τρόπο υπήρξε; Σε εκείνες τις εποχές, Εδώ και σχεδόν 300 εκατομμύρια χρόνια σύμφωνα με τις έρευνες που έχουμε πραγματοποιήσει, υπήρξαν οι πρωτοπλασματικοί άνθρωποι και η ίδια η Γη ήταν τότε ακόμη πρωτόπλασμα.

Δεν είναι εκείνο το πρωτόπλασμα του Χέκελ και η αλμυρή θάλασσα και χιλιάδες ανοησίες ακόμα χωρίς καμία επιβεβαίωση, όχι. Η πρωτοπλασματική φυλή είναι διαφορετική.

Μια ανθρώπινη φυλή επέπλεε πάνω στην ατμόσφαιρα. Δεν είχε πέσει ακόμα πάνω στην υγρή γη. Πως αναπαραγόταν και ποια ήταν η προέλευσή της; Αυτή η φυλή είχε εξελιχθεί ανοδικά και καθοδικά στις ανώτερες διαστάσεις της Φύσης και του Σύμπαντος. Αποκρυσταλλώθηκε στο τέλος πάνω σε μια Γη επίσης πρωτοπλασματική μετά από πολλές εξελικτικές διαδικασίες, που ανέβλυσαν από τον αρχικό της σπόρο που βρισκόταν στο Χάος, στο Μάγκνους Λίμπους, στο Χιάστερ του κόσμου. Όταν αυτή η φυλή αποκρυσταλλώθηκε διαμορφώθηκε η δέσμη, το άτομο, που μπορούσε να πάρει με τον ίδιο τρόπο μορφές γιγάντιες όπως και να ελαττωθεί σε ένα μαθηματικό σημείο.

Σε τι βασίζομαι για να το βεβαιώνω αυτό; Στην ξύπνια συνειδηση! Είμαι σίγουρος; Ναι είμαι! Και αν δέχεστε την διδασκαλία της επανενσάρκωσης τόσο το καλύτερο. Προφανώς, ήμουν επανενσαρκωμένος σε εκείνη την φυλή και μια και ήμουν ξύπνιος δεν μπορώ να ξεχάσω τις ανοδικά και καθοδικά εξελικτικές διαδικασίες της. Γι' αυτό το λόγο δίνω μαρτυρία μπροστά σας γνωρίζοντας πως είστε κοιμισμένοι, αλλά πρέπει να καταθέσω όλα αυτά τα δεδομένα που χρειάζεστε για να ξυπνάτε.

Πως πολλαπλασιαζόταν εκείνη η φυλή; Πως αναπαραγόταν; Όχι όπως έλεγε η Δασκάλα Μπλαβάτσκι, ότι το έκαναν με ασεξουαλικό τρόπο, ότι δεν χρειαζόταν το σεξ γι' αυτό. Ανακριβής βεβαίωση γιατί η δύναμη του Μαχα Τσόαν, η δημιουργική ενέργεια του Τρίτου Λόγου, ρέει περιτυλίγοντας όλα όσα ήταν και θα είναι. Το είδος της αναπαραγωγής ήταν η μίτωση, εκφραζόταν με διαφορετικό σεξουαλικό τρόπο, διαιρούνται οι ζωντανό οργανισμοί όπως διαιρούνται τα ζωντανά κύτταρα. Ξέρουν καλά οι μαθητές της Βιολογίας πως διαιρείται το οργανικό κύτταρο: το κυτταρόπλασμα με ένα κομμάτι του πυρήνα διαχωρίζεται, αυτό δεν το αγνοούν.

Από τότε η διαδικασία της μίτωσης έμεινε στο αίμα και συνεχίζει να πραγματοποιείται στα κύτταρά μας κατά εκατομμύρια. Δεν είναι βέβαιο αυτό; Ποιος τολμά να το αρνηθεί; Παρουσιάζω γεγονότα! Μήπως νομίζετε ότι αυτή η κυτταρική διαδικασία δεν έχει κάποια ρίζα, μια καταγωγή; Αν το σκέπτεστε έτσι θα ήταν παράλογο γιατί δεν υπάρχει αιτία χωρίς αποτέλεσμα ούτε αποτέλεσμα χωρίς αιτία. Έτσι λοιπόν το έχουμε κληρονομήσει αυτό. Από ποιόν; Από τους ανθρώπους της πρώτης φυλής.

Ο αποκομμένος οργανισμός μπορούσε να συνεχίζει να αναπτύσσεται χάρη στο ότι συνέχιζε να αιχμαλωτίζει, να συσσωρεύει, πρωτόπλασμα από το περιβάλλον που τον περικύκλωνε.

Αργότερα εμφανίστηκαν οι υπερβόρειοι για τους οποίους μιλάει ο Φεντερίκο Νίτσε. Άνθρωποι που έζησαν σε κείνες τις ζώνες που περικυκλώνουν τον Βόρειο Πόλο, χώρα του Βορρά. Είμαστε σίγουροι γι' αυτό; Ναι ή όχι; Εσείς όχι γιατί είστε κοιμισμένοι. Εγώ ναι γιατί είμαι ξύπνιος. Να το αρνηθώ; Δεν το αρνούμαι! Αν με χαρακτηρίσετε τρελό, χαρακτηρίστε με, αλλά πρέπει να δώσω μαρτυρία όσο και αν κοστίζει, πρέπει να λέω την αλήθεια πάντα.

Οι υπερβόρειοι υπήρξαν επίσης, δεν ήταν τόσο ζελατινώδεις όπως οι πρωτοπλασματικοί. Μιλώντας έτσι δεν αναφέρομαι στην ψυχή-κύτταρο του Χέκελ, στην αλμυρή θάλασσα, ούτε στο διάσημο ατομικό μονήρη. Να ο Χέκελ και οι ακόλουθοί του με τις παράλογες θεωρίες τους.

Τώρα θέλω να αναφερθώ με έμφαση σ' αυτήν την υπερβόρεια φυλή που εμφανίστηκε από την πρωτοπλασματική. Οι υπερβόρειοι ήταν μια φυλή πιο ψυχική που αναπαράγονταν με σεξουαλικότητα σε μορφή βλάστησης. Έχετε δει τα κοράλλια στους γκρεμούς του θελλώδους ωκεανού; Από ένα κοράλλι βγαίνει άλλο και από αυτό άλλο κι' άλλο. Υπάρχουν φυτά που μέσω των βλαστών τους συνεχίζουν να πολλαπλασιάζονται, έτσι επίσης συνέβη με τους υπερβόρειους. Συγκεκριμένα βλαστάρια που εμφανίζονταν στον Πατέρα-Μητέρα χειρίζονταν την σεξουαλική ενέργεια μέχρι που αποσπώταν αυτό το βλαστάρι και έδινε καταγωγή σε ένα καινούριο πλάσμα. Αυτός ήταν ο τρόπος αναπαραγωγής των υπερβορείων.

Στο τέλος αυτή η φυλή βυθίστηκε εκεί στο βάθος του θελλώδους Ειρηνικού Ωκεανού κατά την διάρκεια εκατομμυρίων χρόνων εξελίξεων και πτώσεων αυτής της γόνιμης Φύσης.

Από το βάθος των θαλασσών ανέβλυσε αργότερα μια γιγάντια ήπειρος, η Λεμουρία, που σκέπαζε όλον τον Ειρηνικό Ωκεανό. Εκεί ήταν που για πρώτη φορά η ανθρώπινη φυλή σταθεροποιήθηκε πάνω στον σκληρό φλοιό της γης. Εμφανίστηκε η λεμουρία ήπειρος, όχι από

αυθόρμητη γέννηση όπως πίστευε ένας Επίκουρος και οι ακόλουθοί του, ούτε από φυσική επιλογή, ανεβάζοντας αυτή την θεωρία στην κατηγορία ενός Θεού-δημιουργού, θαυμάσια ρητορική που έγινε από το παράλογο, όχι. Πως ανέβλυσε; Με ποιόν τρόπο;

Αποκρυσταλλώνοντας οι δενδρώδεις τα ανθρώπινα σώματά τους πήραν σκληρή μορφή και εμφανίστηκαν οι ερμαφρόδιτοι λεμούριοι, έτσι όπως είναι συμβολισμένοι στα γιγάντια γλυπτά της Τούλα στο Χιντάλγκο του Μεξικού. Περιπάτησαν πάνω στην επιφάνεια της γης. Στην αρχή αναπαράγονταν αποσπώντας από τον οργανισμό τους ένα κύτταρο-αυγό και αυτό ξεδιπλωνόταν για να δώσει καταγωγή σε ένα καινούριο πλάσμα. Αυτή είναι η εποχή στην οποία ο φαλλός και η μήτρα δεν είχαν διαμορφωθεί ακόμα, ήταν η εποχή που το Λίνγκαμ-Γιόνι βλάσταινε. Ήταν η εποχή που το ωάριο δεν είχε αναπτυχθεί.

Οι καιροί πέρασαν στην Λεμουρία και εμφανίστηκε το σύστημα αναπαραγωγής Πορ-Γκεμασιόν. Αυτό το σύστημα προκάλεσε έκπληξη εκείνη την εποχή. Το ωάριο έπαιρνε ένα γόνιμο κύτταρο, δηλαδή, ένα σπερματοζώαριο, κατά τρόπον ώστε όταν εκείνο το αυγό αποχωριζόταν από το ωάριο ενός ερμαφρόδιτου είχε γονιμοποιηθεί προηγουμένως.

Ερχόμενο στην ύπαρξη το αυγό, άνοιγε μετά από ένα συγκεκριμένο χρόνο γονιμοποίησης και από εκεί έβγαινε ένα καινούριο πλάσμα. Γι' αυτό οι Ναχόας έλεγαν: «Οι Γιои του τρίτου ήλιου μετατράπηκαν σε πουλιά». Σοφή βεβαίωση του αρχαίου πολιτισμού των Ναχόας.

Όμως πλησιάζοντας το τέλος της Λεμουρίας, από την τρίτη ή την τέταρτη υποφυλή και μετά, τα ανθρώπινα όντα διαιρέθηκαν σε αντίθετα φύλα, ήταν αναγκαία τότε η συνεργασία για την δημιουργία. Το σύστημα της συνεργασίας για την δημιουργία έρχεται από την Λεμουρία. Είναι ξεκάθαρο ότι χρειάζεται ένα ωαρικό αυγό γονιμοποιημένο από ένα κύτταρο. Μόνο έτσι, με την ένωση ενός γονιμοποιού κυττάρου με ένα ωάριο, μπορεί να αναβλύσει το πρωταρχικό κύτταρο με τα 48 χρωμοσώματα που με αναντίρρητο τρόπο κουβαλάμε μέσα μας και στα οποία αντιπροσωπεύονται οι 48 νόμοι της δημιουργίας μας.

Η ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΚΒΑΝΤΑΣ

Το σπινθήρισμα των ατόμων οφείλεται σε δέματα ενέργειας που λέγονται κβάντας.

Στο διαμάντι, τα κβάντας κινούνται με την μισή τους ταχύτητα, ελαττώνοντάς την με προοδευτικό τρόπο στο αέρα, το νερό και την γη.

Ένα άτομο είναι σαν ένα δονησιόμετρο που παράγει κύματα με ταχύτητες αντίστοιχες με τον τύπο του.

Η συγκινησιακή προσκόλληση των αποσαρκωθέντων ελαττώνει την ταχύτητα των κβάντας με τρόπον ώστε η πρώην προσωπικότητα των μακαριτών μπορεί να είναι προσιτή στον αμφιβληστροειδή ενός ζωντανού ατόμου. Τότε η προσωπικότητα του νεκρού γίνεται απτή.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΓΚΑΡΣΙΑ ΠΕΝΙΑ:

Μια συγκεκριμένη μέρα συναντήθηκα στην οδό 5 Μαΐου, στην πρωτεύουσα του Μεξικού, με έναν παλιό φίλο, τον χαιρέτησα σηκώνοντας το χέρι μου και συνέχισα τον δρόμο μου. Σε λίγες μέρες συναντήθηκα με έναν συγγενή του φίλου μου και (προς μεγάλη μου έκπληξη) μου είπε ότι ο κύριος Γκαρσία Πένια, εκείνος που χαιρέτησα, πήγαιναν δύο μήνες που είχε πεθάνει. Αναμφίβολα η πρώην προσωπικότητα εκείνου του φίλου, προσκολλημένη σε αυτόν τον κόσμο στον οποίο ζούμε, έγινε απτή επαναλαμβάνοντας τις δράσεις τις οποίες είχε συνηθίσει με μηχανικό τρόπο.

Είναι αναμφίβολο ότι υπάρχει μια στενή σχέση ανάμεσα στην ενεργητική και ατομική προσωπικότητα και τα κβάντας που κατέχουν την δική τους συχνότητα δόνησης. Οι αποσαρκωθέντες, λόγω της συγκινησιακής τους προσκόλλησης σε αυτόν τον τρισδιάστατο κόσμο, συμβαίνει να ελαττώνουν ασυνείδητα την κβαντική δόνηση των προσωπικοτήτων τους ώστε να γίνονται απτές και ορατές.

Όταν τα κβάντα είναι γρήγορα δεν γίνονται αντιληπτά. Ούτε όταν είναι πολύ αργά.

Κανονικά τα κβάντας ταξιδεύουν με την ταχύτητα του φωτός και σε κύκλο.

Το μυστικό του χρόνου κρύβεται στο άτομο. Η αντίληψη του χρόνου είναι αρνητική. Κανείς δεν θα μπορούσε να αποδείξει την ταχύτητα του χρόνου, δεν μπορούμε να τον κλείσουμε σε ένα εργαστήριο.

Εμείς, ανάμεσα σε συμβάν και συμβάν, βάζουμε την αντίληψη χρόνος. Η απόδειξη βρίσκεται στην μεγάλη ποσότητα διαφόρων ημερολογίων.

Αυτό που ελαττώνει την ταχύτητα των κβάντας είναι η στάση που έχουμε σε μια δεδομένη στιγμή. Στις πνευματιστικές συναντήσεις συμβαίνει το φαινόμενο των κβάντας.

Οι διαδικασίες του Σύμπαντος πραγματοποιούνται σε ένα αιώνιο τώρα. Η άνοδος και το κρύψιμο του Ήλιου πραγματοποιούνται σε μια αιώνια στιγμή.

Πρέπει να προχωράμε αναπτύσσοντας τον ίδιο μας τον τρόπο σκέψης. Από την ενεργειακή άποψη, κάθε ένας μας είναι ένα μαθηματικό σημείο που αποδέχεται να χρησιμεύσει σαν όχημα σε καθορισμένες αξίες, είτε είναι αυτές αρνητικές ή θετικές.

Εικόνα, αξίες και ταυτότητα σε κάποιον που εκμηδένισε το εγώ, είναι θετικές.

Τον θάνατο πρέπει να τον χαρακτηρίσουμε σαν ένα μαθηματικό υπόλοιπο.

ΕΠΑΝΕΝΣΑΡΚΩΣΗ.

Επανενσάρκωση είναι η καινούρια αρχή που εξηγεί την αδιάκοπη ενσωμάτωση των αξιών στα μαθηματικά σημεία. Η ενέργεια δεν καταστρέφεται. Δεν νομίζω ότι τα κβάντας μπορούν να καταστραφούν, αλλά είναι δυνατόν να κατορθώσουν να μετατραπούν. Κάθε άνθρωπος που του αρέσει η ψυχολογική επανάσταση πρέπει να συλλογιστεί πάνω σε όλα όσα είναι το κβαντικό φαινόμενο για να βγάλει από αυτό την φανερή αυτοσύλληψη και τον αυτοσυλλογισμό του Είναι.

Τη μελέτη των κβάντας μπορεί να την πραγματοποιήσει εκείνος που ζει στην ίδια του την σάρκα την διανοητική δυναμική και που με αυτή έχει χειραφετήσει το νου.

Η ΥΠΕΡ-ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Η υπερπειθαρχία και η τελειοποίηση του φυσικού σώματος κατορθώνονται μέσω της φυσικής φαρμακευτικής.

Όταν υπάρχει υπερπειθαρχία είναι φανερό ότι θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε την απ' ευθείας Σοφία των αρχαιολογικών ντοκουμέντων. Έχοντας μια υπερπειθαρχία θα καταλάβουμε και θα αποδεχτούμε ότι την ζωή πρέπει να την πάρουμε σαν ένα θεληματικό γυμνάσιο.

Αυτόν που υποτάσσεται σε μια υπερπειθαρχία τον περιμένουν μεγάλοι θρίαμβοι.

Όποιοι ζουν μια υπερπειθαρχία θα πρέπει να είναι δυνατοί για να υποφέρουν την «μοναξιά στον δρόμο».

Ο ΦΑΝΕΡΟΣ ΑΥΤΟ-ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ

Για να καταλάβουμε τον φανερό αυτοσυλλογισμό χρειάζεται να μελετήσουμε την επιστολή του Ιακώβου που είναι γι' αυτούς που δουλεύουν στο Μεγάλο Έργο, στην Επανάσταση της Διαλεκτικής.

Χρειάζεται να υποστηρίζονται το Μεγάλο Έργο και η ψυχολογική δουλειά με την πίστη, γιατί η πίστη φανερώνεται στα έργα.

Αυτός που ξέρει να χειρίζεται την γλώσσα θα κυριαρχήσει το σώμα και θα κυριαρχήσει και τους άλλους, και τέλος, θα προχωρά με ανερχόμενο τρόπο στο Μεγάλο Έργο και στην ψυχολογική Δουλειά.

Κατά το μέτρο που προχωράμε στην πρακτική αυτών των ψυχολογικών διδασκαλιών πρέπει να αποφεύγουμε να πέφτουμε σε άλλα ψυχολογικά λάθη όπως είναι αυτό του να γινόμαστε καυχησιάρηδες, όπως του να γινόμαστε υπερόπτες για να νικήσουμε στο Μεγάλο Έργο και στον φανερό αυτοσυλλογισμό.

Κάθε αλημιστής, καβαλιστής και ψυχολόγος πρέπει να έχει πίστη. Η πίστη δεν είναι εμπειρική πρέπει να την κατασκευάσουμε. Κατασκευάζεται μελετώντας τον εαυτό μας και πειραματιζόμενοι με μας τους ίδιους.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Οι Ντάρμα-Πάλας είναι οι τρομεροί Κύριοι της Δύναμης που έχουν ριχτεί ενάντια στις υλιστικές πλάνες των Κινέζων κομμουνιστών.

Προσωπικά θα πάω στο Θιβέτ γιατί σε αυτόν τον ιερό τόπο κυοφορούνται μεγάλα πράγματα. Θα πάω να βοηθήσω τους Θιβετιανούς για να εξαλειφθούν τα βδελυρά ίχνη που έχουν αφήσει οι Κινέζοι.

Το Σαν Γκρι Λά βρίσκεται στην τέταρτη διάσταση και είναι μια πόλη Χίνας. Εκεί βρίσκεται ο Αξιοσέβαστος Δάσκαλος Κούτχουμι.

Το Θιβέτ μοιάζει πολύ με την Αίγυπτο και οι μοναχοί δεν αγνοούν τις εργασίες της μουμιοποίησης. Στο παρελθόν, οι θιβετιανοί μοναχοί έφερναν τις μούμιες τους στους κρατήρες των ηφαιστείων όπου βρίσκονταν τα μοναστήρια.

Δεν έχω κανενός είδους φόβο για να βεβαιώσω ότι είμαι ένας Θιβετιανός Λάμα. Θα ρωτήσουν πως γίνεται να βρίσκομαι και εδώ και εκεί, αυτό είναι δυνατόν μέσω του χαρίσματος της πανταχού Παρουσίας.

Ναι, στιγμιαία βρίσκομαι στην κοιλάδα του Αντιτάτβα, και την ίδια στιγμή, εδώ, στο Μεξικό. Σ' αυτήν την κοιλάδα πραγματοποιούνται ιερές διαδικασίες. Το Μοναστήρι βρίσκεται στην δεξιά πλευρά της κοιλάδας. Παλαιότερα, το Μοναστήρι βρισκόταν στην τρίτη διάσταση, τώρα, βρίσκεται βυθισμένο στην τέταρτη κάθετο. Το κτίριο, στο εσωτερικό του, έχει μεγάλες αίθουσες όπου πραγματοποιούνται αντικειμενικές εργασίες. Σαν λάμα έχω μια μικρή αίθουσα εργασίας. Στην αυλή του Μοναστηριού μαζεύονται οι Ντάρμα-Πάλας.

Η Τάξη αποτελείται από 201 μέλη. Το ανώτερο επίπεδο αποτελείται από 72 Βραχμάνους. Αυτή η Τάξη είναι που κυβερνάει τις μοίρες της ανθρωπότητας.

Το Θιβέτ είχε καταληφθεί από Άγγλους και Κινέζους, αλλά είχαν αναγκαστεί να φύγουν από εκεί λόγω της τρομερής δύναμης των Ντάρμα-Πάλας.

Ο ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ

Οι Αγγελιαφόροι δεν μπορούν να ξεχάσουν το κοινωνικό ζήτημα, γι' αυτό ο Κετζαλκόατλ εμφανίστηκε με δύο πρόσωπα: κοινωνικό και ψυχολογικό.

Στην περίπτωση μου έχω ασχοληθεί με αυτές τις δύο απόψεις: τα ανθρώπινα προβλήματα προσανατολίζοντάς τα να λυθούν μέσω της επανάστασης της συνείδησης με ένα τρόπο διαλεκτικό, και τα προβλήματα του κεφαλαίου και της εργασίας, οδηγώντας τα να λυθούν μέσω του ΠΟΣΚΛΑ.

Εμπειρία:

«Του παρέδωσαν μία ράβδο που συμβόλιζε τα προβλήματα, τον πέρασαν σε ένα μυστικό Ιερό και συνάντησε σε αυτό το Ιερό τον Πατριάρχη Άγιο Αυγουστίνο. Ο Πατριάρχης πήρε από την βιβλιοθήκη ένα ογκώδες βιβλίο και του είπε: Θα σου διδάξω ένα μάντραμ για να αναζωπυρώνεις την φωτιά. Άνοιξε το βιβλίο... Άναψε μια φλογίτσα... Πρόφερε το μάντραμ Μ και η φωτιά αναζωπυρώθηκε. Όταν βγήκε έμαθε να τραγουδά το μάντραμ για να αναζωπυρώνει την φλόγα.

Ο Πατριάρχης Άγιος Αυγουστίνος γύρισε προς τον βωμό του Ναού ντυμένος με τα ιερατικά άμφια και ο Δάσκαλος Σαμαέλ επίσης... έβαλαν ένα τηγάνι στο δεξί του χέρι... σαν να έλεγαν: Έχεις αρπάξει το τηγάνι από το χερούλι!

Έκαναν μια μεγάλη αλυσίδα...

-Εμείς θα σε συνοδεύσουμε μορφοποιώντας όλη αυτή την μεγάλη μάχη.

Έτσι ώστε η Λευκή Αδελφότητα τον συνοδεύει...»

Δυστυχώς τα γνωστικά αδελφάκια δεν έχουν μελετήσει, δεν έχουν ζήσει την διδασκαλία μου που στην διάρκεια τόσων χρόνων έχω παραδώσει για να τους δώσω την ψυχολογική απελευθέρωση και αυτοί οι ίδιοι θέλησαν να σαμποτάρουν το Μεγάλο Έργο της Λευκής Αδελφότητας...

Παραδίδοντας τα κλειδιά της Επαναστατικής Ψυχολογίας και του ΠΟΣΚΛΑ, δεν θέλουμε να ανεβούμε αξιώματα ούτε να ζήσουμε από τον εθνικό προϋπολογισμό, το μόνο που θέλουμε είναι να είμαστε χρήσιμοι στην ανθρωπότητα, να χρησιμεύσουμε δίνοντας ψυχολογικούς κανόνες που εγώ ο ίδιος έχω πειραματιστεί για να κατορθώσει το διανοητικό ζώο την ολοκληρωτική επανάσταση...

Η αποστολή ενός Αγγελιαφόρου δεν είναι μόνο θρησκευτικό ζήτημα αλλά εναγκαλίζεται και το πολιτικό και ψυχολογικό ζήτημα των εθνών.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η κοινωνία είναι η προέκταση του ατόμου. Αν το άτομο είναι άπληστο, σκληρό, άσπλαχνο, εγωιστικό κ.λ.π., έτσι θα είναι και η κοινωνία. Είναι αναγκαίο να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Κάθε ένας από εμάς είναι εκφυλισμένος και γι' αυτό η κοινωνία είναι εκφυλισμένη αναμφίβολα. Αυτό δεν μπορεί να το λύσει το τρομερό τέρας του υλισμού, αυτό μπορεί να το λύσει μόνο το άτομο με βάση την ολοκληρωτική του επανάσταση.

Έχει φτάσει η ώρα να συλλογιστούμε πάνω στην ίδια μας την μοίρα. Η βία δεν λύνει τίποτα. Η βία μπορεί να μας οδηγήσει μόνο στην αποτυχία. Χρειαζόμαστε ειρήνη, γαλήνη, συλλογισμό, κατανόηση.

Το πρόβλημα του κόσμου είναι το πρόβλημα του ατόμου. Οι αιματηρές επαναστάσεις δεν λύνουν τίποτα. Μόνο μέσω της εξυπνάδας θα λύσουμε το πρόβλημα του μποτιλιαρίσματος της συνείδησης.

Μόνο μέσω της εξυπνάδας μπορούμε να μετατρέψουμε το διανοητικό ζώο, πρώτα σε άνθρωπο, και μετά, σε υπεράνθρωπο. Μόνο με την Επανάσταση της Διαλεκτικής θα μπορέσουμε να νικήσουμε το τρομερό τέρας του υλισμού.

Η ανθρώπινη κοινωνία είναι η προέκταση του ατόμου. Αν θέλουμε πραγματικά μια ριζική αλλαγή, αν θέλουμε ένα καλύτερο κόσμο, χρειάζεται να αλλάξουμε ατομικά, να αλλάξουμε μέσα σε εμάς τους ίδιους, να μεταβάλουμε μέσα στην ίδια μας την ατομικότητα τους βδελυρούς παράγοντες που δημιουργούν στον κόσμο αθλιότητα και πόνο. Ας θυμηθούμε ότι η μάζα είναι ένα σύνολο από άτομα. Αν κάθε άτομο αλλάξει, η μάζα θα αλλάξει αναμφίβολα.

Είναι επείγον να σκοτώσουμε τον εγωισμό και να καλλιεργήσουμε τον Χριστοκεντρισμό, μόνο έτσι μπορούμε να κάνουμε έναν κόσμο καλύτερο. Είναι απαραίτητο να εξαλείψουμε την απληστία και την σκληρότητα που κάθε ένας μας φέρνει μέσα του. Μόνο έτσι, αλλάζοντας το άτομο, θα αλλάξει η κοινωνία, γιατί αυτή είναι μόνο η προέκταση του ατόμου.

Υπάρχει πόνος, υπάρχει πείνα, υπάρχει σύγχυση, αλλά τίποτα από αυτά δεν μπορεί να εξαλειφθεί μέσω των παραλόγων διαδικασιών της βίας. Όποιοι θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο με βάση επαναστάσεις αίματος και οιοπνευματώδων, ή χτυπώντας την Πολιτεία και με πυροβολισμούς, είναι τελειώς λάθος γιατί η βία γεννά περισσότερη βία και το μίσος περισσότερο μίσος. Χρειαζόμαστε ειρήνη αν θέλουμε να λύσουμε τα προβλήματα της ανθρωπότητας.

Δεν καταστρέφονται τα σκοτάδια με ροπαλίες και με αθεϊσμό, αλλά φέρνοντας το φως. Ούτε καταστρέφεται το λάθος πολεμώντας σώμα με σώμα μαζί του, αλλά διαδίδοντας την αλήθεια χωρίς την ανάγκη να επιτεθούμε στο λάθος. Όσο προχωρά η αλήθεια, το λάθος δεν μπορεί παρά να υποχωρήσει. **Δεν πρέπει να αντιστεκόμαστε στο αρνητικό, αλλά να εφαρμόζουμε το θετικό άνευ όρων και να διδάσκουμε τα οφέλη του με την πράξη.** Επιτιθέμενοι στο λάθος, θα προκαλέσουμε το μίσος αυτών που πλανώνται. Αυτό που χρειάζεται είναι να διαδίδουμε το φως της Επανάστασης της Διαλεκτικής για να διασκορπίσουμε τα σκοτάδια. Είναι επείγον να αναλύσουμε τις βασικές αρχές της μαρξιστικής διαλεκτικής και να αποδείξουμε στον κόσμο την τρομερή πραγματικότητα ότι δεν αντέχει μια ανάλυση σε βάθος και ότι είναι καθαρή σοφιστεία.

Να κάνουμε φως αν θέλουμε να νικήσουμε τα σκοτάδια. Να μην χύνουμε αίμα. Έχει φτάσει η ώρα να είμαστε κατανοητικοί.

Γίνεται αναγκαίο να μελετήσουμε το ίδιο μας το εγώ αν πραγματικά αγαπάμε τους ομοίους μας. Είναι απαραίτητο να καταλαβαίνουμε ότι μόνο σκοτώνοντας τους παράγοντες του εγωισμού και της σκληρότητας που κάθε ένας μας φορτώνεται μέσα του, μπορούμε να κάνουμε έναν κόσμο καλύτερο, έναν κόσμο χωρίς πείνα και χωρίς φόβο.

Η κοινωνία είναι το άτομο. Ο κόσμος είναι το άτομο. Αν το άτομο αλλάξει ριζικά, ο κόσμος θα αλλάξει αναπόφευκτα.

Η συνείδηση βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο και μόνο μετασηματιζόμενοι ριζικά σαν άτομα, μπορούμε να σωθούμε και να σώσουμε την ανθρωπότητα.

ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Συνείδηση που κοιμάσαι...

Τι διαφορετική θα ήσουν αν ξυπνούσες...

Θα γνώριζες τα Επτά Μονοπάτια της Ευτυχίας,
θα ακτινοβολούσε παντού το Φως της Αγάπης σου,
θα αναγάλλιαζαν τα πτηνά μέσ' το μυστήριο των δασών τους,
θα έλαμπε το φως του πνεύματος και χαρούμενα, τα στοιχειώδη,
θα τραγουδούσαν για σένα ποιήματα σε χορωδία.

Η ΦΩΤΙΣΗ

Εφαρμόστε με τάξη τις διδασκαλίες της Επανάστασης της Διαλεκτικής. Αρχίστε την Ολοκληρωτική Επανάστασή σας από αυτό το λεπτό. Αφιερώστε χρόνο στον εαυτό σας γιατί έτσι, τόσο ζωντανόι που είσαστε, με αυτό το τρομερό Εγώ μέσα σας, είστε μια αποτυχία.

Θέλω να αποφασίσετε να πεθάνετε ριζικά σε όλα τα επίπεδα του νου.

Πολλοί παραπονιούνται ότι δεν μπορούν να βγουν στο αστρικό με την θέλησή τους. Όταν κάποιος ξυπνά την συνείδηση, η αστρική έξοδος παύει να είναι πρόβλημα. Οι κοιμισμένοι δεν χρησιμεύουν σε τίποτα!

Σ' αυτό το έργο της Επανάστασης της Διαλεκτικής έχω παραδώσει την επιστήμη που χρειάζεται για να κατορθώσουμε το ξύπνημα της συνείδησης. Μην διαπράξετε το λάθος να διαβάσετε το βιβλίο αυτό σαν κάποιον που διαβάζει μια εφημερίδα. Μελετήστε το βαθιά κατά την διάρκεια πολλών χρόνων, ζήστε το, φέρτε το στην πρακτική.

Εκείνους που παραπονιούνται ότι δεν καταφέρνουν την φώτιση, τους συμβουλεύω υπομονή και γαλήνη. Η φώτιση έρχεται σε εμάς όταν διαλύσουμε το πολλαπλό Εγώ, όταν έχουμε στ' αλήθεια πεθάνει στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου.

Αυτοί που θέλουν άπληστα κρυφές δυνάμεις, αυτοί που χρησιμοποιούν την σεξογιόγκα σαν μια πρόφαση για να αποπλανούν γυναίκες, είναι τελείως λανθασμένοι και πηγαίνουν αντίθετα από τις αρχές και τις πειθαρχίες που εγκαθιστά ο Παγκόσμιος Γνωστικισμός.

Δουλέψτε στους τρεις παράγοντες της επανάστασης της συνείδησης με τακτικό και τέλειο τρόπο.

Μην διαπράττετε το λάθος να μοιχεύετε και να εκπορνεύσετε. Εγκαταλείψτε το πεταλούδισμα. Εκείνοι που ζουν πεταλουδίζοντας από λουλούδι σε λουλούδι, από σχολή σε σχολή, είναι, στην πραγματικότητα, σίγουροι υποψήφιοι για την άβυσσο και τον δεύτερο θάνατο.

Εγκαταλείψτε την αυτοδικαίωση και την αυτοεκτίμηση. Μετατραπείτε σε εχθρούς των εαυτών σας αν στ' αλήθεια θέλετε να πεθάνετε ριζικά. Μόνο έτσι θα κατορθώσετε την φώτιση.

Ξεκινήστε από το Ριζικό Μηδέν. Εγκαταλείψτε την μυστική υπερηφάνεια, την μυθομανία, τον πειρασμό να χαρακτηρισθείτε υπερφυσικοί. Όλοι σας είσαστε μονάχα διανοητικά ζώα καταδικασμένα με την ποινή να ζείτε.

Γίνεται επείγον και μη αναβλητέο να κάνετε μια καταγραφή των εαυτών σας, για να ξέρετε αυτό που πραγματικά είσαστε.

Να είστε ταπεινοί για να φτάσετε την φώτιση, και όταν την φτάσετε, να είστε ακόμα πιο ταπεινοί.